

CETURTDIENA, 2009. GADA 12. MARTS

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Darbinieku līdzdalība uzņēmumos ar Eiropas uzņēmuma statūtiem (iesniegtais rezolūcijas priekšlikums) (sk. protokolu)

4. Austrumu partnerība (debates)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, šodien pirmais punkts ir Komisijas deklarācija par Austrumu partnerību.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, esmu priecīga par iespēju īstajā brīdī debatēt par Austrumu partnerību. Tā ir viena no Eiropas Savienības ārpolitikas prioritātēm, un tās stratēģijas loģiskais pamats ir skaidrs — lielāka drošība, stabilitāte un labklājība mūsu austrumu kaimiņvalstīs.

Konflikts Gruzijā un gāzes krīze Ukrainā ir tikai daži periodisko krīžu un nestabilitātes piemēri šajā reģionā. Tās tiešā veidā ir ietekmējušas Eiropas Savienību un tās pilsoņus. Šīm divām krīzēm mums tagad jāpievieno arī finanšu krīze, kura mūsu austrumu kaimiņvalstis skar īpaši smagi. Lai arī katra krīze prasa tūlītēju rīcību katrā atsevišķā gadījumā, mums jāveic arī vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumi, lai izvairītos no jaunu problēmu rašanās, un visas mūsu austrumu kaimiņvalstis papildus tūlītējiem risinājumiem tomēr vēlas ciešākas saites ar Eiropas Savienību, lai arī katra atšķirīgā līmenī. Tām vajag arī pastiprinātu palīdzību demokrātisko iestāžu, valstiskā statusa un tiesiskuma nostiprināšanā.

Eiropas Savienība var, un tai ir jāreaģē uz šiem izaicinājumiem, un Austrumu partnerība ir mūsu politiskā atbilde, ja tā var teikt. Palielinot atbalstu reformām un palīdzot mūsu partneriem saskaņot tiesību aktus ar Eiropas Savienības tiesību aktu kopumu, mēs veicināsim mūsu austrumu kaimiņvalstu stabilitāti.

Pēc manas iniciatīvas 2008. gada 3. decembrī Komisija uzsāka mērķtiecīgas pārrunas par Austrumu partnerību. Tā apkopoja sākotnējās mūsu čehu, poļu un zviedru draugu idejas, daudzus Eiropas Parlamenta ierosinājumus, starp tiem arī vispatverošus brīvās tirdzniecības līgumus, lielāku cilvēku mobilitāti un ievērojamāku finansējumu. Austrumu partnerībā mēs piedāvājam ar asociāciju līgumu palīdzību arī uzlabot mūsu politiskās attiecības ar katru atsevišķu partnervalsti, bet tikai pēc tam, kad tās būs izpildījušas attiecīgos politisko reformu kritērijus.

Mēs piedāvājam pasākumus sadarbības veicināšanai energoapgādes drošības jautājumos un, kas svarīgi, atbalsta palielināšanai ekonomiskajai un arī sociālajai attīstībai, lai risinātu nelīdzsvarotības problēmas valstīs, kas tik bieži ir destabilizējošs faktors. Mēs arī ieteicām izveidot Austrumu partnerības daudzpusējo struktūru ar četrām tematiskajām sadarbības platformām — pirmkārt, demokrātija un stabila valdīšana, otrkārt, ekonomiskā integrācija un atbilstība Eiropas Savienības politikai, treškārt, energoapgādes drošība un, ceturtkārt, cilvēku saskarsme.

Mēs ieteicām Eiropas Parlamenta piedāvāto *Euronest* iniciatīvu kā Austrumu partnerības neatņemamu daļu un nozīmēt Eiropas Parlamentu, EDSO un Eiropas Padomi par Austrumu partnerības parlamentāro trijnieku.

Lai īstenotu visus šos priekšlikumus un veicinātu iekšējās reformas, Komisija prasīja papildu finansējumu EUR 350 miljonu apmērā četrus gadu laikā. Tie ir tikai 3,1 % no kopējā EKPI finansējuma un, piemēram, daudz mazāk nekā tikai okupētajām palestīniešu teritorijām vien piešķirtais papildu finansējums laikā no 2007. gada līdz 2009. gadam. Īsi sakot, tā nav pārmērīga summa — tie ir nepieciešamie ieguldījumi mūsu ilgtermiņa drošībā.

Zinu, ka daži no jums vēlētos darīt vēl vairāk mūsu austrumu partneru labā. Jūs esat teikuši, ka Komisijas piedāvātie risinājumi ir virspusēji vai nav pietiekami ātri, it īpaši attiecībā uz cilvēku mobilitāti, tomēr ir bijuši arī pretēji viedokļi. Tādēļ mums jāatrod pareizais līdzsvars starp ambīcijām un realitāti, un tas jādara ātri.

Priecājos, ka mums visiem ir kopējs mērķis pakāpeniski pietuvināt mūsu austrumu partnerus Eiropas Savienībai un novērst draudus viņu stabilitātei. Austrumu partnerība ir svarīgākais instruments šī mērķa sasniegšanai.

Ceru, ka šodienas debates ļaus 27 dalībvalstīm sagatavoties nākamās nedēļas Eiropadomei un Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmei 2009. gada 7. maijā.

Austrumu partnerība ļoti dziļi skar šobrīd aktuālās problēmas. Tā ir Eiropas Savienības tiešo stratēģisko interešu lokā — jauna drošības krīze mūsu austrumu kaimiņvalstīs ietekmētu ne tikai mūsu kaimiņvalstis, bet arī visu Eiropas Savienību un tās pilsoņus. Tādēļ esmu ļoti pateicīga par Parlamenta atbalstu un ceru turpmāk kopā ar jums strādāt un īstenot jūsu paveikto.

Charles Tannock, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, kā Eiropas kaimiņattiecību politikas Austrumu dimensijas referents es atbalstu Komisijas apņemšanos padziļināt attiecības ar sešām austrumu kaimiņvalstīm jaunajā Austrumu partnerībā. Svarīgi uzsvērt, ka Austrumu partnerība pati par sevi nav šķērslis kādai no šīm valstīm kādu dienu kļūt par Eiropas Savienības pilntiesīgu dalībvalsti. Piemēram, kā jūs zināt, ilgu laiku esmu atbalstījis Ukrainas iestāšanos Eiropas Savienībā un joprojām uzskatu, ka Ukrainas uzņemšana ir Eiropas Savienības stratēģiskajās interesēs.

Es arī atbalstu jaunas parlamentārās iestādes *Euronest* izveidi, kas būs Eiropas Parlamenta deputātu un dalībvalstu parlamenta deputātu forums, kur viņi ar dialoga palīdzību paplašinās cits cita demokrātiskās pilnvaras, piemēram, sekmējot Armēnijas un Azerbaidžānas kopīgās diskusijas par Kalnu Karabahas konflikta risināšanu, kā arī izmantojot jaunās asociācijas līgumus, lai apspriestu brīvās tirdzniecības līgumus un vīzu režīma atvieglošanu. Tomēr ceru, ka Austrumu partnerība nenovedīs pie partnerības dalībvalstu nodalīšanas no tām valstīm, kuras atrodas tālāk austrumos ārpus partnerības. Mums jāatceras, ka tādas Vidusāzijas valstis kā Turkmēnistāna, Kazahstāna un Uzbekistāna skatās uz rietumiem un cer uz Eiropas Savienības palīdzību un sadarbību. Tādēļ mēs nedrīkstam aizmirst par saviem pienākumiem Vidusāzijā tikai tāpēc, ka vēlamies nostiprināt attiecības ar Eiropas Savienības tuvākajām kaimiņvalstīm austrumu virzienā.

Runājot par Baltkrieviju, līdz šim esmu stingri kritizējis *Lukashenko* diktatūru. Tomēr es atbalstu neseno attiecību uzlabošanu. Jau ilgu laiku esmu aizstāvējis pielabināšanās un draudu metodi, atzīstot prezidenta *Lukashenko* pūliņus demokrātisko reformu un atklātības ieviešanā un piedāvājot ciešākas attiecības ar Eiropas Savienību.

Jārunājam par to, vai atļaut *Lukashenko* kungam piedalīties maija samītā Prāgā par jaunās Austrumu partnerības uzsākšanu, manuprāt, šāds solis būtu pāragrs, tā kā prezidentam *Lukashenko* joprojām jāpierāda negrozāma apņemšanās pieņemt Eiropas Savienības kopīgās vērtības un demokrātiju.

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, paldies par jūsu viedokli un saistību uzņemšanos šajā jautājumā.

Es vēlētos uzsvērt jūsu teikto, it īpaši attiecībā uz milzīgajām problēmām attiecībās ar mūsu kaimiņvalstīm stabilitātes, demokrātisko pārmaiņu un tagad, protams, arī ekonomiskās attīstības jautājumos. Tādēļ pašreiz ir labs brīdis, lai mēs paustu savu apņemšanos un gatavību cieši sadarboties ar mūsu austrumu kaimiņvalstīm.

Ir pilnīgi skaidrs, un tas mums arī atklāti jāsaka, ka mēs gribam zināt, kāda ir mūsu, tas ir, Eiropas Savienības, ietekme uz mūsu austrumu kaimiņvalstīm. Tomēr savu ietekmi mēs vēlamies palielināt nevis ar spēku, draudiem vai piespiešanu, bet gan piedāvājot atbalstīt šīs valstis to stabilitātes un demokrātisko pārmaiņu meklējumos. Ceru, ka tās tiešām meklē iespējas, kā ieviest demokrātiskas pārmaiņas, it īpaši tagad, kad, līdzīgi kā Ukrainai, tām ir milzīgas ekonomiskās problēmas.

Ekonomiskās problēmas — par dažām šīs valstis nav vainojamas, bet par dažām tās, protams, daļēji ir atbildīgas. Mums jāapzinās, ka daļai jautājumu jāpieiet kritiski. Tā kā mēs sniedzam atbalstu, mums jākritizē tas, kas, pēc mūsu domām, ir kritizējams, un jāpieprasa tas, kas ir vajadzīgs, lai šīs valstis līdzdarbotos arī no savas puses. Īpaši es šeit domāju par Ukrainu, bet pie šīs valsts es vēl pēc brīža atgriezšos.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs šo Austrumu partnerību uztvertu nevis kā ieroci cīņā ar Krieviju, bet gan vairāk kā to valstu nostiprināšanas instrumentu, kuras robežojas gan ar Eiropas Savienību, gan ar Krieviju, jo labvēlīgas situācijas gadījumā Krievijai būtu jākļūst par mūsu partneri, it īpaši attiecībā uz šo politiku.

Esmu ļoti priecīgs, ka Savienotās Valstis un prezidents *Obama* kopā ar viceprezidentu *Biden* un valsts sekretāri *Clinton* kundzi šobrīd ievēro atšķirīgu politiku. Mums vajadzētu kritizēt Krievijā notiekošos procesus. Tomēr atiestates poga, par kuru *Biden* kungs runāja Minhenē, būtu jānospiež kā mēģinājums un kā piedāvājums Krievijai uzsākt jaunas attiecības.

Tādēļ mana grupa nav īpaši apmierināta ar faktu, ka *Onyszkiewicz* kunga ziņojumā saskaņā ar vienošanos Ārlietu komitejā nav iekļauti ASV piedāvājumi. Mēs atpaukamies no ASV. Tas ir briesmīgi. Mums būtu jāiet uz priekšu kopā ar ASV, vienmēr paturot prātā cilvēktiesību jautājumu. Tas būs vajadzīgs, un ceru, ka mēs tomēr vienosimies par kopīgu rezolūciju Krievijas jautājumā. Manuprāt, tas ir būtiski.

Jau minēju, ka mūsu piedāvājums — Austrumu partnerība — nenozīmē, ka mēs pieņemam visu, kas notiek mūsu kaimiņvalstīs. Piemēram, skatoties uz situāciju Ukrainā, nedrīkst būt tā, ka „lai ko jūs darītu, lai kādi konflikti jums nebūtu un lai kādas problēmas jūs nevarētu atrisināt, jūs saņemsiet atbalstu no Eiropas Savienības”. Ukrainas vadošajiem spēkiem beidzot kopīgi jāvērsas pret problēmām, jo gāzes krīze ir saistīta ar konfliktiem Ukrainas politiskajā arēnā un tādēļ ir mums pilnībā nepieņemama. Es šeit nevēlos nevienam vainot — mēs katrs pats varam veidot savu viedokli. Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi to darīt zināmu arī Ukrainai. Tas pats attiecas uz Gruziju un visām pārējām valstīm. Eiropas Savienība ir izteikusi savu piedāvājumu, un ceru, ka mūsu austrumu kaimiņvalstis to pieņems, uztvers nopietni un patiešām realizēs stabilitāti un demokrātiju.

István Szent-Iványi, *ALDE grupas vārdā*. – (HU) Austrumu partnerība, kas ir izveidojusies kā loģiska un būtiska jauna prioritāte saistībā ar paplašināšanos uz austrumiem, varbūt ir pati ambiciozākā atkalapvienotās Eiropas ārpolitikas iniciatīva. Tas ir labs solis, bet tam būs jēga, un tas būs veiksmīgs tikai tad, ja būs reāla politiskā griba to īstenot. Tādēļ nepietiek ar jaunas apzīmējuma piekarināšanu jau pastāvošajai kaimiņattiecību politikai — mums jāskatās ārpus šīs pastāvošās politikas un jāformulē daudz augstākas prasības.

Pirmais uzdevums bez šaubām ir pārveidot esošos sadarbības līgumus par asociāciju līgumiem. Daļa procesa ir saistīta arī ar pastāvīgas institucionālas organizācijas izveidi, bet tā nav pati svarīgākā daļa. Acīmredzami svarīgas ir valsts vadītāju tikšanās un valdības un ministriju tikšanās, bet tās būs veiksmīgas tikai tad, ja tiks veikti reāli uzlabojumi divu pamatpīlāru jomās. Mērķis ir brīvās tirdzniecības nolīgumos noteikt brīvās tirdzniecības zonu un pakāpeniski atcelt vīzu režīmus. Mēs zinām, ka šobrīd tie šķiet tāli mērķi. Iesaistītās valstis tam vēl nav gatavas, un Austrumu partnerība palīdzēs izpildīt šos nosacījumus pēc iespējas ātrāk, jo tas ir ikviena interesēs. Pēdējo mēnešu gāzes krīze parādīja, cik Eiropa ir ievainojama energoapgādes jomā. Tādēļ ārkārtīgi nozīmīga daļa līgumos ir sadarbība energoapgādes jomā, kas varētu attiekties uz tādām tranzīvalstīm kā Baltkrievija un Ukraina vai uz tādām eksportētājvalstīm kā Azerbaidžāna. Tādēļ mums tas šķiet ārkārtīgi būtiski.

Vēlētos uzsvērt, ka šai sadarbībai jābūt pamatotai ar vērtībām. Austrumu partnerība būs veiksmīga, ja tā pastāvīgi balstīsies uz demokrātiskām vērtībām, tiesiskumu, cilvēktiesībām un minoritāšu tiesībām, sniedzot palīdzīgu roku saviem partneriem to virzībā uz priekšu, bet arī prasot no viņiem atbildību šajās jomās. Arī Baltkrievijai jādod iespēja pievienoties Austrumu partnerībai, bet tikai pēc nosacījumu izpildes. Ir skaidri jāsaprot, ka attālināšanās no Krievijas pati par sevi vēl nenozīmē tuvināšanos Eiropai. Baltkrievijai vēl daudz jāpaveic cilvēktiesību un demokrātijas garantēšanā, pirms arī viņiem tiek atvērts ceļš uz sadarbību. Austrumu partnerībai ir arī acīmredzama ietekme uz budžetu — tuvāko gadu laikā tai ir piešķirti EUR 350 miljoni, bet, iespējams, arī tas nebūs pietiekami. Parlamenta uzdevums ir nodrošināt vajadzīgo finansiālo segumu, tādēļ mums jāatzīst, ka Austrumu partnerībā partneru vissvarīgākais motivējošais faktors ir to tiešanās uz Eiropu. Paldies.

Konrad Szymański, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, paziņojums par Austrumu partnerību ir viesis jaunas cerības Eiropas kaimiņvalstīs. Ja mēs atkal sagrausim šīs cerības, mēs zaudēsim savu ietekmi austrumos visās jomās. Tādējādi mūsu kaimiņvalstis nonāks Krievijas ietekmes sfērā, kuru raksturo nestabilitāte un autoritārisms. Baltkrievijas gadījumā es būtu piesardzīgs. Šis valsts pašreizējie solījumi, ka tā īsteno demokrātiju, joprojām ir nepamatoti. Jo vienlaikus ar šiem solījumiem Baltkrievijas varas iestādes deportē ar televīzijas kanālu *BelSat* saistītos katoļu priesterus un ir liegušas viņiem reģistrēt savu biroju Minskā. Jauni cilvēki, kuri atbalsta opozīciju, tiek iesaukti armijā. Mēģinājumi izmantot krīzi kā iemeslu, lai noraidītu Austrumu partnerības finansējumu un palēninātu brīvās tirdzniecības un bezvīzu režīma līgumu parakstīšanas procesu, ir ceļš, kas Eiropas Savienībai šajā pasaules daļā nodrošina izgāšanos. Ja tā notiks, nežēlojieties par Maskavas politiku. Mums šodien ir visi vajadzīgie instrumenti. Ja Austrumu partnerība izrādīsies tikai jauns iepakojums tam pašam vecajam saturam, tad nebūs pārsteigums, ja austrumos izgāzīsies.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos apsveikt Komisijas iniciatīvu, kura ir ļoti labi sagatavota. Otrkārt, runa nav par Eiropas Savienības politiku austrumu jautājumā, bet gan par jaunu formulu, tādēļ jājautā, kāda ir tās pievienotā vērtība. Es teiktu, ka papildus līdz šim vairāk vai mazāk veiksmīgi paveiktajam mēs ne tikai cenšamies, lai mums apkārt būtu draugi, bet arī tādi draugi, kas draudzējas savā starpā. Tā ir Eiropas Savienības stabilitātes un drošības atslēga. Šajā daudzpusējā dimensijā es redzu šī projekta pievienoto vērtību. Ceru, ka to martā apstiprinās arī Eiropadome. Mēs zinām, ka tā ir Čehijas prezidentvalsts prioritāte, lai arī mums nav tas gods redzēt Čehijas ministru sēžu zālē.

Asociācijas līgumi ir svarīgākais faktors šajā procesā, un tiem būtu jābūt līdzīgiem un tajā pašā laikā atšķirīgiem atkarībā no katra sešu partneru iespējām un izpildījuma šajā daudzpusīgajā struktūrā. Energoapgādes drošība, kā jau tika minēts, ir svarīgākais jautājums. Mūs ar visām sešām valstīm vieno interese par energoapgādes drošību un piekļuvi energoapgādes pakalpojumiem.

Debatēs radās jautājums, vai iesaistīt arī trešās valstis. Domāju, ka pareiza ir pieeja, kad Turcija un Krievija tiek piesaistītas katrā gadījumā atsevišķi. Noteikti būtu jāauzicina Baltkrievija, bet ar vairākiem nosacījumiem, nosakot obligātās prasības pamatvērtību ievērošanā.

Esam ļoti priecīgi, ka komisāre ir pamanījusi un ņēmusi vērā, ka šī Parlamenta īstenotā Austrumu kaimiņattiecību parlamentārā asambleja, *Euronest*, būs šī projekta neatņemama daļa.

Runājot par finansējumu, tas pienācīgi jāapspriež un jāiekļauj nākamajā finanšu plānā. Ceru, ka ar līdzšinējiem 600 pietiks, bet ir viens būtisks iebildums, lai novērstu visus strīdus. To nevajadzētu darīt, kaitējot dienviņu kaimiņvalstīm vai uz to rēķina. Šajā kontekstā dienviņu un austrumu kaimiņvalstu attiecībām jābūt sinerģiskām un samērīgām.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, mēs ļoti pozitīvi vērtējam Komisijas piedāvājumu. Tas nāk arī īstajā laikā, jo pašreizējās krīzes apstākļos visām Eiropas valstīm ir jābūt solidārām. Vakar un aizvakar mēs ļoti plaši apspriedām solidaritātes jautājumus attiecībās starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm. Zināmā mērā tas ir mākslīgs arguments, bet tas ir daudzu cilvēku prātos. Tomēr Eiropas Savienības austrumu kaimiņvalstis ir tās, kurām šajā mirklī ir vajadzīga zināma solidaritāte, jo no praktiskā viedokļa viņu rīcībā nav tādi atbalsta mehānismi kā viņu tuvākajiem kaimiņiem rietumos. Tādēļ šī iniciatīva šīm valstīm piedāvās zināmu pārliecību, ka Eiropas Savienība par viņām joprojām domā un ir gatava ieguldīt savstarpējo attiecību attīstībā.

Tajā pašā laikā mēs varam teikt, ka tā ir laba iniciatīva, bet mums jāskatās, kā tā attīstīsies, jo vairākkārt esam pieredzējuši, ka labas iniciatīvas ar laiku cieš neveiksmi. No otras puses, dažām no šīm valstīm, uz kurām iniciatīva ir vērsta, primārais mērķis ir iestāšanās Eiropas Savienībā. Šajā ziņā ir ļoti svarīgi, ka Austrumu partnerības ideja ne no mūsu, ne no mūsu austrumu kaimiņvalstu puses netiek uztverta kā mēģinājums uz visiem laikiem aizstāt iespējamo dalību nākotnē ar šo iniciatīvu. Paturot prātā iepriekš minēto, es vēlētos, lai jūs, komisāre, pamatojoties uz jums pieejamo plašo informāciju, izstāstītu mums, kā šo iniciatīvu uztver mūsu austrumu kaimiņvalstis. Oficiāli tām, protams, jāizsaka savs atbalsts, bet no iespējamās dalības perspektīvas nākotnē es vēlētos pārliecināties, vai tām tiešām nav bažu.

Manuprāt, šai iniciatīvai trūkst vēl viena faktora, ko jau uzsvēra arī citi deputāti — Krievijas nozīme. Mēs, protams, apzināmies, cik šis jautājums ir delikāts, jo valstis, par kurām runājam, ir ne tikai Eiropas Savienības, bet arī Krievijas kaimiņvalstis. Ir ārkārtīgi svarīgi, ka šīs valstis izveido attiecības ar Krieviju, lai starp Eiropas Savienību un Krieviju nerastos sacensība un interešu sadursme, kas varētu veicināt politisko nestabilitāti. Patiesībā, zināmā mērā tieši to mēs šobrīd pieredzam. Dažas no šīm valstīm ir burtiski sašķēlušās, un daļa to iedzīvotāji liek cerības uz Krieviju un daļa — uz Eiropas Savienību. Uzskatu, ka mums jābūt aktīvākiem un jāpiedāvā šīm valstīm daudz vairāk.

Savu uzstāšanos vēlos beigt ar apgalvojumu, ka atbalstu vīzu režīma atvieglojumus, kas ir ļoti nozīmīgs solis, bet kā daļu šīs iniciatīvas vēlos redzēt vairāk pasākumu, kas saistīti ar izglītību un apmaiņas programmām, lai paplašinātu šo valstu pilsoņu un Eiropas Savienības pilsoņu saskarsmi, kā arī šajās valstīs veicinātu zināšanas par Eiropas Savienību. Paldies.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Austrumu partnerības politika ir ļoti nozīmīga tāpat kā *Euronest* projekts, kurš tiks īstenots tuvākajā nākotnē. Tādēļ esmu pārliecināta, ka mums papildus jāatrod EUR 350 miljoni, kas nepieciešami Austrumu partnerības politikas īstenošanai turpmākajos četros gados. Runājot par Baltkrieviju, pirms trim nedēļām Minskā viesojās Eiropas Parlamentā pārstāvētās Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas delegācija. Mūsu delegācija ieradās Baltkrievijā dienu pēc Augstā pārstāvja *Javier Solana* vizītes. No vienas puses, viņa vizīte deva skaidru mājieni Minskai,

ka Eiropas Savienība ir gatava uzsākt jaunu pragmatisku attiecību posmu. No otras puses, šķita, ka daudzas Eiropas Savienības agrākās prasības, kaut arī nav aizmirstas, tomēr netika pieminētas. Vairumam Baltkrievijas iedzīvotāju skanīgas frāzes par konstruktīvu dialogu un fundamentālu problēmu apspriešana skaidri neparādīja, kāda būs Eiropas Savienības politika nākotnē. Kas izdarīts — izdarīts. Vizīte notika, bet par demokrātiskajām vērtībām netika bilsts ne vārda. Priecājos, ka PPE-DE delegācija Minskā viesojās dienu pēc *Solana* kunga vizītes, un mēs īpaši uzsvērām situāciju cilvēktiesību jautājumos un prasības preses brīvības jautājumos. Noslēgumā es vēlētos piebilst, ka uzaicinājums *Lukashenko* kungam piedalīties Prāgas pavasara samītā būtu neizprotams un grūti attaisnojams. Otrkārt, Baltkrievijas valdībai jāturpina īstenot demokrātiskās reformas. Mēs nedrīkstam dot pilnīgu rīcības brīvību *Lukashenko* režīmam.

Adrian Severin (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, Austrumu partnerība aptver sešas valstis. Viena no tām — Baltkrievija — ir pašizolācijas dramatisks piemērs, pret kuru mūsu līdzšinējo attieksmi gan attiecībā uz sankcijām, gan pamudinājumiem varētu raksturot ar vārdiem „pārāk maz, pārāk vēlu”. Baltkrievijai ir maz kopīga ar, teiksim, Gruziju. Sadarbība starp *Lukashenko* kungu un *Saakashvili* kungu izskatās pēc politiskās fikcijas un politisko šausmu apvienojuma.

Pārējās piecas ir Melnās jūras reģiona valstis, kurās tiek īstenota iniciatīva „Melnās jūras sinerģija”, kas nozīmē, ka stratēģija vēl nav izstrādāta līdz galam. Vai Austrumu partnerība varētu aizstāt Melnās jūras reģiona sinerģiju? Reģiona stratēģiju būtu grūti iedomāties bez Turcijas un Krievijas līdzdalības, bet tieši šīs valstis procesā netiek iesaistītas. Austrumu partnerībā aptvertās valstis apvieno tas, ka tās visas bija Padomju Savienības sastāvā, un tās visas ir gan Krievijas, gan Eiropas Savienības kaimiņvalstis. Citiem vārdiem sakot, mēs saskaramies ar kopējām kaimiņvalstīm. Krievija šīs kaimiņvalstis uzlūko kā sev rezervēto interešu jomu. Mēs to nekādi nevaram akceptēt, bet, no otras puses, Austrumu partnerība var šķist veids, kā mēs atbildam uz Krievijas īstenoto politiku kaimiņvalstīs. Tādējādi kaimiņvalstis kļūst par interešu konflikta un sacensības arēnu.

Reālā problēma ir, kā izveidot kopīgu Eiropas Savienības un Krievijas politiku, kas skar to kopējās kaimiņvalstis. Bez tās mēs nepanāksim drošību un stabilitāti šajā reģionā. Runājot par visu pārējo, mūsu plānos jau ir jautājumi par demokrātiju un labu pārvaldību, ekonomisko integrāciju un konvergenci, energoapgādes drošību un cilvēku saskarsmi. No šī aspekta Ukraina ir apsteigusi pārējās valstis, tādēļ pieņem, ka tā nejutās īpaši apmierināta, redzot, ka tai jādalās mūsu piedāvājumā ar citām valstīm.

Patiesā problēma bija nevis pareizo apzīmējumu trūkums, bet gan tas, ka vārdiem nesevoja darbi. Uzņemoties pilnu atbildību par saviem vārdiem — un jums, komisāres kundze, ir pilnīga taisnība, ka labas politikas īstenošanai vajag finansējumu — un naivu konfrontāciju aizstājot ar nedaudz realisma, mēs varētu Austrumu partnerību pārvērst vērtīgā un pozitīvā ieguvumā.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es izsaku atbalstu Austrumu partnerības projektam, kurš, cerams, stiprinās demokrātiju un veicinās reformas mūsu austrumu kaimiņvalstīs. Tā nav tikai reģionāla iniciatīva — tā būtu jāuztver kā visas Eiropas projekts. Tādēļ ir ārkārtīgi būtiski, ka visas dalībvalstis apņemas strādāt ar maksimālu atdevi.

Ar šādu apņēmību traumējošo konfliktu Gruzijā pagājušā gada augustā, iespējams, varēja novērst. Tādēļ ir pats pēdējais laiks visām šī reģiona valstīm saprast, ka šādus projektus nevar uztvert kā cīņu vecajā manierē par ietekmes sfērām, un es piekřitu komisārei, ka mūsu mērķis ir panākt lielāku stabilitāti un drošību mūsu kaimiņvalstīs.

Austrumu partnerība nozīmēs Eiropas Savienības attiecību uzlabošanu ar sešām tās kaimiņvalstīm. To varētu salīdzināt ar četru kopējo telpu izveidi starp Eiropas Savienību un Krieviju, bet šo attiecību galvenais faktors būs savstarpīgums un nosacītība. Partnerība nozīmēs divpusējas saistības gan brīvā tirgus ekonomisko attiecību, gan likumu normu veicināšanai, un attiecību apjoms būs atkarīgs no katra partnera panākumiem šajās jomās.

Es vēlētos uzsvērt vēl vienu principu. Austrumu partnerību nevajadzētu ierobežot ar sadarbību tikai valdību līmenī. Būtu jāiesaista arī pilsoniskā sabiedrība, un īpaši jāveicina iedzīvotāju, nevalstisko organizāciju un vietējo pašvaldību sadarbība vietējā līmenī.

Baltkrievijas opozīcijas līderi, kuri šeit bija pagājušajā nedēļā, starp citu, arī ir noraizējušies par Eiropas Savienības izrādīto aktivitāti attiecībā uz Baltkrieviju, jo tā neskāra pilsoniskās sabiedrības problēmas, bet tādas autoritāras valsts kā Baltkrievija gadījumā uzskatu, ka sadarbībai ir jābūt skaidri pamatotai uz konkrētiem progresu veicinošiem pasākumiem cilvēktiesību jautājumā.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Austrumu partnerības iniciatīva ir ārkārtīgi nozīmīga, un pēc iespējas ātrāk ir jāīsteno viss dokumentu kopums, lai sekmētu tās piemērošanu.

Es atzinīgi vērtēju šo platformu sadarbībai, ko veicina šī jaunā partnerība, jo mums noteikti jāpārskata mūsu attiecības ar kaimiņvalstīm ne tikai tādēļ, lai efektīvizētu sadarbību, bet arī, lai atrisinātu lielākas problēmas, ar kurām saskaramies pašreiz, piemēram, ekonomisko krīzi un energoapgādes drošību, un kuras nevar atrisināt pašās valstīs.

Partnerība atbalsta Eiropas Savienībai ļoti nozīmīgus projektus, veicinot institucionalizētas struktūras izveidošanu un tādējādi piešķirot lielu nozīmi gan attiecībām ar kaimiņvalstīm, gan starpreģionālajai sadarbībai. Ir prioritāri projekti, kas ir ļoti nozīmīgi, lai risinātu energoapgādes krīzi, proti, Melnās jūras reģiona projekti un Kaspijas jūras reģionā iegūstamo resursu projekti. Šos projektus var īstenot tikai drošu kaimiņattiecību apstākļos un tikai tad, ja ir ciešas attiecības ar attiecīgajiem reģiona dalībniekiem, kuras pamatotas uz kopējām, savstarpēji izdevīgām saistībām.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atsaukties uz *Andriekienē* kundzes runu par neseno vizīti Minskā Parlamenta delegācijas sastāvā.

Komisāre, savā atbildē jūs varbūt varētu apstiprināt, ka jūs noraidāt *Lukashenko* un viņa kolēģu uzskatus par to, ka mums būtu jāveido beznosacījumu attiecības. Kad viesojāties Minskā, tikāties ar demokrātiskās opozīcijas līderiem un runājām arī ar presi. Ir skaidrs, ka *Lukashenko* vēlas labas attiecības ar mums, bet tas nenāk no sirds — tas ir tikai tādēļ, ka viņam ir nopietnas ekonomiskās problēmas, un viņš vēlas saglabāt varu. Viņš ir pavēlējis policijai pārtraukt mierīgas demonstrācijas, viņš ir atbrīvojis politiskos ieslodzītos, bet tagad tos atkal arestē.

Komisāre, jūs savā runā, kuru klausījos klātienē, runājāt par tautu savstarpējo saskarsmi. Ko mēs šeit, Eiropas Savienībā, lai sakām Baltkrievijas tautai un studentiem? Vai mēs atbalstām viņus vai diktatūru, kura šobrīd valda pār viņiem?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, mana runa būs par Austrumu partnerību attiecībā pret Melnās jūras reģiona sinerģiju.

Uzskatu, ka galvenais šķērslis ir atrast sinerģijas vietu šajā arvien sarežģītākajā Eiropas Savienības iniciatīvu kopumā, kas vērstas austrumu virzienā. Tātad tādi patiešām svarīgi Melnās jūras reģiona jautājumi kā enerģētika un iesaldētie konflikti tiek risināti vai nu ar Eiropas kaimiņattiecību politikas palīdzību, jo tai ir pieejami naudas līdzekļi, vai ar nākotnē paredzētās Austrumu partnerības palīdzību, kura tiks izveidota, lai palielinātu iesaistīto valstu drošību un nodrošinātu energoapgādes piegādes uz Eiropas Savienību pēc Gruzijas kara, vai ar Eiropas Savienības stratēģisko attiecību ar Krieviju un Ukrainu palīdzību, vai arī ar iestāšanās sarunu ar Turciju palīdzību.

Kas pēc tā visa paliek Melnās jūras reģiona sinerģijas darbības jomā? Es teiktu, ka ne pārāk daudz, ja neskaita seminārus un pētījumus par Eiropā esošo iniciatīvu paplašināšanu attiecīgo reģionu virzienā un par nepolitiskiem jautājumiem. Tādēļ ir jāuzlabo arī tās struktūras saturs, ko pazīstam kā „sinerģiju”, ja vēlamies turpināt tai uzticēties.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Austrumu partnerība ir sarežģīts ierosinājumu kopums, kam būtu jāatbalsta mūsu austrumu kaimiņvalstis un jāveicina to demokrātiskās pārmaiņas. Katra no šīm valstīm ir izvēles priekšā. Tās var sekot vai nu Krievijas, vai Eiropas modelim. Eiropas Kopiena tām nepārprotami var piedāvāt vairāk. Austrumu partnerība nav mēģinājums iegūt kontroli šajā reģionā vai paplašināt mūsu ietekmes sfēru. Tieši pretēji — tā ir vienošanās, no kuras labumu gūs abas puses. Partnervalstīm tiek dota jauna iespēja un atbalsts to ekonomiskajai un sociālajai attīstībai. Savukārt Kopiena sev garantēs lielāku energoapgādes un politisko drošību.

Mums vajadzētu domāt par vīzu režīma atvieglošanu. Ja mēs Austrumu partnerības pilsoņiem atvieglotu iekļūšanu Eiropas Savienības teritorijā, viņi ieraudzītu, cik nozīmīgi var būt ieguvumi no sadarbības ar Eiropas Savienību. Labāka saskarsme starp valstu pilsoņiem, it īpaši starp jauniešiem, arī palīdzēs satuvināt partnervalstis un Eiropas Savienību. Mums būtu jāveicina iespējas jauniešiem mācīties un ceļot, nodrošinot izglītojošas un kultūras apmaiņas programmas. Jauni zinoši un izglītoti cilvēki ir šī kontinenta nākotne.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Savas vizītes laikā Ukrainā ievēroju, ka maz uzmanības tiek pievērsts tiesiskajam regulējumam mūsu austrumu kaimiņvalstīs. Kopienas tiesību kopuma ieviešana Lietuvai palīdzēja reformēt tās ekonomikas un tiesību sistēmu un kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti. Ceru, ka Austrumu partnerības programma veltīs daudz vairāk uzmanības tiesiskā regulējuma attīstībai mūsu kaimiņvalstīs. Tas

ne tikai nodrošinās institucionālo stabilitāti, bet palīdzēs īstenot ekonomiskās reformas. No otras puses, tiesiskā regulējuma attīstība ļauj mums veicināt sadarbību starp Eiropas Savienību un tās austrumu kaimiņvalstīm, jo tā nodrošina stabilu vidi kapitāla ieguldījumiem un zināšanu ienākšanai.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā divi mani kolēģi neatrodas sēžu zālē, es izmantošu izdevību, lai pateiktu vēl pāris vārdus šajā jautājumā, kurš ir ārkārtīgi svarīgs Eiropas Savienības tūlītējam ārpolitikas prioritātēm tuvākajos gados.

Vēlos apsveikt Komisiju par tās iniciatīvu jautājumā par energoapgādes drošības noteikšanu kā vienu no prioritātēm sarunās un politiskajā darba kārtībā. Ārējās energoapgādes drošības politika ir ārkārtīgi nozīmīga. Mēs redzējām neseno Ukrainas un Krievijas konfliktu un tā negatīvo ietekmi pat uz tik attālinātu valstu iedzīvotājiem kā Bulgārija un Slovākija.

Ir svarīgi atcerēties, ka vairākas no šīm partnervalstīm — Baltkrievija, Ukraina un Gruzija — ir nozīmīgākās tranzītvalstis. Ir arī ražotājvalstis — kā Azerbaidžāna un Kaspijas jūras reģiona gāzes un naftas ieguves lauki. Kaspijas jūras reģiona koridoram uz Vidusāziju ir potenciāls — tas, kā jūs, komisāre, zināt, ir man tuvs jautājums, un vienmēr esmu aizstāvējis turpmāku attiecību atjaunošanu ar Kazahstānu. Ir svarīgi, ka mēs saglabājam stabilitāti Kaspijas jūras reģionā un mazinām atkarību no Krievijas gāzes piegādēm un it īpaši no *Gazprom*, kas bieži tiek izmantota kā sava veida Krievijas Ārlietu ministrijas filiāle.

Man jāsaka, ka, lai arī Austrumu partnerība ir lieliska iespēja Dienvidkaukāza valstīm — kaut arī vēl jāskatās, vai tās spēj integrēties arī reģionu līmenī, nevis tikai izmantot divpusējās attiecības ar Briseli — tā vairs nespēj sniegt daudz jauna tādām valstīm kā Ukraina. Šādas valstis jau ir uzsākušas brīvās tirdzniecības līguma pārrunas, kā arī skārušas jautājumus par vīzu režīma atvieglošanu, dalību kopējā ārpolitikā un drošības politikā un strukturālajā attīstības plānā (*SDP*). Ukrainai šie jautājumi vairs nav jaunums, bet pārējām valstīm gan.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, vēlos jums atgādināt, ka joprojām neesam varējuši ne atrisināt iesaldētos konfliktus šajos austrumu reģionos, ne novērst karu starp Krieviju un Gruziju.

Uzskatu, ka Austrumu partnerība jāatbalsta, jo, pirmkārt, ir vajadzība stabilizēt šos reģionus un neiekrist ietekmju sfēru slazdā, jo esam mēs, ir Savienotās Valstis, ir Krievija un ir Turcija. Es arī uzskatu, ka mums šīs partnerības kontekstā sev jājauc, vai nevajadzētu izveidot neitrālu buferzonu — citiem vārdiem sakot, valstis, kurām būtu neitrāls statuss, lai izvairītos no domstarpībām, kādas šobrīd pieredzam Gruzijas un Ukrainas gadījumā, kuras vēlas iestāties NATO. Mēs ļoti labi apzināties, kādu ietekmi šī vēlme atstāj uz Krieviju.

Austrumu partnerībā mēs meklējam stabilitāti un energoapgādes drošību. Mums šī drošība jāgarantē, jo, kā minēja viens no deputātiem, energoapgādes resursi no Kaspijas jūras reģiona tiek sūtīti cauri Kaukāzam, tādēļ mums ir vajadzīga stabilitāte Kaukāzā.

Es arī uzskatu, ka mūsu līdzpilsoņiem jāiepazīst šis reģions un tādēļ Komisijai jāiegulda vairākos projektos. Problēma parādījās brīdī, kad iestājās jaunās valstis. Domāju, ka mums šie projekti jāievieš, lai šos reģionus darītu zināmus un veicinātu tajos pārliecību, ka Eiropai ir perspektīva.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, uzmanības piesaistīšana ir laba izdevība polemikai. Nepiekrītu savam kolēģim *Severin* kungam. Viņš labprāt akceptētu uzraudzības tiesību piešķiršanu Krievijai ietekmes zonās. Ja mēs vēlamies stabilitāti pie mūsu austrumu robežām, mums vajag lielāku demokrātiju un spēcīgāku tirgus ekonomiku. Krievija nav tik demokrātiska, un tajā nav tik izteikta tirgus ekonomika kā tās kaimiņvalstīs, tādēļ neviena kopīga politika netuvinās mūs šim mērķim.

Samērīgums ar Krieviju šajā politikā neveicinās lielāku progresu reģionā. Krievija mūs neuzaicināja, kad tika veidota NVS, un mūsu un Krievijas politikas sapludināšana nebūs produktīva.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, šīs bija ļoti interesantas debates, un es vēlos pateikties deputātiem par viņu kopumā lielo atbalstu Austrumu partnerības pieejai.

Vispirms vēlos pateikt, ka šī pieeja ir pamatota uz vērtībām. Tā atbalsta gan politiskās, gan ekonomiskās reformas. Šī pieeja prasa līdzekļus — un es vēlos pateikties *Andriekienē* kundzei par viņas skaidri izteikto atbalstu šajā jautājumā —, un, kā daudzi no jums jau minēja, tā prasa arī politisko gribu.

Ir ļoti nozīmīgi, ka papildus sadarbībai valdību līmenī jau ir un noteikti jābūt sadarbībai arī ar iedzīvotājiem, kā arī jautājumiem tiks piešķirts parlamentārs skatījums. Tādēļ ir ļoti svarīgi, ka jūs izmantojat *Euronest* un citus līdzekļus, lai patiešām īstenotu mūsu idejas.

Par šo Austrumu partnerību var runāt daudz. Pirmais, ko vajadzētu jautāt — kāda būs tās pievienotā vērtība mūsu parastajai kaimiņattiecību politikai. Atbilde ir — pietiekami liela! Mēs šīs attiecības padziļinām — asociāciju līgumi jau ir ļoti plaši un dziļi. Ierasti vajadzētu būt arī brīvās tirdzniecības līgumiem, kurus nevar tik vienkārši piedāvāt ikvienam, jo tie prasa daudzas strukturālas izmaiņas attiecīgajās valstīs. Tas ir ļoti svarīgi.

Tas ir solis labākas politiskās sadarbības un mobilitātes drošības virzienā, kā daudzi no jums ir minējuši. Vīzu režīma atvieglojumi ir ļoti svarīgi, bet pārējām valstīm jādara vairāk robežu pārvaldības, dokumentu drošības un citos jautājumos. Tas ir labāku iespēju piedāvājums.

Pastāv arī jautājums par daudzpusīgumu, jo, kā jau minēju, kaimiņattiecību politika kopā ar Austrumu partnerību principā ir divpusējs piedāvājums, kā to pareizi atzīmēja *Swoboda* kungs, bet tam ir arī daudzpusējs komponents, kas ļauj valstīm sadarboties savā starpā, bet kas dienvidu reģionu gadījumā vienmēr ir sarežģītāk.

Tas ir piedāvājums, un ar šo piedāvājumu mēs mēģinām pietuvināt šīs valstis mums. Mūsu rīcībā nav to pašu instrumentu kādi ir saistībā ar kandidātvalstīm, kad, lai iekļūtu „klubā”, tām jāatbilst noteiktiem kritērijiem, un, ja tās nespēj panākt atbilstību, tās nevar iestāties. Tādēļ mums jāstrādā ar iniciatīvām, apzinātām provokācijām un pozitīvu impulsu. Tas prasīs laiku, jo tas ir arī jautājums par sociālām pārmaiņām, bet ir ļoti svarīgi tur būt, piedāvāt un vienoties.

Piekrītu arī tiem, kas teica, ka to nevajadzētu uztvert kā draudus Krievijai. Taisnība, bet tajā pašā laikā tā ir neliela sešu austrumu partneru grupa, kas sadarbojas ar Eiropas Savienību, un atsevišķos specifiskos gadījumos mēs varbūt varam sadarboties arī ar Krieviju vai Turciju.

Tomēr Melnās jūras reģiona sinerģija ir ļoti nozīmīga iniciatīva projekts, kuri skar visus mūsu partnerus, starp tiem arī Krieviju un Turciju. Tā ir jaunizveidota politika, kurai jādod iespēja. Mēs nevaram īstenot stratēģiju gada laikā. Mums jābūt pacietīgiem, strādājot saistībā ar šo ļoti svarīgo politiku, un tā ir nepārtraukti jāattīsta.

Szent-Iványi kungam es teiktu, ka mēs atbalstīsim savus austrumu partnerus viņu darbā, pildot mūsu nosacījumus. Tas ir pats būtiskākais. Mums ir mehānisms, lai sniegtu viņiem atbalstu kapacitātes paaugstināšanā un iestāžu veidošanā, jo redzam, ka dažkārt viņu iestādes ir vājas.

Runājot par Ukrainu, mēs strādājam ar tiesisko regulējumu, bet tā īstenošana ir katras demokrātiskas valsts valdības kompetencē, tiklīdz parlaments ir pieņēmis attiecīgos tiesību aktus. Tādēļ Austrumu partnerībā mēs atbalstām un mudinām, bet darba veikšana ir katras valsts ziņā. Kā jau *Swoboda* kungs minēja, ir svarīgi, ka vajadzīgajos brīžos mēs esam arī kritiski, un valstīs ir jābūt reālai vadībai. Šobrīd mēs ne vienmēr esam par to pārliecināti, bet vēlamies, lai valsts virzās uz priekšu.

Esmu ļoti pateicīga *Saryusz-Wolski* kungam par viņa atbalstu. Ir pilnīgi pareizi, ka liela nozīme ir arī diferenciācijai, jo valstis ir ļoti atšķirīgas. Principā Ukraina atrodas priekšgalā, tai seko Moldova un Gruzija, kurām savukārt seko Baltkrievija, kurā situācija ir ļoti delikāta.

Es gatavojos vizītei uz Baltkrieviju, kur mums jāpanāk ļoti smalks līdzsvars, jo mēs vēlamies tai un it īpaši tās iedzīvotājiem kaut ko piedāvāt. Jau no paša sākuma Komisija atbalstīja studentus Viļņā, un es vēlētos redzēt lielāku atbalstu arī no citām dalībvalstīm, jo tām, kuras vienmēr par to runā, būtu kaut kas arī jādara. Vienmēr esmu to uzsvērusi.

Tomēr mēs arī vēlamies, lai *Lukashenko* kungs turpina savas reformas — un to mēs arī paužam. Ir svarīgi šo ziņu skaidri nodot tālāk. Pirmdien notiks Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes tikšanās, kurā noteikti tiks skatīts arī jautājums par to, ko turpmāk darīt ar Baltkrieviju. Iznākums, visticamāk, būs līdzīgs pašreizējais nostājam, jo mēs joprojām neesam apmierināti ar rezultātu, bet tajā pašā laikā vērojam pozitīvas tendences.

Atbildot *Vigenin* kungam, es teiktu, ka šī partnerība neaizstāj dalību. Dalība nav iespējama, jo pašreiz ne šīs valstis, ne Eiropas Savienība nav nobriedušas šo valstu dalībai. Tādēļ mums ir jāatrod piemērots risinājums. Šī politika mums ļauj sniegt maksimālo pie nosacījuma, ka valstis vēlas to saņemt. Sarežģījumus rada tas, ka daudz vieglāk, kā jau minēju, ir sniegt kaut ko tad, ja tiek noteikti kritēriji vai ja tiek pateikts — labi, pamēģiniet darīt vienu vai otru, un mēs jums dosim iespējas. Šādā situācijā nav tūlītēja mērķa sasniegt konkrētu rezultātu, savukārt kopējais mērķis ir lielāka stabilitāte, drošība un vairāk iespēju.

Runājot par drošības jautājumiem, es *Isler Béguin* kundzei atbildētu, ka mums noteikti jāstrādā pie drošības veicināšanas, bet var rasties arī daudzi citi jautājumi. Mēs ļoti nopietni strādājam pie Azerbaidžānas jautājuma, arī pie Kalnu Karabahas, Moldovas, Piedņestras un Gruzijas jautājumiem un ļoti stingri pie tiem turamies. Tas ir principa jautājums. Mēs neatzīsim Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarību, bet tajā pašā laikā mums jāstrādā un jāveido attiecības ar Krieviju. Šajā jautājumā es piekristu *Swoboda* kungam, ka mums jābūt realīstiem, bet vienlaicīgi arī skaidri jāparāda sava nostāja.

Šie ir svarīgākie jautājumi, kuros jūs visi esat izteikuši savu vērtīgo viedokli. Ļoti labi, ja daudzpusējā struktūrā tiek iesaistīta arī pilsoniskā sabiedrība visos tās dažādajos veidos, un mums, kā arī tai tiek sniegta lieliska iespēja strādāt pie energoapgādes drošības jautājuma. Energoapgādes drošība šodien ir ļoti svarīgs jautājums, kurā situācija ir ļoti labvēlīga — gan mēs, gan pārējās valstis ir tajā ļoti ieinteresētas. To mums vajag izmantot.

Priekšsēdētājs. – Ar šo arī noslēdzam šo punktu.

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Es vēlos jautāt Prezidijam, vai mēs apspriedīsim piedāvājumu par Eiropas Parlamenta rekomendāciju Padomei, ja Padomes pārstāvis nav klāt. Vai ir kādas ziņas par to, vai viņš ieradīsies debašu laikā?

Priekšsēdētājs. – *Ribeiro* kungs, mums nav jaunu ziņu no Padomes. Ceram, ka ar viņiem viss ir kārtībā, bet nē, jaunu ziņu nav.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Urszula Gacek (PPE-DE), rakstiski. – Ekonomiskās krīzes laikā varētu uzdot jautājumu: vai Eiropas Savienībai jākoncentrējas, lai aizsargātu pati sevi, vai jāpalīdz savām austrumu kaimiņvalstīm?

Eiropas Savienībai noteikti jāturpina tās atbalstīt.

Pirmkārt, ekonomiskā nestabilitāte austrumu kaimiņvalstīs, īpaši Ukrainā, kas cieš no lielām problēmām, rada draudus drošībai Eiropā. No otras puses, stabilizēta Ukrainas ekonomika, aizvien vairāk integrēta ar ES, ir milzīgs potenciāls tirgus ES dalībvalstīm.

Otrkārt, mūsu austrumu kaimiņvalstu iesaistīšana Eiropas saimē, lai arī izredzes faktiskai dalībai ES laikam joprojām nav reālas tuvākajā nākotnē, ir ilgtermiņa projekts. Ar pašreizējās krīzes risināšanu, cerams, mēs tiksīm galā tuvākā gada laikā vai vēlākais 18 mēnešos. Austrumu partnerība ir projekts daudziem gadiem.

Treškārt, lai arī dažu mūsu austrumu kaimiņvalstu vadītāji, piemēram, Baltkrievijas prezidents un mazāk kildīgie Ukrainas vadītāji, var mums laupīt vēlēšanos padarīt ciešākas šīs saites, mums jāatceras, ka mūsu austrumu kaimiņvalstis nav tikai to pašreizējie vadītāji, un, ņemot vērā to iekšējās politiskās problēmas, tām vajadzīgs mūsu atbalsts, paraugs un iedrošinājums.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Mums jābūt gandarītiem, ka Eiropas Savienība paver jaunas iespējas attiecībām ar savām austrumu kaimiņvalstīm. Eiropas Komisija 2008. gada decembrī pieņēma priekšlikumu, ko iesniedza Polija un Zviedrija, lai stiprinātu Eiropas Savienības sadarbību ar sešām austrumu kaimiņvalstīm. Šī rīcība modina cerības. Es ceru, ka šis projekts, tēlaini runājot, nepaliks uz papīra un ka tas tiks īstenots mūsu attiecību kontekstā ar Ukrainu, Moldovu, Gruziju, Armēniju, Azerbaidžānu un Baltkrieviju. Austrumu partnerība nodrošina to, ka reāli kļūst intensīvāka politiskā sadarbība, kas saistīta ar jauniem asociācijas nolīgumu veidiem, tālejošu integrāciju ar ES ekonomiku, vieglāku ceļošanu pa visu ES šajā partnerībā iekļauto valstu pilsoņiem (ar nosacījumu, ka tiek izpildītas drošības prasības), nolīgumiem energoapgādes drošības uzlabošanā, kuri ir izdevīgi visām iesaistītajām pusēm, un ar palielinātu finansiālo palīdzību.

Mums jāapzinās, ka Austrumu partnerība prasa apņemšanos gan no Eiropas Savienības, gan no partnervalstīm. Šie centieni var dot taustāmus politiskus un ekonomiskus labumus. Tie veicinās uzticēšanās līmeņa pieaugumu partneru starpā un līdz ar to stabilitāti un drošību visiem. Sevišķi lielas cerības mēs varam likt uz ierosināto partnerības pamatsistēmu, jo sevišķi uz četru politisko platformu, demokrātijas, labas pārvaldības un stabilitātes, ekonomikas integrācijas un tuvināšanās ES politiku, kā arī uz energoapgādes drošību un savstarpējo

kontakta radīšanu. Protams, ir daudz iemeslu šaubām, piemēram, jautājums par Baltkrievijas valdības reālajiem nodomiem un jautājums par attiecībām ar Krieviju.

5. ES un Brazīlijas stratēģiskā partnerība - ES un Meksikas stratēģiskā partnerība (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējās debates par šādiem ziņojumiem:

- A6-0062/2009, ko Ārlietu komitejas vārdā iesniedza *M. E. Koppa* ar Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģisko partnerību (2008/2288(INI)) un

- A6-0028/2009, ko Ārlietu komitejas vārdā iesniedza *J. I. Salafranca Sánchez-Neyra* ar Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par Eiropas Savienības un Meksikas stratēģisko partnerību (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Latīņamerika ir kontinents ar vairāk nekā 600 miljoniem iedzīvotāju, dod vairāk nekā 10 % no pasaules iekšzemes kopprodukta, tajā ir 40 % no pasaules augu sugām un tajā pašā laikā tur ir dinamiska un ārkārtīgi aktīva jaunatne.

Neraugoties uz pēdējo gadu ekonomikas uzplaukumu, šis laiks Latīņamerikai tomēr nav labākais attiecībā uz tās integrāciju. To prezidents *Óscar Arias* teica savā inaugurācijā, un man to atgādināja pagājušajā nedēļas nogalē Sanpaulu organizētajā seminārā, kur piedalījās bijušais Peru prezidents *Alejandro Toledo* un bijušais Brazīlijas prezidents *Fernando Enrique Cardoso*.

Starp Argentīnu un Urugvaju bijis saspīlējums; nav izdevies ALCA (Amerikas Brīvās tirdzniecības zonas) projekts; Venecuēla izstājusies no Andu kopienas; ir bijušas problēmas starp Brazīliju un Bolīviju par energoresursu nacionalizāciju un problēmas starp Argentīnu un Bolīviju tā paša iemesla dēļ; bijuši strīdi starp Ekvadoru un Kolumbiju, starp Kolumbiju un Venecuēlu, starp Meksiku un Venecuēlu un tā tālāk.

Tāpēc šī Eiropas Komisijas stratēģiskās partnerības iniciatīva, ko atbalsta Parlaments un Padome, ir skaidrs, labi definēts vēstījums, ka Latīņamerika paliek Eiropas Savienības prioritāro darbu sarakstā, un ne mazums pūļu šajā darbā ir ielikusi komisāre *B. Ferrero-Waldner*.

Meksikas gadījumā šīs stratēģiskās partnerības mērķis ir tieši uzsvērt šīs valsts svarīgumu Latīņamerikas un pasaules mērogā, un turklāt tā būtiski nostiprinās mūsu pašreizējās attiecības ar Meksiku un paplašinās koordināciju jautājumos, kas ir aktuāli pasaulē.

Šis jaunais pasākums ir izdevība vēl vairāk izvērst politisko dialogu un saskaņot abu pušu viedokļus pasaules līmenī, kā arī dažādos daudzpusējos forumos un starptautiskās struktūrās. Apspiežu mehānismi ļaus pieņemt kopējas nostājas par konkrētiem pasaulē nozīmīgiem jautājumiem, piemēram, drošību, vides aizsardzību vai sociāliem un ekonomiskiem jautājumiem.

Eiropas Savienībai tā ir arī lieliska izdevība attīstīt privilēģētas attiecības ar valsti, kurai ir nozīmīga ietekme Latīņamerikas forumos, piemēram, Rio grupā, kur tā ir prezidējošā valsts līdz 2010. gadam. Meksika piedalās G20, G8+5, Pasaules Tirdzniecības organizācijā, Starptautiskajā Valūtas Fondā un arī ESAO, kurā tā ir vienīgā Latīņamerikas dalībvalsts.

Tāpēc kopēju risinājumu meklējumi pasaules ekonomiskajai un finanšu krīzei, vērienīgu stratēģiju izstrāde, lai sekmīga būtu gaidāmā ANO Klimata pārmaiņu konference Kopenhāgenā, strukturēta dialoga attīstīšana par imigrāciju vai sadarbība, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, ir daži no jautājumiem, ko var atrisināt Eiropas Savienības un Meksikas gadskārtējos samitos, ja tiek izveidota mūsu ierosinātā stratēģiskā partnerība.

Rezolūcijā, kuru Parlaments šorīt pieņems, tas arī atkārtoti paudīs savu atbalstu prezidentam *F. Calderón* cīņā pret narkotiku kontrabandu un organizēto noziedzību. Turklāt, ievērojot savstarpēju cieņu, dialogu un kopīgu atbildību, es uzskatu, ka mums jāpieņem kopējie izaicinājumi, piemēram, vēlme aizsargāt tādas mazāk aizsargātās sabiedrības grupas kā sievietes vai plašsaziņas līdzekļu pārstāvji.

Komisāre, šogad mēs svinam Sanhosē sarīkoto politisko sarunu 25. gadadienu, kurās, pateicoties lielai Centrālamerikas politisko talantu mobilizācijai un Eiropas Savienības pārraudzībai, konfliktu plosītajā Centrālamerikas zemes šaurumā beidzot tika panākts miers.

Atbalstot mieru, sapratni, saskaņu un izlīgumu, Eiropas Savienība, veic, pēc manām domām, godājamu darbu Centrālamerikā un arī citās pasaules daļās. Tagad, kad šīs vērtības tiek nostiprinātas, lai gan ne bez

grūtībām un ne visur vienādā mērā, skaidrs, ka ir laiks attīstībai. Taču mūsu Eiropas pieredze rāda, ka tas būs grūtāk, ja nav integrācijas.

Es uzskatu, ka šī stratēģiskā partnerība ir būtisks stimuls sadarbībai ar Meksiku, un, pats galvenais, mēs ar to nododam skaidru, labi definētu vēstījumu par Eiropas Savienības saistībām pret Latīņameriku.

Maria Eleni Koppa, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, man ir prieks, ka mēs šodien debatējam un balsosim par ziņojumu par mūsu attiecību uzlabošanu ar Brazīliju. Stratēģisko attiecību radīšana starp Eiropas Savienību un Brazīliju ir savstarpēji izdevīga, pirmkārt, tāpēc, ka mainās Brazīlijas stāvoklis pasaulē, tai kļūstot par noteicošo spēku jaunattīstības pasaulē, un, otrkārt, tāpēc, ka Brazīlijai ir ļoti svarīga nozīme saistībā ar atšķirību pārvarēšanu globālas nozīmes problēmās.

Pēdējos gados Eiropas Savienība uztur daudzpusīgas attiecības ar Brazīliju, un tāpēc tās nepieciešams koordinēt un saliedēt abās pusēs. Ciešākas attiecības pamatosies uz vēsturiskajām, kultūras un ekonomiskajām saiknēm un uz kopējām vērtībām — demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesībām, bažām par klimata pārmaiņām un ilgtspējīgu attīstību, atbrūnošanos, enerģētiku un kodolieroču neizplatīšanu. Stratēģiskajai partnerībai jābūt ar plašu darbības jomu un pakāpenisku raksturu.

Brazīlijai arī Mercosur ir svarīga nozīme. Tāpēc tai saistībā ar šo partnerību jāapņemas stiprināt Eiropas Savienības un Mercosur attiecības un jārisina abas puses interesējoši jautājumi. Šajā partnerībā stratēģiskās attiecības būs līdzeklis, lai padziļinātu starpreģionālās, ekonomiskās un tirdzniecības attiecības.

Es uzskatu, ka Brazīlijai sakarā ar tās pieaugošo nozīmi reģionā un aktīvo iesaistīšanos ANO var būt svarīga nozīme Latīņamerikā reģionālo konfliktu novēršanā un atrisināšanā, līdz ar to palīdzot nostiprināt mieru reģionā.

Globālās ekonomiskās krīzes apstākļos Eiropas Savienībai un Brazīlijai jāsadarbojas Pasaules Tirdzniecības organizācijā, lai sekmīgi noslēgtu sarunas par Dohas Attīstības programmu. Brazīlija var darīt vairāk, lai risinātu pasaules ekonomikas jaunus izaicinājumus, ņemot vērā, ka reglamentējošajiem jautājumiem ir svarīga nozīme konkurences tiesību un ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā.

Ciktāl tas attiecas uz finanšu sistēmas reformu, tās dalība starptautiskās diskusijās var palīdzēt pārskatīt starptautisko iestāžu nozīmi finanšu tirgu uzraudzībā un regulēšanā.

Līdzīgi citām jaunattīstības valstīm Brazīlija kļūst aizvien aktīvāka starptautiskajos centienos risināt globālās nabadzības un nevienlīdzības jautājumus, izmantojot sadarbības programmas ar ilgtermiņa mērķi — ilgtspējīgu attīstību.

Ciktāl tas attiecas uz vides aizsardzību, Brazīlija ir valsts ar lielākajām vitāli svarīgo lietus mežu platībām. Eiropas Savienībai un Brazīlijai proaktīvi jāsadarbojas starptautiskā līmenī, lai tos aizsargātu un lai risinātu klimata pārmaiņu un bioloģiskās daudzveidības samazināšanās jautājumus. Jāuzņemas politiskas saistības, lai īstenotu ANO Konvenciju par bioloģisko daudzveidību. Vajag rīkoties arī, lai aizsargātu un apsaimniekotu ūdens resursus.

Šobrīd man jāsaka, ka Brazīlija ir pirmā valsts, kas attīsta svarīgu biodegvielas ražošanu, līdz ar to sasniedzot taustāmus rezultātus siltumnīcefekta gāzu samazināšanā. Līdz ar to pieredzes apmaiņa un sadarbība šajā nozarē var būt ļoti noderīga Eiropas Savienībai, un, no otras puses, atjaunojamo enerģijas avotu un energotaupības pasākumi var būt ļoti noderīgi Brazīlijai.

Migrācija Eiropas Savienības politikajā darba kārtībā ir viens no pamatjautājumiem. Līdz ar to stratēģiskajai partnerībai, ņemot vērā Limas Deklarāciju, jāveicina plaša spektra dialogs par migrāciju, kas aptvertu likumīgu un nelikumīgu migrāciju un migrantu cilvēktiesību aizsardzību.

Noslēgumā jāsaka, ka Eiropas Parlaments atzinīgi vērtē sarunu sākšanu par vīzu nolīgumu starp abām pusēm, kas atvieglos cilvēku brīvu pārvietošanos.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – (FR) Godājamie deputāti, draugi, vispirms atļaujiet man jo īpaši pateikties referentiem, M.E. Koppa un J.I. Salafrañca Sánchez-Neyra, par viņu lieliskajiem ziņojumiem par stratēģisko partnerību starp Eiropas Savienību un Brazīliju un starp Eiropas Savienību un Meksiku.

Man jāsaka arī, ka es esmu lepna kā komisāre, ka mēs esam izstrādājuši daudzus priekšlikumus un daudzus paziņojumus attiecībā uz Latīņameriku vispār un Brazīliju un Meksiku konkrēti, jo man šķiet, ka tagad ir īstais laiks to darīt.

Pēdējos gados Brazīlija un Meksika ir pierādījušas sevi kā aktīvas dalībnieces gan pasaules, gan reģionālajā līmenī. Ņemot vērā šo faktu, Eiropas Savienība ir atzinusi, ka šīs valstis ir stratēģiskās partneres, jo īpaši tādēļ, ka Latīņamerikā tām ir ekonomiska ietekme, tās ir reģiona līderes, un ļoti bieži tām ir liela ietekme, risinot reģionālās drošības jautājumus.

Mūsu attiecību pamati ir ārkārtīgi stingri. Kā mēs visi zinām, mums ir ne tikai cieši vēsturiski un kultūras sakari, bet mums ir arī kopējas intereses un vērtības, un mūsu ekonomiskie sakari kļūst aizvien ciešāki.

Eiropas Savienība ir faktiski galvenā tirdzniecības partnere Brazīlijai, kura savukārt ir galvenā labuma guvēja no Eiropas Savienības ieguldījumiem Latīņamerikā. Brazīlija viena pati ir piesaistījusi kādus EUR 87 miljardus, citiem vārdiem sakot, vairāk par to kapitālu, ko Eiropas Savienība ieguldījusi pārējās trīs BRIC valstīs, proti, Krievijā, Indijā un Ķīnā. Taisnība arī, ka Brazīlija ir ļoti svarīga sadarbības partnere PTO. Dažkārt tā ir sarežģīta partnere, taču tas ir dabiski, ka tai ir pašai savs viedoklis.

Kopš Eiropas Savienības un Meksikas nolīguma īstenošanas, kas bija pirmais šāda veida nolīgums starp Latīņamerikas valsti un Eiropas Savienību, gada vidējie Eiropas Savienības ieguldījumi ir trīskāršojušies, un Eiropas Savienība šodien ir Meksikas otrā lielākā tirdzniecības partnere. Arī Meksika, protams, ir partnere, kurai ir tās pašas vērtības un tās pašas intereses. Tāpēc mēs sagatavojām šo stratēģisko partnerību kā iedarbīgu instrumentu, kas, mēs ceram, dos taustāmu labumu ne tikai mūsu pilsoņiem, bet arī pasaules citu valstu un reģionu pilsoņiem.

Es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienība, Brazīlija un Meksika turpinās sadarbīties, lai stātos pretī finanšu krīzei un sagatavotu pamatu, kā jūs, *Koppa* kundze, teicāt, lai nodrošinātu panākumus G20 samitam, kas aprīlī notiks Londonā.

Tās arī turpinās kopīgi strādāt pie kopējām problēmām, piemēram, klimata pārmaiņām — mums nozīmīgākā jautājuma — cīņas pret narkotikām, kurā mēs lielā mērā paļaujamies uz prezidentu *F. Calderón*, kurš ir atbildīgs par nozīmīgāko cīņu, kā arī par jutīgo un grūto migrācijas jautājumu.

Mēs esam redzējuši Meksikas valdības pašreizējos centienus apkarot nelegālo narkotiku tirdzniecību, lai arī valdībai diemžēl jāsaskaras ar gandrīz bezprecedenta vardarbības līmeni. Tāpēc mums noteikti jāpalīdz Meksikai.

Godājamie deputāti, ko stratēģiskā partnerība nozīmē mums? Es uzskatu, ka tā mums ļaus labāk sagatavoties nākotnei, izskatot milzumu divpusējo un pasaules kopējo jautājumu strukturētākā, sakarīgākā un labāk saskaņotā sistēmā.

Es ar lielu gandarījumu atzīmēju, ka, padziļinoties attiecībām ar šīm divām valstīm, mēs esam pareizi likuši uzsvāru uz vairākām prioritātēm, kas noteiktas Eiropas Parlamenta ziņojumā, piemēram, saskaņošanu daudzpusējā līmenī, domājot arī par Apvienoto Nāciju Organizāciju, demokrātiju, cilvēktiesības un citus pasaules mēroga jautājumus, kurus es tikko minēju.

Ar Brazīliju jo īpaši mēs esam arī sākuši darbu pie jautājuma par atjaunojamām enerģijām, piemēram, biodeģvijas, kur Brazīlijai ir reāla pieredze un par kuru prezidents *L.I. Lula* pats vērsās pie mums Portugāles prezidentūras laikā.

Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar šīs partnerības uzraudzību un īstenošanu, mūsu galvenā problēma 2009. gadam, kas attiecas vispirms uz Brazīliju, ir pārvērst īstenībā kopējās saistības, kuras ierakstītas rīcības plānos.

Mēs gribētu pabeigt sarunas par diviem galvenajiem aspektiem. Pirmkārt, nolīgums par atbrīvojumu no īstermiņa vīzām un tirgus ekonomiku statusa piešķiršanu Bulgārijai un Rumānijai. Mēs arī plānojam 2009. gadā uzsākt jaunus dialogus par izglītību, kultūru un ekonomikas un finanšu jautājumiem, kā arī turpinām pašreizējos dialogus, un mēs turpināsim strādāt ar Brazīliju pie visiem pārējiem globālajiem jautājumiem.

Attiecībā uz Meksiku stratēģiskā partnerība, par kuru nolēma Padome, es ceru, drīz tiks oficiāli paziņota Eiropas Savienības un Meksikas samītā. Pa to laiku Komisija ar dalībvalstīm ir apņēmusies strādāt ar Meksikas valdību pie darba dokumenta, kas sīki apraksta praktiskās darbības, kuras optimizēs stratēģisko partnerību.

Noslēgumā ļaujiet man pieminēt Eiropas Parlamenta nozīmi. Mēs vienmēr esam atbalstījuši jebkuru ieguldījumu, ko Parlaments varētu dot saistībā ar šīs stratēģiskās partnerības sākšanu, un mēs šodien ar entuziasmu atzinīgi vērtējam šos ieteikumus. Tādēļ es vēlos teikt, ka es varu tikai atzinīgi vērtēt to, ka parlamentārās attiecības, šķiet, ir ārkārtīgi daudzsoļošas, jo šeit ir kādi 96 deputāti no Brazīlijas parlamenta parlamentārās grupas attiecībām ar Eiropas Savienību.

Es uzskatu, ka mums ir vienas un tās pašas intereses, un attiecībā uz ES un Meksikas Apvienoto parlamentāro komiteju mēs varam arī redzēt, ka tā darbojas, un tās nākamā sanāksme notiks marta beigās.

Priekšsēdētāja kungs, rezumējot es gribu teikt, ka mēs esam aktīvi iesaistījušies to daudzo saistību īstenošanā, kuras mēs esam uzsākuši šajā partnerībā, un mēs ceram šādi strādāt, lai pasaulē kopumā būtu lielāka drošība.

Juan Fraile Cantón, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es runāšu, lai apsveiktu Komisiju par tās iniciatīvu, kura netieši atzīst Brazīliju par reģionālu lielvalsti un izvērs attiecības ar Eiropas Savienību stratēģiskā līmenī. Šīs attiecības līdz šim pamatojās uz 1992. gada Sadarbības pamat nolīgumu un 1995. gada ES un Mercosur pamat nolīgumu.

Tomēr pēdējos gados Brazīlijas nostāja pasaules notikumos ir mainījusies uz labo pusi, un šī valsts ir pierādījusi, ka tā ir galvenais Eiropas Savienības partneris. Šis jaunais scenārijs liek mums padarīt mūsu attiecības intensīvākas un dažādēt tās.

Pirmkārt, ES un Brazīlijas stratēģiskajai partnerībai būtu jāpalīdz šai valstij realizēt reģionālā un pasaules līdera statusu.

Otrkārt, saistībā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem, lai arī tādām programmām kā „*Bolsa Família*” („ģimenes fonds”) ir izdevies uzlabot tautas augšupeju un praktiski divreiz samazināt galējo nabadzību, nevar ignorēt to, ka ienākumu nevienlīdzība joprojām ir ļoti liela, ka ir daudz nabadzīgu cilvēku un ka ir arī būtiskas reģionālās atšķirības starp valsts ziemeļiem un dienvidiem.

Saistībā ar to atzinīgi būtu vērtējama apmaiņšanās ar politisko pieredzi, kas varētu likt mums ierosināt inovatīvus risinājumus cīņā pret nabadzību, nevienlīdzību un sociālo atstumtību, kā arī cīņā par nelīdzsvarotības samazināšanu, sociālo aizsardzību un atbilstošu darbu visiem.

Mums ir kopējas pamatintereses vides aizsardzības jomā, un tādēļ mums jāsāk dialogs par tādiem jautājumiem kā klimata pārmaiņas, ūdens resursu apsaimniekošana, bioloģiskā daudzveidība un mežu izciršana, kā arī par pamatiedzīvotāju lomu visās šajās lietās.

Dialogs par sadarbību enerģētikas jomā, kas uzsākts 2007. gadā, ļāvis mums panākt progresu, kuru mums tagad vajag nostiprināt tādās jomās kā ilgtspējīgas biodegvielas, atjaunojamā enerģija, energoefektivitāte un zema CO₂ enerģijas tehnoloģija.

Stratēģiskā partnerība ar Brazīliju arī nes sev līdzi uzticību lielākai reģionālai integrācijai, lai stiprinātu mūsu sadarbību ar Mercosur.

Erika Mann, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, es esmu gandarīta, ka mums ir iespēja debatēt. Protams, mums ir intensīvas attiecības ar abām šīm valstīm, bet es gribētu runāt konkrēti par Meksiku.

Savās debatēs mēs Starptautiskās tirdzniecības komitejā sapratām, ka sevišķi svarīgi ir apspriest jautājumus, kas ietekmē mūsu jomu. Īpaši svarīgi mums ir tas, ka mēs vēlreiz nostiprinām brīvās tirdzniecības nolīgumu. Ja skatās uz skaitļiem, var redzēt, ka, lai arī mūsu tirdzniecība pēdējos gados noteikti ir kļuvusi intensīvāka, joprojām ir ievērojams pieprasījums un ka mums — arī Eiropas pusē — joprojām ir ievērojami ierobežojumi, ja runa ir par piekļuvi tirgum. Es ļoti lūdzu jūs, komisāre, atkal darīt visu iespējamo, lai vēlreiz analizētu stāvokli kopā ar saviem kompetentajiem kolēģiem un, ja kaut kur ir problēmas, reāli atcelt šos ierobežojumus.

Kāda jēga runāt par stratēģiskām partnerībām ar tādām svarīgām Latīņamerikas valstīm, lai pēc tam turpinātu cīnīties ar absurdiem tirgus ierobežojumiem. Dažreiz, protams, tiem ir jēga, bet parasti tie it nemaz nav lietderīgi. Es būtu jums un komitejai ļoti pateicīga, ja mēs varētu atrisināt šo jautājumu.

Otrais punkts, kas, kā mēs uzskatām, ir svarīgs, ir tas, ka saistībā ar globālajām starptautiskajām attiecībām mums arī patiesi jāpiešķir Meksikai tas statuss, ko tā ir pelnījusi. Tas, protams, jo īpaši attiecas uz joprojām ļoti trauslo vienošanos saistībā ar G20. Mūsu delegācija ir uzrakstījusi vēstuli, ko mēs nosūtījām arī jums, kurā mēs prasām, lai arī Meksika sēž pie G20 galda un lai tā būtu ilgstoša noruna, nevis tikai īsa parādīšanās.

Noslēgumā mans lūgums jums ir, lai jūs apmeklētu mūsu delegācijas sanāksmi 30. un 31. martā; es zinu, ka jūs nevarat būt klāt personīgi, taču lūdzu jūs nokārtot, lai kāds no jūsu kompetences jomas, būtu klāt, kad ierodas *J. Guadarrama, G. Buganza* un *R. Green*, kuri vada Meksikas delegāciju. Lai viņi patiesi justu, ka Komisija novērtē delegāciju un tās vizīti.

Francisco José Millán Mon, *PPE-DE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības valstis ir saistītas ar Latīņameriku ar ciešām vēsturiskām, kultūras un cilvēciskām saiknēm. Kā spānietis un vēl vairāk galisietis es to ļoti labi apzinos. Turklāt mums ir kopīgi principi un vērtības, kas ir arī mūsu kristīgais mantojums.

Latīņamerika un Eiropas Savienība vispār ir dabiskas partneres, un mums jāpaplašina mūsu attiecības. Es priecājos, ka šajā Parlamentā ir plaša piekrišana tam, ka Eiropas Savienībai jāizveido stratēģiskas attiecības gan ar Meksiku, gan Brazīliju. To pašu es teicu attiecībā uz Meksiku pērn aprīlī, kad notika Parlamenta debates par Limas samitu.

Stratēģiskā partnerība jāsaista ar regulāriem ikgadējiem samitiem. Mēs tos esam organizējuši ar Brazīliju kopš 2007. gada, un *J.I. Salafraña* ziņojumā tādēļ ir izteikts aicinājums tos rīkot ar Meksiku, ņemot vērā Padomes nedaudz nenoteiktos 2008. gada oktobra secinājumus. Es ceru, ka šādu samitu ar Meksiku var sarīkot šogad.

Dāmas un kungi, Eiropas Savienības stratēģiskā partnerība ar Meksiku un Brazīliju ir ļoti izdevīga gan divpusējā, gan globālā līmenī. Divpusējā ziņā ir plašs potenciāls attiecību izaugsmei. Attiecībā uz Meksiku, piemēram, asociācijas nolīgums izraisījis iespaidīgu tirdzniecības un ieguldījumu pieaugumu. Citas jomas, kur ir nepieciešama kopējā sadarbība, ir cīņa pret organizēto noziedzību un narkotiku kontrabandu, kā arī sadarbība enerģētikas jomā un arī lielāka saskaņotība daudzpusējos forumos.

Attiecībā uz Brazīliju intensīvākām attiecībām būtu jāpalīdz arī atbloķēt ES un Mercosur nolīgumu.

Es gribētu uzsvērt pozitīvos ekonomiskos rezultātus, ko Meksika un Brazīlija panākušas šajā desmitgadē pretstatā iepriekšējiem periodiem. Bez šī progressa, kāds bijis, pateicoties labi izstrādātai politikai, pašreizējā ekstrēmā pasaules krīze būtu izpostījusi to tautsaimniecības. Toties tagad šo valstu valdības var izmantot tās rezerves, kuras tika izveidotas, lai īstenotu anticiklisku politiku tādā pašā veidā kā to izdarīja jaunattīstības un dažas jaunās tirgus ekonomikas valstis.

Meksikai un Brazīlijai ir arī aizvien svarīgāka ietekme uz pasaules skatuves.

Tās piedalās Heiligendammas procesā, un kā galvenās ekonomiskās lielvalstis Latīņamerikā tās ir G20 dalībvalstis.

Mūsdienu komplicētajā un savstarpēji saistītajā pasaulē — es tikai pabeigšu — ar visām tās globālajām problēmām un briesmām, arī klimata pārmaiņām, sadarbošanās kopējas atbildības garā ar tik nozīmīgām partnerēm kā Meksika un Brazīlija ir ļoti izdevīga Eiropas Savienībai un, protams, arī visai starptautiskajai sabiedrībai.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *PSE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, 2008. gada 15. jūlijā Eiropas Komisija pieņēma paziņojumu Padomei un Parlamentam, kurā iesaka izveidot stratēģisku partnerību starp Eiropas Savienību un Meksiku.

Eiropas Vispārējo lietu un ārējo sakaru padome no savas puses 2008. gada 13. oktobrī atzina Meksiku par stratēģisku partneri, gaidot Parlamenta atzinumu šajā jautājumā.

Es atgādināšu, ka ES un Meksikas Apvienotās parlamentārās komitejas septītajā sanāksmē, kas bija sarīkota pērnā gada oktobrī, mēs teicām, ka Meksikas un Eiropas Savienības stratēģiskā partnerība nodrošinās impulsu, kas vajadzīgs, lai stiprinātu un attīstītu mūsu divpusējo attiecību patieso potenciālu.

Šis ir labs laiks šo divu pušu attiecībās, un pašreizējā globālā nolīguma rezultāti ir labi. Mēs uzsveram, ka katras valsts izpildvarai jāstiprina kopīgais darbs politikas, ekonomikas un sadarbības jomā, jo īpaši ņemot vērā visu veidu jaunās problēmas, kuras izraisījusi finanšu un ekonomiskā krīze, kas rada jucekli mūsu kontinentos.

Meksika ir liela valsts, ar kuru mums ir kopīgas vērtības un mērķi, piemēram, pārvaldes demokrātisko formu attīstība, dzimumu līdztiesības nodrošināšana, tiesiskuma nostiprināšana, mērena un ilgtspējīga attīstība un cilvēktiesību ievērošana. Mēs atbalstām ciešāku sadarbību cīņā pret organizēto noziedzību, terorismu un

narkotiku kontrabandu, pamatojoties uz kopējas atbildības principiem un stingru starptautisko tiesību aktu ievērošanu.

Tātad mēs atbalstām, ka ieteikuma priekšlikumu par Eiropas Savienības un Meksikas stratēģisko partnerību šorīt izvirza Parlamentā apspriešanai.

Renate Weber, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, jau plaši atzīts, ka Brazīlija kļuvusi par aizvien nozīmīgāku reģionālu un globālu partneri. Izšķirošā loma, kāda Brazīlijai bija UNASUR dibināšanā, ir tikai vēl viens valsts labās slavas apliecinājums un pelna nepārprotamu atzinību, tāpat kā to pelna Brazīlijas pūles atbalstīt un ietekmēt dažu Latīņamerikas valstu demokrātisko attīstību.

Es piekrītu referentam, ka Brazīlijai un Eiropas Savienībai ir vienas un tās pašas vērtības attiecībā uz demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību veicināšanu, kā arī vieni un tie paši tirgus ekonomikas principi. Tāpēc ir skaidrs, kāpēc Brazīlija Eiropas Savienībai ir galvenā partnere.

Vairākus gadus Brazīlija ir piedzīvojusi ekonomikas izaugsmi, kuru, es ceru, pašreizējā postošā ekonomikas krīze neietekmēs pārāk stipri. Taču ekonomikas attīstība un bagātības uzkrāšanās Brazīlijā diemžēl neizskaidra nabadzību. Kā ziņojumā atzīmēts, Brazīlijai joprojām ir liels skaits nabadzīgu cilvēku, un tā ir skumja īstenība, ka bagātības koncentrēšanās pamatojas uz kultūras un rasu atšķirībām. Jāuzsver, ka 65 % no nabadzīgākajiem brazīliešiem ir melnādainie vai jauktas etniskās izcelsmes cilvēki, kamēr 86 % no privilēģētākajiem baltie cilvēki. Es augstu novērtēju prezidenta *L.I. Lula* domu, ka viņa valdībai nav jācinās pret bagātību, bet pret nabadzību. Es esmu pārliecināta, ka ES atbalsts un palīdzība būs noderīgi mēģinājumos darīt galu šai polarizācijai starp ļoti nabadzīgajiem un ļoti bagātajiem.

Taču, lai to darītu, mums vajadzīgs, lai finansiālā palīdzība, kas pieejama saskaņā ar instrumentu sadarbībai attīstības jomā Brazīlijai, tiktu izmantota Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas atbalstam un ilgtspējīgas attīstības nolūkiem. Tajā pašā laikā Eiropas Savienībai vajag pastāvīgi pievērst uzmanību mežu izciršanas apkarošanai. Tas ir galvenais jautājums, tā kā Brazīlijai ir bagāta, bet trausla apkārtnē vide. Mums vajag ne tikai attīstīt stipras partnerības, bet arī koordinēties ar citiem donoriem un radīt projektus, kas vārdus pārvērtīs rīcībā, ciktāl tas attiecas uz vides aizsardzību.

Mūsu stratēģiskajai partnerībai jāatbalsta arī stipras pilsoniskās sabiedrības attīstība Brazīlijā, veicinot kontaktus starp Eiropas Savienības un Brazīlijas NVO, uzņēmējiem un uzņēmēju forumiem un veicinot apmaiņas izglītības un kultūras līmenī. Sadarbība augstākajā izglītībā *Erasmus Mundus* programmā vai citos bireģionālajos projektos jānoskatā kā ieguldījums visdārgākajā valsts kapitālā, tās cilvēku resursos.

Roberta Angelilli, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dialogs un politiskā un komerciālā sadarbība ar Brazīliju Eiropai ir svarīgs mērķis; mērķis, kas jāattīsta un jāstiprina, sākot ar cīņu pret nabadzību, jo īpaši bērnu vidū, un virzoties uz stipriem komerciāliem nolīgumiem, lai stiprinātu tirdzniecību un ieguldījumus.

Tomēr šī stratēģiskā partnerība nevar izvairīties no pieskaršanās dažiem jautājumiem, kuru risināšana nevirzās uz priekšu. Pirmkārt, vajadzība pēc plašākas sadarbības cīņā pret korupciju, organizēto noziedzību, pārrobežu noziedzību, narkotiku kontrabandu, nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanu un starptautisko terorismu. Otrkārt, vajadzība pēc ciešas sadarbības juridiskajos jautājumos, īpaši attiecībā uz sadarbību noziedznieku izdošanas procedūrās un tiesu nolēmumu savstarpējo atzīšanu.

Raúl Romeva i Rueda, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka ir acīmredzams, ka mēs nevaram ignorēt kontekstu, kurā mēs apspriežam šo nolīgumu. Eiropā pašreizējā krīze lielākoties ietekmē nozares, kas vairāk orientētas uz eksportu, turpretim Meksikā tā ļoti konkrēti ietekmē tos ekonomikas dalībniekus, kas visvairāk cieš no ekonomikas lejupslīdes sekām.

Šī veida nolīgumam jābūt izdevīgam abām pusēm, bet pieredze, kas mums ir pašlaik, ir tāda, ka ne vienmēr tā notiek. Eiropai tas ir ļoti izdevīgs. Es domāju, ka tas ir acīmredzams, un mēs to skaidri varam redzēt, paskatoties pēdējo astoņu gadu rādītājus — tirdzniecības bilance noteikti ir ES labā.

Ir bijis 80 % tirdzniecības deficīta pieaugums, kas nozīmē, ka Meksika tagad lielā mērā ir atkarīga no Eiropas. Tomēr ir citi riski, kurus mēs nedrīkstam aizmirst. Īstenība ir tāda, ka vairums ES veikto ieguldījumu atstās labvēlīgu ietekmi arī uz Eiropu. Es domāju, ka daudzas no saražotajām eksportprecēm pamatā paliek darba vietā, uzņēmumos.

Es nesaku, ka tas noteikti ir kaut kas slikts, bet es saku, ka mums jābūt uzmanīgiem un jāapzinās, ka tam var būt ļoti negatīvas sekas. Taču pirmām kārtām vissatraucošākais faktors ir liberalizējošā apstēstība, kādu izrāda

dažas valdības un kura šajā saistībā ir dažu konkrētu nostāju neatņemama sastāvdaļa. Banku nozare, piemēram, ir viena no svarīgākajām nozarēm, kas pierādījusi, ka tā ir būtiska nozare šīs krīzes risināšanai, bet Meksikā 90 % no šīs nozares pašlaik kontrolē ārzemnieki, no kuriem 50 % ir eiropieši.

Es nedomāju, ka tas ir labākais veids, kā pildīt šāda veida nolīgumus. Nolīgumam jāizlabo vai vismaz nav jāsaasina daži no šiem riskiem, un tieši to mēs ierosinām dažos mūsu grozījumos.

Willy Meyer Pleite, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz partnerību ar Brazīliju ziņojumam neapšaubāmi ir daži ļoti pozitīvi aspekti. Aicinājums pēc daudzpusīguma, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas starptautiskajos forumos; sadarbība vides aizsardzības, ilgtspējīgas attīstības, mežu un ūdens resursu pārvaldības un izglītības jomās; sadarbība attiecībā uz atjaunojamo enerģiju un tehnoloģiju. Tie visi ir, pēc mūsu domām, ļoti piemēroti un pozitīvi aspekti.

Attiecībā uz uzmanības pievēršanu imigrācijai, neraugoties uz apkaunojošo direktīvu, es uzskatu, ka šajā konkrētajā gadījumā tā runā par cilvēktiesībām un imigrantu tiesībām, kas, pēc manām domām, ir ļoti atbilstoši. Cits svarīgs punkts ir sadarbība, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, kā arī sociālo kohēziju attiecībā uz svarīgo vadošo stāvokli, ko Brazīlija parādījusi savā politikā, lai samazinātu nabadzību, izmantojot „*Bolsa Família*” jeb „ģimenes fondu”. Nākamais neapšaubāmi svarīgais partnerības aspekts ir Brazīlija kā vienai no līderēm reģionālās integrācijas procesā, izmantojot *Unasur*. Citiem vārdiem sakot, ir vesela virkne svarīgu jautājumu, kuri arī vedina uz domām, ka pilsoniskajai sabiedrībai pašai jābūt iesaistītai šajās sarunās.

No otras puses, ziņojumā ir aspekti, kas mums nepatīk, tāpēc mēs plānojam atturēties. Pirmkārt, tajā ieteikts darīt galu ekonomiskajam protekcionismam Brazīlijā. Es domāju, ka šis teksts tika sagatavots pirms krīzes; kā es to redzu, protekcionisms tagad ir realitāte. Pārmaiņu vēji, kas pūš, lai izbeigtu vai mīkstinātu krīzi, neapšaubāmi norāda uz valsts intervenci ekonomikā no valdību puses. Es domāju, ka brīvais tirgus ir beidzies, un tas ir atstājis aiz sevis krīzi ar neparedzamām sekām cilvēcei.

Cits ļoti svarīgs jautājums, kas mums nepatīk, ir tas, ka ziņojumā aicināts uz kopēju līdzdalību kodolpētījumu projektos, jo īpaši *ITER* termonukleārā reaktora projektā. Es nedomāju, ka mums šajā projektā jāiesaistās, jo mēs neatbalstām kodolenerģētiku. Paaugstinot energopatēriņa efektivitāti un vairāk izmantojot atjaunojamo enerģiju, es domāju, mēs varam iztikt bez enerģijas veida, kas cilvēcei atnes ļoti lielu postu. Šis apsvērums, neraugoties uz projekta pozitīvajiem aspektiem, liek mums atturēties.

Meksikas ziņojums ir ļoti atšķirīgs jautājums, jo partnerībai ar Brazīliju vēl tikai jāsākas. Meksika ir strādājusi mūsu stratēģiskajā asociācijas nolīgumā kopš 1997. gada, un tāpēc mums jau ir rezultāti, kas ļauj mums spriest, vai nolīgums darbojas labi — vai darbojas tik labi, kā mums gribētos, vai ne.

Mēs grasāmies atturēties no balsojuma par labu šim ziņojumam arī vairāku citu iemeslu dēļ. Pirmkārt, mēs uzskatām, ka ziņojumā ignorētas negatīvās ekonomiskās sekas. Ja mēs apskatām aspektus, kuros valstī ir sliktā situācija cilvēktiesību jomā, piemēram, attiecībā uz sieviešu slepkavību, ir taisnība, ka progress ir bijis. Tika iesniegti grozījumi, kas, kā es domāju, tekstu padara skaidrāku un uzlabo, bet ir daļa grozījumu, ko mēs neuzskatām par pozitīviem, un tie attiecas uz brīvās tirdzniecības līgumu un sekām, kādas tas rada mazajiem ražotājiem Meksikā. Šis nav labs laiks Meksikai, tāpat kā jebkurai citai valstij pasaulē pašreizējās krīzes laikā. Ārzemju ieguldījumi Meksikā noteikti koncentrējas tikai dažās nozarēs un nepalīdz paplašināt pašmāju ekonomiku.

Tāpēc mūsu politiskā grupa, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, balsojumā par šo ziņojumu grasās atturēties.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējos gados Eiropas Savienībā pieaugusi tendence noslēgt stratēģiskas partnerības ar trešām valstīm. Pats par sevi tas mani daudz neuztrauc. Var būt lietderīgi piešķirt lielāku nozīmi divpusējām attiecībām, izmantojot šādu partnerību, bet šajā struktūrā iesaistīti vismaz divi riski.

Pirmkārt, Eiropas Savienība nevar jebkuru valsti deklarēt par stratēģisku partneri. Ja mēs tā darītu, tad, pēc manām domām, tas novestu pie termina „stratēģisks” devalvācijas. Tāpēc es aizstāvu viedokli, ka ar šo terminu būtu jāapzīmē tikai divpusējas attiecības ar ārkārtīgi svarīgiem partneriem. Ciktāl tas interesē mani, tas faktiski attiecas vairāk uz Brazīliju nekā uz Meksiku, par ko mēs šorīt debatējam.

Otrkārt, mani dažreiz pārņem nenosakāma sajūta, ka šīs stratēģiskās partnerības lielā mērā ir simboliskas. Ir iespēja sasaukt vēl vienu samitu, un tad viss lielā mērā paliek tā, kā tas ir bijis. Šīs partnerības bieži darbojas vienīgi kā forums. Jautājums par taustāmiem rezultātiem bieži palicis neatbildēts.

Man dažā ziņā ir tā pati sajūta saistībā ar Parlamenta ieteikuma projektu Padomei attiecībā uz Brazīliju, kuru mēs apspriedīsim rīt. Arī šeit es uzskatu, ka nepietiekami minētas konkrētas problēmas. Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos ilustrēt šīs bažas, izmantojot ieteikuma projekta trīs aspektus.

Pirmkārt, ieteikumā nedaudz maldinoši ir atzīmēts, ka šī partnerība nebūs uz Eiropas Savienības attiecību ar Mercosur rēķina. Kā tas ir iespējams, ka Eiropas Savienība, kas vienmēr sevi izvirza kā reģionālās sadarbības veicinātāju, varētu pieļaut, ka tās divpusējām attiecībām ar Brazīliju ir priekšrocības salīdzinājumā ar reģionālo sadarbību ar Mercosur? Eiropas Savienība šeit izvēlas nepareizas prioritātes.

Runājot par līdzdalības intensitāti Brazīlijas reģionā, Eiropas Savienībai faktiski jānorāda Brazīlijai, cik svarīgas ir attiecības ar spēcīgu Mercosur un jānudina šī valsts, lai tā pati intensīvi iegulda savu enerģiju šajā sadarbības nolīgumā. Pretējā gadījumā Eiropas Savienības divpusējās attiecības ar Brazīliju vedinās uz domām, ka Eiropas Savienības attiecībām ar Mercosur ir otršķirīga nozīme.

Arī man šķiet, ka tirdzniecības jomā ieteikuma projekts nav formulēts pietiekami stingri. Ir aicinājums mums strādāt kopā, lai bez šķēršļiem panāktu Dohas sarunu kārtas pabeigšanu. Tas, protams, ir jauks mērķis, bet vai labāk nebūtu vispirms konkretizēt galvenos jautājumus, kuros Eiropas Savienībai un Brazīlijai ir nesaskaņas?

Temats par piekļuvi tirgum ir nozīmīgs jautājums abām noietnēm. Es uzskatu, ka Dohas sarunu kārtai ir vairāk izredžu uz sekmīgu iznākumu, ja šis jautājums tiek atrisināts divpusējā līmenī. Es nesaku, ka tas būtu viegli, bet es uzskatu, ka tas ir labāks veids, kā virzīties uz priekšu, nevis izteikt deklarācijas ar retoriskiem aicinājumiem.

Es arī izskatīju ieteikuma projektu no savu ģeopolitisko interešu perspektīvas. Raugoties no šīs perspektīvas, man ienāca prātā, ka ieteikums neaicina Brazīliju uzņemties vadošo lomu reģionā. Ar šo jautājumu man jābeidz sava runa. Brazīlijai labi jānovērtē politiskie notikumi reģionā, un tā var sākt to darīt, vispirms novērtējot kaimiņvalsts Venecuēlas ambīcijas dominēt šajā kontinentā.

Tāds stāvoklis nav ne paša kontinenta, ne Eiropas Savienības interesēs. Pretrunīgais Venecuēlas referendums par konstitūcijas grozīšanu pietiekami labi ilustrē, ka tur būs maz palicis no tādām Eiropas vērtībām kā demokrātija.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ir jauki, ka ir stratēģiska partnerība, ka ir Volkswagen rūpnīca Pueblā un ka ir apvienotās parlamentārās komitejas ar Čīli un ar Meksiku, kas 30 gadus, kā J.I. Salafraņa Sánchez-Neyra teica savā ziņojumā, esam bijuši reālistiski, esam sadarbojušies, esam risinājuši klimata jautājumus, esam mazliet diskutējuši par lauksaimniecību, narkotikām, sievietēm, ūdeni un tā tālāk.

Mums ir jādodas tālāk. Vajadzīgs lielāks vēriens gan Eiropas Savienībai, gan Latīņamerikai. Mums jāizvirza mērķis: piemēram, 2025. gads. Pēc vienas paaudzes, nākamajos 20 gados mums jārada Eiropas Savienības un Latīņamerikas civilizāciju savienība un kāpēc ne arī integrācija!

Lai to darītu, ir EuroLat sistēma, parlaments, kas tuvina Eiropas Savienību un Latīņameriku. Šajā sistēmā vajadzīgs manifests, rezolūcija, kas būs līdzvērtīga tam, ko 1950. gada 8. maijs nozīmēja Eiropai. Apvienosim mūsu cilvēkus, mūsu resursus, mūsu prātus, vecus un jaunus no abām pusēm un bez kavēšanās radīsim brīvas pārvietošanās zonu studentiem, pētniekiem, intelektuāļiem un inteliģencei. Tas nozīmētu automātisku kultūras vīzu. Malinche nevajadzēja vīzu, lai ietu un mācītu H. Cortés kečvu vai maiju valodu. Tas ir pirmais solis ceļā uz to, lai nāciju sacīkstēs izveidotu bloku ar miljardu latīņamerikāņu — miljardu kristiešu.

Es zinu gluži labi, ka ekonomikas reālistiem tas var šķist nereālistiski, bet, ja sapnis, kuram jūs dzenaties pakā, nav pietiekami liels, jūs pazaudēsiet to no sava redzes loka, lai arī jūs dzenaties tam pakā.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Es vēlos paust atbalstu J.I. Salafraņa ziņojumam. Es uzskatu, ka, ja ir īstenots globālais nolīgums, mums jāvirzās uz augstāku vēsturisku līmeni stratēģiskajā partnerībā starp Eiropas Savienību un Meksiku.

Šī partnerība ir kļuvusi nepieciešama, paturot prātā ne tikai Meksikas svarīgo lomu uz pasaules politikas un ekonomikas skatuves, bet arī tās ļoti ciešos ekonomiskos sakarus ar Eiropas Savienību. Meksikas iedzīvotāju skaits ir vairāk nekā 100 miljoni, tā ir desmitā lielākā ekonomiskā lielvalsts pasaulē un ir G20 grupas dalībvalsts.

Globālo izaicinājumu, piemēram, ekonomiskās krīzes un globālās sasīšanas, apstākļos sadarbība ar Meksiku izrādīsies izdevīga. Nemaz nav jāsaka, ka mēs gribam, lai jaunā partnerība padara oficiālus gadskārtējos

Eiropas Savienības un Meksikas samitus, pamatojoties uz augsta līmeņa sanāksmju modeli, kas raksturo Eiropas Savienības attiecības ar citiem stratēģiskajiem partneriem.

Mums arī jāatbalsta šīs partnerības parlamentārā dimensija, izmantojot ES un Meksikas Apvienoto parlamentāro komiteju un *EuroLat* asambleju, kurām pēdējos gados bijusi īpaši svarīga nozīme. Ņemot vērā, ka šis ir Eiropas Kreativitātes un inovāciju gads, es domāju, ka mums jākoncentrē lielāka uzmanība uz sadarbību starp Eiropas Savienību un Meksiku pētniecības, kultūras un izglītības, kā arī zinātnieku un studentu mobilitātes jomās.

Meksikāņi ir plašākā spāniski runājošā iedzīvotāju grupa pasaulē, un viņiem ir kopējas kultūras vērtības ar eiropiešiem, kurās ietilpst ciešas saiknes ar Rumānijas kultūras mantojumu, kuru pamats ir to latīņu mantojums. Piemēram, izstāde, kas 2005. gada jūlijā tika organizēta Rumānijas Zemnieku muzejā Bukarestē, parādīja pārsteidzošu līdzību starp Meksikas tautas mākslu un daudzajiem rumāņu tautas mākslas daiļrades darbiem. Es uzskatu, ka Eiropas Savienības iestādēm vairāk un pastāvīgi būtu jāizmanto potenciāls, kuru piedāvā kultūra, izglītība un māksla, lai tuvinātu tautas.

Svarīgi ir arī tas, ka, manuprāt, šai stratēģiskajai partnerībai būtu jāgarantē arī to Eiropas pilsoņu drošība, kas ceļo uz Meksiku. Meksika piedāvā ārkārtēju tūrisma potenciālu, tai ir brīnišķīgas kultūrvēsturiskas bagātības, un tā ir arī daudzu eiropiešu iemīļots ceļojumu mērķis. Tomēr viņus nedrīkst pakļaut briesmām noziedzības un korupcijas dēļ, kuras ir acīmredzamas dažos valsts reģionos. Cīņa pret noziedzību var kļūt efektīvāka, izmantojot trīspusēju sadarbību starp Meksiku, Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es uzskatu, ka sadarbības nolīgumi starp Eiropas Savienību un Meksiku un Eiropas Savienību un Brazīliju ir sevišķi svarīgi. Šiem sadarbības nolīgumiem jābūt pamatotiem uz demokrātijas vērtību ievērošanu, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu.

Es gribētu uzsvērt, ka Eiropas Savienībā un šajās divās valstīs jāveicina zinātnisko atklājumu un tehnoloģiju nodošana, lai nostiprinātu sadarbību cīņā pret klimata pārmaiņām un uzlabotu vides aizsardzību. Integrēta mazo un vidējo uzņēmumu atbalsta programma dos fundamentālu ieguldījumu šo valstu ekonomiskajā un sociālajā attīstībā. Pašreizējās globālās ekonomiskās krīzes laikā jo īpaši svarīgi ir radīt un saglabāt darba vietas un turpināt centienus sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus.

Kā referente par Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Meksikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem es gribu uzsvērt šī nolīguma svarīgumu. Tas veicina brīvu konkurenci gaisa pārvadājumu pakalpojumu jomā. Meksika vajadzības gadījumā var nediskriminējošā veidā uzlikt nodokļus, nodevas, maksas par degvielu, kas piegādāta tās teritorijā Eiropas Kopienas dalībvalsts izraudzīta gaisa pārvadātāja gaisakuģim, kas pārvadājumus veic maršrutā starp punktu, kas atrodas Meksikas teritorijā un citu punktu, kas atrodas citas Amerikas kontinenta valsts teritorijā.

Es gribētu minēt, ka šis jautājums ir ārkārtīgi svarīgs, jo īpaši ņemot vērā siltumnīcefekta gāzu emisiju sertifikātu tirdzniecības sistēmas ieviešanu. Turklāt šīm divām valstīm, Brazīlijai un Meksikai, ir sevišķi svarīga loma, noslēdzot nākotnē nolīgumu pēc Kioto Protokola, kurš, kā mēs ceram, tiks parakstīts decembrī Kopenhāgenā.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa balsos pret ziņojumu par Brazīlijas partnerību un atturēsies jautājumā par partnerību ar Meksiku. Mēs par to nepriecājamies, bet mēs uzskatām, ka šis balsojums skaidri parādīs mūsu neapmierinātību ar darbībām, kuras mēs jau kādu laiku nosodām. Attiecībā uz Brazīliju, piemēram, partnerības jautājums tiek risināts, aizvien vairāk atstumjot *Mercosur*. Šis partnerības jautājums vērsts uz to, ko mēs uzskatām par nepareizām prioritātēm — *B. Ferrero-Waldner*, piemēram, atsaucās uz biodegvielām, bet rezolūcijā ir vesela virkne apsvērumu par kodolenerģiju un oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu, un tāpat oglekli. Taču, mūsaprāt, tādai valstij kā Brazīlija būtu jāstrādā ar mums, lai izstrādātu atjaunojamās tehnoloģijas un energotaupības noteikumus: tas ir ceļš, pa kādu būtu jāvirzās šai valstij.

Vēl daži vārdi par Meksiku, priekšsēdētāja kungs, mēs esam iesnieguši dažus grozījumus — referents turklāt bijis diezgan atklāts attiecībā uz dažiem jautājumiem, kas galvenokārt skar cilvēktiesības. Taču stratēģiskajai partnerībai un parlamentārajam dialogam, pēc mūsu domām, jākoncentrējas uz aktuālajiem politiskajiem jautājumiem. Tagad politiskās darba kārtības priekšplānā ir lielā ekonomiskā krīze, kurā nonākusi valsts, problēma ar migrantu atgriešanos un, protams, vardarbība un organizētā noziedzība. Es domāju, ka partnerībā daudzreiz skaidrāk jākoncentrējas uz to, nevis uz jautājumiem, kurus mēs noteikti uzskatām par mazāk svarīgiem.

Vēl vienu vārdu, priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz starpparlamentārā dialoga jautājumu, kuram mēs visi, protams, piešķiram lielu nozīmi: Es uzskatu un ceru, ka nākamā *EuroLat* sanāksme spēs atrast izeju no tās nedaudz formālās un, godīgi sakot, nenoderīgās struktūras, kas bijusi raksturīga daudzām mūsu sanāksmēm, un es patiesi ceru, ka tā dos arī impulsu valstu iekšējām debatēm šajās valstīs.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pārmaiņām, kas notiek Latīņamerikā, jānodrošina Eiropas Savienība nodibināt jaunas sadarbības attiecības ar Latīņamerikas valstīm. Lielāka uzmanība jāpievērš sociālajam un kultūras aspektam un atbalstam attīstībai, saglabājot savstarpēju cieņu pret tautu atšķirīgiem attīstības līmeņiem un atšķirīgām politiskām izvēlēm. Diemžēl tie Eiropas Savienības izvirzītajos priekšlikumos ir otršķirīgi aspekti.

Vispārīgi runājot, galvenā interese tajos ir ekonomika, lai nodrošinātu lielo Eiropas ekonomisko un finanšu grupu uzņēmējdarbību. Šo situāciju uzsvēra sociālās organizācijas, jo īpaši Brazīlijā, kā mēs atklājam mūsu pēdējā ceļojumā uz Brazīliju delegācijas attiecībām ar *Mercosur* sastāvā. Laikā, kad, piemēram, vairums iedzīvotāju Meksikā cieš no nopietnas ekonomikas recesijas sekām un kad lielum lielo vairākumu Meksikas banku nozares kontrolē ārvalstu sabiedrības, jo īpaši Eiropas bankas, nožēlojami, ka Eiropas Savienība joprojām izmanto savu nolīgumu ar Meksiku vairāk kā iebraukšanas punktu Amerikas Savienotajās Valstīs, nevis vietējās attīstības atbalstam. Rezultāts ir tāds, ka tā palīdz sagraut Meksikas mazos un vidējos uzņēmumus un to ražotspējīgo struktūru, jo īpaši rūpniecisko struktūru, lai uzspiestu savas neatlaidīgās prasības par brīvo tirdzniecību, stratēģisko nozaru liberalizāciju un svarīgāko preču, piemēram, ūdens, komercializāciju.

Tāpēc mums vajag radikāli pārskatīt ES politiku attiecībā uz partnerības nolīgumiem, lai piešķirtu prioritāti sadarbībai un ekonomiskajai un sociālajai attīstībai. Šādā veidā mēs varam palīdzēt radīt likumīgas darbavietas, nodrošināt sociālo progresu, veicināt pamatiedzīvotāju tiesības, aizsargāt mežus un bioloģisko daudzveidību un arī atzīt Latīņamerikas valstu suverēnās tiesības uz augstas kvalitātes sabiedriskajiem pakalpojumiem, stratēģisko nozaru kontroli savās valstīs un savu tautu izvēlēto iestāžu lēmumu ievērošanu.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, es pierādīšu tāpat kā es to esmu darījis citos gadījumos, ka pastiprinātas sadarbības attiecības ar Latīņameriku ir stratēģisks gājiens ES, jo, tāpat kā attiecībā uz *J.I. Salafra* ziņojumu, ciešāku attiecību nodibināšanu izskaidro ne tikai ar vēsturiskām un kultūras saiknēm un kopējām vērtībām — kā referents pareizi izklāsta — bet tās nodrošina arī daudzozaru, starpreģionālu un reģionu iekšējās attīstības iespējas abām pusēm.

Lai arī es tāpēc atzinīgi vērtēju ierosinātās ierosmes palielināt tirdzniecību un ieguldījumus starp Eiropas Savienību un Brazīliju, tomēr es gribu zināt, kādi uzlabojumi ir iespējami attiecībā uz tiesisko un vides sadarbību, cilvēktiesību atzīšanu un aizsardzību pret organizēto noziedzību, kas bieži tiek eksportēta uz Eiropas Savienību — šīs jomas ir tikpat svarīgas. Jāapskata arī jautājums par migrāciju un emigrantu naudas pārskaitījumiem, tā kā nav šaubu, ka peļņa, kas iegūta nelegālā darbā un citās nelegālās darbībās, tiek nelegāli eksportēta. Attiecībā uz migrāciju es jautāšu, kādas garantijas mēs varam saņemt no valsts, kas aizsargā tādus noziedzniekus un blēžus kā *Cesare Battisti* un „burvis” *Mário Pacheco do Nascimento*. Šis piemērs viens pats izskaidro manu absolūto opozīciju pret sarunu atklāšanu par vīzu atcelšanas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Brazīliju.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā Čehijas prezidentūra nav sēžu zālē, es runāšu angliiski, jo es uzskatu, ka vēstījums nonāks līdz jums ātrāk.

Vēršu jūsu uzmanību ieteikuma priekšlikuma par partnerību ar Brazīliju 1. punkta 1. apakšpunktam un arī 2008. gada septembra paziņojumam no Komisijas par daudzvalodību.

Fakts ir tāds, ka, lai nodibinātu un attīstītu stratēģisko partnerību ar Brazīliju, mēs runājam portugāļiski. Kad mēs dodamies uz ASV vai Austrāliju, mēs runājam angliiski; kad mēs dodamies uz Meksiku vai Kolumbiju, mēs runājam spāniski; kad mēs dodamies uz Brazīliju vai Angolu, mēs runājam portugāļiski; kad mēs dodamies uz Senegālu vai Kotdivuāru, mēs runājam franciski. Valoda ir atslēga saskarsmei; tā ir atslēga uzņēmējdarbībai.

Tādējādi uzmanība tiek pievērsta tam, ko es pirms dažiem gadiem saucu par „eiropiešu pasaules” valodām: portugāļu valodā tas skan *linguas europeias globais*. Es domāju, ka dažām Eiropas valodām ir spēja nodibināt ļoti tuvas un ciešas sakarus ar dažādām pasaules daļām, un tās ir: angļu, spāņu, portugāļu, franču un mazākā mērā un atšķirīgu iemeslu dēļ vācu un itāļu valoda. Komisija to pilnībā saprata, un tas tika ierakstīts paziņojumā, bet diemžēl Padomē bija nesaskaņas — domāju, ka galvenokārt no vāciešu puses, — un Padome pieņēma daudz pielaidīgu nostāju šajā jautājumā.

Man jāpaskaidro, ka tas nekādā ziņā neskar oficiālo valodu vienādo vērtību Eiropas Savienībā. Tas ir saistīts ar daudzvalodības iekšējo redzējumu, un mēs visi piekrītam, ka jebkuram pilsonim ir tiesības runāt, lasīt un saņemt atbildi viņa paša valodā. Tomēr tas pievieno vēl vienu dimensiju plašajā daudzvalodības ārējās vērtības laukā. Tas, ka mums Eiropā ir šīs pasaules valodas mūsdienu globalizētajā pasaulē, mūsdienu globalizētajā ekonomikā, šajā globālajā ciematā, kas ir kultūras, ekonomikas, sociālais un politiskais ciemats, ir visvērtīgākais ieguvums visai ES, kas mums pilnībā jāapzinās un jāgūst no tās viss labums. Tāpēc es lūdzu, lai šīs valodas tiktu pienācīgi ieviestas un pārzinātas jaunatnes ārējos dienestos un arī mācītas mūsu skolās kā kopīga vērtība, kā otrā, trešā vai ceturtā valoda, jo šīs valodas tāpat kā mūsu attiecības ar Brazīliju skaidri rāda, ka palielinās mūsu ES spēja labi saprasties visā pasaulē: vairāk iesaistīties, reāli piedalīties, būt daļai no tā paša klubiņa. Tas ir mans aicinājums Padomei, un es apsveicu referenti un pateicos viņai par atbalstu.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos apsveikt *J.I. Salafranca Sánchez-Neyra* par izcilo ziņojumu tādā svarīgā jomā kā globālā sadarbība ar mūsu stratēģiskajiem partneriem. Globalizācija ne tikai dod mums labumu, bet tā arī padara mūs neaizsargātākus no globālajām krīzēm un briesmām. Tāpēc stratēģisko partneru apzināšana un sadarbības nostiprināšana globālā līmenī ļaus mums risināt aktuālos un nākotnes izaicinājumus. Mēs ziņojumā uzsveram, ka Eiropas Savienība ir Meksikas otrā lielākā partnere aiz Amerikas Savienotajām Valstīm. Jāuzsver, ka Eiropas Savienība uzskata Meksiku par svarīgu partneri izejvielu piegādē. Tieši izejvielu piegāžu drošība ir viens no izšķirošajiem faktoriem, kas atbalsta Eiropas Savienības ilgtspējīgu attīstību. Eiropas Savienībai savukārt ir vadošā loma vides aizsardzībā un zaļu rūpniecisku risinājumu pieņemšanā.

Stratēģiskā partnerība ar Meksiku nostiprinās divpusējās attiecības ar konkrētu mērķi, lai panāktu efektīvāku tehnoloģiju un izejvielu tirdzniecību un nodrošinātu labu pamatu divpusējai sadarbībai vides aizsardzības jomā. Lai sasniegtu šos mērķus, mums jāizstrādā un jāuzlabo ar nozarēm saistītas programmas, uz kurām pamatoti mehānismi un pasākumi zinātnes un tehnoloģiju nodošanai, jo vienīgi konkrēti pasākumi padarīs šo sadarbību reālu. Turklāt šī zinātnes un tehnoloģiju nodošana ir neiedomājama bez izglītības apmaiņas izveidošanas un kopēja zinātniskās pētniecības centru tīkla radīšanas. Tāpēc es aicinu paplašināt divpusējo sadarbību arī izglītības un inovāciju jomā. Paldies par uzmanību!

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, par laimi, laiks, kad Latīņamerika tika uzskatīta par Amerikas Savienoto Valstu iekšpagalmu sen jau ir pagātnē. Tagad mēs skatāmies uz šo reģionu pavisam citādi, un Eiropai un jo sevišķi Latīņamerikai ir ārkārtīgi daudz kopēju jomu un kopēju interešu, kuru dēļ mēs paplašinām savas stratēģiskas partnerības, ieejot arī šajā reģionā.

Zinojumā bija minēti klimata pārmaiņu, enerģētikas politikas, finanšu krīzes, narkotiku kontrabandas jautājumi un tā tālāk. Saistībā ar tiem mums ir daudz kopēju jomu un kopēju interešu. Ir labi, ka mūsu sadarbība ar šo reģionu ir daudzpusīga. Ir labi, ka mēs noslēdzam arī divpusējus nolīgumus. Tomēr mums ir svarīgi panākt līdzsvarotas attiecības starp abiem partneriem ikkatrā gadījumā.

Tāpēc, ja mēs panākam bezvīzu ceļošanu, mums jāapsver, kā mēs risināsim deportācijas, noziedznieku izdošanas nolīgumus un līdzīgus jautājumus, lai ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu norādīt, ka šorīt mēs runājam par partnerību starp Eiropas Savienību un tādām valstīm kā Brazīlija un Meksika. Mēs šorīt apspriedām arī Austrumu partnerību. Es gribētu īpaši uzsvērt, un tas jo sevišķi attiecas uz *B. Ferrero-Waldner*, ka tad, kad mēs diskutējam par Eiropas Savienības ārējo vai iekšējo politiku, piemēram, par ES attiecībām ar Brazīliju, Meksiku vai ar Ziemeļāfrikas valstīm, mūsu debates ir zināmā mērā atrautas no realitātes. Savukārt tad, kad mēs diskutējam par mūsu attiecībām ar Austrumiem, mēs nodarbojamies ar būtiskiem jautājumiem, kas ietekmē ES. Tādi paši būtiski jautājumi tiek risināti debatēs par mūsu partnerību ar Turciju un šīs valsts izredzēm pievienoties ES. Kad mēs diskutējam par mūsu attiecībām ar Baltkrieviju, Ukrainu un Krieviju attiecībā uz gāzes piegādēm vai par Gruzijas jautājumu, tad mēs diskutējam par jautājumiem, kuriem ir būtiska nozīme Eiropas Savienībā un kuri varētu iegrūst Eiropas Savienību nopietnā krīzē.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Brazīlijas nozīme gan starptautiskā, gan reģionālā līmenī katru gadu pieaug. Tādēļ šī valsts ir kļuvusi par vienu no Eiropas Savienības svarīgākajām un nozīmīgākajām partnerēm. Vēsturiskajām, kultūras un ekonomiskajām saiknēm jānodrošina pamats rīcībai ES un Brazīliju stratēģiskās partnerības robežās. Politiskajā dialogā jāpievēršas galvenajiem jautājumiem, starp tiem arī kopējas stratēģijas veicināšanai, lai stātos pretim globālajiem izaicinājumiem tādās jomās kā drošība, cilvēktiesības, finanšu krīze un cīņa pret nabadzību, kas laikam ir vissvarīgākā.

Mums jātiecas arī dažādot centienus novērst reģionālu konfliktu Dienvidamerikā. Mūsu prioritātei jābūt divpusējās sadarbības nostiprināšanai tirdzniecības jomā un sadarbībai Brazīlijas mežu — pasaules plaušu — aizsardzībā. Stratēģiskajai partnerībai jārada pastāvīga platforma dialogam starp Eiropas Savienību un Brazīliju.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kā *EuroLat* loceklis es atzinīgi vērtēju ES stratēģisko partnerību ar Brazīliju un Meksiku, kas abas ir plaukstošas demokrātiskas valstis. Vārds *BRIC* — apzīmējot Brazīliju, Krieviju, Indiju un Ķīnu — ļoti bieži atrodams ārlietu politikas speciālistu vārdu krājumā, un Brazīlija patiesi ir jauns globālais partneris.

Prezidenta *L.I. Lula* valdības mērenības politika ir stabilizējošs spēks salīdzinājumā ar tādu populistisku demagogu īstenoto politiku kā *H. Chávez* Venecuēlā un *E. Morales* Bolīvijā. Brazīliju tagad skars kredītu krīze un patēriņa preču cenu kritums. Meksiku ietekmēs arī dramatisks naftas cenu kritums. Abas šīs valstis bija stāvilas. Es arī augstu vērtēju prezidenta *F. Calderón* darbu Meksikā, un arī viņš pelnījis mūsu atbalstu cīņā pret narkotiku kartējiem.

Divas valstis, kas ir attiecīgi *NAFTA* un *Mercosur* sastāvā, ir lieli partneri reģionā, un tās ir atslēga mūsu attiecībām ar Latīņameriku.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (*IT*) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, es runāšu desmit sekundes. Pirms kāda laika es apmeklēju sanāksmi, kurā runāja par pensijām, pensiju izmaksām un to, cik ilgi pensionāri saņem savas pensijas, pirms dodas uz labāku pasauli. Šajā sanāksmē tika publicēta rangu tabula, kurā valstis bija sakārtotas pēc vidējā gadu skaita, cik ilgi tiek izmaksātas pensijas. Meksika tika uzskatīta par spīdošu paraugu, kam līdzināties. Kāpēc? Tāpēc, ka tās pensionāri, saņēmuši savu pensiju un baudot tās sniegtos labumus, dzīvoja caurmērā sešus mēnešus, un tas bija rekords; tā sakot, tā bija valsts, kura tika uzskatīta par paraugu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā atbalstu šī ziņojuma 1. punkta e) apakšpunktu, kurā runāts par vajadzību pēc partnerības, kas risinātu nozīmīgākos klimata pārmaiņu, energoapgādes drošības, kā arī cīņas pret nabadzību un atstumtību jautājumus.

Man ir bažas par PTO nolīgumiem — vai potenciālajiem nolīgumiem — no ES zemnieku un pārtikas ražotāju perspektīvas. Kā jūs zināt, bija izvēsta liela cīņa par pārtikas ražošanas standartiem, un Komisija beidzot piekāpās, ka tā neatļaus Brazīlijas liellopu gaļai nonākt Eiropas Savienībā, ja tā neatbildīs mūsu ražošanas standartiem. Es gribu uzslavēt šo lēmumu, un es domāju, ka tā mums jārikojas attiecībā uz visām patēriņa precēm. Mēs nevaram prasīt, lai mūsu ražotāji ievēro standartus, ja trešās valstis tos neievēro. Mēs nepanāksim mūsu ražotāju sadarbību PTO nolīguma labā, ja tā notiks arī turpmāk.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – (*ES*) Priekšsēdētāja kungs, es šad un tad runāju dažādās valodās, tagad mēģināšu runāt spāniski.

Vispirms es gribētu paskaidrot *Belder* kungam, kāpēc mēs esam izvēlējušies stratēģisko partnerību. Es domāju, ka, pirmkārt, ļoti svarīgi ir saprast, ka valstis pašas tajā ir ļoti ieinteresētas. Dabiski, tas ir politisks lēmums, kas pamatots uz konkrētiem kritērijiem. Piemēram, Meksika ir ļoti svarīgs tilts starp ziemeļiem un dienvidiem un stabilizējošs faktors, lai arī tai pašai ir savas problēmas.

Otrkārt, tā pašlaik ir G20 dalībvalsts, un, atbildot *Mann* kundzei, es saku, ka, protams, ceru, ka tāda tā būs arī nākotnē.

Treškārt, gan Meksika, gan Brazīlija ir stingri apņēmušās risināt globālos jautājumus, kurus mēs faktiski varam risināt tikai kopīgi. Starp tiem jo īpaši atzīmējams ir jautājums par klimata pārmaiņām un finanšu krīzi. Tāpēc es domāju, ka doma par stratēģiskām partnerībām ir pamatota: partnerībai nav jābūt ar visu pasauli, protams, bet ar nozīmīgākajiem partneriem pasaulē.

Turklāt ir daudz mazsvarīgu jautājumu vai specifisku, nozaru jautājumu, no kuriem dažus es gribētu minēt.

Īstenība ir tāda, ka mēs runājam ar šīm valstīm par daudziem smagiem jautājumiem, piemēram, narkotikām, korupciju, terorismu un organizēto noziedzību. Mēs rīkojam sanāksmes augstāko amatpersonu līmenī un arī ministru līmenī, piemēram, kurās mēs redzam, ko var darīt, lai palīdzētu šīm valstīm, un kur mēs arī apmaināmies ar pieredzi.

Mēs esam izveidojuši forumu ar Meksiku par sabiedriskās drošības jautājumiem, jo īpaši attiecībā uz korupcijas problēmu, un mēs pētām sadarbību vairākās tādās jomās kā policijas apmācība, stratēģija darbam cietumos un stratēģija, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību, narkotikas, ieroču tirdzniecību, kibernetiskus un nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanu. Manuprāt, ir ļoti svarīgi turpināt šos īpašos dialogus.

Attiecībā uz jautājumu par sanāksmju biežāku rīkošanu es varu teikt, ka mēs šogad mēģināsim rīkot sanāksmi augstākajā līmenī, bet tas ir atkarīgs arī no prezidentūras un no tā, vai tā iekļaus šo jautājumu darba kārtībā. Es ceru, ka tas notiks gada otrajā pusē. Katrā ziņā mums būs ministru sanāksme Prāgā par *Mercosur* jautājumiem, *Mercosur* un stratēģisko partnerību ar Meksiku vai Brazīliju. Neviena valsts netiek izslēgta, jo mēs mēģinājam strādāt ļoti enerģiski par labu nolīgumam ar *Mercosur*, bet jūs visi zināt, ka ne mēs, ne *Mercosur* valstis, jo īpaši Brazīlija un Argentīna, vēl negrib parakstīt nolīgumu laikā, kad mēs nezinām, kā virzīsies Dohas sarunas. Šie jautājumi vienmēr tikuši risināti paralēli Dohas sarunām.

Protams, mēs maijā gatavojamies otrai ministru sanāksmei Prāgā un atkal mēģināsim paātrināt nolīguma noslēgšanu, bet, manuprāt, mēs joprojām saskarsimies ar šo problēmu.

Migrācijas jautājums arī ir ārkārtīgi svarīgs, un, manuprāt, mums ir līdzsvarots, nekonfrontējošs dialogs ar Meksiku, piemēram, jo īpaši par Apgriešanās direktīvu. Mēs ļoti atzinīgi vērtējam to, ka Meksika ir reaģējusi ļoti pozitīvi un ar izpratni ļoti sarežģītā jomā, kā mēs visi zinām, kurā faktiski mums, protams, ir gan jāievēro cilvēktiesības, gan arī jārēķinās ar visu mūsu valstu jutīgumu. Es uzskatu, ka tas ir ņemts vērā.

Es gribu arī teikt, ka tie ir nozīmīgākie jautājumi, par kuriem vienmēr notiek diskusijas. Pērnā gada decembrī, piemēram, prezidents N. Sarkozy, prezidents L.I. Lula un priekšsēdētājs J.M. Barroso runāja tieši par finanšu krīzes jautājumu un par to, kā to kopīgi risināt, bet viņi runāja arī par atjaunojamās enerģijas jautājumu, pie kura mēs jau strādājam ar Brazīliju, lai izstrādātu otrās paaudzes biodeģvielas.

Mēs arī gatavojamies 2009. gadā pirmoreiz sarīkot dialogu par cilvēktiesībām, kurā tiks diskutēts par pamatiedzīvotāju tiesībām, jo tās arī ir viena no Cilvēktiesību padomes prioritātēm.

Es domāju, es beigšu runāt, priekšsēdētājas kundze, jo ir tik daudz jautājumu, ka es nevaru pievērsties tiem visiem.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI KUNDZE

Priekšsēdētāja vietniece

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, lai noslēgtu šīs debates, es vienkārši gribētu teikt, ka lēmums piešķirt Meksikai un Brazīlijai stratēģisko partneru statusu ir pareizais lēmums un tāds lēmums, kas nozīmēs kvalitatīvu lēcieni mūsu attiecībās šo valstu politiskās, ekonomiskās, stratēģiskās un demogrāfiskās nozīmes dēļ. Mēs redzēsim tās ES attiecību augstākajā līgā kopā ar citiem globālajiem partneriem, tādiem kā Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna un Krievija.

Priekšsēdētājas kundze, atšķirība starp Meksiku un Brazīliju šobrīd, kā komisāre mums tikko atgādināja, ir tā, ka Meksikai ir asociācijas nolīgums, kas to saista ar Eiropas Savienību, kas ir kaut kas tāds, kā Brazīlijai vēl nav.

Es nepiekrītu novērtējumiem, kas sniegti par šī asociācijas nolīguma rezultātiem. ES un Meksikas asociācijas nolīgums ir veiksmes stāsts — kā atzinusi Mann kundze, kas vada Apvienoto parlamentāro komiteju. Tas ir tāpēc, ka Eiropas Savienība noslēdz šos nolīgumus tādā veidā, ka mūsu partneri, šajā gadījumā Meksika vai meksikāņi, pārstāv ne tikai tirgu, bet īpašu veidu, kā skatīties uz lietām, kas pamatotas uz principiem, vērtībām, pārstāvības demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu.

Es uzskatu, ka šis nolīgums ir devis stimulu mūsu attiecībām, kuras bireģionālā stratēģiskā partnerība tagad nostiprinās.

Komisāre teica, ka nākamā satikšanās tagad būs Rio grupas sanāksme, kas notiks Eiropas Savienības Čehijas prezidentūras laikā Prāgas sanāksmē šī gada maijā. Latīņamerikai un mūsu partneriem no mums vajag labvēlīgus apstākļus, nevis ubagu dāvanas, un šādus labvēlīgus apstākļus šodien nodrošina asociācijas nolīgumi.

Es pilnībā saprotu ierobežojumus, kurus norādīja komisāre, jo asociācijas nolīguma noslēgšana, šajā gadījumā ar *Mercosur*, prasa politisko gribu no abām pusēm. Es saprotu, ka PTO Dohas sarunu kārtā un divpusējā asociācija rit paralēli, un Meksikas un Čīles piemēri to pilnībā parāda.

Tāpēc, komisāre, mums no savas puses jādara viss iespējamais, lai nostiprinātu šo stratēģisko asociāciju starp Eiropas Savienību un Latīņameriku, kuru šīs partnerības ar Meksiku un Brazīliju stimulēs un pavisīs tālu uz priekšu.

Maria Eleni Koppa, referente. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisārei B. Ferrero-Waldner un visiem kolēģiem par viņu komentāriem diviem ziņojumiem, par kuriem mēs šodien debatējam. Esmu vienisprātis ar J.I. Salafranca Sánchez-Neyra, ka Latīņamerika Eiropas Savienībai ir ārkārtīgi interesanta un svarīga, un mums jāsūta skaidri vēstījumi par sadarbību, izmantojot šos ziņojumus, jo īpaši šajā kritiskajā laikā. Mums vajadzīga droša sistēma, kas var aptvert visus jautājumus un sniegt skaidras atbildes.

Es tikai gribētu minēt dažus jautājumus saistībā ar to, kas tika teikts. Vispirms es gribu uzsvērt, ka intensīvās attiecības nekādā gadījumā nevājinās Mercosur. Gluži pretēji, mēs uzskatām, ka stratēģiska partnerība ar Brazīliju, ar lielāko un, iespējams, vissvarīgāko valsti Latīņamerikā, varētu dot jaunu impulsu Mercosur. Mums arī vajag pilnīgu skaidrību par finanšu nosacījumiem, kuri noteiks attiecības ar Brazīliju.

Es gribētu piebilst, ka Brazīlija ir bijusi aizvien aktīvāka sadarbībā ar portugāliski runājošajām dienvidu un Āfrikas valstīm un tāpēc varētu aktīvi sadarboties šajā jomā ar Eiropas Savienību.

Mums jāuzmanās, lai saglabātu līdzsvaru starp biodegvielu ražošanu un nodrošinājumu ar pārtiku, jo īpaši šajā kritiskajā laikā.

Weber kundze izvirzīja jautājumu par nevienlīdzību. Manuprāt, L.I. Lula valdība ir veikusi svarīgus pasākumus šajā virzienā. Joprojām ir daudz darāmā, bet, manuprāt, ceļš darbam ir sagatavots.

Noslēgumā es gribētu minēt, ka mums vajag nopietni izskatīt iespēju radīt apvienoto ES un Brazīlijas parlamentāro komiteju, jo tā ir vienīgā BRIC valsts, ar kuru mums ir paplašinātas attiecības, kas nav institucionalizētas.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vakar Vinendenes skolā Vācijas dienvidos kāds pusaudžu ārprātīgais Tim Kretschner noāva 15 cilvēkus, galvenokārt bērnus. Viena skolotāja tika nogalināta, kad centās aizsargāt kādu skolēnu, aizstājoties viņam priekšā. Es vēlētos lūgt priekšsēdētāju velīt šīs traģēdijas upuriem klusuma brīdi.

Priekšsēdētāja. – Atvainojiet, jūs varbūt tajā brīdī neatradāties sēžu zālē, bet mēs upurus pieminējam jau vakar un ievērojām klusuma brīdi, kuru ievērot aicināja priekšsēdētājs. Man ļoti žēl, ka jūs nepiedalījāties sēdē un neesat informēti par šo notikumu.

Rakstisks ziņojums (142. pants)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka ES un Brazīlijas stratēģiskā partnerība ir abpusēji izdevīga. Manuprāt, Eiropas Savienība ir demokrātijas balsts; Eiropa patiesām ir mūsu civilizācijas šūpulis. Brazīlija kā stratēģiskā partnere Latīņamerikā nodrošina līdzsvaru un stabilitāti.

ES un Brazīlijas sakaru stiprināšana radītu kopēju sistēmu, kas veicinās šo abu vienību attīstību, tādējādi sekmējot abu reģionu sadarbību. Gan es, gan referents – mēs uzskatām, ka ES un Brazīlijas stratēģiskais nolīgums varētu kļūt par demokrātiju un cilvēktiesības veicinošu instrumentu. Turklāt šī partnerība būtu ieguldījums, lai veicinātu labu pārvaldību pasaules līmenī un labu sadarbību ar ANO.

Es atbalstu Eiropas Parlamenta priekšlikumu un Padomes ieteikumu par ES un Brazīlijas stratēģisko partnerību, kā arī vēlos sveikt referentu.

6. Tibetas sacelšanās 50. gadadiena un Dalailamas un Ķīnas valdības dialogs (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Marco Cappato, Marco Pannella, Janusz Onyszkiewicz* ALDE grupas vārdā un *Monica Frasson, Eva Lichtenberger* Verts/ALE grupas vārdā iesniegtais jautājums, uz kuru Komisijai jāatbild mutiski, par Tibetas sacelšanās 50. gadadienu un Dalailamas un Ķīnas valdības dialogu (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Es gribētu sniegt īsu personīgu komentāru. Es patiešām ticu, ka mūsu debates var sekmēt visu tibetiešu atbrīvošanu nevis valsts vai reliģijas kundzību.

Marco Cappato, autors. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, arī es loloju šādu cerību. Diemžēl mēs nevaram cerēt, ka amatā esošais ES Padomes priekšsēdētājs izmantos šo debašu un diskusiju priekšrocības, lai palīdzētu virzīt uz priekšu Eiropas Savienības nostāju. Patiesībā Čehijas prezidentūra acīmredzot uzskata, ka kopēja Eiropas politika ierobežos dalībvalstu spēcīgās ārpolitikas. Ķīna par to ir pateicīga, Krievija ir pateicīga, tas ir – antidemokrātiskās un represīvās valstis visā pasaulē izsaka pateicību par tādu Eiropu, ko tik uzskatāmi ilustrē prezidentūras pārstāvju neierašanās Parlamentā.

Tā kā šo punktu risinām kopīgi, es gribētu *Benita Ferrero-Waldner* norādīt uz, manuprāt, galveno problēmu. Proti, tas nav tikai jautājums par likumu un kārtību; citiem vārdiem – redzot, cik daudz mūku ir arestēti un cik daudz tibetiešu nesen ir nogalināti saistībā ar nežēlīgajām Ķīnas represijām, mēs tāpat ceram, ka šis skaits samazināsies salīdzinājumā ar pagājušo gadu. Es būtu gribējis sacīt Padomes pārstāvjiem un tagad teikšu Komisijai, ka ir nepieciešams tās atzinums pamatpolitikas jautājumā, tas ir, par dialogu starp Ķīnas Tautas Republiku un Dalailamas sūtņiem, šo sarunu mērķi un iemeslu to pārtraukšanai – patlaban varam uzskatīt, ka sarunas cietušas neveiksmi, – ja vien varēsim tās atjaunot.

Pastāv divi pretēji viedokļi. No vienas puses - Ķīnas režīma pārstāvju nostāja, kuri norāda, ka Dalailama ir varmācīgs cilvēks, kurš vada varmācīgus cilvēkus, un ka Dalailama un Tibetas trimdas valdība vēlas Tibetas valsts neatkarību, kas ir pretrunā ar Ķīnas teritoriālo vienotību. Šādu nostāju ietur Pekina. No otras puses ir Dalailama, trimdā izsūtītā Tibetas valdība un Dalailamas sūtņi, kuri saka, ka vēlas kaut ko citu, viņu cīņas līdzekļi nav vardarbīgi un viņi vienkārši vēlas noregulētu autonomiju, kas nozīmē viņu kultūras, tradīciju, valodas un reliģijas vai viņu kultūru un reliģiju saglabāšanu. Tas ir vēstījums memorandā, kuru Dalailamas sūtņi iesniedza Ķīnas režīmam. Šis memorands tika publicēts, un tajā ietvertas viņu prasības.

Tagad ES tiek lūgta izvēlēties, pieslēties vienai no pusēm. Pastāv divas pretējas nostājas, viena no pusēm melo. Eiropas Savienībai varētu būt izšķiroša nozīme taisnības meklējumos. Mēs kā Radikālās partijas pārstāvji ierosinām *satyagraha*, taisnības meklēšanu kā kopīgu politisko iniciatīvu pasaules mērogā. Eiropas Savienībai vajadzētu izmantot tai pieejamos diplomātiskos līdzekļus - *Benita Ferrero-Waldner*, lūdzu, pavēstiet to priekšsēdētājam *José Manuel Barroso* – mums nepieciešams tikties ar Dalailamu un darīt viņam godu, ļaujot izteikties, lai noskaidrotu patiesību. Vai Pekinai ir taisnība, sakot, ka tibetieši ir vardarbīgi teroristi, kuri atbalsta neatkarību, un ka viņi vēlas pienācīgu un cienīgu autonomu valsti? Saskaroties ar šo konfliktu, Eiropa nedrīkst stāvēt nomaļus un klusēt!

Eva Lichtenberger, autore. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirms 50 gadiem Ķīnas armija deva izšķirošo triecienu Tibetas pretestībai. Kopš tā laika tibetieši ar milzīgām pūlēm ir šķērsojuši Himalajus un robežas uz citām valstīm. Līdz šim tūkstošiem cilvēku gadā - bēgļi – ir pielikuši ievērojamus centienus, lai šķērsotu 5 000 m augstās kalnu pārejas. Ja tibetiešu situācija ir tik lieliska kā Ķīna vienmēr apgalvo, tad nebūtu iemesla ne bēgšanai, ne attaisnojuma faktam, ka žurnālisti, cilvēki no rietumiem un novērotāji mēnešiem ilgi kavēti apmeklēt šo valsti vispār vai arī darīt to tikai ciešā pavadībā. Izlūkdienesta novērotājas žurnālistēm sekoja pat uz tualeti, lai nodrošinātu, ka netiek darīts kaut kas aizliegts.

Tādēļ man jāvaicā, kāds ir mūsu kā Eiropas Savienības uzdevums? Mums kaut kādā veidā ir jāatjauno Ķīnas un Tibetas dialogs. Taču tam ir jānotiek pēc citāda principa. Līdz šim noticis tikai tas, ka Ķīna ir atkārtojusi tās pašas apsūdzības un prasības, nemaz necenšoties saprast Tibetas pārstāvju paskaidrojumus, ka būtiskākais nav atbrīvoties no Ķīnas un kļūt par neatkarīgu valsti, bet gan panākt autonomiju.

Komisāres kundze, kā mums attiekties pret faktu, ka Tibetas internets tiek uzraudzīts stingrāk nekā jebkur citur Ķīnā un Eiropas uzņēmumi piegādāja rīkus, kas padara šo uzraudzību tik efektīvu? Mums ir jārikojas. Mēs tiekam aicināti iesaistīties dialogā.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, esmu ļoti priecīga, ka šodien notiek diskusija par jautājumu, kas jau ilgi nodarbinājis daudzu prātus un it īpaši kopš traģiskajiem notikumiem

Tibetā, kas risinājās pirms gada. Tādēļ es uzskatu, ka šāda atklāta diskusija ir pamatota, lai atkārtoti izskatītu, ko varam darīt.

Pirms es runāju par galvenajiem jautājumiem, kurus jūs izvirzījāt kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā, ļaujiet man īsumā izteikties par mūsu divpusējām attiecībām ar Ķīnu. Eiropas Savienības politika saistībā ar Ķīnu balstās uz saistībām. Mūsu stratēģiskās partnerattiecības ir spēcīgas, un tas ļauj mums risināt visus jautājumus, arī visjutīgākos. Mēs esam izveidojuši iespaidīgu pamatu augsta līmeņa sadarbībai, kuras ietvaros uzsākam darbu pie visām globālajām izmaiņām, ar kurām saskaras iedzīvotāji, neatstājot novārtā jautājumus, kuros mūsu domas atšķiras. Jautājums par Tibetu ir viens no tādiem. Ļaujiet man runāt tieši – jautājumā par Tibetu mēs neesam tikušies aci pret aci ar Ķīnu, un mums joprojām ir patiesas un pamatotas bažas par cilvēktiesību situāciju Tibetā, kā jūs abi tikko izteicāties – par faktu, ka Tibeta jau gandrīz gadu vēl aizvien nav pieejama starptautiskajiem plašsaziņas līdzekļiem, diplomātiem un humānās palīdzības organizācijām; par strupceļu sarunās starp Dalailamas pārstāvjiem un Ķīnas varasiestādēm, neskatoties uz trīs sarunu kārtām pagājušajā gadā.

Šie bija galvenie jautājumi vairāku ES vadītāju darba kārtībā divpusējās sanāksmēs, kuras pagājušajā gadā tika rīkotas ar Ķīnas vadību. Mēs esam centušies panākt kopēju vienošanos ar Ķīnu šai jutīgajā jautājumā un vienmēr esam izteikušies nepārprotami, runājot par situāciju Tibetā.

Ļaujiet man vēlreiz pieminēt ES nostāju, kas ir nepārprotama. Pirmkārt, mēs atbalstām Ķīnas suverenitāti un teritoriālo vienotību, kas aptver Tibetu. Otrkārt, mēs vienmēr esam atbalstījuši mierīgu samierināšanos ar dialoga palīdzību starp Ķīnas iestādēm un Dalailamas pārstāvjiem. Atceros, ka, ierodoties Ķīnā kopā ar Komisiju, priekšsēdētāju *José Manuel Barroso* un citiem kolēģiem, man par šo jautājumu bija konkrēti dialogi ar vairākiem sarunu biedriem. Mēs vienmēr esam apgalvojuši, ka nepieciešams samierināšanās dialogs un ka dialogam ir jāturpinās.

Sarunām ir jābūt konstruktīvām un pamatīgām, un, protams, mēs izsakām nožēlu, ka dialogs līdz šim nav devis patiesi būtiskus rezultātus. Mēs vienmēr esam norādījuši, ka dialogā jāuzrunā tādas pamatproblēmas kā Tibetas vienreizējās kultūras, reliģijas un tradīciju saglabāšana, kā arī nepieciešamība Ķīnas Konstitūcijā radīt Tibetai jēgpilnas autonomijas sistēmu. Mēs vienmēr esam norādījuši, ka ar šīm sarunām ir jāuzsāk visu tibetiešu dalība lēmumu pieņemšanā. Tādēļ mēs atzinīgi novērtētu, ja šos jautājumus varētu risināt turpmākajā Ķīnas valsts cilvēktiesību rīcības plānā.

Mūsaprāt, Tibetas problēma ir cilvēktiesību jautājums, un tāpēc mūsu pieeja tam vienmēr ir bijusi atbilstoša. To mēs esam neatlaidīgi signalizējuši Ķīnas kolēģiem, un esam uzmanīgi uzklaušījuši viņu viedokli. Esam darījuši visu, lai izprastu viņu nostāju savstarpējas cieņas gaisotnē, bet cilvēktiesības ir vispārējas, tādēļ situācija Tibetā visai starptautiskajai sabiedrībai un īpaši Eiropas Savienībai rada pamatotas bažas. Šo faktu, zināms, izsver vairāk nekā pusgadsimtu pastāvošie starptautisko tiesību instrumenti cilvēktiesību aizsardzībai.

Rezolūcijā jūs izvirzāt par noteikumu Ķīnas un Tibetas dialogu. Kā jūs visi zināt, pēdējā sarunu kārtā atbilstīgi Ķīnas valdības prasībai Tibetas puse iesniedza memorandu par patiesu autonomiju Tibetas nākotnei. Manuprāt, šai rakstā ietverti daži punkti, kas varētu būt pamats turpmākās sarunās. Ar to es domāju punktu par kultūru, izglītību un reliģiju.

Mani iedrošina arī fakts, ka Tibetas puse pirmo reizi rakstiskā dokumentā ir izteikusi ciešu apņemību necensties panākt atdalīšanos vai neatkarību. Es uzskatu, ka tas ir būtiski, lai sekmētu šo dialogu. Tāpat arī esmu apmierināta ar to, ka Dalailama pagājušā gada decembrī Parlamentam atkārtoti apstiprināja savu nodošanos vidusceļa pieejai un sarunām kā vienīgajiem līdzekļiem, lai sasniegtu savstarpēji pieņemamu un ilgstošu risinājumu.

Ļaujiet man nobeigumā dalīties ar jums personīgā pārliecībā. Visas politiskās un personiskās karjeras laikā es vienmēr esmu cieši ticējusi, ka ar saistību un sarunu palīdzību iespējams ķerties pie pat vissarežģītākajiem jautājumiem un, cerams, pareizajā brīdī tos arī atrisināt. Tādēļ es vēlos mudināt Ķīnu un Dalailamas pārstāvjus pēc iespējas ātrāk atsākt šo dialogu atklātā veidā un ar nolūku Tibetā panākt ilgstošu risinājumu. No mūsu puses es varu garantēt pilnīgu atbalstu šāda veida procesā. Tā ir mūsu nostāja, un šādu nostāju mēs apliecinām Ķīnas pusei.

Charles Tannock, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, ES moto ir „vienoti dažādībā”. Šis princips mums ir ļoti noderējis.

Diemžēl šāda ideja absolūti nesaskan ar komunistu autoritāro diktatūru Ķīnas Tautas Republikā. Dažādība tiek drīzāk apspiesta nevis atzīta. Minoritātes, kuras vēlas paust viedokli veidā, kas atšķiras no galveno partiju sankcionētā veida, tiek atstumtas un vajātas. Šī tendence vērojama attieksmē pret daudzām reliģiskajām

minoritātēm, tostarp kristiešiem, musulmaņiem un *Falun Gong* sekotājiem un sevišķi ĶTR attieksmē pret Tibetu.

Komunistu bruņotie spēki 1950. gadā iebruka Tibetā, kas noveda pie Dalailamas emigrēšanas pirms 50 gadiem. Kopš tā laika Tibeta ir bijusi Pekinas pakļautībā. Tradicionālā Tibetas kultūra, kas bija izolēta simtiem gadu, šobrīd ir ļoti cietusi valdības darbību rezultātā, kas centusies novērst ikvienu Tibetas nacionālisma atjaunošanos. Patiesībā sistemātiskā un dažreiz brutālā Tibetas kultūras apspiešana ir iekvēlinājusi tibetiešu identitāti un modinājusi pasaules apziņu par tibetiešu nožēlojamo stāvokli.

Dalailamas iedvesmojošā vadība ir nodrošinājusi, ka Tibetas nākotne joprojām ir sabiedrisko debašu priekšplānā, neskatoties uz ĶTR nopietnajiem centieniem pārmest tādiem cilvēkiem kā bijušajam Padomes priekšsēdētājam *Nicolas Sarkozy*, kurš uzdrošinājās pavaicāt Pekinas viedokli.

Mēs Parlamentā vienmēr esam ieturējuši stingru nostāju, aizstāvot tibetiešu autonomijas tiesības, kas vienlaicīgi nenozīmē tiesības uz pašnoteikšanos vai neatkarību. Ar tādu rīcību mēs nemēģinām aizkaitināt Ķīnu vai tai pretoties. Taču atzīstam, ka mūsu saistības attiecībā uz noteiktām vērtībām – cilvēktiesībām, demokrātiju, tiesiskumu un apziņu – nedrīkst nošķirt no neapšaubāmi būtiskajām stratēģiskajām ekonomiskajām partnerattiecībām, kuras ES attīsta ar Ķīnu.

Ķīnas atbalstītāji otrā Parlamenta pusē izteiksies šajās debatēs, bet tibetiešiem pārāk ilgi bijušas liegtas tiesības izteikties, un mums ir jārunā viņu vārdā.

Glyn Ford, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Sociāldemokrātu grupa pauzē bažas par cilvēktiesību situāciju Ķīnā. Lai gan mēs atzīstam, ka pēdējos desmit gados situācija ir ievērojami uzlabojusies, joprojām pastāv vairākas jomas, kurās cilvēktiesības joprojām nav atbilstoši vai pienācīgi aizsargātas. Varbūt pastāv zināma vārda brīvība, bet ne rīcības brīvība. Mēs noteikti gribētu uzsvērt neveiksmi saistībā ar atļauju brīvajām arod biedrībām sadarboties ar Ķīnu. Mēs esam norūpējušies par 100 miljoniem viesstrādnieku, kuri pārcēlušies no laukiem uz pilsētu un kuriem ir pavisam ierobežota piekļuve veselības aprūpes un izglītības pakalpojumiem. Mēs esam norūpējušies par reliģisko un etnisko minoritāšu nožēlojamo stāvokli visā Ķīnā.

Tomēr Sociāldemokrātu grupa pretojās šīm debatēm un rezolūcijai. Tā iemesls bija proporcionalitāte. Ir taisnīgi kritizēt Ķīnu par cilvēktiesību ieviešanu tāpat kā mēs kritizējam ASV par nāvessodu izpildi, Gvantanamo un ārkārtas pārsūtīšanām, bet mums tas nav jādara katrā sesijā. Tas, atklāti runājot, kļūst bezjēdzīgi. Agrāk Ķīnas varasiestādes pievērsa uzmanību mūsu rezolūcijām, bet vairs ne. Tā kā dažas grupas un atsevišķas personas savos izmisīgajos uzmanības meklējumos turpina paaugstināt likmi atbilstoši pašreizējam pieprasījumam, es pirmo reizi uzskatu, ka dalībvalstīm ir jāatceļ vienotas Ķīnas politiku un jāatzīst Tibetas trimdas valdību.

Dalailama šeit viesojās tikai decembrī, uzstājoties plenārsēdē Tibetas vārdā. Kādēļ ir nepieciešams atkārtoti pievērsties šim jautājumam? Rezolūcijā nav ietverts nekas jauns.

Man kopā ar *Elmar Brok*, *Philippe Morillon* un citiem Parlamenta deputātiem pagājušajā vasarā bija iespēja apmeklēt Laosu. Mēs bijām pirmā starptautiskā grupa, kas ceļoja turp pēc problēmām martā un runāja gan ar iestādēm, gan tiem, kuri simpatizēja tibetiešu protestantiem. Kā es pēc tam rakstīju, patiesībā mierīgie protesti – un mēs atbalstām mierīgus protestus – izvērtās rasu nemieros ar uzbrukumiem veikaliem, ēkām un *Han Chinese* un dedzināšanu, ejot bojā dučiem cilvēku. Ļaunprātīgi dedzināja skolas, uzbruka slimnīcām un musulmaņu minoritāšu mošejām. Pats Dalailama apzinājās reālo situāciju, kad draudēja atteikties no dzīvā dieva statusa.

Ķīna Tibetas labā ir paveikusi ļoti daudz, nodrošinot infrastruktūru, piemēram, jauno *Qinghai*–Laosas dzelzceļu un augstāka līmeņa sociālo nodrošinājumu nekā pārējos Ķīnas lauku apvidos. Problēma ir tā, ka pārējie Ķīnā par to apvainojas.

(Iebildumi)

Bet problēma ir tā, ka, citējot grupu *The Beatles*, "mīlestību nevar nopirkt par naudu". Tibetieši joprojām vēlas zināmu kulturālo un politisko autonomiju, kas neapšaubāmi ir daudz lielāka nekā tā, kuru gatava pieļaut Ķīna. Kā es teicu iepriekš, Ķīnai nepieciešams dialogs ar Tibetas pārstāvjiem, lai rastu risinājumu, kas pieļauj tādu autonomiju, vienlaicīgi aizsargājot provinces etnisko un reliģisko grupu minoritāšu tiesības.

Alternatīva ir tāda, ka nepacietīgi, nepiedzīvojuši tibetieši ķersies pie vardarbības un terorisma. Pēc mana toreiz izveidotā raksta es tiku lūgts Londonā apspriest šo jautājumu ar Dalailamas pārstāvjiem, ko es arī

zināmu laiku darīju. Es piekrišu komisārei - ceļu uz priekšu mēs atradīsim ar dialoga un saistību palīdzību nevis tādām uzstājīgām, mūžīgi atkārtotām un pārveidotām rezolūcijām kā šī.

Hanna Foltyn-Kubicka, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēdējos gadu desmitos demokrātiskās valstis ir vairākkārtēji aicinājušas pretdemokrātiskajās valstīs ievērot cilvēktiesības. Šīs pūles ir vainagojušas panākumiem tikai tad, kad valstis un starptautiskās organizācijas ir bijušas konsekventas savās darbībās un prasībās. Diemžēl gadījums ar Tibetu jeb, vispārīgi runājot, cilvēktiesību situācija Ķīnā visbiežāk tikušas atstumtas malā, par prioritāti nosakot tirdzniecības attiecības. Ja Pekinā nebūtu rīkotas Olimpiskās spēles un daudzas sociālās un nevalstiskās organizācijas nerīkotos apņēmības pilnas, pasaule joprojām ļoti maz zinātu par situāciju Tibetā.

Mūsu, Eiropas Parlamenta, pienākums ir nodrošināt, ka demokrātiskās valstis rīkojas noteikti un apņēmīgi pret tādu Ķīnas varasiestāžu darbību kā kampaņa „Strike Hard”, kuru īstenoja pirms kāda laika. Taču to var panākt tikai tad, ja neatlaidīgi un stingri nosodīsim visus Ķīnas komunistisko iestāžu izdarītos cilvēktiesību pārkāpumus.

Der atcerēties, ka Eiropas Parlaments savā 2006. gada 6. jūlija rezolūcijā aicināja dalībvalstis atzīt Tibetas trimdas valdību, ja trīs gadu laikā nebūs panākta vienošanās starp Ķīnas varasiestādēm un Dalailamas pārvaldi. Kā zināms, Pekina joprojām atsakās iesaistīties sarunās ar tibetiešu neapstrīdamo līderi. Neaizmirsīsim arī vienpadsmito pančenlamu, jaunāko politisko ieslodzīto, kurš Ķīnas uzraudzībā atrodas 14 gadus. Viņam šogad būs 20 gadu.

Tādēļ es vēlreiz gribētu aicināt Parlamentu rīkoties konsekventi un izturēties nopietni pret savām deklarācijām. Būs grūti sagaidīt no citiem solījumu ievērošanu un pienākumu izpildi, ja neizrādīsim, ka mēs runājam nopietni.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es jau gadiem esmu sekojis līdzi Tibetas gadījumam. Esmu apmeklējis reģionu un runājis ar daudziem cilvēkiem valstī un ārpus tās. Tibetiešu prasības es uzskatu par pamatotām un līdz zināmai pakāpei loģiskām. Viņu pašreizējās bailes es uzskatu par vairāk kā pamatotām, sevišķi ņemot vērā pret viņiem vērsto Ķīnas valdības stingro apspiešanas politiku, kas ilgusi nu jau vairāk nekā 50 gadus, izņemot īso un, es teiktu, maldus pamieru Olimpisko spēļu laikā.

Es reti esmu pazinis cilvēkus, kuri ir vairāk gatavi runāt un panākt vienošanos nekā tibetieši. Tādēļ es nespēju saprast šo Ķīnas valdības apsēstību izkropļot patiesību un uzstāt, lai sarunu kārtas tiek apturētas atkal un atkal.

Valsti nedara stipru tās militārais spēks, platība vai ekonomiskā labklājība. To padara stipru augstsirdīgā rīcība un devība. Eiropas Savienība spēj palīdzēt atrisināt šo situāciju, un tai šādi ir jārīkojas, protams, respektējot iesaistīto suverenitātes, bet tas ir jā dara ļoti stingri. To var izdarīt, atbalstot tibetiešu prasību atsākt Ķīnas un Tibetas sarunas un atzīt, ka tad, ja kāds ir izšķīdis neskaitāmus gadus piekāpjoties un esot Ķīnas valdības apspiestībā, tad tāds ir gadījums ar tibetiešiem.

Šis konflikts nav starp vienlīdzīgām pusēm ne spēju, ne motīvu ziņā. Eiropas Savienībai ir jāizturas ar cieņu pret abām pusēm, bet tā nedrīkst palikt neitrāla pret apspiestību, nekritisku apcietināšanu, spīdzināšanu, slepkavībām vai reliģisku, valodas un kultūras genocīdu.

Memorandā par tibetiešu patiesu autonomiju, kuru Ķīna kā darba dokumentu nekavējoties noraidīja, parādīts, ka tibetieši jau ir pielikuši lielas pūles un piekāpušies tam, kas – es uzsveru – ir viņu pamatotas cerības.

Ķīnai tagad ir izdevība parādīt pasaulei savu cēlsirdību un vēlmi pēc miera un saskaņas, un pirmām kārtām Eiropas Savienībai ir iespēja palīdzēt tai rīkoties saskaņā ar savu diženumu.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, 1959. gada 10. martā ķīnieši pakļāva tibetiešus neaprstāmām ciešanām. Dzīvību zaudēja sešdesmit tūkstoši cilvēku, un nākamajos mēnešos simptiem tūkstošu tika arestēti, aizvesti prom un spīdzināti. Pirms gada vardarbība saasinājās vēlreiz. Bojā gāja vairāk nekā 200 tibetiešu, daži no viņiem mira no apzināti mērķētiem šāvieniem; un tagad, neilgi pēc 50. gadadienas, klosteri ārpusai nav pieejami, notiek pievedceļu kontrole, un kareivji un apsardzes darbinieki ir gatavi apspiest demonstrācijas jau pašā dīglī. Mums joprojām nav ziņu par iespējamiem dumpjiem. Kāda ir atbilde uz šādu varas izpausmi? Klusums plašsaziņas līdzekļos. Dalailama ir mudinājis savu tautu saglabāt nevardarbīgu izturēšanos. Viņa aicinājums veidot dialogu nav izraisījis pozitīvu reakciju Pekinā. Kad Dalailamas sūtņi memorandā iepazīstināja ar konkrētiem pasākumiem autonomijas izveidei, prezidents Hu Jintao tos noraidīja. Viņš teica: „Mums ir jāuzceļ liels mūris pret separātismu”. Šo nodomu, kas ir tīrā provokācija,

pārspēja plānotā tibetiešu svētku dienas piespiedu ieviešana – 28. marts kļūs par Vergu emancipācijas dienu. Tā ir skarba patiesība.

Pirms divām dienām Eiropas Parlaments izvietoja karogus. Plenārsēdes laikā ļoti daudzi no mums novietoja uz saviem galdiem Tibetas karogu un apliecināja solidaritāti mocītajiem tibetiešiem. Visā ES rīkoja mierīgus protestus. Mūsu kolēģiem *Marco Cappato*, *Eva Lichtenberger*, *Charles Tannock* un *Raül Romeva i Rueda* ir pilnīga taisnība – šodienas rezolūcija ir skaidra un gaiša. Memorandum ir jābūt turpmāko sarunu pamatā. Tas ir dokuments patiesai autonomijai Ķīnas konstitūcijas ietvaros. Tibetas izolācija ir jāaptur – iedzīvotāju, tūristu, žurnālistu labad. Mums ir jāspēj atbildēt 600 ieslodzītajiem tibetiešiem.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šis Parlaments nedrīkst pieļaut, ka Dalailamas nesena palīdzības sauciens paliek neuzklašs. Tikai pirms pāris mēnešiem mēs dzirdējām viņa runu Briselē, mēs visi pazīstam viņu kā lēnprātīgu cilvēku, miera uzturētāju, tibetiešu kultūras, tas ir, saskaņas un nesalīdzināmas brālības kultūras pārstāvi. Runājot par „ķīniešu brāļiem”, Dalailama šo vērtību vārdā lūdza – lai gan uzstājīgi – pamatotu un taustāmu autonomiju Tibetai, atgādinot par savas tautas un valsts spīdzināšanu un ciešanām. Parlamentam vajadzētu ar lepnumu atbalstīt šādu prasību. Tas ir mūsu politiskais un institucionālais pienākums demokrātijas, cilvēktiesību un brīvības vērtību vārdā. Tibetieši uzskata Eiropu par savu varbūt vienīgo cerību; mēs patiešām nedrīkstam likt viņiem vilties.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, mēs, Kristīgie demokrāti, bez šaubām atzīstam Ķīnas Tautas Republikas suverenitāti pār tās teritoriju, ieskaitot Tibetu.

Taču vienlaicīgi mēs noraidām Ķīnas uzskatu, ka jebkurš Eiropas Savienības paziņojums attiecībā uz cilvēktiesībām Ķīnā ir neatļauta iejaukšanās Ķīnas iekšpolitikā. Saskaņā ar mūsdienu izpratni par cilvēktiesībām un starptautiskajiem tiesību aktiem – kuru, cerams, drīz pārņems arī Ķīna – starptautiskajai sabiedrībai visā pasaulē ir jāpauž bažas par cilvēktiesībām, it īpaši acīmredzamos gadījumos.

Citādi kā gan Starptautiskais Kara noziegumu tribunāls bijušajās Dienvidslāvijas valstīs būtu varējis veikt pasākumus attiecībā uz noziegumiem pret cilvēci un pasludināt spriedumu, ja tam nebija tiesību iejaukties cilvēktiesību vārdā?

Tādēļ Ķīnas Tautas Republikas iedzīvotājiem un valdībai vajadzētu atzīt, ka diskusija par tādām cilvēktiesībām kā pulcēšanās brīvība, neatkarīgas preses brīvība, reliģijas brīvība un minoritāšu kultūras tiesības Tibetā un citās Ķīnas daļās nenozīmē neatļautu iejaukšanos. Tai ir jāiesaistās šajā diskusijā.

Taču šodien mūsu galvenās bažas gluži vienkārši ir lūgums – un es šai ziņā nespēju saprast *Glyn Ford*, lai gan viņš vienmēr vairāk ir bijis Ķīnas valdības pusē – Ķīnas Tautas Republikai un tās valdībai atsākt sarunas ar Dalailamu kā Tibetas lielas iedzīvotāju daļas vadītāju.

Atklāti sakot, kā jau izteicās mans kolēģis, valdība risināja šīs sarunas pagājušajā gadā, bet pārtrauca pēc Olimpiskajām spēlēm. Tādēļ mēs esam spiesti domāt, ka šīs sarunas Olimpisko spēļu laikā risinājās tikai, lai novērstu mūsu uzmanību. Tomēr mēs, *Glyn Ford*, neļausim novērst mūsu uzmanību! Mēs arvien no jauna ieklausim šo problēmu darba kārtībā un aicinām Ķīnas valdību iesaistīties nopietnās sarunās ar Dalailamu, jo Tibetā joprojām notiek cilvēktiesību pārkāpumi, un mums ir jānodrošina, ka šī situācija mainās.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ja šodien diskutējam par vajāto tibetiešu likteni, tad mums ir jāapzinās, ka viņu izredzes uzlabosies tikai tad, kad visa starptautiskā sabiedrība izdarīs politisku spiedienu uz Ķīnu. Tādēļ es uzsveru, ka šajā sakarā visas *Benita Ferrero-Waldner* un to personu pūles, kuri spējīgi ietekmēt pasaules politiku, tiešām varētu sniegt rezultātus.

Ir jāuzsver arī - Eiropas Parlamentā es ar dziļāko nožēlu klausījos Sociāldemokrātu grupas pārstāvja runu, kurš apgalvoja, ka Ķīnas noziegumi ir attaisnojami pēc Tibetas dzelzceļa līnijas būvniecības. Tas man atgādina laiku, kad autoceļu būvniecība Eiropā tika izmantota kā attaisnojums koncentrācijas nometņu ierīkošanai. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka dzelzceļa līnijas un autoceļi tiek būvēti uz vajāto cilvēku sāpēm un ciešanām.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es šeit stāvēju pirms gada, kad mēs diskutējām par nemieriem Tibetā. Mēs lūdzām Ķīnu nodrošināt plašsaziņas līdzekļiem un starptautiskajām organizācijām pieeju teritorijai, un es ar prieku varu teikt, ka mēs kā Parlaments tobrīd pieprasījām nopietnu dialogu starp Ķīnu un Dalailamu.

Pagājušajā gadā Ķīna ar savām organizācijām un Olimpisko spēļu rīkošanu parādīja visai pasaulei, ka tā ir valsts, kas spējīga pārveidoties un pārsteigt pasauli. Olimpisko spēļu sagatavošanas darbu laikā Ķīna ārzemju

žurnālistiem atvēlēja nedaudz vietas. Tas diemžēl bija īslaicīgi. Pagājušajā otrdienā žurnālisti nevarēja iekļūt Tibetā, lai ziņotu par situāciju tajā.

Es patiesi nožēloju faktu, ka Ķīnas valdība vairs negarantē preses brīvību. Vienlaikus žurnālistiem Ķīnā vispār nav nekādas preses brīvības. Ķīniešu žurnālisti izmanto pašcenzūras principu, kas nozīmē valdības pozīcijas pārņemšanu. Arī šajā gadījumā ir milzīga atšķirība starp tiesību aktiem, kuri ir pamatoti un garantē preses brīvību, un faktisko situāciju, kad žurnālistiem ir sevi jāierobežo. Visiem plašsaziņas līdzekļiem ir jāpakļaujas partiju cenzūras diktātiem.

Vēl jo vairāk, valdība bloķē arī tīmekļu vietnes. Interneta lietotāji informē viens otru par notiekošo politisko attīstību. Ir būtiski, ka dialogā starp tibetiešiem un ķīniešiem - iedzīvotājiem, tautu - ir pieejama precīza informācija. Sarunas var notikt, vien balstoties uz faktiem, un preses brīvība Ķīnā tam ir svarīgs priekšnoteikums. Ir jāatļauj rakstīt, žurnālistiem jādod tiesības informēt pārējos Ķīnas iedzīvotājus par notikumiem Tibetā.

Eiropa, trieksim dūri galdā un aizstāvēsim cilvēktiesības Ķīnā! Tas ir nepieciešams pasākums, lai atkal atsāktu dialogu starp Ķīnu un Tibetu. Ļausim Ķīnai spert šo soli pareizajā virzienā un pavērt ceļu sarunām jeb, kā teicis ķīniešu filozofs *Lao Tzu*, „tūkstoš jūdžu ceļojums sākas ar vienu soli”.

Zita Pleštinšā (PPE-DE). – (SK) Es Ķīnā biju brīdī, kad risinājās 2008. gada marta traģiskie notikumi Tibetā, un es varēju sekot notikumiem tikai caur internetu, jo mums bija liegts ieceļot Tibetā. Toreiz es redzēju, cik ļoti Tibetas iedzīvotājiem nepieciešama palīdzība.

Es patiešām uzskatu, ka ar šo rezolūciju Eiropas Parlamentam ir jāpaziņo Ķīnas valdībai Viņa Svētības Dalailamas teiktais, ka Tibetai nepiemīt nosliece uz separatismu un tā vienīgi vēlas tibetiešu kultūras autonomijas atzīšanu Ķīnas ietvaros.

Es saprotu, ka ES cenšas izveidot labas ekonomiskās attiecības ar Ķīnu, un mēs esam darījuši to zināmu savās diskusijās ar Ķīnas valdību un Pekinas parlamenta deputātiem Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas delegācijas vizītes ietvaros 2008. gada martā. Tomēr mēs nedrīkstam palikt vienaldzīgi pret situāciju Tibetā vai pastāvīgajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, atriebību, ciešanām un vardarbību.

Dalailamas trimdā izraidīšanas uz Indiju 50. gadadienā es sagaidu, ka Ķīnas varasiestādes ļaus neatkarīgajiem novērotājiem un ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem neierobežotu piekļuvi Tibetai, lai spētu novērtēt reālo situāciju.

Victor Boştinaru (PSE). – (RO) Komisāre, es vēlos patiekties par līdzsvaroto nostāju, kuru jūs šodien atkārtoti paudāt Parlamenta plenārsēdē.

Eiropas Savienības attiecības ar Ķīnu ir stratēģiski nozīmīgas visiem Eiropas Parlamenta deputātiem, un tām ir un būs milzīga globāla ietekme. Es biju cerējis, ka mēs pārrunāsim Eiropas Savienības sadarbību ar Ķīnu saistībā ar globālās finanšu sistēmas reformu, paturot prātā Ķīnas līdzsvaroto un konstruktīvo nostāju īpaši tagad, pirms G20 augstākā līmeņa sanāksmes Londonā. Tas būtu bijis pareizais brīdis, lai iekļautu Āfriku kopīgajā darba kārtībā, paturot prātā Ķīnas nozīmīgo lomu, un es varētu turpināt.

Par spīti šiem acīmredzamajiem jautājumiem, par spīti Eiropas Komisijas darba kārtībai ar Ķīnu un atšķirībā no 27 dalībvalstu daudz konsekvētākās un līdzsvarotākās darba kārtības ar Ķīnu, man ar nožēlu jāpiebilst, ka mēs Eiropas Parlamentā pārvēršam šīs stratēģiskās attiecības problēmā un nodrošināties ar politisko grupu vēlēšanu kampaņu.

Cilvēktiesības ir un tām arī ir jābūt vienai no galvenajām prioritātēm, bet ne vienīgajai prioritātei.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 1950. gadu sākumā Ķīnas valdība piespieda Tibetas pārstāvjus parakstīt nolīgumu, kas garantēja Tibetai tālejošu autonomiju. Šīs garantijas neko nedeķa. Sabiedrības spiediena rezultātā un aiz bailēm no Olimpisko spēļu boikotēšanas Ķīnas valdība uzsāka sarunas ar Dalailamas pārstāvjiem. Taču šīs sarunas notika pavisam zemā līmenī, turklāt dialogs līdzinājās saziņai starp diviem televizoriem, kas noregulēti uz atšķirīgiem kanāliem.

Mēs nevēlamies dialogu, mēs vēlamies sarunas. Mēs gribam, lai Ķīna vienojas ar Dalailamas pārstāvjiem, pamatojoties uz ierosināto memorandu. Ja Ķīnas valdība uzskata, ka šis memorands nav labs pamats, lai tā pamato savu viedokli nevis slēpjas aiz vispārējiem paziņojumiem, ka tas nav nekas vairāk kā memorands, kurā ierosināta Tibetas neatkarība, kas galīgi neatbilst patiesībai.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā atbalstu komisāres sacīto - sarunas un saistības ir ļoti svarīgas. Vienlaicīgi mums ir jāatzīst, ka šodien no Ķīnas puses vērojam pilnīgu politiskās gribas trūkumu nopietna un rezultatīva dialoga risināšanai ar Dalailamas pārstāvjiem.

Daudzi no mums Tibetas gadījumu, tās autonomiju, uztver kā lakmusa testu Ķīnas varasiestādēm. Tibeta atspoguļo cilvēktiesību situāciju Ķīnā un cilvēktiesību aizstāvju situāciju kā, piemēram, 2008. gada Saharova balvas laureāta *Hu Jia*. Es Parlamentā patlaban neredzu *Glyn Ford*, bet varu viņam apliecināt, ka cilvēktiesības ir vienmēr bijušas un būs galvenais jautājums mūsu politiskajā darba kārtībā.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, Ķīnas valdība ir nodēvējusi Tibetas okupācijas gadadienu par „vergu atbrīvošanas gadadienu”. Diemžēl *Geroge Orwell* jaunruna joprojām tiek lietota praksē: verdzība ir brīvība, meli ir patiesība. Bet tas parāda, ka Ķīnas komunistu līderi ir kļuvuši par pašu sliktās sirdsapziņas gūstekņiem.

Tibetiešu patiesas autonomijas sasniegšana ir cieši saistīta ar cita uzdevuma īstenošanu - drīzumā būs pagājuši 20 gadi kopš Tjanaņmeņas studentu demokrātijas.

Tibetas problēmas risinājuma atslēga ir patiesas demokrātijas sasniegšana Ķīnā, bet laiks negaida un daudz būs atkarīgs no mūsu pašu morālās apņēmības.

Es aicināju Padomes prezidentūru saistībā ar šo gadījumu un arī ar jūnijā Tjanaņmeņas laukumā notikušo masveida slepkavošanu ierakstīt līdzīgu paziņojumu mūsu rezolūcijā.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, šīs debates kārtējo reizi īsumā, bet skaidri atklājušas mūsu nopietnās bažas par situāciju Tibetā. Iejaukšanās ir izcēlusi faktu, ka 50 gadus pēc tibetiešu sacelšanās 1959. gada 10. martā šīs bažas joprojām ir patiesas un pamatotas. Turklāt es uzskatu, ka mūsu diskusijā tika uzsvērtā nepieciešamība abām pusēm nekavējoties atsākt dialogu. Es saku „dialogs”, jo dialogs parasti ir pirmais būtiskais solis pirms sarunu uzsākšanas. Tas ir arī labākais veids, kā izvairīties no Tibetas jaunatnes vilšanās un vardarbības. Domāju, ka tas ir ļoti saprātīgs iemesls. Tāpēc reāls dialogs ir abu pušu interesēs.

Dalailama ir respektēts reliģiskais līderis un, cita starpā, Nobela Miera prēmijas laureāts. Lai gan atsevišķi Eiropas līderi ir tikušies ar viņu dažādās, parasti reliģiska konteksta sanāksmēs, politiska konteksta tikšanās neatbilst mūsu politikai. Ņemot to vērā, mums ir ciešāka sadarbība ar viņa sūtņiem, it īpaši saistībā ar dialoga norisi un tā turpmāko virzību.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Arī es ceru, ka tibetieši iegūs brīvību un viņiem nevajadzēs dzīvot ne valsts, ne reliģijas pakļautībā.

Esmu saņēmusi piecus rezolūcijas priekšlikumus⁽¹⁾ saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskie paziņojumi (142. pants)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Tibetas bēgļi 50 gadus ir prasījuši, lai tiktu ievērotas viņu pamattiesības. Es esmu pārliecināts, ka ievērot šīs tiesības un atsākt dialoga procesu ar Tibetas tautu nepārprotami ir Ķīnas interesēs. Mūsdienų pasaulē valsts tēls ir svarīga sastāvdaļa tam, kā valsts darbojas vispasaules ekonomikā un iekļaujas starptautiskajā sadarbībā. Ķīnas atteikums iesaistīties dialogā ar Dalai Lamas pārstāvjiem un Tibetas iedzīvotāju ārkārtīgi mēreno prasību noraidīšana nodara kaitējumu tās tēlam. Iesaistīšanās sarunās par tiesībām, kuras saskan ar Ķīnas konstitūcijas principiem, neradītu nekādu nozīmīgu risku Ķīnai. Patiesībā ir gluži pretēji. Lielām valstīm un lielām tautām ir jābūt augstsirdīgām. Šāda izturēšanās var apliecināt to diženumu.

Iesaistīšanās dialogā ar Tibetu sniedz Ķīnai iespēju parādīt tās labo, pozitīvo pusi. Solidaritātes apliecināšana Tibetai un Tibetas tautai nav vērsta pret Ķīnu. Tā ir bažu pāusana par cilvēktiesībām, reliģisko un valodas brīvību, kultūras daudzveidību un tiesībām saglabāt kādas valsts valstisko identitāti un autonomiju. Tādēļ mēs neiejaucamies Ķīnas iekšējās lietās, bet tikai cenšamies aizstāvēt tos standartus un tās vērtības, kas ir mums svarīgas visur – Eiropā, Āzijā un visā pasaulē. Ķīna nav izņēmums nekādā veidā. Mēs aizstāvam mazo

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

tautu tiesības pat, ja izrādās, ka tas ir apgrūtināši vai neērti. Mēs to darām tādēļ, ka uzskatām, ka tā ir pareizā pieeja.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.55 un atsāka darbu plkst. 12.05)

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Rezultāti un pārējā informācija par balsojumu (sk. protokolu))

7.1. Labāka karjera un lielāka mobilitāte: Eiropas partnerība pētniekiem (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (balsošana)

7.2. par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu (A6-0051/2009, Toine Manders) (balsošana)

7.3. Veidojot kopēju aviācijas telpu ar Izraēlu (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (balsošana)

7.4. Daudzgaļu plāns zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā (balsošana)

7.5. Humanitārās situācijas pasliktināšanās Šrilankā (balsošana)

7.6. Lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanās ES un it īpaši Dienvidēiropā: problēmas risināšana ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (balsošana)

7.7. Darbinieku līdzdalība uzņēmumos ar Eiropas uzņēmuma statūtiem (balsošana)

7.8. Migrantu bērni (balsošana)

- Pirms balsojuma par 7. punktu:

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, 7. punkts - pēdējais punkts – uzdod jums virzīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei un pārējām godātajām iestādēm, arī Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, un sociālajiem partneriem, bet neparastā veidā neuzdod jums sūtīt to dalībvalstu parlamentiem. Tādējādi es vēlētos labot šo nolaidību un ierosināt ļoti vienkāršu mutisko grozījumu: „un dalībvalstu parlamentiem”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

7.9. Horvātijas 2008. gada progresa ziņojums (balsošana)

- Pirms balsojuma par 13. grozījumu:

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Pēdējās dažās dienās, patiesībā līdz pat pēdējam brīdim, grupu starpā ir notikušas daudzas diskusijas. Man tagad šķiet, ka par turpmāk sniegto grozījumu ir visplašākā vienprātība šajā Parlamentā, un arī saskaņā ar tiešu informāciju, ko es esmu saņēmis, par šo grozījumu ir nobalsojusi gan Horvātija, gan Slovēnija.

Šis grozījums angļiski skan šādi:

„atgādina par Horvātijas un Slovēnijas ministru prezidentu 2007. gada 26. augusta neoficiālo vienošanos par to, ka jautājumu par robežu strīdu iesniedz starptautiskai struktūrai, atzinīgi vērtē Horvātijas un Slovēnijas gatavību pieņemt Komisijas piedāvājumu būt par starpnieci un uzskata, ka šīs starpniecības pamatā jābūt starptautiskajām tiesībām un jurisprudenci; šajā kontekstā cer uz pievienošanās sarunu strauju attīstību;”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

7.10. Turcijas 2008. gada progresa ziņojums (balsošana)

- Pirms balsojuma par 4. punktu:

Andrew Duff, ALDE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, iekļaujiet punktā īpašības vārdu „sekulārs”, lai tādējādi frāze būtu: „stabilu, demokrātisku, plurālistisku, sekulāru un plaukstošu sabiedrību”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

- Pirms balsojuma par 9. grozījumu:

Joost Lagendijk, Verts/ALE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, pēc vakardienas debatēm un pēc konsultācijām ar referenti, es gribētu pievienot šim grozījumam vienu vārdu. Šis vārds būtu „pārejas”, un grozījums tad skanētu šādi: „izņemot pagaidu, pārejas atkāpes”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

- Pirms balsojuma par 10. grozījumu:

Joost Lagendijk, Verts/ALE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, pēc vakardienas debatēm es gribētu ierosināt aizstāt vārdu „iesaistīt” ar „apspriesties”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

7.11. 2008. gada progresa ziņojums par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (balsošana)

- Pirms balsojuma:

Erik Meijer, autors. - Priekšsēdētāja kungs, pirms mūsu balsojuma par rezolūciju, ko es iesniedzu par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pievienošanās procesu, es vēlos izteikt trīs tehniskas piezīmes, lai ikviens var lemt par pareizajiem tekstiem.

Pirmā piezīme: kur runa ir par Maķedonijas vidutāju 12. punktā, tekstam ir jābūt „Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas vidutāja”. Tas pilnībā saskan ar to, ko mēs nolēmām, balsojot par maniem 2007. gada un 2008. gada ziņojumiem.

Otrā piezīme: 18. punktā Maķedonijas ortodoksālā baznīca ir valsts lielākās reliģiskās kopienas oficiālais nosaukums. Tas tiek pieminēts, lai atšķirtu to no Serbijas pareizticīgo grupas. Šī vārda „Maķedonijas” lietojumu nevar aizstāt ar jebkādu atsauci uz kādas valsts nosaukumu. Tā kā tas ir organizācijas oficiālais nosaukums, es ierosinu šo vārdu likt pēdējās.

Trešā piezīme: attiecībā uz vārda „pending” tulkojumu 10. punktā frāzē „līdz kuram tiktu pilnībā īstenotas pievienošanās partnerības galvenās prioritātes”, vismaz franču un itāļu versijas atšķiras no tekstiem angļu, vācu un holandiešu valodā. Visiem galīgajiem tulkojumiem es ierosinu izmantot oriģinālo angļu versiju.

- Pirms balsojuma par 12. punktu:

Giorgos Dimitrakopoulos, PPE-DE grupas vārdā. - (EL) Priekšsēdētāja kungs, 12. punktā mums bija 1. grozījums, ko iesniedza H. Swoboda un par kuru tika pieprasīta balsošana pēc saraksta, un, kā jūs zināt, H. Swoboda šodien 1. grozījumu atsauc. Es tādēļ lūgtu, lai tiktu noteikta balsošana pēc saraksta par 12. punkta otro daļu.

- Pirms balsojuma par 2. grozījumu:

Anna Ibrisagic, PPE-DE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos ierosināt svītrot daļu no šī teksta, tādējādi 13. punkta otrās daļas jaunajam tekstam būtu jāskan šādi: „ņemot vērā „Nimetz procesa” ietvaros izziņoto jauno sarunu kārtu, pauž cerību, ka visu kaimiņos esošo valstu valdības atbalstīs šīs valsts integrāciju Eiropas Savienībā, tādējādi veicinot reģiona stabilitāti un labklājību;”

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vispirmām kārtām gribētu izteikt savu viedokli, ka nav godīgi tas, ka jūs noraidījāt daļu no mana oriģinālā teksta, kad es atsaucu savu grozījumu. Tā nav godīga procedūra.

Tomēr attiecībā uz to, ko tikko teica A. Ibrisagic, es gribētu teikt, ka mēs varam pieņemt šo formulējumu. Tad es atsauktu arī savu 3. grozījumu, un es ceru uz godīgu attieksmi no otras puses.

7.12. Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla pilnvaras (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (balsošana)

- Pirms balsojuma par 1.h) punktu:

Doris Pack, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ar Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas un referentes piekrišanu attiecībā uz 1.h) punktu es gribētu ierosināt šādu formulējumu:

„uzsver, ka atbildīgajām iestādēm jānodod galvenie dokumenti, kas ir būtiski, lai sauktu pie atbildības Ante Gotovina, Mladen Markač un Ivan Čermak;”. Pārējais paliek bez izmaiņām.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

7.13. 5. Pasaules Ūdens forums, kas notiks 2009. gada 16.-22. martā Stambulā (balsošana)

- Pēc balsojuma par 5. grozījumu:

Inés Ayala Sender, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Saragosas 2008. gada starptautiskā Expo izstāde noslēdzās 2008. gada 14. septembrī. Tā bija pirmā izstāde, kas ekskluzīvi veltīta ūdenim un ilgtspējīgai attīstībai, un pirmā izstāde, kurā Eiropas Parlaments piedalījās vienādā līmenī ar Komisiju.

Triju mēnešu pastāvīgu debašu rezultātā, piedaloties vairāk nekā 2 000 ekspertiem un NVO, tika izveidota Saragosas harta, kas precīzi atspoguļo situāciju attiecībā uz debatēm laikā no Meksikas 2006 līdz Stambulas forumam. Tādēļ mēs ierosinām šādu apsvērumu, ko es lasīšu angliki:

„ņemot vērā 2008. gada Saragosas hartu „Jauna visaptveroša vīzija par ūdeni” un 2008. gada Saragosas Starptautiskās izstādes pēdējā dienā - 2008. gada 14. septembrī - pieņemtos „Ūdens tribīnes” ieteikumus, kas nosūtīti ANO ģenerālsekretāram;”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

7.14. Revīzijas palātas ziņojums Nr. 10/2008 par Eiropas Kopienas sniegto atbalstu veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā (balsošana)

7.15. Vienotas eiro maksājumu telpas SEPA izveide (balsošana)

7.16. ES un Brazīlijas stratēģiskā partnerība (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (balsošana)

7.17. ES un Meksikas stratēģiskā partnerība (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (balsošana)

*
* *

Priekšsēdētājs. – Pirms pēdējās balsošanas, kas vienmēr ir brāzmaina, es gribētu kaut ko teikt. Šī ir pēdējā plenārsēde, kurā piedalīsies mūsu ģenerālsekretārs *Harald Rømer*. Pirms divām dienām pieņemšanā es izteicu plašu Eiropas Parlamenta pateicību jūsu vārdā. Es arī gribētu to izteikt šeit plenārsēdē - noslēguma vietā: „Liels paldies jums, *Harald Rømer*, par jūsu darbu Eiropas Parlamentā, kas aptver vairākas desmitgades”.

(Skaļi aplausi)

(Protesti)

Ikviens, kurš ir nostrādājis Eiropas Parlamentā 36 gadus, ir labu attieksmi no Eiropas Parlamenta. Mēs paužam savu vissiltāko pateicību, *Harald Rømer*.

(Protesti)

Tiem, kuri tagad pārtrauc ar starpsaucieniem, es gribētu teikt, ka es ceru, ka jūsu vecāki neuzzinās, kā jūs šeit uzvedaties.

(Aplausi)

*
* *

7.18. Tibetas sacelšanās 50. gadadiena un Dalailamas un Ķīnas dialogs (balsošana)

- Pirms balsojuma:

Marco Cappato, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pieprasīt, lai atsevišķajos balsojumos, kas ir ierosināti par 1., 2. un 3. punktu, notiktu balsošana pēc saraksta.

- Pirms balsojuma par E apsvērumu:

Marco Cappato, ALDE grupas vārdā. – (IT) Es arī pieprasu balsošanu pēc saraksta galīgajam balsojumam.

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

8. Balsojumu skaidrojumi

Balsojuma mutiski skaidrojumi

- Ziņojums: **Vincenzo Aita (A6-0086/2009)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos teikt par šo ziņojumu, ka es esmu gandarīta, ka 1. grozījums, ko iesniedza mūsu grupa, tika pieņemts, un tādēļ es atzinīgi vērtēju šo attīstību. Eiropas Savienībai ir uzdevums aizsargāt augsni, bet tas ir dalībvalsts kompetencē, un tam nav vajadzīga ES pieeja vai ES direktīvas, vai regulas. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šī balsojuma iznākumu.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es esmu par to ļoti gandarīts un arī gribētu ļoti pateikties *H. Swoboda*, jo šis svarīgais ziņojums ir pieņemts ar ļoti lielu vienprātību.

Es gribētu izmantot iespēju, lai mudinātu mūsu Slovēnijas deputātus, pret kuriem un viņu valsti man ir vislielākās simpātijas, vēlreiz atrast veidu, kā turpināt Slovēnijas lielos sasniegumus virzībā uz Eiropas integrāciju. Šī valsts bija pirmā jaunā dalībvalsts, kas ieviesa eiro, un tā bija pirmā, kas īstenoja Šengenas

nolīgumu. Slovēnija ir Eiropas vienotības celmlauzis. Es vēlētos redzēt, ka Slovēnija savās valsts interesēs rīkojas kā celmlauzis arī saistībā ar Horvātijas pievienošanos Eiropas Savienībai.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, principā es atbalstu Horvātijas pievienošanos Eiropas Savienībai, bet es balsojumā neatbalstīju šo ziņojumu. Es atturējos, jo Horvātijā vēl arvien ir daudzas problēmas, un viens piemērs ir korupcijas problēma. Pieredze mums tagad ir iemācījusi, ka korupcija patiesībā ir palielinājusies vairākās valstīs, kas ir pievienojušās Eiropas Savienībai, pirms tās patiesi bija tam pilnīgi gatavas.

Problēma ar šo ziņojumu ir tāda, ka tas nosaka, ka sarunu noslēgšana, iespējams, var tikt sasniegta 2009. gadā, kas ir, tā sakot, šogad, bet, pēc manām domām, patiesībā nav gudri pašiem sevi sasaistīt ar noteiktu datumu. Horvātijai ir jāatļauj pievienoties tad, kad tā ir pilnīgi gatava. Šobrīd tā tas noteikti nav.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Es patiesi vēlos, lai Horvātijā kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti pēc iespējas ātrāk, un tāda pati vēlme ir arī Slovēnijai. Ja mūsu vēlmes īstenotos, mums ir jāpalīdz Horvātijai un jāsadarbības ar to. Mēs varam atrisināt strīdus, uzmanīgi ieklausoties visās iesaistītajās pusēs. Tomēr šajā ziņojumā, ko šodien apstiprināja Eiropas Parlaments, nav nekā, kas norāda, ka mēs esam pieņēmuši pareizo lēmumu balsošanā par tā saukto Horvātijas-Slovēnijas robežu strīdu. Lai izvairītos no aizspriedumiem, mums arī ir jāietver taisnīguma princips kā obligāta prasība.

Noslēgumā es gribētu norādīt, ka, ja mēs patiešām gribam atrisināt šo problēmu, mums ir jānodrošina, ka gan Slovēnija, gan Horvātijā ievēro attiecīgās starptautiskās struktūras iznākumu. Tādēļ abu valstu parlamentiem ir iepriekš jāratificē šis iznākums.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Paldies jums, priekšsēdētāja kungs. Es atbalstīju Turcijas progresa ziņojumu. Sarunas ar Turciju par pievienošanos Eiropas Savienībai rada nopietnu izaicinājumu visām dalībvalstīm gan no politiskās un ekonomiskās nozīmības viedokļa, gan arī drošības jautājuma ziņā. Ir sevišķi svarīgi, lai šī valsts izpildītu pievienošanās kritērijus un parādītu konsekvenci, pietiekamu precizitāti un pārredzamību attiecībā uz Eiropas Savienības pilsoņiem. Es domāju, ka šim procesam ir sevišķi svarīgi virzīties uz priekšu, izmantojot labu sadarbību ar kaimiņvalstīm. Šajā ziņā es domāju, ka mums ir jāatzīmē zināms progress starp Bulgāriju un Turciju, ievērojot vienošanos, kas ir panākta par sarunu sākšanu par līdz šim neatrisinātajām lietām, konkrēti par trāķiešu bēgļu īpašumu jautājumu atrisināšanu, kas notiek, pateicoties Eiropas Parlamenta pūlēm. Mēs uzraudzīsim šo procesu sevišķi cieši, jo tas attiecas uz tūkstošiem cilvēku tiesībām, kas ir jāievēro Eiropas Savienības teritorijā. Trāķiešu jautājums arī ir tikpat svarīgs kā attiecības starp Turciju un pārējām kaimiņvalstīm. Paldies!

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Mēs zinām, kāds pārbaudes laiks ir bijis mūsu draugiem Balkānos. Tas attiecas gan uz Slovēniju, gan Horvātiju, kad tām uzbruka Serbija, un mūsu simpātijas attiecas uz abām pusēm. Man ir jāsaka, ka no ES puses bija dāsni pieņemt Slovēniju ES, pirms tika atrisināti visi strīdi starp Slovēniju un Horvātiju, un es uzskatu, ka mums tagad ir jāpieņem tāda pati nostāja attiecībā uz Horvātiju.

Man ir žēl, ka daži politiķi Slovēnijā tagad gribētu bloķēt Horvātijas pievienošanos, bet to man ir teikusi *Jordan Cizelj*, kurai ir saprātīga un, es teiktu, līdzsvarota nostāja attiecībā uz šo politisko jautājumu. Es ticu, ka neoficiālā vienošanās, ko Horvātijai un Slovēnijai ir jāturpina apspriest Komisijas aizgādātnībā, noslēgsies ar panākumiem.

Priekšsēdētājs. - Dāmas un kungi, ļaujiet man paskaidrot vienu punktu mūsu Reglamentā. Lai runātu balsojuma skaidrojumu laikā, jums ir jāiesniedz pieprasījums dienestiem pirms šo skaidrojumu sākuma. Protams, es esmu ļoti elastīgs, un es atļauju klātesošajiem deputātiem runāt. Bet mēs neizmantojam „nepieteiktu uzstāšanos” procedūru. Jums ir jāieraksta savs vārds iepriekš, pirms balsojuma skaidrojumiem.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju ziņojumu, kas tika izstrādāts par Turcijas progresu, jo es uzskatu, ka tas ir objektīvs ziņojums, kas piedāvā gan Turcijai, gan Eiropas Savienībai izaicinājumu virzīties uz priekšu kopā ar Turcijas gatavošanos dalībai ES. Tajā pašā laikā es gribētu izteikt zināmu neapmierinātību, ka sēžu zāle noraidīja Sociāldemokrātu grupas priekšlikumu par to, lai tiktu atzīmēts, ka Turcijas dalība Eiropas Savienībā ir kopīgs mērķis Turcijai un Eiropas Savienībai.

Es uzskatu, ka, ja mēs vēlamies no Turcijas straujāku progresu to problēmu risināšanā, kuras mēs saskatām saistībā ar tās attīstību, mums ir arī jābūt pietiekami atvērtiem un nav jārada mūsu partneriem nekādas šaubas, ka šī procesa mērķis vēl arvien patiesībā ir Turcijas uzņemšana Eiropas Savienībā. Turcijas nozīme palielināsies, un tas ir Eiropas Savienības interesēs, ka starp tās dalībvalstīm ir kristīgajai ticībai nepiederoša valsts, jo tas dos mums daudzas iespējas īstenot tādu politiku, kāda pašreiz nav iespējama. Paldies!

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dāmas un kungi, „uzbrukuma grupa” balso pret Turcijas progresa ziņojumu, jo mēs neredzam nekādu progresu. Faktiski progresu nevar sasniegt nekādā gadījumā. Turcija neņem vērā neko citu kā vienīgi savas intereses, kurās neietilpst cilvēktiesību un citu Eiropas un kristiešu vērtību ievērošana. Vairāk nekā 80 gadus Turcija nav izpildījusi Ankaras līguma prasības, ar kuru saskaņā tā ir parādā Bulgārijai USD 10 miljardus. Varat iedomāties, kā tā ievēros atbilstību Eiropas noteikumiem.

Vakar J. Wiersma minēja, ka 1915.-1916. gada Armēnijas genocīda neatzišana ir problēma. Kas tad mums būtu jāsaka par genocīda gadījumiem pret bulgāriem, kas turpinājās 500 gadus, piemēram, masveida slepkavības Stara Zagorā, Batakā un Perušticā, ko ir aprakstījuši Eiropas Starptautiskā komisija 1876. gadā? J. Wiersma arī teica, ka Eiropas Savienībā nav vietas islāmistu Turcijai; tomēr pirms 20 gadiem Turcijas islāmisti uzspīdzināja Bulgārijā autobusus, kuros bija sievietes un bērni. Patiešām, Turcija maksāja, lai tiktu uzcelti pieminēti šiem teroristiem. Tāda ir modernā Turcija, ko pārvalda islāma fundamentālistu partija. Tādas ir šīs valsts vērtības, un mēs domājam, ka tās nav piemērotas Eiropai.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, „klūdīties ir cilvēcīgi, pastāvīgi klūdīties ir velnišķīgi”. Nekad šis izteiciens nav bijis piemērotāks kā skumajā stāstā par pievienošanās sarunām ar Turciju.

Kopš 2005. gada jūs esat snieguši mums tādus pašus negatīvus ziņojumus par cilvēktiesībām, cieņu pret minoritātēm un saistībām attiecībā uz Savienību, tajā pašā laikā, saglabājot neskartu mērķi par pievienošanos.

Patiesībā tagad tā nav īstā problēma. Pamatjautājums ir ietverts eiropiešu vēlmē vairs nepieņemt tās sekas brīvībai veikt uzņēmējdarbību, kuras katrā ziņā rastos pievienošanās rezultātā.

Tas arī ir ietverts tajā apstākļi, ka Turcija ģeogrāfiskajā, kultūras, valodas un garīgajā ziņā attiecas uz teritoriju, kas nav Eiropa. Tādēļ mums ir jāatsakās no šīs fikcijas; mums ir jāatsakās no šīs pievienošanās maskarādes un nekavējoties jāsāk praktiskas diskusijas, citiem vārdiem sakot, jātiecas pēc partnerības, kas pamatojas uz mūsu kopējām un savstarpējām interesēm. No šīs pievienošanās procedūras ir jāatsakās.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tādās būtiskākajās jomās kā, piemēram, cilvēktiesības, minoritāšu tiesības, reliģiskā brīvība, vārda brīvība Turcija nav panākusi gandrīz nekādu progresu, un dažās pēdējās dienās pat ir pavirzījusies atpakaļ.

Tomēr neatkarīgi no tā Komisija apgalvo, ka mums tomēr ir pienākums pieņemt pozitīvu nostāju, jo tas ir nozīmīgs stratēģiskais partneris. Tā ir taisnība, bet tas ir ārpolitikas jautājums. Tas, ka mums ir vajadzīgas stratēģiskas partnerības, nav kritērijs, lai pievienotos.

Taču es tomēr esmu pietiekami skaidri balsojis par šo ziņojumu, jo sociāldemokrātu aicinājums koncentrēt šo ziņojumu uz pievienošanos tika noraidīts. Šis ziņojums ir liels panākums un liels mūsu sasniegums, jo tas skaidri izvairās no pievienošanās noteikšanas par mērķi un tas runā par ilgstošu, beztermiņa procesu, kura rezultāts vēl ir neskaidrs. Mēs būtu labāk izvēlējušies „nē” pilnai dalībai, bet šis formulējums tomēr ir ļoti tuvu tam un tādēļ ir liels panākums tiem mūsu vidū, kuri ar prieku teiktu „jā” partnerībai ar Turciju mūsu ārpolitikas ietvaros, bet saka „nē” attiecībā uz pievienošanos.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es atturējos balsojumā par ziņojumu par Turciju, jo, tā kā šajā ziņojumā bija ietverts kritisku piezīmju pilns saraksts saistībā ar daudziem galvenajiem tiesību pārkāpumiem, kas vēl arvien turpinās Turcijā, es uzskatu, ka vienīgajam iespējamajam šī ziņojuma slēdzienam bija jābūt, ka sarunas ir jāpārtrauc un tas jādara patiešām ilgstoši, jo pēc trīs gadiem situācija Turcijā vēl arvien nav jūtamu uzlabojusies.

Mans viedoklis jebkurā gadījumā ir, ka Eiropas Savienībai ir jāpaliek Eiropas projektam un ka tādēļ Eiropas Savienībā nav vietas tādai valstij kā Turcija, kas nav Eiropas valsts.

Vakar kāds deputāts no Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā teica, ka viņš nekad nepieņemtu to, ka Turcija tiek arvien vairāk „islamizēta”. Nu, es ceru, ka viņš un viņa grupa uzstāsies arī pret Eiropas „islamizāciju”, kaut arī daru to, ne elpu aizturējis.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šajā ziņojumā ir izklāstīts Turcijas progress virzībā uz iespējamo dalību ES. Tas ir eventuāls mērķis, ko es atbalstu. Tomēr man ir zināmas bažas par Turcijas progresu dalības virzienā.

Viens jautājums, par ko man ir bažas, ir sekulārā republikāniskā ideāla pakāpeniskā erozija un reliģijas nozīmes palielināšanās politikā. Es arī uztraucos par dažiem reģistrētiem cilvēktiesību pārkāpumiem Turcijā un dažiem pasākumiem, kas ir bijuši vērsti pret minoritāšu kopienām. Mums ir jāredz rīcība dažās no šīm jomām, pirms mēs varam apsvērt Turcijas dalību.

Tomēr mums ir arī svarīgi būt godīgiem pret Turciju un teikt skaidri un nepārprotami, ka tai ir tiesības pievienoties tādā gadījumā, ja tā izpilda visus tos nosacījumus, ko citas dalībvalstis ir izpildījušas. Nav pareizi, ka atsevišķi dalībvalstu vadītāji liek netaisnīgus un nelīdzsvarotus šķēršļus ceļā uz Turcijas dalību. Ja Turcija izpilda nosacījumus, tad tai ir tiesības pievienoties, un tai ir jādod atļauja pievienoties. Mums ir vajadzīga Eiropas Savienība, kas ir plašāka un nevis dziļāka.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu par Turciju, pateicoties pozitīvajiem faktoriem attiecībā uz Kipru 32. un 40. punktā, kaut arī es nepiekrītu 9. un 10. grozījuma saturam.

9. grozījums ievieš nepieņemamu nostāju par, kaut arī pagaidu, atkāpēm no tiem principiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā, arī četrām pamatbrīvībām. Tas ir izdarīts laikā, kad Kīprā ir notikušas sarunas starp divu kopienu līderiem, kuri ir vienīgie cilvēki, kas var lemt par šo jautājumu.

10. grozījums ir pretrunā ar to, ka Kopējā ārpolitikas un drošības politika (KĀDP) ietilpst Kopienas *aquis* attiecībā uz ES un dalībvalstīm, un trešajām valstīm nevar piešķirt *carte blanche*, lai piedalītos plānošanas un lēmumu pieņemšanas procedūrās.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Pēdējos trīs gadus Maķedonija ir bijusi kandidātvalsts dalībai ES. Neskatoties uz to, pievienošanās sarunas vēl nav sākušās. Ja Eiropas Savienība nekavējoties neveiks izlēmīgus pasākumus, sekojošajam uzticamības zudumam var būt destabilizējošas sekas šajā reģionā. Maķedonija ir daudz progresējusi dažos pēdējos gados, sasniedzot labus ekonomikas rādītājus, virzoties tuvāk funkcionējošai tirgus ekonomikai un parādot panākumus likumdošanas jomā. Ir panākta vienprātība starp valdību un opozīciju, pilsonisko sabiedrību un sabiedrisko domu, lai pēc iespējas ātrāk izpildītu Kopenhāģenas kritērijus. Nacionālo un etnisko kopienu līdzāspastāvēšana arī ir labi organizēta. Grieķijas stūrgalvīgā šķēršļu likšana sarunu sākšanai par pievienošanos ir ārpus saprašanas robežām. Valsts nosaukuma jautājums nedrīkst būt šķērslis! Divpusējas sarunas par nosaukumu var notikt vienlaicīgi. Es atbalstu ziņojumu, jo tā ir svarīga vēsts Maķedonijas tautai, kā arī tas dos izšķirošu stimulu, lai sāktu īstas sarunas pirms šī gada beigām. Liels paldies!

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums raida svarīgu signālu valstij, kurai ir stabilizējoša nozīme, atdarināšanas cienīga likumdošana par minoritātēm, liels valdības vairākums, kurā ir pārstāvētas visas tautības un kura ir uzņēmusi skaidru Eiropas kursu ministru prezidenta N. Gruevski vadībā. Tādēļ es ar prieku balsoju par šo ziņojumu, un es uzskatu, ka mums sevišķi ir jāuzsver divi punkti: pirmkārt, mēs gribam, lai Padome un Komisija mums šogad pasaka, kad ir jāsākas pievienošanās sarunām, un otrkārt, mēs nepieļausim nekādu divpusēja nemiera radīšanu un noteikti ne attiecībā uz šo divaino jautājumu par nosaukumu. Šo valsti sauc Maķedonija neatkarīgi no tā, vai tas apmierina dažus cilvēkus vai nē, un mums visbeidzot ir jāsāk nogludināt šīs valsts ceļu uz Eiropu.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret E. Meijer ziņojumu, jo es kopā ar savu partiju uzskatu, ka paplašināšanās ir jāpārtrauc uz nenoteiktu laiku pēc Horvātijas pievienošanās. Eiropas pilsoņi nevēlas nekādu saistību ar jebkādu turpmāku paplašināšanos īsā vai vidējā laika posmā un, protams, noteikti nekādu saistību ar paplašināšanos, iekļaujot Turciju. Tomēr ir laiks šim Parlamentam vienreiz ieklausīties tajos, kuri tam ir pārstāv.

Tā kā lieta ir tieši tāda, es arī iebilstu pret pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, uz ko aicina šis Parlaments, kā arī pret Eiropas perspektīvas piešķiršanu Rietumbalkāniem kopumā. Dažas no šīm valstīm ir pilnībā islāma valstis, un, pēc manām domām, tām nav jāļauj pievienoties Eiropas Savienībai.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es biju ļoti gandarīts par šodienas balsojumu.

Es pavisam nesen Vestminsteras Demokrātijas fonda vārdā apmeklēju Maķedoniju, šo fondu ir izveidojusi *Margaret Thatcher*, kad viņa bija manas valsts ministru prezidente, un es redzēju valsti ar dinamiskām politiskajām partijām un aizraujošu nodokļu politiku ar vienotiem nodokļiem gan attiecībā uz uzņēmumu peļņas nodokli, gan ienākumu nodokli, kā arī augošu ekonomiku. Tā ir valsts, kur nākamajā mēnesī notiks brīvas, taisnīgas un godīgas vēlēšanas – iespējams, labākas par tām, kuras mums nesen bija Apvienotajā Karalistē – ar balsošanu pa pastu. Tādai valstij ir jāļauj pievienoties Eiropas Savienībai, ja tā izdarītu šādu izvēli, pamatojoties uz savu pašnoteikšanos, tādēļ maniem iepriekšējiem kolēģiem vajadzētu iespējams pārdomāt šo jautājumu.

Šodien mēs redzējām nozīmīgas pārmaiņas, jo līdz šim brīdim Grieķijas deputāti šajā Parlamentā paši ir likuši sev izskatīties pilnīgi mulķīgi un ir kļuvuši citiem par apsmieklu, pateicoties saviem argumentiem par nosaukumu šai valstij, kas ir Maķedonijas Republika.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, uzstājoties pēc *C. Heaton Harris* problēma ir tāda, ka viņš ir atzīmējis daudzus no tiem punktiem, kurus es gribēju atzīmēt par šo jautājumu. Man šķiet acīm redzams absurds, ja Grieķija turpinātu veikt šo ilgstošo un, atklāti sakot, smieklīgo tirādi pret Maķedonijas nosaukumu. Manā vēlēšanu apgabalā ir dažas brīnišķīgas grāfistes – Darema, Nortamberlenda, un mani patiešām pārāk neuztrauc, ja cita dalībvalsts vēlas nosaukt sevi šo fantastisko grāfistu vārdos.

Pievienošanās sarunu aizturēšana nevis etniska strīda vai demokrātiska strīda, vai cilvēktiesību strīda dēļ, bet tikai tādēļ, ka valsts nolemj nosaukt sevi par Maķedoniju, ir nepārprotami smieklīgi. Es ceru, ka Grieķijas deputāti sapratīs to. Es ceru, ka Maķedonija tiks vērtēta pēc brīviem kritērijiem, kas tiek piemēroti visām citām valstīm, un, ja tās izpilda šos kritērijus, ja tās ir demokrātiskas, sekulāras valstis, ja tās īsteno pareizu cilvēktiesību politiku, tad, tāpat kā visām pārējām dalībvalstīm, tām ir jāpiešķir tiesības pievienoties un tās nav jāpakļauj smieklīgām Grieķijas veto tiesībām, pamatojoties vienīgi uz nosaukumu.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, ES un Amerikas Savienotās Valstis ir noteikušas „Tamilas tīģerus” kā teroristu grupu, bet, par laimi, šķiet, ka to asinskārā kampaņa par neatkarīgu tamilu dzimto zemi, iespējams, tagad tuvojas beigām. Šrilanka tāpat kā mēs Eiropā ir pelnījusi dzīvot mierā.

Tāpat kā citi kolēģi šajā Parlamentā es atbalstu centralizētas valsts modeli Šrilankai. Es domāju, ka ir arī lietderīgi atzīmēt protokolā to, ka es arī domāju, ka, iespējams, laba doma ir centralizētas valsts iekšienē piešķirt tamiliem zināmu autonomiju. Es neatbalstu „tīģeru” vardarbības kampaņu, un es uzskatu par patiesi būtisku to, ka Šrilankas armijai ir jāatļauj turpināt savu militāro kampaņu pret „Tamilas tīģeriem”.

Tomēr ir arī lietderīgi atzīt, ka Šrilankā pašlaik ir humānā krīze, un ir jāatļauj piekļuve palīdzības aģentūrām. Tādēļ varbūt ir lietderīgi prasīt cīņas pārtraukšanu, lai palīdzības aģentūras varētu iegūt piekļuvi un civiliem iedzīvotājiem būtu atļauts doties prom no strīdus teritorijām. Bet pēc tam mums ir jāļauj armijai turpināt savu kampaņu.

- Ziņojums: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, starptautiskās judikatūras krājuma palielināšanās, kam nav saiknes ne ar vienu vēlētu valsts likumdevēju, ir mūsu laikmeta viena no satraucošākajām attīstības tendencēm. Mēs pārskatām ne tikai 300 gadus ilgu tiesisko izpratni par teritoriālo atbildību, tas ir, ka noziegums ir tās teritorijas atbildībā, kur tas ir izdarīts; mēs arī atgriežamies pie domas, kāda bija pirms mūsu laikiem, ka cilvēkiem, kas lem par tiesību aktiem, nav jāatskaitās tiem, kuri pēc šiem aktiem dzīvo, bet drīzāk jāatbild tikai pašiem savai sirdsapziņai.

Varētu šķist ļoti saprātīgi, ka mums ir kaut kas jādara, ja tāds cilvēks kā *S. Milošević* vai tāds cilvēks kā *R. Karadžić* netiek tiesāts savā valstī. Bet iebildums tādiem autoritāriem vadītājiem kā *S. Milošević* ir tieši par to, ka viņi ir anulējuši demokrātiju savā valstī un paši sev ir noteikuši tādu statusu, kas ir augstāks par tiesību aktu ievērošanu. Ja mēs atkārtojam šo problēmu starptautiski, mēs paši nolaižamies līdz viņa līmenim, kā tas bija ar tiesas farsu, kas notika Hāgā, kur sešos gadus mums bija 27 izmaiņas juridiskajā procedūrā, advokāta uzspiešana un galu galā nebija notiesāšanas.

Es neesmu par *S. Milošević*: Viņš bija ļauns un negodīgs komunist. Bet slikti cilvēki ir pelnījuši taisnīgumu – slikti cilvēki, jo sevišķi ir pelnījuši taisnīgumu – un, ja viņi to nesaņem, mēs pārējie tiekam pazemoti.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs visi zinām to, cik svarīgs ir ūdens, jo sevišķi jaunattīstības valstīs, kur piekļuve ūdenim ir ļoti sarežģīta, visvairāk cieš jaunas meitenes un sievietes. Viņu izglītības izredzes ir ļoti mazas, jo viņas ir ūdens nesējas, ja tā var teikt. Es to redzēju Indijā delegācijas vizītē, un ir ļoti svarīgi, ka mēs ieguldām vairāk ūdens apsaimniekošanā un pārliecināties, ka tā nekļūst par šķērslī jaunu meiteņu un sieviešu izglītības attīstībai.

Es sevišķi atzinīgi vērtēju balsojumu par 2. punktu, kas nosaka, ka ūdens tiek pieņemts kā sabiedriska labums un tam ir jābūt valsts kontrolē, neatkarīgi no tā, kā tas tiek apsaimniekots. Tas ir vērtīgs resurss, un tas ir domāts sabiedriskam labumam nevis individuālai kontrolei vai peļņai.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es arī ļoti atbalstu mūsu priekšlikumu par ūdens rezolūciju un atzinīgi vērtēju mūsu balsojumu par 2. punktu, kur mēs stingri paziņojām, ka ūdens ir sabiedriska labums un tam ir jābūt valsts kontrolē. Es personīgi stingri iebilstu pret ūdens privatizāciju.

Pēdējā laikā mēs esam redzējuši, ka nemitīgā peļņas iegūšana ir „nospiedusi uz ceļiem” pasaules ekonomiku. Mēs noteikti negribam redzēt to pašu notiekam attiecībā uz ūdeni. Lai nodrošinātu ūdens kvalitāti un pastāvīgus uzlabojumus sadales sistēmā, ir jāturpina veikt ieguldījumi pārvades sistēmā. Privātajam sektoram nav nekāda stimula to darīt, jo, protams, ir kārdinājums vienkārši palielināt cenu patērētājam, nevis veikt ieguldījumus pārvades sistēmas atjaunināšanā. Es esmu redzējis, ka tā notiek manā Sligo grāfistē, kur noteikta kopienas daļa galu galā maksās par savu ūdeni vairāk nekā ir viņu taisnīgā daļa, jo privātais sektors tur vienkārši neveic ieguldījumus pārvades sistēmā.

- Ziņojums: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo rezolūciju un ziņojumu, bet man ir zināmas bažas. Šorīt Komisija atzina, ka mēs nezinām, kur pašlaik virzās PTO, un tādēļ, kā tā iesaistās stratēģiskajā partnerībā.

Mēs nevaram pieļaut situāciju, kad vai nu stratēģiskās partnerības pasākums, vai patiešām pasaules tirdzniecības nolīgums negatīvi ietekmē Eiropas pārtikas nodrošinājuma intereses. Es atgādinu jautājumu saistībā ar pārtikas ražošanas standartiem, kas ir augstāki Eiropas Savienībā. Mēs sodām savus ražotājus, ja viņi nepilda šos standartus. Mēs nevaram pieļaut situāciju, ka mēs ievadam tādu pārtiku no trešām valstīm, piemēram, no Brazīlijas vai citas valsts, kas neatbilst ražošanas standartiem un rada ļoti netaisnīgu konkurenci pārtikas un lauksaimniecības preču ražotājiem Eiropas Savienības iekšienē.

- Ziņojums: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claey's (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, protams, Eiropas Savienības stratēģiskā partnerība ar Meksiku un patiesībā arī ar tādām valstīm kā Brazīlija ir laba lieta, un tā ir ES interesēs. Šis ziņojums pats par sevi ir izstrādāts galvenokārt līdzsvarotā veidā, bet es teiktu, ka Eiropas interesēs nav – un tas arī izraisīs plašu sabiedrībā veselū virkni jautājumu – tas noteikums šajā ziņojumā, kurš prasa noslēgt savstarpēju vienošanos par imigrācijas politiku. Tas nesola neko labu, un tādēļ arī es izvēlējos atturēties balsojumā par šo ziņojumu.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0135/2009)

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Es arī esmu balsojusi par rezolūciju par situāciju Tibetā 50. gadskārtā kopš Tibetas sacelšanās, jo Ķīnas iestādes pēdējā laikā ir pastiprinājušas drošību Tibetā un ir aizliegušas žurnālistiem un ārzemniekiem iebraukt šajā reģionā.

Šodienas debates Eiropas Parlamentā raida ziņu, ka mēs esam ārkārtīgi nobažījušies par situāciju Tibetā, jo sevišķi par nevainīgu iedzīvotāju ciešanām un pret viņiem vērstu izrēķināšanos.

Es aicinu Padomi izveidot Taisnības komiteju saskaņā ar šo rezolūciju ar mērķi noskaidrot, kas patiešām notika sarunās starp Ķīnas Tautas Republiku un Viņa Svētības *Dalai Lama* pārstāvjiem.

Es aicinu Ķīnas valdību nekavējoties atbrīvot visas personas, kuras ir arestētas vienīgi par piedalīšanos mierīgos protestos.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es sāku šo runu, lai izteiktu savu apmierinātību ar asamblejas sniegto plašo atbalstu šim priekšlikumam, ko mēs kopā ar *M. Pannella* un *J. Onyskiewicz* esam izvirzījuši. Šajā priekšlikumā ir ierosināts kaut kas cits, nevis tas, ko mēs šodien dzirdējām no *B. Ferrero-Waldner*,

tas ir, šajā priekšlikumā ir atbalstīta: taisnības meklēšana par ķīniešu un tibetiešu sarunu pārtraukšanas patiesajiem iemesliem, nevis neitrāla nostāja, vērojot šo problēmu, kādu diemžēl turpina pieņemt Komisija un Padome, it kā mums pietiktu tikai vienkārši cerēt uz dialogu divu pušu starpā.

Es gribētu uzsvērt, ka Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas uzvedība man šķiet sevišķi grūti saprotama; vispirms viņi iestājās pret debatēm, tad viņi bija pret to, ka es iesniedzu rezolūciju, un pēc tam viņi patiesībā balsoja pret to, piedāvājot politisku skaidrojumu, ko sniedza G. Ford, ka mēs pieņemam pārāk daudz rezolūciju par Tibetu. Nu, varbūt šī partija un G. Ford nesaprot, vai arī viņi saprot visu pārāk labi, ka šeit uz spēles ir likts daudz vairāk; vairāk nekā miljards Ķīnas pilsoņu, kā arī Tibetas tautas brīvība un demokrātija.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pats par sevi saprotams, ka es balsoju par šo rezolūciju; lai gan, protams, mēs nevaram ļauties iedomām, ka šī galu galā nekaitīgā rezolūcija daudz iespaidos totalitāro komunistisko režīmu Ķīnā, ar kuru mēs tomēr labprāt tirgojamies.

Mēs radītu lielāku ietekmi uz režīmu, ja šim Parlamentam un Padomei būtu drosme paziņot, ka Tibetas okupācija un sekojošā aneksija bija pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un kā tādu to nevar atzīt Eiropas Savienībā. Mums ir jāatkārto šī ziņa atkal un atkal, ka Tibetai ir jābūt neatkarīgai valstij, nevis autonomai Ķīnas provincei un ka Tibetā ir noticis un notiek genocīds un etnocīds.

9. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

10. Balsojumu skaidrojumi (turpinājums)

Balsojuma mutiski skaidrojumi (turp.)

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, tibetiešiem tāpat kā visām tautām ir vēlme dzīvot saskaņā ar saviem pašu tiesību aktiem un pašiem savu cilvēku vadībā, un, noliedzot viņu nacionālos centienus, Ķīnas valdība izmanto virkni dažādu argumentu par feodālisma likvidēšanu un dzimtbūšanas un māņticības pārvarēšanu.

Galū galā tā visa ir versija tam, ko F. Engels sauca par „nepatiesu apziņu”: viņi uzskata, ka Tibetas iedzīvotāji patiesībā nesaprot šo jautājumu un tādēļ viņiem nav jāatļauj pilna demokrātija.

Es tikai aicinātu šī Parlamenta deputātus apsvērt ironisko līdzību starp minēto argumentu un to, kas parādījās pēc Francijas, Nīderlandes un Īrijas „nē” balsojuma. Arī šajā sēžu zālē mēs nepārtraukti dzirdējām, ka cilvēki neesot pareizi sapratuši jautājumu, ka viņi esot patiesībā balsojuši par kaut ko citu – pret J. Chirac vai pret Turcijas pievienošanos, vai pret anglosakšu liberālismu – un ka viņi neesot sapratuši jautājumu, un ka viņiem esot bijusi vajadzīga labāka informācija.

Es uzskatu, ka cilvēki - vai tie būtu Tibetas iedzīvotāji vai Eiropas Savienības nāciju pārstāvji – saprot savas vēlēšanās un vēlmes, un viņiem ir jāļauj paust tās, izmantojot vēlēšanu urnu. Es zinu, ka es kļūstu tikpat garlaicīgs kā Kato Vecākais, bet viņš galu galā tika uzklauss, un es atkārtošu, kā es esmu atkārtojis katrā runā, ka mums ir jābūt referendumam par Lisabonas līgumu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Balsojuma rakstiski skaidrojumi

- Ziņojums: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Itālija pašlaik pārcieš patiesu intelektuālā darbaspēka aizplūšanu. Šī pētnieku masveida izceļošana gadu no gada kļūst par skaidru tendenci. Nobela prēmijas laureāts medicīnā Renato Dulbecco teica, ka pētnieki, kas grib veikt pētniecību, dodas prom tāpat kā agrāk un tādu pašu iemeslu dēļ. Viņi pamet savu valsti, jo tajā nav karjeras iespēju, piemērotu algu vai līdzekļu pētniecībai, pētniecības centru durvis ir slēgtas, jo tiem trūkst gan līdzekļu, gan organizācijas, lai uzņemtu jaunas grupas un attīstītu jaunas idejas.

Itālijas pētnieki pamet valsti tādēļ, ka nav infrastruktūras, galvenokārt zinātnes un tehnoloģiju jomā, nav finansējuma, ir smieklīgas algas un tāda atlases sistēma, kas neatbalsta labākos kandidātus un atbalsta ieteiktos. Viņi pamet valsti, un viņi izsaka sūdzības, jo izglītība, ko nodrošina mūsu universitātes, ir lieliska. Tomēr viss pārējais trūkst.

Es piekřītu, ka dalībvalstīm ir jānodrošina atvērtā, pārredzama, uz konkurenci balstīta pētnieku pieņemšana darbā, kas pamatojas uz zinātniskajiem sasniegumiem. Sasniegumi ir jāvērtē zinātniskās izcilības un zinātnisko darbu (publikāciju) izteiksmē. Tomēr citi nozīmīgi aspekti arī ir jāuzskata par sasniegumiem pētnieka karjerā: inovāciju spēja, pētniecības vadības prasmes, apmācības un pārraudzības prasmes un sadarbība ar rūpniecību.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo es piekřītu domai par to, ka Eiropai vajag vairāk pētnieku. Šis ziņojums ir ļoti nozīmīgs, jo kopā ar citiem jautājumiem tas mudina dalībvalstis uzlabot esošās karjeras iespējas jauniešiem pētniekiem, piemēram, izmantojot labāku finansēšanu un simulēšanu, kas pamatojas uz tādiem panākumiem kā inovāciju spēja, apmācības laiks uzņēmumos utt., nevis uz darba stāžu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Deputātes P. E. Locatelli ziņojums ir daļa no Lisabonas stratēģijas pārskatīšanas, lai līdz 2010. gadam izveidotu Eiropas ekonomiku par viskonkurētspējīgāko ekonomiku pasaulē, un galvenais šajā ziņā ir pētnieku stāvoklis Eiropā. Tika noteiktas četras prioritārās jomas, kur progress ir ļoti svarīgs, proti:

- atvērtā pieņemšana darbā un subsīdiu pārsamība,
- sociālais nodrošinājums un pensijas,
- pievilcīgi nodarbinātības un darba nosacījumi un
- pētnieku apmācība un prasmes;

Šīs jomas ir saistītas ar mobilitāti, pārredzamību, publicitāti un atbalstu pētniekiem un iespējamajiem pētniekiem. Izglītības, inovācijas un pētniecības apvienošana saskaņotā, atbalstošā politikā ir funkcionējošas zināšanu ekonomikas būtiska sastāvdaļa. Mūsu centienus apkarot „intelektuālā darbaspēka aizplūšanu” un izveidot „intelektuālā darbaspēka tīklu” palielinās tādi priekšlikumi, kas samazina birokrātiskos šķēršļus un palielina sociālā nodrošinājuma atbalstu pētniekiem. Es, būdama Eiropas Savienības emisiju tirdzniecības sistēmas (ES ETS) referente, esmu pārāk labi informēta par pētniecības kritisko nozīmi un vajadzību attīstīt pieejamos talantus un prātus, lai atrisinātu ievērojamo klimata pārmaiņu problēmu, ar ko mēs esam saskārušies. Priecājos apliecināt Inovāciju alianses izveidošanu starp Dublinas universitātes koledžu (UCD) un Dublinas Trīsvienības koledžu (TCD) Īrijā, kas ir lielisks piemērs ieguldījumiem pētnieku attīstībā viņu karjeru sākumā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Par spīti pašreizējiem notikumiem, kas skaidri parāda, ka neolibērālā Lisabonas stratēģija ir viens no instrumentiem, kas ir atbildīgi par Eiropas Savienības ekonomiskās un sociālās situācijas pasliktināšanos, šis ziņojums uzsver, ka tā ir jāpiemēro, un tam mēs nepiekrītam.

Tomēr ziņojumā ir pozitīvi aspekti, kurus mēs atbalstām, jo sevišķi attiecībā uz pētnieku vajadzību apmierināšanu, viņu tiesībām darba un sociālā nodrošinājuma nosacījumu izteiksmē, ģimeņu atkalapvienošanās, sieviešu pētnieču tiesībām un jauno pētnieku piekļūvi, un aicinājums palielināt finansējumu pētniecībai un iesaistīt vairāk pētniekus.

Tomēr nav skaidrs, kā ierosinātā Eiropas pētniecības stratēģija garantēs vienlīdzīgas tiesības visās dalībvalstīs un vispārēju piekļūvi pētniekiem, sevišķi jauniešiem pētniekiem attiecībā uz Eiropas partnerību pētniekiem, it īpaši tādās valstīs kā Portugāle, kas nav politisko lēmumu pieņemšanas centrā Eiropas Savienībā, ko arvien vairāk pārvalda lielākās varas. Tādēļ mēs atturējamies balsojumā par šo ziņojumu.

Adam Gierak (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vai akadēmiska karjera ir atkarīga no mobilitātes? Zināmā mērā tā ir atkarīga. Varētu teikt, ka mobilitātei, jo sevišķi attiecībā uz jauniešiem pētniekiem, var būt nozīmīga ietekme uz viņu turpmākajiem sasniegumiem. Tas ir tādēļ, ka tā sekmē piekļūvi jaunai informācijai un ļauj viņiem pārvarēt tās vides ierobežojumus, kurā viņi ir saņēmuši izglītību. Tomēr tas nav viss. Akadēmiska karjera sākas jau iepriekš, vidusskolā, kur jaunieši veido savu vispārējo zināšanu pamatu, jo sevišķi matemātikā un dabas zinātnēs.

Nākamā pakāpe ietver augstāko izglītību, kā arī augstskolu absolventu un doktorantu studijas. Tas ir, un es šeit runāju, pamatojoties uz savu paša pieredzi, jaunas personas akadēmiskās karjeras sākumposmā, kad mobilitāte, viegla piekļuve pētniecības iekārtām un interesanta un daudzsološa tēma, kas tiek izstrādāta izcīlu pētnieku uzraudzībā, ir visvarīgākā šiem jauniešiem cilvēkiem, vēl svarīgāka par viņu nākamo pensiju.

Tādējādi visnozīmīgākais solis, lai iegūtu zinātniskās pētniecības personālu, ietver pareizo nosacījumu sagatavošanu šāda veida mācībām, piemēram, Eiropas Tehnoloģiju institūta vai Eiropas Pētniecības

infrastruktūras sistēmā, ietverot to doktorantūras stipendiju sniegto atbalstu, kuras ir pieejamas ES studentiem un trešo valstu studentiem un kuras ir plaši publiskas. Nosacījumi, kas tiek nodrošināti attiecībā uz ģimeni un profesionālo stabilitāti, noteiks to, vai jauni cilvēki pēc doktora grāda iegūšanas strādās rūpniecībā vai akadēmiskajās iestādēs un vai viņi atgriezīsies savās izcelsmes valstīs vai ceļos tālāk.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Kad students interesējas par karjeru pētniecībā, ir jāveicina fiziskā mobilitāte kā izglītības pieredze, ko nevar aizstāt ar virtuālo mobilitāti. Mums ir jānodrošina, ka izcilākie prāti saņem pietiekamu finansējumu un cilvēkresursus viņu atbalstam. Dažiem tas varētu nozīmēt piekļuves sniegšanu resursiem, kas atrodas aiz viņu izcelsmes valsts robežām.

Ir jāveicina un jādara zināmas sabiedrībai tās priekšrocības (piemēram, pievienotā vērtība), kas ir saistītas ar studentu, pasniedzēju un pētnieku mobilitāti. Ir jānovērš administratīvie un strukturālie šķēršļi. Stipendijām un aizdevumiem ir jābūt pieejamiem studentiem un pētniekiem līdztekus citiem stimulējošiem pasākumiem attiecībā uz privātpersonām un iestādēm.

Globalizācijas politikai ir jāņem vērā šādi faktori: tādu pētnieku būtiskā nozīme, kuriem ir starptautiska pieredze; īstas lingvistiskas iespējas; vajadzība piedāvāt visiem studentiem, kas gatavojas kļūt par pētniekiem, iespēju iegūt kredītpunktus svešvalodās, neatkarīgi no viņu specialitātes; laba kvalitāte; un informācija par studiju un pētniecības iespējām ārzemēs.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojums par Eiropas partnerību pētniekiem mēģina stiprināt Eiropas Savienības konkurētspēju attiecībā uz citiem imperiālistu centriem, ierobežot pētnieku „aizplūšanu” un piesaistīt pētniekus no jaunattīstības valstīm.

Tas veicina pētnieku brīvu pārvietošanos starp valstīm, valsts un privāto sektoru, uzņēmumus, pētniecības centrus un universitātes, lielāku kohēziju starp privāto un valsts sektoru pētniecības jomā, pilnīgu zinātnes pakļaušanu tirgus pagaidu tehnoloģiskajām prasībām un pētnieku orientāciju uz lietišķo pētniecību, atzīstot korporatīvā pētnieka iepriekšējo pieredzi par oficiālu kvalifikāciju.

„Pētniecība formu” ieviešana, lai izvēlētos pētniekus no citas dalībvalsts zinātniskās iestādes vai universitātes, un pētnieku un uzņēmumu galveno vadītāju mobilitāte palīdzēs lielajai uzņēmējdarbībai izvēlēties pētnieku *crème de la crème* un nodrošināt ar personālu savus uzņēmumus tādā veidā, kas palielinātu to rentabilitāti (elastīgi darba nosacījumi, neapmaksāts darbs, atbrīvojums no apdrošināšanas iemaksām). Šie pasākumi arī ietver doktorantūras studentus, kuri veic pētniecības darbību „lauvas tiesu”.

Mēs balsojam pret šo ziņojumu, jo pētniekiem ir jāstrādā saskaņā ar stabiliem darba nosacījumiem tādās iestādēs, kuras nesacenšas, lai iegūtu „pārsvaru”, bet kuras sadarbojas, lai attīstītu zinātni un kalpotu modernajām pamatprasībām un nevis plutokrātijai un lielās uzņēmējdarbības peļņai.

Teresa Riera Madurell (PSE), rakstiski. – (ES) Lai palīdzētu novērst pētniecības personāla trūkumu, ir svarīgi veicināt to Eiropas zinātnieku atgriešanos, kuri strādā ārpus Eiropas Savienības, un arī veicināt, lai no trešām valstīm ieceļotu zinātnieki, kuri grib strādāt ES.

Sievietes vēl arvien ir par maz pārstāvētas zinātnes un tehnoloģiju jomu lielākajā daļā un atbildīgos amatos. Tādēļ, manuprāt, ir svarīgi aicināt dalībvalstis nodrošināt labāku dzimumu līdzsvaru iestādēs, kas atbild par pētniecības darbinieku pieņemšanu darbā un stimulēšanu. Ir būtiski, lai atlases un stimulēšanas procesi būtu atklāti un pārredzami.

Lai izveidotu vienotu darba tirgu pētniekiem, ir arī svarīgi noteikt un izveidot vienotu Eiropas karjeras modeli pētniecības jomā un arī ieviest integrētu sistēmu informācijai par darba piedāvājumiem un praktikantu līgumiem pētniecības jomā visā Eiropas Savienībā.

Attiecībā uz mobilitātes uzlabošanu es gribētu uzsvērt, ka, lai veicinātu apmaiņu ar trešo valstu zinātniekiem un zinātniecēm, ietverot tās valstis, ar kurām jau ir nozīmīga zinātniskā sadarbība, kā tas varētu būt ar dažām Latīņamerikas valstīm, ir būtiski ieviest īpašu, ātrāku un mazāk birokrātisku vīzu politiku.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par P. E. Locatelli ziņojumu par Eiropas partnerību pētniekiem. Būdam universitātes pasniedzējs, es saprotu, ka Eiropai vajag vairāk pētnieku, lai uzlabotu savu produktivitāti un konkurētspēju, jo sevišķi, ņemot vērā konkurenci ar citām lielajām ekonomikām pasaules līmenī, piemēram, ar Savienotajām Valstīm un Japānu, kā arī ar citām attīstības ekonomikām, piemēram, ar Indiju un Ķīnu. Tādēļ šī izesla dēļ es piekrītu referentes aicinājumam, lai dalībvalstis nodrošina atklātu, pārredzamu, uz konkurenci pamatotu pētnieku pieņemšanu darbā, pamatojoties uz zinātniskajiem nopelniem.

- Ziņojums: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es nobalsoju par.

Jaunas tehnoloģijas tagad ir pārmainījušas mūsu dzīvi, un brīvā laika nodarbes nekādā ziņā nav izņēmums šajā procesā.

Videospēles pašlaik ir iecienītākais jaunu cilvēku atpūtas pasākums Eiropā un aiz tās robežām. Daudzas videospēles faktiski ir domātas pieaugušajiem, to saturs daudzos gadījumos nav piemērots bērniem.

Tādēļ, ņemot vērā Komisijas 2008. gada 22. aprīļa paziņojumu par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu, ir steidzami jāregulē marķēšana un jāizmanto tādi pasākumi kā, piemēram, „sarkanās pogas” nodrošināšana vai PEGI tiešsaistes sistēma, kas ir ietverta Eiropas Drošāka interneta programmā.

Dalībvalstīm ir arī svarīgi turpināt strādāt ciešā sadarbībā, lai veicinātu bērnu aizsardzību un palīdzētu rūpniecībai izstrādāt sistēmas, kas kalpo šim mērķim.

Mēs nedrīkstam nepievērst uzmanību tam, ka, lai sasniegtu šo mērķi, mums ir arī jāiegūst atbalsts no ražotājiem un, pats galvenais, no vecākiem, kuri ir galvenie kontroles instrumenti ģimenē.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par T. Manders ziņojumu par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu. Es tā darīju mazliet negribīgi. Briesmas ir tādas, ka pamatojamās bažas dažos gadījumos pārvēršas „morālā panikā”, kas ir apzināti neproporcionāla salīdzinājumā ar šīs problēmas apmēru. Es katrā ziņā neesmu apņēmies iet tālāk, nekā esam aizgājuši..

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums ietver veselu virkni prasību par to, kas dalībvalstīm ir jādara, lai ierobežotu videospēļu kaitīgo izmantošanu: skolām ir jāinformē bērni un vecāki par videospēļu priekšrocībām un trūkumiem; vecākiem ir jāveic pasākumi, lai novērstu negatīvās sekas tam, ka viņu bērni spēlē videospēles; dalībvalstīm ir jāizpēta lietderīgums „sarkanās pogas” ieviešanai, kas ir jāuzstāda spēļu iekārtās un datoros, lai bloķētu piekļuvi noteiktām spēlēm; ir jāriko valsts informācijas kampaņas patērētājiem; interneta kafejnīcu īpašniekiem ir jāattur bērni no pieaugušajiem domātu spēļu spēlēšanas; ir jāievieš īpašs visas Eiropas rīcības kodekss videospēļu mazumtirgotājiem un ražotājiem; un dalībvalstīm ir jāievieš tiesību akti civiltiesību un krimināltiesību jomā par vardarbīga rakstura televīzijas spēļu, videospēļu un datorspēļu mazumtirdzniecību.

Videospēles nepilngadīgajiem tiek saistītas ar daudzām nepatīkamām kultūras un sociālām problēmām. Tomēr tieši šī iemesla dēļ dalībvalstīm ir jārod risinājumi, kas ir piemēroti viņu pašu kultūrai un vērtībām, lai tie būtu demokrātiski pamatoti no pašu dalībvalstu iedzīvotāju puses. ES iestāžu pamācībām ir gandrīz pretējs efekts.

Dalībvalstu spēja atrast citus ceļus, lai virzītos uz priekšu attiecībā uz šo jautājumu, arī ir ļoti nozīmīga, lai paplašinātu mūsu pieredzi un zināšanas šajā jomā.

Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu galīgajā balsojumā.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Dāmas un kungi, es gribētu runāt par videospēļu nozari, kuras ikgadējie ieņēmumi ir gandrīz EUR 7,3 miljardi. Tā kā videospēles kļūst arvien populārākas gan bērnu, gan pieaugušo vidū, ir svarīgi, lai notiktu politiskas debates par šo spēļu regulatīvo sistēmu. Ir dažas videospēles, kas palīdz attīstīt veiklību un iegūt zināšanas, kas ir būtiskas dzīvei 21. gadsimtā. Tomēr es gribētu uzsvērt, ka videospēlēm ar vardarbības iezīmēm, kas ir domātas pieaugušajiem, var būt negatīvas sekas, jo sevišķi attiecībā uz bērniem.

Tādēļ mūsu pienākums ir aizsargāt patērētājus, jo sevišķi bērnus. Bērniem nav jābūt iespējai nopirkt videospēles, kas nav domātas viņu vecuma grupai. Visas Eiropas spēļu informācijas sistēmas ieviešana, kas klasificē vecumu, ir palīdzējusi palielināt pārredzamību bērniem domāto spēļu pirkšanā, bet mazumtirgotājiem vēl arvien nav pietiekami daudz informācijas par videospēļu kaitīgo iedarbību uz bērniem. Šajā sakarībā ir būtiski palielināt izpratni par šo negatīvo ietekmi uz bērniem, un ir vajadzīga ražotāju, mazumtirgotāju, patērētāju organizāciju, skolu un ģimeņu sadarbība. Dalībvalstīm ir jāievieš pasākumi, kas atturētu bērnus no tādu videospēļu pirkšanas, kas ir domātas vecākām vecuma grupām. Tajā pašā laikā es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas un Padomes priekšlikumu attiecībā uz noteikumiem par videospēļu marķēšanu un brīvprātīga prakses kodeksa izveidošanu interaktīvajām videospēlēm, kas ir domātas bērniem.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par T. Manders patstāvīgo ziņojumu, kas pievērš īpašu uzmanību tēmai par videospēlēm.

Videospēļu tirgus ir ātri augošs globālais tirgus. Tomēr videospēles vairs nav paredzētas tikai bērniem, jo arvien vairāk spēļu tiek izstrādātas īpaši pieaugušajiem. Tieši tādēļ daudzu spēļu saturs nav piemērots mūsu bērniem un var pat būt viņiem kaitīgs.

Tiesa, ka videospēles var tikt izmantotas izglītojošiem mērķiem, bet tikai pie nosacījuma, ka tās tiek izmantotas tām paredzētajā nolūkā katrai vecuma grupai. Tādēļ mums ir jāpievērš sevišķa uzmanība PEGI vecuma kategoriju sistēmai. PEGI tiešsaistes versija nodrošina palīdzību vecākiem un nepilngadīgajiem, piedāvājot gan padomus par to, kā aizsargāt nepilngadīgos, gan dažādu informāciju par spēlēm tiešsaistē.

Ziņojumā ir arī uzsvērts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai tiktu īstenoti piemēroti kontroles pasākumi attiecībā uz videospēļu pirkšanu tiešsaistē, tādējādi atturot nepilngadīgos no piekļuves spēlēm, kuru saturs nav piemērots viņu vecumam un kuras ir domātas pieaugušajiem vai citai vecuma grupai. Referents arī iesaka izstrādāt „sarkano pogu”, kas piedāvā vecākiem iespēju neļaut spēlēt spēli, kuras saturs nav piemērots bērna vecumam, vai ierobežot nepilngadīgo piekļuvi noteiktās stundās.

Zuzana Roithová (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Neskatoties uz ekspertu brīdinājumiem, vecāki par zemu novērtē datorspēļu ietekmi uz savu bērnu personības attīstību. Tikmēr bērni un jaunieši vairākas stundas bez pārtraukuma ir pakļauti agresīvai vai seksuāla satura datorspēļu ietekmei. Bērni imitē spēles, kas var novest pie traģiskām sekām. Nākamie ielu noziedznieki būs tikai viens iznākums agresīvo spēļu ietekmei uz uzvedību, psiholoģiju un ieradumu vēlākām izpausmēm.

Es tādēļ atbalstu ētikas kodeksa izveidi videospēļu mazumtirgotājiem un ražotājiem.

Pretēji referentam, protams, es uzskatu, ka mums ir vajadzīgi ne vien brīvprātīgi, bet arī saistoši kopēji noteikumi Eiropas Savienībā. Tādēļ ar šiem iebildumiem es balsoju par šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par T. Manders ziņojumu par patērētāju, jo īpaši nepilngadīgo, aizsardzību saistībā ar videospēļu lietošanu. Es uzskatu, ka videospēļu spēlēšana ir ļoti nozīmīga izglītojošu iemeslu dēļ. Tomēr ir ļoti daudz tādas programmatūras, kas paredzēta pieaugušajiem, un tai ir raksturīga gandrīz nepamatota vardarbības izmantošana. Tādēļ mums ir jānodrošina piemērota bērnu aizsardzība arī, atturot viņus no piekļuves iegūšanas iespējami kaitīgam saturam, kas ir paredzēts citai vecuma grupai. Visbeidzot, es uzskatu, ka videospēļu marķēšanas standartizācija novedīs pie marķēšanas sistēmu labākas izpratnes, tomēr tajā pašā laikā veicinot iekšējā tirgus efektīvu darbību.

- Ziņojums: Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par šo priekšlikumu.

Ņemot vērā Eiropas Kaimiņattiecību politiku, Izraēla ir svarīga Eiropas Savienības partnere Tuvajos Austrumos.

Kopienas mēroga aviācijas nolīgums dos vienādas iespējas visiem Eiropas Kopienas un Izraēlas aviopārvadātājiem un ļaus pasažieriem visās dalībvalstīs gūt labumu no vienādiem nosacījumiem un lielākas konkurences starp aviopārvadātājiem. Tas var novest pie lielāka skaita, lētākiem un labākiem gaisa satiksmes starp ES un Izraēlu pakalpojumiem.

ES ziņā ir nodrošināt tādu kopēju standartu ieviešanu attiecībā ar Vidusjūras reģiona partneriem, kas saskanētu ar Eiropas tiesību aktiem. To ir iespējams panākt vienīgi ar visaptverošu nolīgumu, par kuru sarunas ir risinātas Kopienas līmenī, kas paredz regulējošu sadarbību vai vismaz aviācijas standartu un procedūru savstarpēju atzīšanu.

Es tāpēc uzskatu visaptverošas sarunas ar Izraēlu par pamatu turpmākajai ES un Izraēlas attiecību attīstībai aviācijā un kopējās aviācijas telpas paplašināšanai *Euromed* zonā. Nolīguma noslēgšana dos lielākas ekonomiskās un sociālās attīstības iespējas gan aviopārvadātājiem, gan pasažieriem.

Chris Davies (ALDE), rakstiski. – Es nesaprotu, kā Parlaments, kas aicināja Izraēlu atcelt Gazas ekonomisko blokādi, var šodien balsot par ziņojumu, kurš paredz palielināt mūsu sadarbību ar šo valsti.

Pagājušā otrdiena bija diezgan parasta diena Gazas robežšķērsošanas punktos. Izraēla atļāva ievest ierobežotu pārtikas daudzumu, dažas higiēnas preces, nedaudz cepamās eļļas un nedaudz dīzeļdegvielas, kopā 110 automobiļu kravas –, lai gan Palīdzības un darba aģentūra Palestīnas bēgļiem (UNRWA) ziņo, ka Gazas joslai katru dienu ir vajadzīgas 500 piegāžu kravas.

Cauri nelaida ne rakstāmpapīru skolām, ne apģērbus, ne mēbeles, ne elektroiekārtas, ne materiālus ēku atjaunošanai. Gaza ir sabombardēta drupās, un Izraēla neļauj to uzcelt no jauna. Posts turpinās.

Mūsu priekšsēdētājs ir apmeklējis Izraēlu, *Javier Solana* to ir apmeklējis, dalībvalstu deputāti to ir apmeklējuši, pat *Tony Blair* to ir apmeklējis. Visi ir aicinājuši izbeigt ciešanas, bet Izraēla neko nav mainījusi.

Nav īstais laiks mums atbalstīt šo ziņojumu.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es balsoju pret šo ziņojumu, kas tiecas izveidot kopēju aviācijas telpu ar Izraēlu. Lai gan tiek apgalvots pretējais, šis nav vienkāršs tehnisks ziņojums. Drīzāk ES kā Izraēlas lielākā tirdzniecības partnere, noslēdzot Kopējas aviācijas nolīgumu, nepārprotami sniegs Izraēlai bagātīgu tirdzniecības dāvanu.

Tomēr, atceroties nesenos notikumus Gazā, kuros brutāli noslepkavoja civiliedzīvotājus, visus pēc kārtas, Gazas infrastruktūras sagrāvi, aizmēžot miljardiem Eiropas attīstības palīdzības naudas, kā arī Eiropas Parlamenta pagājušā gada decembrī pieņemto lēmumu atlikt ES attiecību uzlabošanu ar Izraēlu un ņemot vērā to, ka ANO rezolūcijas tiek nepārtraukti ignorētas un apmetnes Jordānas Rietumkrastā un Jeruzalemē paplašinātas, un turklāt ņemot vērā manis pašas neseno Gazas apmeklējumu, kur es pārliecinājos, ka Izraēla nav pārtraukusi Gazas aplenkumu, lai ielaistu tik nepieciešamo humāno palīdzību, es uzskatu, ka Parlamentam apstiprināt šo nolīgumu būtu pilnīgi nepiedienīgi. Īpašais tirdzniecības nolīgums ar Izraēlu ir jāatceļ, līdz tā ievēros cilvēktiesību normas un iesaistīsies konstruktīvās un būtiskās sarunās ar saviem kaimiņiem, un atradīs abām valstīm pieņemamu konflikta risinājumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Pēdējā balsojumā es atturējos balsot par EK un Izraēlas aviācijas nolīgumu, lai protestētu pret pašreizējo krīzi Palestīnā. Es uzskatu, ka ir nepareizi uzlabot attiecības ar Izraēlu līdz tam laikam, kad tā izrādīs lielākus centienus atvieglot Palestīnas iedzīvotāju ciešanas un iesaistīsies ilgstošā politiskā dialogā, lai rastu kopīgu reģiona problēmu risinājumu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mēs uzskatām, ka ir nepieņemami debatēt un Eiropas Parlamentam ierosināt nolīgumu ar Izraēlu par kopējas ES un Izraēlas aviācijas telpas izveidi, kamēr vēl spīlētā atmiņā ir Palestīnas iedzīvotāju slepkavošana banditiskā karā, ko pret to Gazas joslā izraisīja Izraēlas valdība.

Šāda nolīguma priekšlikums liecina par ES kriminālatbildību, kas ar savu liekulīgo vilcināšanās nostāju patiesībā atbalsta un stiprina Izraēlu un jauno karu, ko tā izraisīja, radot milzīgu humanitāru katastrofu starp Palestīnas iedzīvotājiem, novedot pie vairāk nekā 1 300 palestīniešu nāves, no kuriem lielais vairākums bija civiliedzīvotāji, bērni un sievietes, atstājot pāri par 5000 ievainoto un galīgi iznīcinot civilo infrastruktūru Gazā, tostarp skolas un ANO ēkas.

Tas atbalsta arī Izraēlas plānus nolīdzināt ar zemi dučiem māju Austrumjeruzalemē, laupot mājokli vairāk nekā 1000 palestīniešu vēl vienā mēģinājumā padzīt tos no Jeruzalemes un padarot vēl grūtāku iespēju atrisināt Tuvo Austrumu problēmu.

Šāda rīcība visnotaļ atbalsta imperiālistu politiku šajā teritorijā, kas veido daļu no ES, Amerikas Savienoto Valstu un NATO imperiālistiskajiem plāniem Tuvajos Austrumos. Tomēr pastiprinās cilvēku solidaritāte un cīņa Palestīnas tautas pusē par neatkarīgu, teritoriāli vienotu Palestīnas valsti 1967. gada robežās ar galvaspilsētu Austrumu Jeruzalemē.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par savu ziņojumu par kopējas aviācijas telpas izveidi ar Izraēlu. Būtu lieki šeit atkārtot iemeslus, kas lika man balsot par priekšlikumu. Ir pats par sevi saprotams, ka šie iemesli ir atrodami manā ziņojumā.

- Priekšlikums regulai (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es balsoju pret, jo zivju krājumu nestabila stāvokļa dēļ ir jāaizliedz zvejojot zilo tunzivi, līdz krājumi atjaunojas.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es visnotaļ atbalstu šo rezolūciju, kas pieprasa, lai Šrilankas armija un LTTE nekavējoties partrauc uguni un ļauj civiliedzīvotājiem izkļūt no kaujas darbības zonas. Tā nosoda vardarbību un iebiedēšanu, kas neļauj civiliedzīvotājiem pamest sadursmju teritoriju. Tā turklāt nosoda uzbrukumus civiliedzīvotājiem, kurus dokumentējusi Starptautiskā Krīzes grupa. Abām pusēm ir jāievēro

starptautiskās humanitāras tiesības un jāaizstāv civiliedzīvotāji, un jāpalīdz tiem kaujas darbības zonā, kā arī drošajā zonā. Eiropas Parlamentu uztrauc arī ziņas par lielo pārbīvētību un sliktajiem apstākļiem bēgļu nometnēs, kuras izveidojusi Šrilankas valdība. Mēs esam pieprasījuši, lai starptautiskajām un valstu humanitārajām organizācijām, kā arī žurnālistiem nodrošina pilnīgu un netraucētu piekļuvi kaujas darbības zonai un bēgļu nometnēm, un mēs aicinām Šrilankas valdību sadarboties ar valstīm un palīdzības organizācijām, kas vēlas un spēj evakuēt civiliedzīvotājus.

Jean Lambert (Verts/ALE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šodienas rezolūciju par Šrilanku. Tas, kas notiek valsts ziemeļos, ir traģēdija, kura ir lielā mērā slēpta no pasaules acīm, jo humanitārajām organizācijām un žurnālistiem nav bijis lauts brīvi ieceļot, lai redzētu, kas notiek, bet viņiem jāpaļaujas uz partizāņu informāciju. Pat pirms valdības militārās darbības atklātas debates nebija iespējamas uzbrukumu preseī un politiskās vardarbības dēļ.

Konfliktam vairs nevar būt ilgtermiņa militāra risinājuma, bet tikai politisks risinājums, kas atzīst visu tautu tiesības šajā salā. Nekavējoties jānoslēdz pamiers starp abām pusēm, lai atvieglotu cilvēku ārkārtīgās ciešanas. Ja pirmajā vietā ir liekamas tamilu tautas intereses, kā apgalvo abas puses, kādēļ ir jāturpina šīs ciešanas? Vai tās palīdz rast ilgtermiņa risinājumu? Miera sarunās jāpiedalās visām pusēm. Ceļš būs vaļā atklātam dialogam, ja to vēlēšies abas puses. Taču ir jāizbeidz vardarbība un apspiešana, un aktīvi ir jāizmanto cilvēktiesību līdzekļi un tiesiskums, lai cilvēkiem būtu ticība konflikta atrisinājumam. Starptautiskā sabiedrība ir gatava palīdzēt atvieglot gan pašreizējās, gan turpmākās ciešanas.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) 2006. gada 9. septembrī, 2009. gada 5. februārī un vakar mēs Parlamentā debatējām par ilgstošo bezizejas konfliktu starp tamiliem un singāliešiem Šrilankas salā. Es piedalījos visās šajās debatēs. To darot, esmu vienmēr aicinājis nenostāties šajā konfliktā neviena pusē, bet uzņemties pienākumu piespiest abas puses piekrist miera līgumam. Jebkurā gadījumā saskaņā ar šo miera līgumu valsts ziemeļaustrumos ir jānodibina autonomas tamilu reģions.

Vakar vakarā *Tannock* kungs un *Van Orden* centās pierādīt pilnīgi pretējo. Viņi runā par tamilu pretošanās kustības zvērībām un vēlas piedāvāt visu iespējamo palīdzību singāliešu valdībai. Šāda pieeja neņem vērā to, ka abas puses ir nepieņemami vardarbīgas un ka tieši valdība pārtrauca miera procesu, kam pamatus lika norvēģi.

Es priecājos par to, ka šodien pieņēma rezolūciju, kurā iekļauts vairākums grozījumu, ko iesniedza *Evans* kungs, aicinot sniegt humāno palīdzību, iesaistīties starpniekiem un panākt mierīgu konflikta atrisinājumu.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Šrilankas armija rīkojas ar visbrutālāko nežēlību pret Tamilas tīģeru atbrīvošanas spēkiem (LTTE), pilnīgi neņemot vērā civiliedzīvotājus. Šīs armijas uzbrukumos pastāvīgi nogalina vai ievaino civiliedzīvotājus. Simtiem tūkstoši ir ieslodzīti, un daudziem nav pieejama humānā palīdzība. Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja to ir aprakstījusi kā viskatastrofiskāko situāciju, kādu viņi jebkad ir piedzīvojuši.

Abām pusēm, gan Šrilankas armijai, gan LTTE, ir nekavējoties jāpārtrauc karadarbība Visām starptautiskajām organizācijām un valdībām tas ir jāpieprasa.

Ārlietu komitejā britu konservatīvais *Tannock* kungs, kas pārstāv Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupu, panāca to, ka tiek pieņemta viņa prasība pēc „pagaidu pamiera”. Tas būtu nozīmējis atbalstu Šrilankas valdības brutālajai kara politikai un atļauju uzbrukt civiliedzīvotājiem.

Es balsoju par rezolūciju, jo par laimi vairākums Eiropas Parlamenta deputātu, tostarp EPP-ED grupa, galā, nesekoja necilvēcīgajai *Tannock* kunga un britu konservatīvo politikai un balsoja par prasību pēc tūlītēja pamiera.

Ievietojot LTTE Eiropas Savienības teroristu organizāciju sarakstā, ES nostājās vienā pusē, dodot LTTE *de facto* atļauju turpināt karadarbību. Tā sekas bija tādas, ka sarunas, ko gatavoja ar Norvēģijas starpniecību, izjuka un varēja turpināties tikai ar lielām grūtībām ārpus ES.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu rezolūcijas priekšlikumam par Šrilankas humanitārās situācijas pasliktināšanos un tāpēc balsoju par tās pieņemšanu. Manuprāt, ņemot vērā ārkārtas situāciju, kurā pēc aplēsēm 170 000 civiliedzīvotāju ir iesprostoti karadarbības zonā starp Šrilankas armiju un Tamilas tīģeru atbrīvošanas spēkiem (LTTE) bez piekļuves visnepieciešamākajai palīdzībai, ir nepieciešams tūlītējs pagaidu pamiers starp Šrilankas armiju un LTTE, lai ļautu civiliedzīvotājiem pamest karadarbības zonu. Es uzskatu arī, ka valstu un starptautiskajām humānās palīdzības organizācijām jāļauj piekļūt karadarbības zonai.

- Ziņojums: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par. Kā vēsta sena indiāņu paruna, mēs nemantojam zemi no saviem vecākiem, mēs to aizņemamies no saviem bērniem. Dienvideiropas lauksaimniecības zeme dod brīdinājuma signālu. Tā cieš no arvien lielāka vides spiediena ar negatīvām sekām, tādām kā hidrogeoloģiskā līdzsvara zudums, jūras līmeņa celšanās un no tā izrietošā augsnes sasāļošanās, lauksaimniecības zemju zaudējums, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un lielāka ugunsgrēku, augu un dzīvnieku slimību bīstamība.

Tāpēc ir skaidrs, ka vienai no lauksaimniecības prioritātēm jābūt kopīga rīcības plāna izstrādei, galvenokārt ietverot programmas, kuru mērķis ir novērst lauksaimniecības zemju kvalitātes pasliktināšanos un aizsargāt tās.

Augsnes degradācijas apkarošanai jāietver augsnes aizsardzības stratēģija, pievēršot lielāku uzmanību lauksaimniecībā izmantotām hidrauliskajām sistēmām un apmežošanas programmām. Zemkopības paņēmieni, apsaimniekojot neauglīgu augsni, kultūraugu rotācija, videi pielāgotu genotipu izmantošana, iztvaikošanas kontrole ir arī ārkārtīgi svarīgi.

Mums ir arī jānodrošina apmācība un profesionālās pilnveides programmas gan nozarē strādājošajiem, gan sabiedrībai ar divkāršu mērķi meklēt īpašus risinājumus un veicināt lietotāju izpratni par dabas resursu un zemes ilgtspējīgāku izmantojumu.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Augsnes kvalitātes pasliktināšanās ir problēma, ko nedrīkst ignorēt. Tāpēc es priecājos par iniciatīvu izstrādāt ziņojumu, kas ir īpaši veltīts šīs problēmas novēršanai. Lauksaimniecība piedāvā vislabāko metodi šīs parādības apturēšanai, bet tikai tad, ja šajā procesā ņem vērā augsnes un klimata īpatnības.

Tomēr, kā jau uzsveru, iesniedzot grozījumus, ko pieņēma Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, manuprāt, šis ziņojums jāizmanto visā Eiropas Savienībā. Diemžēl klimata pārmaiņas un augsnes kvalitātes pasliktināšanās nav tikai atsevišķi gadījumi, un mūsu pieejai tāpēc ir jābūt konsekventai visā ES un jāpamatojas uz solidaritātes principu.

Kā uzsver arī referents, mums ir ne tikai jāatzīst augsnes kvalitātes pasliktināšanās problēma, bet mums ir arī jāpiešķir nepieciešamie finanšu līdzekļi, lai apkarotu tās nelabvēlīgo ietekmi. Es priecājos, ka Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānā pielāgošanās pasākumiem jaunajiem klimata pārmaiņu izaicinājumiem ir atvēlēti EUR 500 miljoni. Tomēr tie ir īstermiņa pasākumi. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga integrēta, finansiāli atbalstīta rīcības stratēģija, lai novērstu un apkarotu klimata pārmaiņas, jo īpaši augsnes kvalitātes pasliktināšanos.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par lauksaimniecības zemes pasliktināšanos Dienvideiropā, jo es uzskatu, ka kopējās lauksaimniecības politikas pamatnostādņēm ir jāietver instrumenti, kas vērsti uz klimata pārmaiņu ietekmes apkarošanu un augsnes aizsardzību.

Man ir jāuzsver, cik svarīgi ir izveidot Eiropas Sausuma novērošanas centru un pastiprināt ES mēroga koordinētu reaģēšanu uz ugunsgrēkiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski (PT). Pieeja, ko izvēlējusies Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, noraidot vairākus šī ziņojuma priekšlikumus, lai tiktu pieņemts tās alternatīvais priekšlikums, ko noraidām mēs, ir nožēlojama. Neraugoties uz vairākām neatbilstībām, mēs piekrītam daudziem iesniegtā ziņojuma aspektiem, jo īpaši tam, ka lauksaimniecība ir labākais veids, kā novērst augsnes kvalitātes pasliktināšanos, un ka ir vajadzīga pārdomāta stratēģija, lai veiktu šo pasākumu. Mēs uzskatām arī, ka lauksaimnieki dod būtisku ieguldījumu, apkarojot neauglīgu platību rašanos, un ka ražotājiem ir galvenā nozīme augu segas saglabāšanā reģionos, ko ietekmē ilgstošs sausums. Mēs piekrītam arī viedoklim, ka intensīva lauksaimniecība, ko lielā mērā veicina agroindustrija, negatīvi ietekmē augsni, izraisot tās eroziju un padarot to neauglīgu.

Tomēr mēs uzskatām, ka ziņojumā vajadzēja iet tālāk un saukt pie atbildības ES lauksaimniecības politiku un valdības, tādas kā Portugālē, jo šī politika ir veicinājusi augsnes un ūdens pārmērīgu izmantošanu un nodarījusi kaitējumu videi. Mēs vēl arvien uzskatām, ka šīs problēmas var atrisināt, pārtraucot praktizēt šādu lauksaimniecības politiku. Mēs esam par to, ka lauksaimniecības atbalsts ir piešķirams ražošanai, ļaujot, lai lauksaimniecības pārtikas produktu ražošana tādās valstīs kā Portugāle attīstās, un vispār ļaujot, lai tās primārās nozares tiek modernizētas.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums, kas nepieder pie likumdošanas procesa, cita starpā iesaka ES mežsaimniecības politiku, īpašu ES fondu preventīvu pasākumu finansēšanai saistībā ar klimata pārmaiņām, kā arī ES finansētu sausuma un līdzīgu parādību novērošanas centru.

Mēs uzskatām, ka atbildība par vidi un lauksaimniecības zemi ir galvenokārt jānes dalībvalstīm. Nav iemesla paziņot, ka dalībvalstis to šajā jomā nespēj darīt.

Kā parasti jūnija sarakstā ir piebilde, ka laimīga kārtā Eiropas Parlamentam attiecībā uz ES lauksaimniecības politiku nav koplēmuma tiesību. Citādi ES iekristu protekcionisma slazdā un palielinātu subsīdijas dažādām īpašām interešu jomām lauksaimniecībā.

Es balsoju pret šo ziņojumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Klimata pārmaiņas paātrina augsnes kvalitātes pasliktināšanās un neauglīgu platību rašanās procesus, jo īpaši dienvidaustrumu Eiropas dalībvalstīs, ieskaitot Rumāniju. Šī iemesla dēļ šādas parādības jārisina koordinētā veidā, konsekvēnti pārskatot lauksaimniecības politiku un dalībvalstu starpā apmainoties ar labas prakses pieredzi, ko koordinētu Eiropas Komisija.

Esmu stingri pārliecināts, ka var atrast daudzus piemērus, kas liecina par augsnes un ūdens veiksmīgu apsaimniekošanu un sausumizturīgu kultūru audzēšanu, kas spēj atjaunot augsni. Šajā jomā ir īpaši pētniecības institūti, kuru starpā ir viens, kas atrodas valstī, ko es pārstāvu, Rumānijā, Doljā. Daloties šajā pieredzē un piemērojot to teritorijām, kur radušās neauglīgas platības, var panākt to, ka degradētas zemes var atkal izmantot lauksaimniecībā un tātad ražošanas veicināšanā. Izmēģinājuma projekts, kas ir iekļauts 2009. gada Kopienas budžetā, piedāvā iespēju to darīt. Es atbalstu referenta priekšlikumu izveidot Eiropas Sausuma uzraudzības centru.

Es aicinu Eiropas Komisiju risināt šo jautājumu ar vislielāko atbildību kā daļu no KLP reformas un apgādāt dalībvalstis ar efektīvu finanšu instrumentu kopu, kas varētu atbalstīt cīņu pret neauglīgu platību rašanos, lai nodrošinātu ilgtspējīgu lauksaimniecību un garantētu pārtikas apgādes drošību Eiropas pilsoņiem.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju mūsu kolēģa ziņojumu, kas veltīts tematam, kurš ir ārkārtīgi svarīgs no sociālā un ekonomiskā viedokļa. Augsnes kvalitātes pasliktināšanās ne tikai ietekmē to cilvēku likteni, kas dzīvo attiecīgajos reģionos, bet nosaka arī ekonomiskās attīstības iespējas. Rumānijā mēs pēdējos gados esam piedzīvojuši kaitējumu, ko izraisīja šī parādība: izpostītas mājas un cilvēki, kas palikuši bez pirmās nepieciešamības precēm iztikas nodrošināšanai, lauksaimniecības produkcijas samazināšanās par 30-40 % un dienvidu reģioni, kuriem draud neauglīgu platību rašanās.

Šīs parādības ekonomiskā ietekme nav apstrīdama: notiek to pilsoņu, kas dzīvo tās skartajos reģionos, ienākumu samazināšanās reizē ar pārtikas preču cenu celšanos. Šā iemesla dēļ, pamatojoties uz solidaritātes principu, Eiropas Savienībai ir pienākums dot savu ieguldījumu cīņā pret šo parādību un atbalstīt tos, kurus tā skārusi. Kā jau es ierosināju rakstiskā deklarācijā 0021/2009, kuru es iesniedzu kopā ar saviem kolēģiem, ES ir vajadzīgs īpašs finanšu mehānisms, lai novērstu un apkarotu klimata pārmaiņu sekas. Tam jābūt elastīgam finanšu mehānismam, kas ar vidēja termiņa un ilgtermiņa stratēģijas un rīcības plānu palīdzību, un ņemot vērā klimata pārmaiņu daudzveidīgo ietekmi uz ES reģioniem, spēj iespējami īsā laikā mobilizēt finanšu līdzekļus.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju Aita kunga ziņojumu par lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanos ES un problēmas risināšanu ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību.

Es patiešām atzinīgi vērtēju ziņojuma mērķi, kas ir ieteikumu, ideju un praktisku priekšlikumu formulēšana izskatīšanai laika gaitā, lai noteiktu kopīgu stratēģiju lauksaimniecības zemju reģenerācijai, saglabāšanai un uzlabošanai. Ņemot vērā pašreizējo krīzi, ir jānorāda, ka augsnes aizsardzība ir veids, kā nosargāt mūsu ražošanas potenciālu, kas ir politiski un stratēģiski svarīgi, lai saglabātu importa un eksporta līdzsvaru un nodrošinātu zināmu neatkarību un manevrēšanas iespējas daudzpusēju forumu sarunās.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Šajā finanšu un ekonomiskās krīzes laikā ir svarīgi saglabāt un stiprināt darba ņēmēju tiesības, lai nodrošinātu, ka krīzes izmaksas nav jāuzņemas tiem, kas vismazāk spēj to darīt. Tas var viegli notikt, ja mēs nenodrošināsim, lai spēku samērs nemainītos par labu darba devējiem, nevis darba ņēmējiem. Es tāpēc atbalstu šo rezolūciju. Es tikai vēlos, lai tā būtu stingrāka.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par priekšlikumu rezolūcijai par darbinieku piedalīšanos uzņēmumos ar Eiropas statūtu. Mums ir jāveicina arī konstruktīvs dialogs starp iestādēm un darbiniekiem, ņemot vērā nesenos Eiropas Kopienų Tiesas nolēmumus. Turklāt es piekritu punktam, kurā izteikta prasība, lai Komisija novērtē pārrobežu problēmas attiecībā uz uzņēmumu pārvaldību, nodokļu tiesību aktiem un darbinieku finansiālu līdzdalību akciju daļu programmās, kas saistītas ar šo apspriešanos.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo es atbalstu iniciatīvu, kas aicina dalībvalstis izveidot sadarbības mehānismus, kuri mazinātu kaitīgo ietekmi, ko bērnu un vecāku šķirtā dzīvošana un lielais attālums starp viņiem atstāj uz ģimeni, jo īpaši uz bērniem.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šis teksts par migrantu bērniem, kas ir atstāti izcelsmes valstī, apraksta sāpīgu situāciju, kad bērni ir atstāti savā valā vai ar trešām pusēm, kurām ir vairāk vai mazāk labi nodomi, un viņiem draud slikta apiešanās, vai viņi ir pakļauti psiholoģiskām, izglītības, saskarsmes un citām problēmām.

Tas pierāda to, ka imigrācija ir cilvēku traģēdija, kas rada necilvēcīgas situācijas.

Ir jādara viss, lai to labotu, lai veicinātu ģimeņu vienotību tām labi zināmā kultūras un sociālā vidē.

Vienu vārdu sakot, tas ir vienīgais risinājums, ir jādara viss, lai imigrācijas plūsmas pagrieztu pretējā virzienā, lai atrunātu vilinājuma varā nokļuvušos cilvēkus pamest savu valsti, lai veicinātu attīstību un nodrošinātu, ka ģimenes apvienojas tikai savās izcelsmes valstīs.

Tikai tā ir jāizmanto resursi, ko jūs esat veltījuši to cilvēku „importam” un aklimatizēšanai Eiropā, kurus pievelk mirāžas, ko jūs atbalstāt.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Ir vispārzināms fakts, ka Eiropa vēlas rūpēties par visu un būt visur. Ar šo rezolūciju par migrantu bērniem, kas atstāti savās izcelsmes valstīs, Eiropas Parlaments ir sasniedzis neprāta augstumus, iesniedzot priekšlikumus, kas ir ne tikai demagoģiski, bet arī padara dalībvalstis par vainīgajām pusēm.

Mums stāsta, ka Eiropas Savienība ir veltījusi pārāk maz uzmanības bērniem, kas atstāti savās valstīs pēc tam, kad viņu vecāki migrējuši. Dalībvalstīm ir jāsteno pasākumi, kas paredzēti to bērnu situācijas uzlabošanai, kas atstāti savā valstī, un jāgarantē tiem normāla attīstība attiecībā uz izglītību un sociālo dzīvi. Tas ir murgs. Pēc pasākumiem, kas atbalsta ģimeņu apvienošanos uzņemošās valstīs un nodrošina uzturēšanās tiesības pašām ģimenēm, ir pienācis laiks veikt pasākumus bērniem, kas nemigrē.

Imigrācijas problēmu tā nevar atrisināt. Tā ir nepareiza domu gaita. Nav jāpalīdz bērniem, kas paliek savās valstīs, bet gan ģimenēm un visiem iedzīvotājiem šajās valstīs un jāmudina viņi palikt mājās.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Pazūdot robežu šķēršļiem ES, palielinās iespējas meklēt darbu ne tikai savā valstī, bet kādā citā dalībvalstī. Tā ir ļoti pozitīva parādība, kas cilvēkiem dod iespēju kaut ko darīt, lai uzlabotu savu un savu ģimeņu dzīvi.

Referents to atzīst, bet tomēr stūrgalvīgi izvēlas pievērst galveno uzmanību tiem negatīvajiem aspektiem, ko izraisa vecāku prombūtne un tas, ka viņi meklē ienākumus ārzemēs.

Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam nav pamata tik uzkrītošā veidā iejaukties atsevišķu dalībvalstu sociālajā un izglītības politikā, kāds tiek piedāvāts. Mums ir jāizrāda cieņa un ticība, ka dalībvalstis un to demokrātiski ievēlētie parlamenti paši spēj rūpēties par saviem iedzīvotājiem un savas tautas labklājību.

Tāpēc es balsoju pret šo rezolūciju.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo Eiropas Parlamenta rezolūciju, lai uzlabotu to bērnu situāciju, kurus vecāki, kas devušies strādāt uz ārzemēm, ir atstājuši viņu izcelsmes valstī.

Tomēr es vēlos uzsvērt, ka nepietiek ar saistībām šajā ziņā. Mums ir vajadzīgi konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu šiem bērniem normālu attīstību attiecībā uz veselību, izglītību un sociālo dzīvi un garantētu viņiem veiksmīgu integrāciju sabiedrībā un vēlāk darba tirgū.

Piemēram, valsts iestādēm ir jāizstrādā virkne izglītības programmu, lai īpaši risinātu šo problēmu. Un labums no šīm programmām jāgūst ne tikai bērniem, bet arī viņu vecākiem. Pēdējie ir jāiesaista arī informācijas un līdzvērtīgu iespēju nodrošināšanas programmās, kas liktu viņiem saprast nelabvēlīgo ietekmi, ko darbs ārzemēs atstāj uz ģimenes dzīvi, jo īpaši uz bērniem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Sekojot Andersson kunga jautājumam, uz ko sniedz mutisku atbildi, es balsošu par rezolūcijas priekšlikumu par migrantu bērniem. Patiešām, darbaspēka migrācija pēdējās desmitgadēs ir nepārtraukti augusi, un vairākums no pasaules migrantiem – 64 miljoni – dzīvo Eiropā. Turklāt es uzskatu, ka migrācijai var būt pozitīva ietekme uz mājsaimniecībām nosūtošajā valstī, jo ar naudas pārvedumu un citu kanālu palīdzību tā mazina nabadzību un veicina ieguldījumus cilvēku kapitālā. Es tāpēc piekrītu, ka mums jāpieprasa, lai dalībvalstis veic pasākumus to bērnu situācijas uzlabošanai, kurus vecāki atstājuši viņu izcelsmes valstī, un nodrošina viņu normālu attīstību attiecībā uz izglītību un sociālo dzīvi.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezolūcijai par migrantu izcelsmes valstī atstātajiem migrantu bērniem, jo es uzskatu, ka šo bērnu situācija ir ievērojami jāuzlabo. Ikvienam bērnam ir tiesības uz pilnu ģimeni un izglītību, lai viņš varētu harmoniski attīstīties. Es uzskatu, ka mums jāatbalsta šie bērni, jo viņi pārstāv Eiropas un Eiropas Savienības nākotni.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai palīdzētu imigrantu bērniem attīstīt savas spējas un dzīvot labklājībā savā jaunajā vidē.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Jūnija sarakstā ir ļoti labvēlīgs noskaņojums pret nākamo Eiropas Savienības paplašināšanos. Tomēr ir ļoti svarīgi, lai kandidātvalstis *de facto* izpildītu tām izvirzītās prasības un būtu pilnīgi demokrātiskas valstis, kurās valda tiesiskums attiecībā uz pievienošanos. Kopenhāģenas kritēriji ir jāpilda, tiesību akti, par kuriem esam vienojušies, ir ne tikai jāievieš, bet arī jāatbalsta praksē, kā arī jāgarantē tiesiskā noteiktība.

Trim valstīm, ko šodien apspriedām, noteikti ir potenciāls, lai nākotnē kļūtu par dalībvalstīm, bet ir svarīgi, lai mēs nesamazinātu prasības. Pieredze rāda, ka progress ir visstraujākais pirms pievienošanās sarunu sākuma, jo īpaši tad, ja tās tiek uztvertas kā virzība uz veiksmīgu iznākumu.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es balsoju par rezolūciju par Horvātijas 2008. gada progresu ziņojumu un esmu priecīga, ka šo rezolūciju EP pieņēma ar lielu balsu vairākumu.

Rezolūcijā ir slavēti lieliskie rezultāti, ko Horvātija sasniegusi 2008. gadā, pieņemot tiesību aktus un veicot reformas, kas nepieciešamas, lai kļūtu par ES dalībvalsti. Šie rezultāti ir pastāvīgi jānostiprina, pieņemot un īstenojot reformas.

Es uzskatu, ka robežu strīdu starp Slovēniju un Horvātiju par apmierinājumu abām pusēm sekmīgi atrisinās, pateicoties komisāra Rehn personīgai starpniecībai, lai panāktu strauju progresu sarunu procedūrā par pievienošanos. Protams, sekmīgam rezultātam ir nepieciešama vienprātība un jo īpaši Slovēnijas un Horvātijas valdību labā griba rast apmierinošu un ilgtspējīgu risinājumu.

Un šajā rezolūcijā mums jāpievēršas ne tikai Horvātijai. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Slovēnijai bija celmlauža loma, kas lielā mērā aizsāka Balkānu ceļu uz Eiropu. Slovēnija bija pirmā Balkānu valsts, kas pievienojās ES un Šengenas zonai, tā ir kļuvusi par Eirozonas locekli, un tā ir piemērs un iedvesmas avots citām Balkānu valstīm.

Manuprāt, pievienošanās sarunas ar Horvātiju noslēgsies 2009. gada beigās.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es nepiekrītu rezolūcijas priekšlikumam par Horvātijas progresu un tāpēc balsoju pret to. Kā jau esmu Parlamentā vairākkārt teicis, es neuzskatu, ka Horvātija ir pietiekami progresējusi. Lai viņi atdod to, ko nozaga no mūsu Istras un Dalmācijas bēgļiem, sākot ar 1947. gadu. Tad un tikai tad mēs varēsim apspriest Horvātijas pievienošanos Eiropas Savienībai. Ja netiks galīgi atrisināts strīds par to cilvēku īpašumiem, kurus izdzina no Istras, Rijekas un Dalmācijas, dialogs starp abām tautām nebūs iespējams.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es augsti vērtēju centienus, ieskaitot pasākumus, ko veic Horvātija un Eiropas Savienība, lai stiprinātu pastāvošās attiecības starp abiem partneriem. Es vēlos mudināt tos uz turpmāku sadarbību un kopīgu pašreizējo problēmu risinājumu, jo īpaši ņemot vērā to, ka

Horvātijas valdība vēlas risināt gan iekšējās, gan divpusējās problēmas, ar ko tā pašlaik sastopas. Eiropas solidaritātes garā, bez domstarpībām vai šķēršļiem mums jāpalīdz tiem viņu centienos.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūciju par Turcijas 2008. gada progresa ziņojumu. Ņemot vērā Turcijas reformu procesa palēnināšanos, Turcijas valdībai ir jāpierāda sava politiskā griba turpināt reformu procesu, par ko tā uzņēmas saistības 2005. gadā, un veidot demokrātiskāku un plurālistiskāku sabiedrību.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs atbalstām Turcijas pievienošanos Eiropas Savienībai, ja šī valsts izpildīs Kopenhāģenas kritērijus un ja pievienošanos atbalstīs Turcijas iedzīvotāji. Mēs tomēr nožēlojam, ka nespējam balsot par Turcijas progresa ziņojumu, par ko šodien notika balsojums. Šis ziņojums diemžēl satur nopietnus trūkumus un nepareizas prasības. Piemēram, 20. punktā demokrātiskai partijai ir izvirzītas nepamatotas prasības. 29. punktā Turcija tiek mudināta cieši sadarboties ar Starptautisko Valūtas fondu, un 31. punktā ir teikts, ka valstij ir pienākums noslēgt brīvās tirdzniecības nolīgumus (FTA) ar trešām valstīm. Ziņojumā nav pietiekamā mērā minēti cilvēktiesību pārkāpumi vai nacionālo minoritāšu, jo īpaši kurdu, kritiskā situācija. Armēņu genocīds nav nemaz pieminēts, kas atšķir šo ziņojumu no agrākajām Parlamenta rezolūcijām.

Marine Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Kārtējo reizi Parlaments pilnīgi liekulīgi ir pieņēmis rezolūciju, prasot, lai Turcijas valdība izrāda politisku gribu turpināt reformas.

Patiesība ir tāda, ka jūs vēlaties par katru cenu un pret Eiropas tautu gribu turpināt sarunas par Turcijas pievienošanos Eiropas Savienībai par spīti tam, ka Turcija turpina atteikties atzīt Kipru, un par spīti tam, ka demokrātiskās reformas ir nonākušas strupceļā.

Jums būtu vajadzējis piedāvāt Turcijai privilēģētas partnerattiecības, bet, lai to darītu, jums būtu bijis jāatzīst, ka Turcija nav Eiropas valsts un ka tāpēc tai nav vietas Eiropas Savienībā.

Ir pēdējais laiks ņemt vērā Eiropas tautu viedokli, no kurām vairākums ir stingri pret jūsu liktenīgo projektu un pieprasa atteikties no pievienošanās sarunām ar Turciju uz visiem laikiem.

Es nopietni jums atgādinu, ka laikā, kad Eiropas tautas cīnās pret fundamentālistu tīkliem un kad Francijā mūsu laicīgos principus izaicina karojoša islamisma uzplūdi uz mūsu zemes, ir jo īpaši bīstami turpināt pievienošanās sarunas ar tautu, kas, bez šaubām, ir cienījama, bet kuras valdība aizstāv radikālu islamismu.

Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Tāpat kā iepriekšējos ziņojumos par Turciju Oomen-Ruijten kundzes ziņojums neapšaubā Eiropas un Briseles dogmu, ka „Turcijai ir jāpievienojas Eiropas Savienībai”. Tādējādi Sarkozy kungs savas prezidentūras laikā Eiropas iestādēs, vēlreiz atsakoties no saviem vēlēšanu solījumiem, atvēra divas pievienošanās sarunu sadaļas.

Tomēr mūsu tautas noraida šīs Āzijas valsts iekļaušanu, no kuras iedzīvotājiem pēc armēņu genocīda un citu kristiešu kopienu izzušanas 99 % ir kļuvuši musulmaņi. Šo valsti vada islama partija, un tās armija ir okupējusi Kipras Republikas teritoriju, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts. Tās atceras arī to, ka gadsimtu gaitā turki ir bijuši Eiropas galvenais drauds. Tikai 19. gadsimtā grieķi, rumāņi, bulgāri un serbi nometa osmaņu jūgu.

Eiropā ietiepība, cenšoties nodrošināt Turcijai iekļaušanu Eiropā, tāpat kā viņu ietiepība, uzspiežot Lisabonas līgumu, atklāj Eiropas un Briseles nedemokrātisko un Eiropai svešo dabu. 7. jūnijā mūsu tautām būs iespēja izteikt savu gribu, veidojot jaunu Eiropu: brīvu un suverenu Eiropas tautu Eiropu.

Kartika Tamara Liotard un Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Parlamentā ir trīs viedokļi par gaidāmo Turcijas pievienošanos ES.

Pirmais viedoklis, ko puda bijušais ASV prezidents George W. Bush, ir, ka Turcijas pievienošanās ir ļoti vēlama, jo tā var dot daudz lēta darbaspēka un karavīru, un ka tā ir uzticama NATO locekle.

Otrais viedoklis ir, ka Turcijas pievienošanās vienmēr būs nevēlama, jo šo valsti uzskata par aziātisku, islamisku, pārāk lielu un pārāk bīstamu.

Mēs un mūsu grupa esam vienmēr atbalstījuši trešo viedokli, ka Turcijai jāpievienojas Eiropas Savienībai, ja tā to vēlas. Tas ir ļoti svarīgi daudziem turku izcelsmes eiropiešiem.

Pirms mēs līdz tam nonāksim, valstij ir jāklūst par pilnīgu demokrātiju bez politiskiem cietumniekiem, bez aizliegtiem plašsaziņas līdzekļiem un bez aizliegtām politiskām partijām. Kurdu valodai jābūt līdztiesīgai administrācijā, izglītībā un plašsaziņas līdzekļos. Augstais parlamenta vēlēšanu sliekšnis 10 % apmērā ir jāatceļ, un kurdu dienvidaustriem ir jāpiešķir autonomija decentralizētā valstī. Armēņu 1915. gada genocīdu nedrīkst vairs noliegt, tāpat kā vācieši nevar pienācīgi noliegt ebreju genocīdu starp 1938. un 1945. gadu. *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums šajā ziņā ir pārāk vājš. Šā iemesla dēļ mums ar nožēlu jāsaka, ka mums jābalso pret to.

Jules Maaten (ALDE), rakstiski. – (NL) *Oomen-Ruijten* ziņojuma 45. punktā ir apgalvots, ka ES pievienošanās sarunas ar Turciju jāpaplašina. Holandes Tautas partija brīvībai un demokrātijai (VVD) stipri iebilst pret to. VVD uzskata, ka Turcija pēdējos gados ir pārāk maz progresējusi un ka tāpēc nav jāpaātrina sarunas.

VVD faktiski uzskata, ka Turcijai vispirms jāizpilda vairākas stingras saistības. VVD uzskata, ka pievienošanās sarunas ir jāaptur, ja Turcija tās līdz gada beigām neizpildīs. Mūsuprāt, nav īstais laiks sūtīt Turcijai pozitīvus signālus. Turcijai ir pienācis laiks sūtīt pozitīvus signālus ES.

Neraugoties uz mūsu lielajiem iebildumiem pret 45. punktu, VVD delegācija ir nolēmusi balsot par ziņojumu kopumā, ņemot vērā to, ka mēs piekritam pārējam tekstam.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), rakstiski. – (EL) Es balsoju par *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumu kopumā. Tomēr es noteikti gribu paziņot, ka nepiekrītu un ka mani nesaista nekāds pienākums, un ka tāpēc es balsoju pret 40. punkta 9. grozījumu, ko sākotnēji iesniedza Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa un papildināja referente. Grozījums skan šādi: „izņemot pārejas posma pagaidu atkāpes” (attiecībā uz pārejas posma pagaidu atkāpēm no ES četrām pamatbrīvībām) un ir pievienots galīgajai redakcijai. Skaidrojot savu balsojumu, vēlos teikt, ka tas nekādā ziņā nav man saistošs un ka tāpēc es neatbalstu minēto grozījumu, jo uzskatu, ka tas traucē rast demokrātisku un eiropieisku Kipras problēmas risinājumu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atbalstīju šo ziņojumu, kas visos sīkumos apraksta Turcijas attiecības ar ES un procesu, kurš vajadzīgs, lai Turcija iegūtu dalībvalsts statusu.

Gan es, gan tie, ko es parstāvu, atbalsta Turcijas kandidatūru ES un ne tikai labo attiecību dēļ starp mūsu valstīm. Mēs patiesi ticam, ka ES piemīt milzīgs potenciāls izraisīt pārmaiņas. Kā var apliecināt pilsoņi no Austrumeiropas dalībvalstīm, konkrētas Eiropas perspektīvas iegūšana izraisa radikālas pārmaiņas gan iekšējās publiskās debatēs, gan valsts ārpolitikas izvēlē.

Es stingri uzskatu, ka pēc tam, kad Turcijas dalībvalsts statuss būs saistīts ar jautājumu „kad” un nevis „ja”, būs vieglāk mazināt spriedzi, kas pašreiz palielina sociālo polarizāciju. Tieši tāpēc ES ir jāraida Turcijai skaidrs signāls attiecībā uz pievienošanās procedūras pabeigšanu saprātīgā laika posmā, kas dos vajadzīgo stimulu reformu procesam un sadarbībai jautājumos, kas skar kopīgas intereses.

No otras puses, šī realitāte nemaina faktu, ka līdz tam laikam ES sagaida, ka Turcijas iestādes vienmēr un bez vilcināšanās uzņemsies partnera un nākamās ES dalībvalsts lomu arī attiecībā ar Tuvo Austrumu un Eirāzijas valstīm.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Būdama sociāldemokrāte, es balsoju par šo ziņojumu, lai atbalstītu Turciju pievienošanās procesā. Es mudinu ES Komisiju un Padomi paātrināt sarunu procesu, kas ietver enerģētikas sadaļas atvēršanu, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes gaisotnē un paturot prātā Turcijas svarīgo lomu Eiropas energoapgādes drošībā.

Es atzinīgi vērtēju arī Turcijas parlamenta 2008. gada maijā pieņemto nodarbinātības pasākumu paketi, kas paredzēta, lai veicinātu sievietes, jauniešu un invalīdu nodarbinātību. Tomēr es vēlos izteikt bažas par nelabvēlīgo darba tirgus stāvokli, kas piedāvā darbu tikai 43 % darbaspējīgo iedzīvotāju, un jo īpaši par vispārējā nodarbinātības līmeņa pazemināšanos sievietes starpā.

Es atbalstu prasības Turcijas valdībai turpināt īstenot svarīgos pasākumus, kas paredzēti sievietes lomas nostiprināšanai politiskajā, ekonomiskajā un finanšu nozarē, piemēram, izmantojot pagaidu pasākumus, lai nodrošinātu viņu aktīvu iesaistīšanos politikā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret Turcijas 2008. gada progresu ziņojumu. Faktiski ir pārāk daudz neatrisinātu jautājumu, lai mēs varētu apgalvot, ka ir bijis vērā ņemams progress pievienošanās sarunās, kas sākas gandrīz pirms četriem gadiem. Es ar to domāju kurdu iedzīvotāju situāciju, nāvessodus, kas vēl arvien Turcijā ir spēkā, un kultūras, un reliģiskos jautājumus, kas jārisina. Tos nekādā gadījumā nedrīkst risināt pavirši vai nenopietni.

Renate Sommer (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es atzinīgi vērtēju to, ka lielais vairākums atbalstīja rezolūciju par Turciju. Mums ir jāpaskaidro Turcijas valdībai, ka bezdarbībai reformu procesā, kas ilgst jau gadiem, ir sekas.

Vārda brīvība un jo īpaši preses brīvība ir cietušas lielu atpakaļkritienu. Tas jo īpaši redzams no Turcijas valdības attieksmes pret *Doğan* mediju grupu. Graujošās soda naudas, ko pieprasa par tai piedēvēto izvairīšanos no nodokļu nomaksas, ir nesamērīgas un līdzvērtīgas plašsaziņas līdzekļu cenzūrai.

Nav bijis progress attiecībā uz reliģisko brīvību par spīti jaunajam Likumam par fondiem. Turpinās diskriminācija pret reliģiskajām minoritātēm un to vajāšana. Es priecājos, ka mans priekšlikums aicināt Turciju atteikties no plāniem atsavināt Sv. Gabriēla klosteri Turabdinā ir iekļauts rezolūcijas priekšlikumā.

Mēs pieprasām arī, lai Turcija ievēro ES ekoloģiskos un vides standartus un to iedzīvotāju tiesības, kurus ietekmē Dienvidaustrumu Anatolijas projekta dambji.

Turcija nevis gatavojas ievērot Kopenhāgenas kritērijus, bet gan arvien vairāk attālinās no mūsu pamatvērtībām. Vai Turcijas valdība patiešām vēlas nostādīt Turcijas Republiku uz jauniem demokrātiskiem pamatiem? Tiesas process pret AK partiju un mistiskā *Ergenekon* tiesvedība sniedz dziļi sašķeltas sabiedrības ainavu, kas nevēlas un nespēj risināt uzdevumus, ko piedāvā Eiropas Savienība. Tāpēc beidzot ir pienācis laiks runāt īpaši par privilēģētām partnerattiecībām starp ES un Turciju.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Lai gan es atbalstu šī ziņojuma galvenās idejas, es esmu pret līdzsvara trūkumu jo īpaši Kipras jautājumā. Es katrā ziņā esmu pret 14. un 15. grozījumu, kas ir vērsti tikai pret Turciju vairākos jautājumos, tostarp jautājumā par starptautisko saistību pildīšanu, tajā pašā laikā neizvirzot līdzīgas rīcības vai saistību prasības Grieķijas vai Kipras grieķu iestādēm. Komitejā nepieņēma manu grozījumu, kas noraidīja ideju, ka Kipras jautājumu var atrisināt ar Turcijas vienaspusēju rīcību. Es aicināju Padomi – kā pirmo soli – kaut ko praktiski darīt, lai izpildītu savas 2004. gada 26. aprīļa saistības izbeigt Kipras turku kopienas izolāciju. Tomēr, neatsakoties no saviem iebildumiem, es balsoju par ziņojumu.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret rezolūcijas priekšlikumu par FYROM. Tā ir vairākkārt balsojusi pret FYROM un citu valstu integrāciju ES to pašu iemeslu dēļ, kuru dēļ tā bija pret Grieķijas integrāciju.

Rezolūcijas priekšlikumā ir ierosināts paātrināt FYROM integrāciju ES, lai tā no ASV/NATO protektorāta kļūtu par Eiro/ASV/NATO protektorātu un ātri pievienotos ES. Jaunās demokrātijas partija, PASOK, SYRIZA un LAOS partija piekrīt šai vispārējai pozīcijai, „domstarpības” saistot ar FYROM nosaukuma jautājumu un tāpēc balso pret ziņojumu, bet šī pozīcija patiesībā ir negatīva attiecībā uz grieķu pozīciju, jo tā aicina tos nekavēt FYROM integrāciju ES.

Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret visiem attiecīgajiem ziņojumiem, jo tā uzskata, ka nosaukuma jautājums ir saistīts ar vispārējo imperiālistu intervenci Balkānos un imperiālistisko lielvalstu savstarpējo cīņu. Tieši tāpēc tā pastāv uz robežu neaizskaramību un to, ka nav nekādu neizpildītu vai citādu prasību. Nav nekādas maķedoniešu etniskās minoritātes. Vārds Maķedonija ir ģeogrāfisks termins. Jaunās demokrātijas partija, PASOK, SYRIZA un LAOS partija, pievienojoties Eiropas vienvirziena ceļa filozofijai, slēpj no Balkānu tautām ES politiskā izdevīguma politiku, kas raugās uz minoritātēm no savu interešu viedokļa.

Grieķijas Komunistiskā partija atbalsta Balkānu tautu vienoto pretimperiālistisko cīņu un pretošanos ASV/NATO/ES politikai.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas progresu 2008. gadā. Mēs esam nonākuši punktā, kurā mums jāizlemj, vai izveidot lielu kopējo tirgu, kuram mums, protams, jāparedz skaidri noteikumi, vai arī mēs vēlamies izveidot Eiropu kā vienotu, spēcīgu un suverenu kopumu. Šā iemesla dēļ, pamatojoties uz aspektiem, kas uzskaitīti rezolūcijas priekšlikumā, kurš, manuprāt, ir nepilnīgs, es esmu pret ziņojumu.

- Ziņojums: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka ES iestādēm ir jāturpina atbalstīt Starptautisko krimināltiesu Hāgā. Šī tiesa ir tiesājusi daudzus kara noziedzniekus, bet tajā pašā laikā mums jāpatur prātā tās lēmumu plašākā nozīme, tāda kā tās ieguldījums izlīguma procesā starp Rietumbalkānu tautām.

Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka dažas no apsūdzībām vai spriedumiem, ko izdevusi Starptautiskā krimināltiesā Hāgā, dažādos Rietumbalkānu reģionos ir tikuši uzskatīti par strīdīgiem. No šīs reakcijas var mācīties, un tā ir daļa no Starptautiskās krimināltiesas mantojuma. Šī reakcija uzsver arī to, ka ir vajadzīga Apelācijas palāta, kā arī informācijas sniegšanas programma.

Tomēr neaizmirsīsim, ka daudzi citi kara noziedznieki vēl nav tiesāti. ES iestādēm ir jāatbalsta izmeklēšana, ko Rietumbalkānu valstis veic nacionālajā līmenī. ES Padomei ir jāformulē skaidras normas tiesu darbības novērtēšanai šā reģiona valstīs pēc tam, kad Starptautiskā krimināltiesā beigs darboties.

Vainīgie ir pienācīgi jātiesā un jā soda, katrs individuāli atkarībā no viņa rīcības.

Tiesa jāspriež visiem vienādi.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas nodrošinās, ka visi, kas izdarīja kara noziegumus bijušajā Dienvidslāvijā, neizbēgs no tiesas. Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas par diviem gadiem pagarinās pilnvaru termiņu pagaidu Starptautiskajam Kara noziegumu tribunālam bijušajai Dienvidslāvijai (ICTY), kas spriež tiesu pār tiem, kuri izdarīja kara noziegumus bijušajā Dienvidslāvijā, nodrošinot pietiekami daudz laika pašreizējo tiesas procesu pabeigšanai.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par ūdeni piektā Pasaules ūdens foruma kontekstā, jo es uzskatu, ka mums steidzami jāizstrādā globāla ūdensapgādes un pārvaldības politika, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM). Tie paredz līdz 2015. gadam uz pusi samazināt to cilvēku skaitu, kam nav piekļuves drošam dzeramam ūdenim.

Tomēr globālā finanšu krīze nozīmē, ka dalībvalstīm jāpalielina atbalsts vismazāk attīstītajām valstīm, sniedzot valsts attīstības palīdzību un sadarbojoties, lai pielāgotu un mazinātu klimata pārmaiņu sekas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pat ūdens nespēj izvairīties no Eiropas Parlamenta privatizēšanas un liberalizēšanas degsmes. Rezolūcijā izteiktais apgalvojums – lai gan nosacījuma izteiksmē – ka „ūdens ir cilvēces kopīgs resurss un ka piekļuvei ūdenim ir jābūt vienai no pamattiesībām un vispārējām tiesībām”, un ka „ūdens tiek uzskatīts par sabiedrisku labumu, un tas jāpakļauj valsts publiskai kontrolei”. Tomēr tas, kas seko, ir pilnīgi nepieņemams. Tiek apgalvots, ka ūdens gan ir pakļauts publiskai kontrolei, taču tā apsaimniekošanu var „daļēji vai pilnīgi” nodot privātajam sektoram. Tas nozīmē paturēt publiskā kontrolē ieguldījumus ūdens savākšanas un apgādes infrastruktūrās, bet piešķirt privātajam sektoram ienesīgāko lomu, proti, maksas pieprasīšanu no patērētājiem. Šādi eksperimenti jau ir bijuši veikti vairākās valstīs, jo īpaši Latīņamerikā, kur cenas ir strauji augušas, bet kvalitāte – pazeminājusies.

Mēs nepiekrītam arī tam, ka tiek vainota lauksaimniecība, pie kam pret agrorūpniecību un mazajiem zemniekiem ir vienāda attieksme, tāpēc pēdējie cieš no augstajām ūdens cenām. Kapitālisma krīzei padziļinoties, ūdens kļūst par kārdinošu vērtību, kas var dot peļņu, kura kapitālam ir tik ļoti vajadzīga. Mēs turpinām uzskatīt, ka ūdens ir jāsaglabā kā sabiedriska labums, gan attiecībā uz tā savākšanu, gan piegādi.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par *Berman* kunga rezolūciju par piekto Pasaules ūdens forumu. Pasaules ūdens forums sanāk reizi trijos gados, un tas notiks nākamajā nedēļā Istanbulā. Tas dod iespēju apspriest globālās politikas risinājumus attiecībā uz ūdeni un ūdens resursu pārvaldību un veikt tās sagatavošanas darbus.

Pirms diviem gadiem es pati sagatavoju ziņojumu ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai par ūdens pārvaldību jaunattīstības valstīs. Kā redzams no *Berman* kunga rezolūcijas, vāja pārvaldība ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc pasaules ūdens situācija ir tik slikta. Ir vajadzīgs atbalsts, galvenokārt, lai uzlabotu reģionālo lēmumu pieņemšanu un sadarbību.

Ir arī skaidrs, ka publiskais sektors viens pats nespēj piedāvāt Pasaules Bankas aprēķinātos 49 miljardus ASV dolāru (līdz 2015. gadam), lai attīstītu ūdens infrastruktūras. Viens no ūdens apgādes problēmu risinājumiem varētu būt nepieciešamā finansējuma iegūšana, noslēdzot partnerības nolīgumu starp publisko un privāto sektoru, jo īpaši tāpēc, ka valsts uzņēmumi cieš no finansējuma trūkuma un tiem nav privatizēšanas iespēju.

Nedrīkst arī par zemu novērtēt pētniecības nozīmi ūdens problēmu risināšanā. Svarīga ir arī apakšzemes ūdens resursu uzraudzība un ieguldījumi tajos. Tāpat kā enerģija ūdens arvien vairāk kļūst par politisku jautājumu, un notiks liela cīņa, lai nodrošinātu piekļuves tam. Pastāv acīmredzama vajadzība izvēlēties to par politisku prioritāti, kamēr nav par vēlu.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Galīgajā balsojumā es balsoju pret šo rezolūciju. Es to darīju ne tāpēc, ka ziņojums vispār nebūtu labs, bet tāpēc, ka viens aspekts tajā, manuprāt, ir tik svarīgs, ka es nespēju piespiest sevi balsot par. Ūdens nav tirgus prece, tas ir neatliekama dzīves pamatvajadzība un kaut kas tāds, uz ko visiem ir tiesības.

Ūdens lietošana cilvēkiem nav izvēles jautājums, tas ir būtisks, lai saglabātu dzīvību, un viena paša šā iemesla dēļ nepieklājas to uzskatīt par komerciālu vai ekonomisku produktu. Ūdens apgādei jābūt un jāpaliek valsts rokās. Iepriekšējā Eiropas Parlamenta nostāja jau ir likusi mums saprast, ka ūdens ir tiesības, un šī ziņojuma formulējumi vājinātu šo viedokli.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ūdens ir priekšnosacījums visai dzīvībai uz zemes. Tomēr atbilde par šī vajadzīgā elementa nosargāšanu nav uzlikta ES. Pasaules valstīm jāmeklē risinājumi problēmai, kā uzlabot piekļuvi ūdenim, ar starptautiskās sadarbības palīdzību, izmantojot ANO sadarbības mehānismus.

Tā kā referenta priekšlikums ved pilnīgi citā virzienā, es izvēlējos balsot pret rezolūciju.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Ilgtspējīgu attīstību nevar iedomāties bez būtiski nepieciešamā ŪDENS resursa aizsardzības un pienācīgas pārvaldības. Es visnotaļ atbalstu rezolūcijas 15. un 16. punktu, kuru mērķis ir atbalstīt vietējās pārvaldes iestādes centienos īstenot demokrātisku ūdens pārvaldības politiku, kas būtu efektīva, pārredzama, regulēta un kas ņemtu vērā ilgtspējīgas attīstības mērķus, lai apmierinātu iedzīvotāju vajadzības.

Es vēlos pievienoties prasībai, kas iesniegta Komisijai un Padomei, atzīt svarīgo vietējo iestāžu lomu ūdens aizsardzībā un pārvaldībā, lai tās kļūtu atbildīgas par ūdens sektora pārvaldību. Es nožēloju to, ka vietējo pašvaldības iestāžu kompetence netiek izmantota lielākā mērā Eiropas līdzfinansēšanas programmās.

Rumānijas gadījumā, kam šajā jomā ir piešķirts pārejas periods līdz 2018. gadam, ir svarīgi pasteidzināt ieguldījumus, jo īpaši tagad, kad nabadzīgākie iedzīvotāji ir visneaizsargātākie pret klimata pārmaiņām, kā arī vismazāk spējīgi tām piemēroties.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par piekto Pasaules Ūdens forumu, kam jānotiek Istanbulā. Es esmu stingri pārliecināts, ka ūdens ir viens no cilvēces kopējiem resursiem un ka tas pieder pie pamattiesībām un universālām tiesībām. Turklāt es vēlos apgalvot, ka ūdens jāpasludina par sabiedrisku īpašumu un jāpakļauj publiskai kontrolei, neraugoties uz to, ka to pilnīgi vai daļēji pārvalda privātais sektors. Visbeidzot, es ceru, ka vispārējās ūdens piegādes subsīdiju sistēmas, kas neļauj stimulēt efektīvu ūdens pārvaldību un izraisa pārmērīgu ūdens patēriņu, tiks likvidētas, lai atbrīvotu līdzekļus mērķtiecīgām subsīdijām, jo īpaši nabadzīgiem un lauku iedzīvotājiem, lai nodrošinātu visiem pieejamu piekļuvi ūdenim.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Ūdens ir vērtīgs resurss, un galvenajai prioritātei visā pasaulē jābūt tīram dzeramam ūdenim. Pārāk daudziem cilvēkiem 2009. gadā nav piekļuves tīram dzeramam ūdenim. Mums ir jāpieliek pūles, lai palīdzētu valstīm un kopienām nabadzīgākajās pasaules daļās piekļūt šim resursam.

Gary Titley (PSE), rakstiski. – Pasaules vēsture ir pilna ar kariem par piekļuvi zemei un naftai, bet es baidos, ka tie nobālēs kā nenožīmīgi, salīdzinot ar iespējamajiem nākotnes konfliktiem par piekļuvi ūdenim.

Ūdens ir visbūtiskākais resurss: dzīvība bez tā nav iespējama. Tomēr pat attīstītās valstīs mēs sastopam nopietnu ūdens trūkumu. Mazāk attīstītām valstīm sekas ir katastrofālas.

Starptautiskajai sabiedrībai ir jāuztver piekļuve ūdenim daudz nopietnāk, kamēr nav par vēlu. Kā mēs šonedēļ redzējām Kopenhāgenā, klimata pārmaiņas pieaug biedējošā ātrumā, kas turpmāk saasinās ūdens trūkuma problēmu. Piekļuve tīram ūdenim ir cilvēka pamattiesības, tādēļ izvērsīsim to par lielu kampaņu.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju, kas sniedz īpašus ieteikumus Eiropas Komisijai palielināt atbalstu veselības pakalpojumiem Subahāras Āfrikā un pārskatīt Eiropas Kopienas finansējuma bilanci, lai piešķirtu veselības sistēmas atbalstam prioritāti.

Puse no Subsahāras Āfrikas iedzīvotājiem vēl arvien dzīvo nabadzībā. Patiešām, Āfrika ir vienīgais kontinents, kam nav panākumu virzībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanu, jo īpaši ar veselības aprūpi saistīto TAM sasniegšanu – bērnu mirstības jomā, māšu mirstības jomā un cīņā pret HIV/AIDS, tuberkulozi un malāriju –, kas ir īpaši svarīgi nabadzības mazināšanā, taču to sasniegšana līdz 2015. gadam ir maz

ticama. Veselības aprūpes pamatinfrastrukturai ir vajadzīgs stabils ilgtermiņa finansiālais atbalsts, ja vēlamies sasniegt ar veselības aprūpi saistītos TAM. Patiešām, pasākumiem ir jāietver arī piekļuve seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumiem.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par rezolūcijas pieņemšanu par pieeju veselības aprūpes pakalpojumiem Subsahāras Āfrikā. Šī Āfrikas daļa nespēs attīstīties bez reāla tās iedzīvotāju veselības uzlabojuma. To slimību saraksts, kas apdraud šī reģiona iedzīvotāju veselību, ir ārkārtīgi garš un labi zināms, un to, ka šie draudi ir reāli, neapšaubāmi apstiprina aprēķinātais iedzīvotāju mūža ilgums. Bieži vidējais mūža ilgums atsevišķās valstīs līdzinās cilvēku mūža ilgumam viduslaiku Eiropā. Šis fakts ir sāpīgs, bēdīgs un izraisa bezcerību, bet tam vajadzētu rosināt arī attīstītās un bagātās valstis sniegt intensīvāku un efektīvāku palīdzību. Ir lieliski iesaistīties projektos, kuru mērķis ir glābt dzīvības. Nav nekā humānāka un tajā pašā laikā eiropēiskāka. Glābsim tos, kuru dzīve ir briesmās. Tas ir mazākais, ko varam darīt.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Referenta aprakstītās ciešanas visā Subsahāras Āfrikā ir šausminošs atgādinājums, cik svarīgi ir turpināt un palielināt cīņu pret nabadzību.

Priekšlikumi, ko ierosina referents, tomēr pamatojas vienīgi uz ideju, ka ES jāuzņemas vadoša loma dalībvalstu palīdzības politikā. Mēs jūnija sarakstā esam pret to. ES nav jāveic palīdzības pasākumi, un tai nav arī jācenšas ietekmēt dalībvalstu pasākumus šajā jomā.

Palīdzība ir joma, kurā diemžēl mūsu pieredze ir gaužām bēdīga. Tāpēc ir svarīgi spēt eksperimentēt ar jauniem palīdzības veidiem. Mana valsts Zviedrija pastāvīgi meklē jaunus un interesantus palīdzības veidus. Šajā vēsturiskajā laikā ir galīgi nepareizi atkārtoti laupīt dalībvalstīm iespēju reformēt palīdzības politiku. Atbildībai par palīdzību ir jāpaliek dalībvalstu ziņā.

Starptautisko sadarbību ar nolūku rast risinājumus jautājumam, kā uzlabot veselības aprūpi Subsahāras Āfrikā, ir galvenokārt jāvada Apvienoto Nāciju Organizācijai, nevis ES.

Tāpēc es balsoju pret šo rezolūciju.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Eiropas Komisijas Attīstības palīdzību veselības aprūpes pakalpojumiem Subsahāras Āfrikā. EK palīdzība veselības aprūpes nozarei kopš 2000. gada nav palielinājusies proporcionāli vispārējās attīstības palīdzības apjomam, kaut gan Komisija ir apņēmusies iesaistīties Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā un risināt veselības aprūpes krīzi Subsahāras Āfrikā. Tāpēc es uzskatu, ka ir pareizi un vajadzīgi uzņemties kopējas saistības, lai panāktu labākus rezultātus veselības aprūpes jomā un sasniegtu veselības aprūpes mērķus, par ko pastāv vienošanās starptautiskā līmenī.

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par vienotas eiro maksājumu telpas (SEPA) izveidi. Manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt tādas SEPA izveidi, kas ir pakļauta konkurencei un kurā nav starpības starp pārrobežu un nacionālajiem maksājumiem eiro. Visbeidzot, es uzskatu, ka Komisija, kā teikts priekšlikumā, ir jāaicina noteikt skaidrus, piemērotus un saistošus termiņus pārejai uz SEPA produktiem, kas nedrīkstētu būt vēlāk par 2012. gada 31. decembri, pēc kura visi maksājumi eiro jāveic, piemērojot SEPA standartus.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Eiropas Parlamentārā Darba partija (EPLP) vēlas, lai vienotā Eiropas maksājumu telpa būtu sekmīga. Tāpēc mēs nevaram atbalstīt šī ziņojuma grozījumus, jo tie paildina MIF (daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksa) izmantošanu. Šī maksa neveicina konkurenci un palielina patērētāju izmaksas. Tā grauj ziņojuma galveno mērķi – nodrošināt, ka vienotais tirgus mazina šķēršļus un pazemina izmaksas. Mēs nevarējam atbalstīt šo rezolūciju galīgajā balsojumā, jo tika pieņemti šie grozījumi.

- Ziņojums: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par rezolūciju. Es atbalstu Koppa kundzes ziņojumu par ES un Brazīlijas stratēģiskās partnerības lielo nozīmi, jo partneriem ir kopīgs pasaules redzējums, pamatojoties uz to vēsturiskajām, kultūras un ekonomiskajām saiknēm. Kopā tās var rosināt pārmaiņas un risinājumus globālā līmenī, piemēram, cieši sadarbojoties, lai veicinātu un īstenotu Attīstības mērķus un risinātu nabadzības, ekonomiskās un sociālās nevienlīdzības problēmas globālā līmenī, stiprinot sadarbību attīstības palīdzības jomā, tostarp trīspusējo sadarbību, un tajā pašā laikā kopīgi strādājot, lai apkarotu starptautisko terorismu, narkotisko vielu nelikumīgu tirdzniecību un noziedzību.

Ņemot vērā Brazīlijas būtisko lomu Latīņamerikas integrācijas procesā un ES vēlmi nostiprināt dialogu ar šo reģionu, un to, ka ES atzinīgi vērtē Brazīlijas iniciatīvu veicināt Latīņamerikas valstu politisko un ekonomisko integrāciju, mēs piekrītam, ka atzinīgi ir vērtējama Brazīlijas kā galvenās nesen dibinātās Dienvidamerikas Valstu savienības (UNASUR) atbalstītājas būtiskā loma.

Mums jāatzīst, ka Brazīlija ir arī sekmīgi veikusi vidutējās funkciju Latīņamerikas un Karību jūras reģiona konfliktu risināšanā, ievērojot nacionālās suverenitātes, neiejaukšanās un neitralitātes principus un pozitīvi ietekmējot politisko stabilitāti šajā reģionā.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu. Brazīlija bija pēdējā BRIC valsts, kas iesaistījās ES augstākā līmeņa sanāksmē, kura notika 2007. gada jūlijā Portugāles prezidentūras laikā. Tāpēc tā, protams, atspoguļoja attiecības, kas Portugālei ir vienmēr bijušas ar Brazīliju. Kā 2007. gada septembrī tika teikts Parlamentā, Brazīlija ir valsts, kuras 200 miljoni iedzīvotāju runā vienā no visparastākajām Eiropas valodām pasaulē, portugāļu valodā, un kuras vēstures, civilizācijas un kultūras tradīcijām ir cieša saikne ar Eiropas tradīcijām. To pierāda dažādi politiski nolīgumi visā vēstures gaitā līdz mūsu dienām. Šīs attiecības palīdzēs veidot citus tiltus uz Latīņameriku.

Ņemot vērā Brazīlijas vispāratzīto potenciālu un pašreizējo ekonomisko un politisko sniegumu reģionālā un globālā līmenī, šīs stratēģiskās partnerattiecības nav jāuzskata par šķērslī turpmākajām partnerattiecībām ar Mercosur. Tās patiesībā varētu apsveikt kā piemēru tam, ka ES ir panākusi vienprātību par kopējām komerciālām un politiskām interesēm. Jānorāda, ka abas puses uzskata daudzpusīgu rīcību par būtisku, izmantojot Apvienoto Nāciju Organizācijas un Pasaules Tirdzniecības organizācijas sistēmu.

Visbeidzot, man jāsaka, ka mani interesē kompetence, kas turpmāk tiks piešķirta sadarbības protokolliem par izglītību un kultūru.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par Koppa kundzes ziņojumu par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģiskajām partnerattiecībām. Šīm partnerattiecībām ir ļoti liela nozīme, tām ir jādod jauns stimuls ES un Mercosur Asociācijas nolīguma noslēgšanai, kas pats par sevi ir ES stratēģiskais mērķis ekonomisko un tirdzniecības attiecību padziļināšanai, kā arī politiska dialoga paplašināšanai un sadarbībai starp abiem reģioniem. Turklāt stratēģiskām partnerattiecībām jābūt līdzeklim demokrātijas un cilvēktiesību, tiesiskuma un labas pārvaldības veicināšanai globālā līmenī.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģisko partnerību, jo es uzskatu, ka tas dos labumu abām pusēm un var dot ieguldījumu saikņu attīstībai starp abām valstīm ar mērķi sekmēt kopējo labumu abās teritorijās un visā pasaulē.

- Ziņojums: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par ziņojumu. Ņemot vērā to, ka Meksika un ES ir uzturējušas sadarbības attiecības kopš pagājušā gadsimta septiņdesmitajiem gadiem, es kopā ar visiem ceru, ka šī stratēģiskā partnerība kļūs par līdzekli sadarbības stiprināšanai starp partneriem starptautiskajos forumos, tādiem kā Pasaules Banka, Starptautiskais Monetārais fonds, ESAO, G20, G8 un G5, lai meklētu risinājumus pasaules finanšu krīzei un formulētu kopēju nostāju, kuras mērķis ir atjaunot uzticību finanšu iestādēm saskaņā ar Sansalvadoras deklarāciju.

Meksikas ģeogrāfiskais stāvoklis piešķir tai stratēģiski izdevīgu pozīciju un veido „tiltu” starp Ziemeļameriku un Dienvidameriku, Karību jūru un Kluso okeānu. Pastāv cerības, ka šī stratēģiskā partnerība var institucionalizēt gadskārtējās ES un Meksikas tikšanās augstākajā līmenī un dot jaunu stimulu ES un Meksikas Vispārējam nolīgumam vairākās politiskās jomās, tostarp cilvēktiesību, drošības, cīņas pret nelikumīgu narkotisku vielu tirgošanu, vides un tehniskās, un kultūras sadarbības jomās.

Ņemot vērā Padomes 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par sieviešu slepkavošanu (feminicīds) Meksikā un Centrālamerikā un Eiropas Savienības lomu cīņā pret šo parādību, mēs ceram veicināt dialogu, sadarbību un paraugprakses apmaiņu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju Salafranca Sánchez-Neyra kunga ziņojumu par ES un Meksikas stratēģisko partnerību. Ir patiesām svarīgi, lai šī stratēģiskā partnerība kļūtu par kvalitatīvu lēcieni ES un Meksikas attiecībās, gan daudzpusēji, skarot visai pasaulei svarīgus jautājumus, gan attīstot divpusējas attiecības.

Tāpēc man ir iemesls būt parliecinātam, ka šis nolīgums novedīs pie ciešākas nostāju koordinācijas attiecībā uz krīzes situācijām un visai pasaulei svarīgiem jautājumiem, pamatojoties uz kopējām interesēm un problēmām. Visbeidzot, es ceru, ka to uzskatīs par iespēju debatēt, kā vislabāk īstenot cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu, kas ir būtiska vērtība visos nolīgumos starp abām pusēm, un kā novērtēt, vai tā tiek respektēta, ieskaitot tās pozitīvās dimensijas attīstību.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – ES ir vairāk jāinteresējas par par pieaugošo vardarbību Meksikā, ko izsauc narkotiku kari. Slepavību skaita dubultošanās, kas saistīta ar narkotiku radītu vardarbību, ir uztraucoša situācija.

- Rezolūcijas priekšlikums (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Vērtīgās domas, ko ierosinājušas dažādas politiskās grupas, ar vērā ņemamu izņēmumu no komunistu puses (pamatoti) ir tikai politikorektuma atskaņas, kas nāk no starptautiskā šovbiznesa hipijiem. Tibetas mērķi, reālo atbrīvošanās cīņu noslēpēja modernie eiropieši, kam trūkst garīguma. Tas ir lielisks piemērs tam, ko nevajadzētu darīt iekšpolitikā un starptautiskajā politikā.

Deputāti vēlas ārkārtīgi pieklājīgi nosodīt Ķīnas komunistu stingrās prasības, deklarējot, ka viņi ir par reģiona autonomiju, kas vēsturiski nemaz nav Tibeta. Tibetas autonomijas ideja, „Glābiet Tibetu” ceļš ir tikai pavadas vicināšana impotentas elites un tautas acu priekšā, kura ir slepkavota gan garīgi, gan fiziski.

Tibetieši tāpat kā citas apspiestas tautas parāda, kas notiek, kad tiek nodibināta komunistu diktatūra un agresīvas imigrācijas ierocis tiek lietots, lai aizkavētu jebkuru atgriešanos politiskajā, etniskajā, kultūras un garīgajā līmenī.

Tibeta, bez šaubām, ir nokavējusi izdevību atgūt suverenitāti, pēc sava vadoņa došanās trimdā neturpinot bruņotu cīņu. Ceļš, kas tagad ejams, ir cīņa par neatkarību, par „brīvu Tibetu”, nevis verdzība, kas iemūžināta „autonomijā” uz papīra.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es visnotaļ atbalstu rezolūcijas priekšlikumu par Tibetas sacelšanās 50. gadadienu un Dalailamas un Ķīnas valdības dialogu. Ļaunprātīga varas izmantošana, lai kur tā notiktu, ir jānosoda. No otras puses, ir jāsaprot, ka Ķīnas valdībai bez visiem citiem pienākumiem ir morāls pienākums nekavējoties un bez noteikumiem atbrīvot visas personas, kas aizturētas tikai tāpēc, ka tās iesaistījās miermīlīgā protestā, un atskaitīties par visiem tiem, kas nogalināti un pazuduši, par visiem aizturētajiem, norādot, par ko viņus apsūdz.

11. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.20 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

12. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

Priekšsēdētājs. – Vakardienas protokols ir izdalīts.

Vai ir kādi komentāri?

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es lūdzu deputātus atļaut man atņemt dažas minūtes no viņu laika.

Es vēlos runāt par Ķīnas jautājumu. Šodien mums bija rezolūcijas priekšlikums par Ķīnu, par Gao Zhisheng kunga lietu, kas ir pazīstams jurists un ir apcietināts. Tiek izteiktas bažas, ka viņu spīdzinās, viņa ģimenei tikko bija ļauts iebraukt Amerikas Savienotajās Valstīs, un ir bažas par viņa dzīvību.

Diemžēl, tā kā var apspriest tikai trīs jautājumus, priekšlikumu attiecībā uz Gao Zhisheng kungu nevarēja iekļaut. Mēs nolēmām to pārcelt uz marta II sesiju. Tagad mums saka, ka marta II sesijā saskaņā ar Reglamentu

nebūs nekādu steidzamu jautājumu, jo gadījumā, ja vienā mēnesī ir divas plenārsēdes, tad otrajā sēdē nevar būt nekādu steidzamu jautājumu.

Es apšaubu šo interpretāciju. Patiesībā šī interpretācija attiecas uz dubultsesijām septembrī, un pirms tam tā attiecas uz oktobri, kad apsprieda budžetu. Divas sesijas martā notiek vēlēšanu dēļ, un tas ir vienīgi izņēmuma gadījums. Tas nozīmē, ka mēs varēsim risināt cilvēktiesību jautājumus tikai aprīļa beigās, kas ir daudz par vēlu.

Es tāpēc lūdzu prezidentūru: pirmkārt, izpētīt šo jautājumu un, otrkārt, izteikt mūsu lielās bažas par šo lietu Ķīnas vēstniecībai – šai nolūkā es varu sniegt jums datus par *Gao Zhisheng* kunga lietu –, jo neviens nezina viņa atrašanās vietu un pastāv bažas, ka viņu varētu spīdzināt, un ka viņa dzīvība ir briesmās.

(Protokolu apstiprināja)

13. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

13.1. Gvineja-Bisava

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par situāciju Gvinejā-Bisavā.⁽²⁾

José Ribeiro e Castro, autors. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Par nožēlu mēs atkal Parlamentā apspriežam situāciju Gvinejā-Bisavā, un šī situācija ir patiešām bēdīga. Tā ir valsts, kas daudzu gadu garumā ir pieredzējusi hronisku nestabilitāti, lai gan kopš deviņdesmito gadu sākuma tā ir centusies iet pa demokrātijas ceļu. Tai neveicās, notika apvērsums un neliels pilsoņu karš, un kopš tā laika tajā valda liela politiska un militāra nestabilitāte, spriedze un konkurences cīņa. Nesen tajā atklājās bažas izraisošas nelegālas narkotiku tirdzniecības intereses, kas pieaug visu novērotāju acu priekšā.

Mēs stingri nosodām nesenos uzbrukumus, kad bumbu eksplozijā gāja bojā štāba priekšnieks ģenerālis *Tagme Na Waie*, un īpaši barbarisko, ja ne mežonīgo, prezidenta *Nino Vieira* slepkavību. Neņemot vērā viņu pagātni, mēs solidarizējamies ar viņu ģimenēm un Gvinejas-Bisavas tautu, un mēs nožēlojam un stingri nosodām šos uzbrukumus.

Mēs vēlamies redzēt atgriešanos pie normālas dzīves. Tas, ko esmu sapratis un ko vēlos uzsvērt šajā rezolūcijā, ir tas, ka visatļautība nav īstā atbilde. Runājot par pagātni, par *Ansumane Mané* un ģenerāļa *Veríssimo Seabra* slepkavību, kā mēs varējām aizvērt acis un neredzēt, ka vainīgos neatrada un nesauca pie atbildības, un nesodīja? Ir skaidrs, ka tā nav nekāda atbilde. Mums ir tāpēc jāliek saprast Gvinejas-Bisavas valdībai, ka vainīgie jāatrod. Vainīgie jāsoda, un mums ir jāsniedz visa vajadzīgā palīdzība.

Visbeidzot, es vēlos vērst uzmanību uz mūsu bažām par nelegālo tirdzniecību ar narkotiskām vielām visā reģionā, uz risku, ko tas rada arī Eiropas Savienībai, jo šī šokējošā parādība ir nepārprotami redzama Gvinejā-Bisavā. Es vēlos šajā sakarībā aicināt nodibināt ciešākas attiecības arī ar Kaboverdi. Mēs esam nodibinājuši īpašas attiecības ar Kaboverdi, kam ir cieši sakari ar Gvineju-Bisavu un plašas zināšanas par to, bet kas ir arī viegli ievainojama. Tāpēc tas ir būtiski arī mūsu pašu, eiropiešu, drošībai. Tādējādi šo īpašo attiecību ar Kaboverdi nostiprināšana ir ļoti svarīga.

Justas Vincas Paleckis, autors. – (LT) Slepkavības Gvinejā-Bisavā ir liels trieciens ne tikai demokrātijai valstī, ko nabadzīgu padarījusi nelegāla tirgošanās ar narkotiskām vielām, bet arī visam Rietumāfrikas reģionam. Prezidenta un štāba priekšnieka slepkavība ieģrūda valsti vēl dziļāk darboties nespējīgu iestāžu, arvien vājākas demokrātijas, pieaugošas korupcijas un personības kultū purvā. Valsts iedzīvotāji dzīvo haosā, trūkst ūdens, medikamentu un skolu. Nelikumīgai tirdzniecībai ar narkotiskajām vielām nav mēra un robežu, un tā kļūst par draudu visam reģionam, sasniedzot pat Eiropas Savienības valstis.

Lai gan līdz šim bruņoto spēku pavēlnieki ir turējuši savu solījumu neiejaukties valsts iekšējās lietās, nesenie notikumi var pilnīgi nomākt pēdējās demokrātijas paliekas Gvinejā-Bisavā. Jaunajai valdībai ir jāievēro konstitucionālā kārtība, mierīgā ceļā jāatrisina konflikti un rūpīgi jāizmeklē slepkavības. Ar Eiropas Savienības Drošības un aizsardzības misijas palīdzību mums jāpanāk pagrieziena punkts attīstībā, piedāvājot stabilitāti

(2) Sk. protokolu..

un normālu dzīvi. Jācer, ka prezidenta vēlēšanas notiks pēc dažiem mēnešiem un ka tās atbildīs vēlēšanu organizēšanas starptautiskajiem standartiem. Mēs aicinām Eiropas Savienības valstis un visu starptautisko sabiedrību nosūtīt uz Gvineju-Bisavu ekspertus un sniegt tai finansiālu palīdzību, kas vajadzīga, lai organizētu demokrātiskas vēlēšanas. Gvinejas-Bisavas pretējiem politiskajiem spēkiem ir jāmeklē kopīgs pamats un kompromisi šajā valstij grūtajā laikā un steidzami jāpieņem lēmumi par valsts drošību, vēlēšanu procedūram un valsts pārvaldi. Mēs aicinām tos cīnīties efektīvāk pret korupciju un apspriesties ar pilsonisko sabiedrību un citām organizācijām par iekšējo izlīgumu valstī.

Ewa Tomaszewska, autore. – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Šā gada 2. martā Gvinejas-Bisavas prezidentu *João Bernardo Vieira* nošāva uzbrukumā, ko veica kareivji, kas bija uzticīgi armijas štāba priekšniekam. Iepriekšējā dienā armijas štāba priekšnieks ģenerālis *Batista Tagme Na Waie* mira pēc ievainojuma eksplozijā. Abi nāves gadījumi ir saistīti ar politisko konfliktu Gvinejā-Bisavā, kas turpinās jau daudz gadu un ir novedis pie traģēdijas un nestabilitātes valstī. Lai gan vēlēšanas 2008. gadā noritēja mierīgi, neilgi pēc tam notika pirmais slepkavības mēģinājums. Prezidents izdzīvoja šajā uzbrukumā. Gvineja-Bisava, bijusī Portugāles kolonija, ir viena no visnabadzīgākajām valstīm pasaulē. Tajā pašā laikā cauri valstij stiepjas kokaīna kontrabandas ceļš.

Mēs nosodām mēģinājumus risināt konfliktus apvērsumu ceļā, mēs aicinām divu mēnešu laikā sarīkot prezidenta vēlēšanas Gvinejā-Bisavā, un mēs aicinām, sarīkot šīs vēlēšanas atbilstoši demokrātijas standartiem un atjaunot konstitucionālo kārtību.

Ilda Figueiredo, autore. – (PT) Analizējot politisko situāciju Gvinejā-Bisavā, mēs nedrīkstam aizmirst, ka šīs jaunās Āfrikas valsts iedzīvotāji bija Portugāles koloniālisma upuri, pret ko tie drosmīgi cīnījās. Runājot par to, kas tur notiek, ko mēs nožēlojam, jo īpaši prezidenta un štāba priekšnieka slepkavību, mēs nedrīkstam aizmirst, ka to ir izraisījušas visas grūtības un šķelšanās, kas pastāvēja gadiem un kas pastāv vēl šodien kā tās koloniālās pagātnes sekas. Mums jāpatur prātā arī tas, ka tā vēl arvien ir viena no nabadzīgākajām valstīm Āfrikā, un tas nozīmē, ka Eiropas Savienībai ir jāveltī lielāka uzmanība sabiedrības veselības un izglītības jomām, lai uzlabotu iedzīvotāju dzīves apstākļus un pārvarētu grūtības, ar ko vēl sastopas liela daļa Gvinejas-Bisavas iedzīvotāju, jo īpaši sievietes, mātes un bērni.

Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība palielina savu solidāro atbalstu šiem cilvēkiem. Mums ir arī jāatbalsta izglītība, droša dzeramā ūdens apgāde un dažos gadījumos pat lauksaimnieciskā ražošana, lai nodrošinātu visiem iedzīvotājiem piekļuvi pārtikai. Tomēr šis atbalsts jāsniedz bez ārējas iejaukšanās un pilnīgi respektējot Gvinejas-Bisavas tautas suverenitāti un izvēli.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kundze! Šī nabadzībā iestigusī bijusī kolonija gadu desmitiem ir cietusi no politiskas nestabilitātes un krīzēm, kas radījušas dziļas un ilgas ciešanas tās pilsoņiem.

Pāreja uz demokrātisku iekārtu un labākiem laikiem tās iedzīvotājiem šķita daudzsoļošas izredzes pēc 2008. gada parlamenta vēlēšanām, kas notika šķietami godīgā un miermīlīgā veidā. Tomēr šķeltnieciska naida un vardarbības tumšie mākoņi atkal parādījās valstī, kad 2. martā, dienu pēc tam, kad noslepkavoja armijas pavēlnieku, kāds atkritējs kareivis nošāva prezidentu *Vieira*. Mēs nosodām šīs abas slepkavības, un mēs tikai varam cerēt, ka Gvinejas-Bisavas konkurējošās partijas savu pilsoņu labklājības vārdā atradīs vajadzīgo gribu un spēku atrisināt nesaskaņas dialogā pie sarunu galda. Turklāt tā kā Gvineja-Bisava pēdējos gados ir kļuvusi par ievērojamu narkotisko vielu nelegālās tirdzniecības valsti, mēs mudinām ne tikai valsts iestādes, bet arī starptautisko sabiedrību darīt visu, lai efektīvi apkarotu šo nāvējošo sodību.

Marie Anne Isler Béguin, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kundze, komisāre, dāmas un kungi! Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa stingri nosoda Gvinejas-Bisavas prezidenta *João Bernardo Vieira* un bruņoto spēku virspavēlnieka ģenerāļa *Tagme Na Waie* 2009. gada 1. un 2. martā izdarītās slepkavības.

Mēs pieprasām, lai tiktu veikta rūpīga izmeklēšana un lai vainīgie tiktu tiesāti, un tāpat arī, lai tiktu tiesāti tie, kas 2000. un 2004. gadā nogalināja ģenerāļus *Mané* un *Correia* un nav atrasti līdz šai dienai.

Kā vienai no visnabadzīgākajām valstīm un pazīstamai iedzīvotāju isā mūža dēļ Gvinejai-Bisavai tagad ir jārisina nelegālas narkotisko vielu tirdzniecības problēmas. Būdamā Dienvidamerikas narkotiku kontrabandistu placdarms, Gvineja-Bisava ir kļuvusi par to narkotisko vielu tranzītvalsti, kas paredzētas Eiropai, kur mēs esam lielākie patērētāji. Mēs arī labi zinām, ka tas negatīvi ietekmē visu reģionu, un, piemēram, Mauritanijā liels daudzums narkotisko vielu ir atrasts pat lidostā.

Eiropas Savienībai ir jāpalīdz šai valstij atteikties no šīs tirdzniecības, apkarojot to gan šeit, gan tur un mudinot to atgriezties uz tāda attīstības ceļa, kas balstās uz pašu resursiem.

Tā kā pēdējās vēlēšanas atzinīgi vērtēja starptautiskā sabiedrība un Eiropas Savienība ir atbalstījusi demokrātijas mācīšanos un ieviešanu Gvinejā-Bisavā, notikumi, ko šī valsts ir piedzīvojusi, var tikai nostiprināt šo atbalsta un palīdzības nostāju.

Arī armijai, kas neiejaucās vēlēšanu procesā, ir jāturpina stingri ievērot konstitucionālo kārtību, kā tā solīja darīt.

Ņemot vērā to, ka kaimiņvalstis pēc ilgiem problēmu un haosa gadiem ir atkal atradušas ceļu uz demokrātiju, respektējot iestādes un cilvēktiesības, Gvineja-Bisava nedrīkst iekrist peļamas rīcības slazdā. Eiropas Savienībai ir jāizmanto sava ietekme un piemērs, lai palīdzētu šai valstij turpināt iet pa demokrātijas ceļu.

Laima Liucija Andriekienē, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Papildus tam, kas šodien jau teikts par situāciju Gvinejā-Bisavā, es vēlos sniegt komentārus par diviem jautājumiem.

Pirmkārt, Gvinejas-Bisavas prezidenta *João Bernardo Vieira* un bruņoto spēku pavēlnieka ģenerāļa *Tagme Na Waie* slepkavība ir rūpīgi jāizmeklē un vainīgie jāsauc pie atbildības.

Otrkārt, savā rezolūcijā šodien mēs izsakām cerību, ka prezidenta vēlēšanas valstī notiks 60 dienu laikā. Mums jāaicina dalībvalstis un starptautiskā sabiedrība gādāt, lai Gvineja-Bisava saņem finansiālu un tehnisku atbalstu, kas nepieciešams, lai noturētu ticamas vēlēšanas.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Destabilizācija ar traģiskām sekām var viegli atgadīties tādā nabadzīgā Āfrikas valstī kā Gvineja-Bisava. Prezidenta *João Bernardo Vieira* un bruņoto spēku virspavēlnieka ģenerāļa *Tagme Na Waie* slepkavība bija, protams, daļa no mēģinājuma destabilizēt valsti, droši vien narkomafijas uzkūdīta. Efektīvu drošības spēku trūkums šajā valstī nozīmē, ka visāda veida slepkavības paliek īstenībā nesodītas. Mums ir jāsniedz visa būtiskā palīdzība, kas šīs valsts valdībai ir nepieciešama, un tas ir jautājums, ko risina šī rezolūcija.

Turklāt, lai novērstu šādus negadījumus, mums ir jāpiesaka nesaudzīgs karš nelikumīgai narkotisku vielu tirdzniecībai, kas ir destabilizējošs spēks daudzās nabadzīgās valstīs Āfrikā, Āzijā un Dienvidamerikā, kurš atbalsta terorismu un ar narkomānijas palīdzību izposta simtiem tūkstošu cilvēku dzīves visā pasaulē. Ja mēs nespēsim atrisināt šo problēmu, mēs maksāsim augstu cenu par savu bezspēcību.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Ļaujiet man vispirms Eiropas Komisijas vārdā teikt, ka mēs dziļi nožēlojam Viņa Ekselences Gvinejas-Bisavas Republikas prezidenta *João Bernardo Vieira* slepkavību. Mēs asi nosodām šo slepkavību, kā arī uzbrukumus, kas beidzās ar bruņoto spēku štāba priekšnieka ģenerāļa *Batista Tagme Na Waie* un citu kareivju nāvi. Es vēlos arī izteikt līdzjūtību viņu ģimenēm.

Narkotiku tirgoņi un daudzie noziegumi ir vairāk nekā satraucoši. Izmantojot Astoto EAF un citus instrumentus, turklāt papildus piešķirot EUR 2 miljonus ANO Narkotiku un noziegumu apkarošanas birojam (ODC), Komisija pieņēma ļoti tālejošu plānu narkotiku apkarošanā. Mēs uzskatām, ka tas ir ļoti svarīgi, kā to parādīja notikumi.

Mēs neatlaidīgi aicinām būt mierīgiem un savaldīgiem un mudinām Gvinejas-Bisavas valsts iestādes rūpīgi izmeklēt šos notikumus un vainīgos saukt pie atbildības. Nesodāmība nedrīkst valdīt. Diemžēl šie vardarbīgie akti sekoja veiksmīgām parlamenta vēlēšanām, kas sagatavoja ceļu palielinātam ES un starptautiskam atbalstam valsts miera procesa centieniem. Šie uzbrukumi notika palielinātu starptautisku saistību laikā, kuru mērķis bija izveidot demokrātisku un stabilu Gvinejas-Bisavas valsti.

Šajos ārkārtīgi grūtajos apstākļos Komisija ir apņēmusies turpināt sniegt lielu atbalstu valsts iestādēm, lai atjaunotu stabilitāti, bet arī lai veicinātu attīstību. Es to attiecinu uz izglītību, uz nabadzīgākajiem no nabadzīgajiem, uz nepieciešamību apmierināt pamatvajadzības un pamatpalīdzības, kā arī uz valsts ekonomisko izaugsmi. Mēs tagad sākam izvietot plašo instrumentu klāstu, kas ir mūsu rīcībā, ar mērķi palīdzēt Gvinejai-Bisavai panākt ilgtspējīgu mieru un, cerams, nostiprināt demokratizācijas procesu.

Pagājušajā gadā apstiprināja godkārtīgu valsts stratēģisko dokumentu par summu EUR 100 miljoni laika posmam no 2008. līdz 2013. gadam. Tas ir galvenokārt paredzēts drošības nozares reformai, ietverot cīņu pret narkotiskajām vielām, ko es minēju iepriekš, un valsts suvereno institūciju nostiprināšanai.

Pagājušajā gadā Padome nolēma izveidot arī ES misiju drošības nozares reformas atbalstam saskaņā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku. Gaidāmās prezidenta vēlēšanas 60 dienu laikā pēc jaunā prezidenta izvirzīšanas droši vien notiks pirms vasaras brīvdienām. Ņemot vērā šo ārkārtīgi saspringto grafiku, Komisija rūpīgi apsver iespēju nosūtīt vēlēšanu novērošanas misiju. Tomēr pēc ieteikumiem, ko 2008. gadā formulēja

ES un ANO, pēcvēlēšanu palīdzība, lai veicinātu nepieciešamās vēlēšanu sistēmas reformas, un reģionālo organizāciju atbalsts novērošanai gaidāmajās vēlēšanās paliek cita starpā mūsu galvenās prioritātes.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks debašu beigās.

13.2. Filipīnas

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir debates par sešiem priekšlikumiem rezolūcijai par situāciju Filipīnās.⁽³⁾

Bernd Posselt, autors. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, esmu sekojis līdzi situācijai Filipīnās jau kopš laika, kad šajā valstī valdīja bēdīgi slavenais Markosu pāris. Šajā laikā šī brīnišķīgā salu republika ir piedzīvojusi daudzus kāpumus un kritumus – diktatūru un mēģinājumus iegūt brīvību, ekonomiskās krīzes un pasākumus tirgus ekonomikas ieviešanai, kurus tobrīd pastāvīgi kavēja korupcijas staigāns, neprasmīga pārvaldība un diemžēl arī regulāri mēģinājumi izveidot autoritārus režīmus.

Ja mēs paskatīsimies kartē, mēs ieraudzīsim, ka šai salu republikai ir milzīga stratēģiska nozīme. Tāpat kā Indonēzija, tā kontrolē konkrētus jūras ceļus, kas ir nozīmīgi un būtiski svarīgi ne tikai mūsu, bet arī Āzijas ekonomikai. Tādēļ stabilitātei šajā reģionā ir liela nozīme, un šī iemesla dēļ mums ir skaidri jānorāda valdošajām aprindām, ka ilgtermiņa stabilitāti šajā valstī var iedibināt tikai ar dialogu, tikai ar tiesiskumu, tikai stiprinot demokrātiju, infrastruktūru un mazos un vidējos uzņēmumus. Pretējā gadījumā šo valsti pastāvīgi apdraudēs sabrukums, un separātistu kustības, kustības atsevišķās salu grupās, reliģiskas un kultūras kustības, kas vēršas viena pret otru, apdraudēs tās vienotību. Šo iemeslu dēļ šis jautājums ir ļoti svarīgs Eiropas Savienībai.

Erik Meijer, autors. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, daudzas valstis citās pasaules daļās ir izveidojušas, pateicoties tam, ka Eiropa iejaucās to likteņos. Tās ir valstis, kas agrāk bija Eiropas valstu kolonijas, teritorijas, kuras iepriekšējos gadsimtos tika iekarotas, lai varētu lēti iegūt izejvielas. Metālu ieguve un tropisko augu ražas bija vissvarīgākais mērķis, tomēr dažos gadījumos notika arī tirdzniecība ar cilvēkiem, pārdodot tos kā vergus. Nošķirti no ļaudīm, ar kuriem tiem bija kopīgas valodnieciskas un kultūras iezīmes, vienā šādā kolonijā dzīvoja cilvēki ar pilnīgi atšķirīgām valodām un kultūrām.

ASV atņēma Filipīnas Spānijai 1898. gadā un līdz 1946. gadam turpināja pārvaldīt šīs salas kā savu koloniju. Kā neatkarīga valsts Filipīnas ir ieguvušas neveiksmīgi pārvaldītas valsts reputāciju. Jautājums ir par to, vai tā ir sagādīšanās. Tādas valstis kā šī neradās, tautas gribas vadītas. To veidošana netika sāka no pašiem pamatiem. Tās būvēja no augšas uz apakšu, pakļaujoties ārējām ietekmēm.

Tādas valstis kā šī nav vispateicīgākā augsne, lai dzimtu demokrātiska un tiesiska valsts un sociālie konflikti tiktu atrisināti mierīgā ceļā. Tās bieži vien satur kopā spēks, un armijai ir liela vara. Tur bieži paveras plašs darbības lauks ārvalstu uzņēmumiem, kuri izposta vidi un izkalpina darbiniekus. Šāda ļaunprātīga rīcība tiek pieļauta, jo šie uzņēmumi nodrošina priekšrocības un bagātību šo valstu vadītājiem.

Reaģējot uz šādiem nodarījumiem, rodas pretošanās kustības. Ja valsts neuztver šīs kustības kā likumīgu opozīciju, kas var mierīgā ceļā izaugt līdz līdzdalībai valdībā, visticamāk, šīs kustības pašsaglabāšanās nolūkos ķersies pie spēka lietošanas. Tad valdība atbildēs ar jaunu valsts atbalstītas vardarbības vilni, varbūt pat neatzīstot valsts iesaistīšanos šajā vardarbībā.

Kopš 2001. gada ir nogalināti vai nolaupīti simtiem aktīvistu, arodbiedrību pārstāvju, žurnālistu un reliģisko līderu. Ar tiesas lēmumu atbrīvotie opozīcijas pārstāvji tomēr tiek no jauna apcietināti. Slepavības un nolaupīšanas netiek izmeklētas, un vainīgie netiek sodīti. Ārvalstu centieni uzņemties vidutāja lomu tiek noraidīti un beigās izplēn.

Rezolūcija pareizi aicina pastiprināt centienus veicināt izlīgumu, kompromisus un mierīgus risinājumus. Ja opozīcijas kustības netiks iesaistītas demokrātiskas un tiesiskas valsts veidošanā, Filipīnas tā arī paliks haotiska valsts, kurā cilvēkiem klājas slikti.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētājas kundze, situācija Mindanao ir smaga, jo simtiem tūkstošu valsts iekšienē pārvietotu personu tur dzīvo neciešamos apstākļos. Ilgstošā nemiernieku darbība ir viens no

⁽³⁾ Sk. protokolu.

faktoriem, kas ietekmē šo bēdīgo situāciju, taču tikpat svarīgs ir arī fakts, ka Filipīnu valdības, kas nomaina cita citu, nevar lepoties ar demokrātisku statusu, turklāt pēdējā ir izpelnījies plašus pārmetumus no starptautiskajām aģentūrām, piemēram, ANO Cilvēktiesību padomes, par pārsteidzošu nevēlēšanos sodīt tos, kas ir atbildīgi par to, ka simtiem Filipīnu pilsoņu, kuru darbība tika uzskatīta par neatbilstošu oficiālajai valdības politikai, tika nogalināti bez tiesas sprieduma vai pazuda piespiedu kārtā.

Šādai nesodāmībai ir jādara gals. Turklāt Filipīnu valdībai steidzami jāatsāk miera sarunas ar Moro Islāma atbrīvošanās fronti (MILF), un abām pusēm jāatsakās no vardarbības un jāatrisina savas domstarpības pie sarunu galda.

Leopold Józef Rutowicz, autors. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Filipīnas ir valsts ar bagātu, bet smagu vēsturi. Spāņi iekaroja to 1521. gadā, kad bija ar spēku apspieduši vietējo iedzīvotāju aktīvo pretošanos. Pēc sacelšanās pret Spānijas kundzību 1916. gadā kontroli pār Filipīnām pārņēma ASV. Pēc īslaicīgas Japānas okupācijas valsts 1946. gadā ieguva pilnīgu neatkarību un daudzus gadus to kā diktatūru pārvaldīja prezidents Markoss. Demokrātiskās opozīcijas līderis *Benigno Aquino* tika nogalināts 1983. gadā. Filipīnās aktīvi darbojas gan Moro Islāma atbrīvošanās fronte, gan komunistu partizāni. *Abu Sayyaf* kaujinieku vienības vēlas atdalīt dienvidu salas no pārējās Filipīnu teritorijas. Valstī zeļ korupcija. Cilvēki mirst kā mušas, plaši tiek piemērots nāves sods, un tie, kuru eksistenci atsevišķi grupējumi uzskata par apgrūtināšu, tiek slepeni nogalināti. Mēģinājumi ieviest un nostiprināt šajā valstī cilvēktiesības un demokrātiskos principus saduras ar nopietniem šķēršļiem. Filipīnu ekonomiskā attīstība un valsts dalība Dienvidaustrumāzijas valstu apvienībā ir pozitīvas zīmes.

Rezolūcija, kuru es atbalstu, ir Eiropas Savienības pienesums konkrētu pasākumu veikšanā, lai izbeigtu iekšējo konfliktu Filipīnās un atjaunotu tiesiskuma principus.

Raúl Romeva i Rueda, autors. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Filipīnu gadījums patiešām parāda, ka dažreiz miera atjaunošanas procesā jāpievēršas vairāk nekā tikai vienam aspektam.

Šobrīd mēs Filipīnās darbojamies vairākās frontēs, un ikvienai no tām vajadzīga īpaša pieeja atbilstoši konkrētajam kontekstam. Tādēļ ir svarīgi saprast, ka pasākumiem jābūt daudzveidīgiem. Filipīnu gadījumā ir gan humānā dimensija, gan skaidri izteikta politiskā dimensija, un tās abas ir būtiski svarīgas, ja vēlamies panākt progresu nesekmīgajās miera sarunās. Es tās saucu par nesekmīgām, jo šķietamo pozitīvo virzību šovasar apturēja vairāki incidenti, it īpaši Augstākās tiesas lēmums nepārprotami atzīt saprašanās memorandu par nekonstitucionālu.

Tādējādi sarunu process faktiski tika pārtraukts, un starptautiskajai sabiedrībai ir uz to jāreaģē, turklāt es uzstāju, ka atbildes pasākumi jāveic divos līmeņos.

Pirmais ir humānais līmenis. Es domāju, ka ir skaidrs, ka vispirms jānotiek izmeklēšanai un ne tikai attiecībā uz situāciju, kādā atrodas 300 000 pārvietoto personu, bet pamatā arī attiecībā uz neskaitāmajiem pazudušajiem un nomocītajiem upuriem un pat sērījveida slepkavībām. Tālāk pēc starptautiskās sabiedrības pieprasījuma jāseko politiskai reakcijai no valdības.

Otrkārt, ir vajadzīgi arī politiski pasākumi. Norvēģija jau kādu laiku risina sarunas un veido dažādas struktūras, lai spētu panākt vienošanās, kas ļautu atrisināt situāciju. Tā ir sava veida paralēla vai "klusā" diplomātija. Tā nav tāda diplomātija, pie kuras mēs esam pieraduši un kurā piedalās augsta līmeņa amatpersonas, tomēr tā ir vajadzīga.

Dažreiz ir ārkārtīgi būtiski, lai kāds uzņemtos to lomu, ko veic Norvēģija, un es uzskatu, ka Eiropas Savienībai būtu ne tikai jāizvērs šāda darbība, bet arī principā jāatbalsta ikviena iniciatīva, kas varētu veicināt dialogu un palīdzēt atrisināt domstarpības starp dažādām grupām, kas šobrīd ir iesaistījušās savstarpējos strīdos Filipīnās.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, konflikts starp Filipīnu valdību un Moro Islāma atbrīvošanās fronti no Mindanao ilgst jau vairākus gadu desmitus. Līdztekus šim konfliktam arī *Abu Sayyaf* organizācija veic terora aktus, kā arī nolaupa un slepkavo cilvēkus. Uzbrukumā prāmim Manilas līcī 2004. gadā gāja bojā 116 cilvēki. Manilas valdība apgalvo, ka *Abu Sayyaf* sadarbojas ar *al-Qaida*. Cilvēku nolaupīšana turpinās. Miera sarunas tika apturētas pagājušā gada augustā. Pa šo laiku separatistu izraisītais konflikts jau ir prasījis vairāk nekā 120 000 cilvēku dzīvības. Cilvēktiesības tiek regulāri pārkāptas. Mēs aicinām visas konfliktā iesaistītās puses sākt sarunas ar mērķi vienoties par ekonomiskiem, sociāliem un politiskiem jautājumiem. Mēs atbalstām visus pasākumus, kas paredzēti taisnīga un ilgstoša miera panākšanai.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, kā jau daudzi godātie deputāti tikko minēja, Filipīnām joprojām jāatrisina ļoti sarežģīti uzdevumi – no vienas puses jautājums par minoritātēm Mindanao un no otras puses daudzie gadījumi, kad cilvēki tiek nogalināti bez tiesas sprieduma. To mēs ļoti labi saprotam.

Taču Filipīnas ir sasniegušas ievērojamu progresu attiecībā uz savām starptautiskajām saistībām nodrošināt un aizsargāt cilvēktiesības. Tās ir ratificējušas 12 starptautiskus cilvēktiesību līgumus un atcēlušas nāvessodu, lielā mērā pateicoties tieši Eiropas Parlamenta, Komisijas un dalībvalstu pamudinājumam. Tātad kopaina nav viennozīmīga, mums jāaplūko gan pozitīvie, gan negatīvie aspekti.

Taču situācija cilvēktiesību jomā joprojām ir ļoti sarežģīta, un mēs izmantojam iespējas, ko sniedz mūsu regulārās augsta līmeņa amatpersonu sanāksmes, lai runātu par šiem jautājumiem. Mūsu attiecībās ar Filipīnām cilvēktiesībām jāpievērš īpaša uzmanība, ņemot vērā arī gaidāmās prezidenta vēlēšanas 2010. gadā, un mēs jau strādājam šajā virzienā.

Tādēļ, kā jau teicu, es gribētu pievērsties tieši ilgstoši neatrisinātajam jautājumam par cilvēku nogalināšanu bez tiesas sprieduma. Pēdējos divos gados tiešām ir ievērojami samazināties tādu gadījumu skaits, kad par slepkavu upuriem kļūst cilvēktiesības aizstāvošie žurnālisti un aktīvisti, kas iestājas par tiesībām uz zemi. Tomēr laiku pa laikam šāda vardarbība uzliesmo no jauna, un pavisam nesen notika vēl viens šāds uzliesmojums. Vissatraucošākais ir tas, ka vairums slepkavu vēl aizvien ir brīvībā. Šis ir kļuvis par ļoti jutīgu politisku jautājumu un ir iedragājis ticību valdībai.

Saskaņā ar stabilitātes instrumentu mēs drīzumā sāksim īstenot ES-Filipīnu Tiesiskās palīdzības misiju. Mūsu nodoms ir stiprināt Filipīnu tiesu iestāžu, tai skaitā policijas un militārpersonāla spējas, lai palīdzētu viņiem izmeklēt gadījumus, kad cilvēki tika nogalināti bez tiesas sprieduma, un saukt slepkavas pie atbildības.

Lai veicinātu cilvēktiesību ievērošanu, mēs īstenojam arī vietēja līmeņa projektus, ko finansē ES Demokrātijas un cilvēktiesību instruments. Starp šiem projektiem var minēt uzraudzību pār starptautisko saistību ievērošanu attiecībā uz cilvēktiesībām, pasākumus, lai veicinātu Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtu ratificēšanu, un vēlēšanu izglītošanu.

Pamatojoties uz termiņa vidusposma pārskatu, mēs šobrīd izvērtējam sadarbību ar visām partnervalstīm, un mums ir pamatoti iemesli pastiprināt centienus labas pārvaldības, taisnīguma un tiesiskuma ieviešanai Filipīnās.

Runājot par miera procesu Mindanao, šķiet, ka valdība ir gatava atsākt sarunas, un mēs atbalstām drīzu sarunu atsākšanu starp iesaistītajām pusēm un, protams, visu iespējamo vidutāju neuzkrītošos centienus sekmēt šīs sarunas. Tīkmēr šajā ilgstošajā konfliktā galvenie cietēji atkal ir civiliedzīvotāji, tomēr Eiropas Kopienas Humānās palīdzības birojs (ECHO) ir sniedzis nozīmīgu palīdzību.

Visbeidzot, viena no pašreizējām prioritātēm mūsu attiecībās ar Filipīnām ir sarunas par Partnerības un sadarbības līgumu, kas pagājušajā mēnesī tika sāktas Manilā. Arī šajās sarunās mēs mēģināsim atrast kopsaucēju cilvēktiesību jautājumā.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

13.3. NVO ierobežošana Darfūrā

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir debates par sešiem priekšlikumiem rezolūcijai par NVO izraidīšanu no Darfūras.⁽⁴⁾

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, tas bija pilnībā paredzami, ka Sudānas prezidents *Omar Al-Bashir* reaģēs uz Starptautiskās Krimināltiesas (ICC) lēmumu par apsūdzības izvirzīšanu pret viņu ar politisku žestu, bet līdz ar NVO un palīdzības aģentūru izraidīšanu no savas valsts viņš ir nostiprinājis savu jau plaši zināmo brutāla tirāna tēlu, apliecinot, ka viņam nemaz nerūp to cilvēku ilgstošās ciešanas, par kuru valdnieku viņš sevi uzskata.

⁽⁴⁾ Sk. protokolu.

Tikai daži joprojām apgalvo, ka notikumi Darfūrā nav genocīds. Pavisam nedaudzi vēl aizvien atklāti atbalsta *Bashir*. Nožēlojami, taču vienīgā balss, kas izskanējusi viņa aizstāvībai, pieder Ķīnai, jo šī valsts ir plaši iesaistījies Sudānas ieguves rūpniecībā.

Kā vairums deputātu es atzinīgi vērtēju ICC lēmumu par apsūdzības izvirzīšanu pret prezidentu *Bashir* un starptautiska apcietināšanas ordera izdošanu. Šādi rīcībai var arī nebūt panākumu, tomēr tas ir nozīmīgs žests, kas parāda pasaules sašutumu par briesmu darbiem, ko viņš ir pastrādājis Darfūrā, nejutot nekādus sirdsapziņas pārmetumus.

Es arī uzskatu, ka apsūdzības izvirzīšana nostiprina ICC reputāciju, ko dažas valstis, tai skaitā tādas lielvalstis kā ASV, līdz šim ir izvairījušās atzīt, baidoties no politiski motivētām apsūdzībām. Ir patiešām apbrīnojami, ka ASV, kas nav starp Romas statūtu parakstītājvalstīm, tomēr izmantoja savu stāvokli ANO Drošības padomē, lai sekmētu ICC lēmumu par apsūdzības izvirzīšanu *Bashir*.

Ja, īstenojot savas Romas statūtos paredzētās tiesības, Drošības padome pieņemtu lēmumu par apsūdzības atcelšanu ar nosacījumu, ka *Bashir* dodas trimdā un slepkavošana un represijas tiek izbeigtas, un tiktu daļēji atzīts, ka Sudāna nekad nav parakstījusi Romas statūtus, tā būtu viena no iespējām, kā izklūt no pašreizējā strupceļa.

Lai gan dažiem varētu šķist, ka šāds risinājums nebūtu īsti taisnīga reakcija uz slepkavībām Darfūrā un faktiski nozīmē zināma veida daļēju imunitāti, tas tomēr liks galvenajam personāžam atstāt skatuvi un aiztaupīs daudzciekušajiem Darfūras iedzīvotājiem turpmāku asinsizliešanu, kā arī ļaus Sudānai attīstīties kā valstij. Protams, ja *Bashir* atteiksies, viņu jātiesā ar visu starptautiskajās tiesībās paredzēto bardzību. Āfrikas Savienībai, Arābu valstu līgai un Ķīnai ir tas skaidri jāpasaka prezidentam *Bashir*, kamēr vēl nav pienācis gals viņam un viņa nežēlīgajam režīmam.

Catherine Stihler, autore. – Priekšsēdētājas kundze, situācija Darfūrā ir kļiedzoša. Vai jūs spējat iedomāties tās cilvēku ciešanas, kas slēpjas aiz ANO statistikas? Saskaņā ar ANO datiem palīdzība ir nepieciešama gandrīz 4,7 miljoniem cilvēku, tai skaitā 2,7 miljoniem iekšzemē pārvietoto personu.

Mēs nedrīkstam atļaut situācijai pasliktināties vēl vairāk, un es aicinu Sudānas valdību atkāpties no lēmuma par 13 vadošo nevalstisko organizāciju izraidīšanu no Darfūras. Palīdzības aģentūras Darfūrā vada vislielāko humānās palīdzības operāciju pasaulē. Kā es saprotu, mēs tikai šodien uzzinājām, ka ir pazuduši trīs no organizācijas *Médecins Sans Frontières* ("Ārsti bez robežām") darbiniekiem. Ja NVO aizbrauks, ies bojā vēl vairāk cilvēku, jo tiks pārtraukta medicīniskā aprūpe un uzliesmos tādas infekcijas slimības kā caureja un elpceļu infekcijas. Jo īpaši apdraudēti ir bērni.

ANO ir paziņojusi, ka humānās palīdzības grupu izraidīšanas dēļ ir apdraudētas vairāk nekā miljons dzīvību. Es uzsveru, ka no humānā viedokļa pats galvenais ir panākt, lai šīs aģentūras varētu turpināt savu darbu, glābjot dzīvības. Kā teica ASV prezidents Obama, ir nepieņemami pakļaut riskam tik daudz cilvēku dzīvības. Mums jāspēj panākt, lai šīs humānās palīdzības organizācijas atkal varētu darboties šajā valstī. Es aicinu kolēģus atbalstīt šo rezolūciju.

Erik Meijer, autors. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, jau daudzus gadus Sudānā ir valdījuši režīmi, kuru pamatā ir militāra spēka, arābu nacionālā lepnuma un islāma konservatīvas interpretācijas apvienojums. Šo režīmu galvenais uzdevums bija un ir saturēt kopā šīs milzīgās valsts teritoriju, kurā dzīvo daudz pilnīgi atšķirīgu tautu. Šīs atšķirīgās tautas ar visiem iespējamajiem līdzekļiem ir pakļautas galvaspilsētas Hartumas varai.

Tieši tāpēc šeit ilgu gadu norisinās konflikts ar separātistu kustību valsts dienvidos, reģionā, kur lielākā daļa iedzīvotāju nav ne arābi, ne islāmticīgi. Vēl joprojām nevar pilnīgi noteikti apgalvot, ka dienvidiem tiks brīvi ļauts patiešām realizēt tiesības uz atdalīšanos, kuras tie saskaņā ar vienošanos iegūs 2011. gadā.

Rietumu reģionā Darfūrā valdība visiem spēkiem cenšas nepieļaut šādu atdalīšanos. Šajā reģionā vienmēr ir bijis interešu konflikts starp klejojošajiem ganiem un nometniekiem zemkopjiem. Šobrīd par šo konfliktu ir ieinteresējusies arī valdība. Iedzīvotāju skaita samazināšana, padzenot nometniekus uz kaimiņvalsti Čādu, ir nozīmīgs instruments, lai saglabātu kontroli pār šo teritoriju. Kamēr tā veic šo netīro darbu, valdībai nav vajadzīgi ārvalstu novērotāji, palīdzības darbinieki un vidutāji.

Parlamenta ārlietu komiteja jau pirms vairākiem gadiem ierosināja Eiropas militāru iejaukšanos. Šādi izteikumi gūst atsaucību atsevišķos vietējās sabiedriskās domas sektoros un rada iespaidu, ka bagātā un ietekmīgā Eiropa spēj uzspiest savus risinājumus pārējai pasaulei. No praktiskā viedokļa tas nav risinājums, ko var īstenot. Vēl jo vairāk, trūkst skaidrības par to, kāds gan būtu šādas iejaukšanās mērķis.

Vai tā būtu islaicīga humānā palīdzība vai neatkarīgas Darfūras valsts izveidošana? Kā vienā, tā otrā gadījumā Āfrika to uztvers kā jaunu Eiropas koloniālā spēka demonstrējumu, kura pamatā ir pašas Eiropas intereses. Starptautiska ordera izdošana prezidenta *Al-Bashir* apcietināšanai un kara noziegumu izmeklēšana ir ne tik iespaidīga, bet droši vien daudz efektīvāka stratēģija. No ārpuses mums vienmēr ir jāpiedāvā iesaistīties humānās palīdzības sniegšanā vai mierīgu risinājumu meklēšanā. Konfliktā cietušās iedzīvotāju grupas, kas lielākoties jau ir aizbēgušas no reģiona, ir pelnījušas saņemt mūsu atbalstu to cīņā par izdzīvošanu.

Marios Matsakis, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, Parlaments ir ļoti nobažījies par Sudānas valdības lēmumu izraidīt humānās palīdzības organizācijas no Darfūras, jo šis lēmums var izraisīt katastrofālas sekas simtiem tūkstošiem nevainīgu civiliedzīvotāju. Mēs saprotam, ka komisārs *Michel*, ES prezidentūra, ANO ārkārtas palīdzības koordinators, ASV prezidents Obama un daudzi citi jau ir iesaistījušies centienos panākt šī lēmuma atcelšanu.

Tā kā šis ir ļoti jutīgs jautājums, kas jārisina ļoti delikāti, mēs uzskatām, ka šiem centieniem ir jādod visas iespējas vainagoties ar panākumiem pirms jebkādu rezolūciju pieņemšanas Parlamentā. Tādēļ mēs balsosim pret šo rezolūciju, ne tāpēc ka mēs iebilstam pret tās saturu, bet tāpēc ka mums jānogaida, lai redzētu, kādi būs iepriekšminēto centienu rezultāti. Mēs uzskatām, ka konkrētajā brīdī un konkrētajos apstākļos tā būtu visprātīgākā un visgudrākā rīcība.

Ewa Tomaszewska, *autore*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, brutālas etniskas tīrīšanas rezultātā Darfūrā ir gājuši bojā aptuveni 300 000 cilvēku un 2,5 miljoni ir kļuvuši par bēgļiem. Humānā palīdzība ir nepieciešama 4,7 miljoniem cilvēku. Vairāk nekā 10 000 cilvēku ir raduši patvērumu Čadā, kur miera misijā piedalās Polijas armijas kontingents. Iedzīvotājus ir skārusi viena no visnopietnākajām humānajām krīzēm pasaulē. Pārstāvji no tādām cilvēktiesību un humānās palīdzības organizācijām kā *Polska Akcja Humanitarna* vai *Médecins Sans Frontières* ir tikuši izraidīti no Darfūras. Par radušos situāciju ir atbildīgs Sudānas prezidents *Omar al-Bashir*, pret kuru Starptautiskā Krimināltiesā Hāgā ir izvirzījusi apsūdzību kara noziegumos un noziegumos pret cilvēci un izdevusi orderi viņa apcietināšanai. Tiesa apsūdz viņu par genocīda, slepkavību un personu pārvietošanas atbalstīšanu, kā arī par spīdzināšanas un izvarošanas gadījumu pieļaušanu. Es pilnībā atbalstu Starptautiskās Krimināltiesas lēmumu. Mēs aicinām atļaut humānās palīdzības organizācijām atgriezties Darfūrā, lai tās varētu sniegt palīdzību iedzīvotājiem.

Raül Romeva i Rueda, *autors*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, man ir divi iemesli uzskatīt, ka šī rezolūcija ir ierosināta izšķirošā brīdī. Pirmkārt, kā jau tika minēts, un es pievienojos apsveikumiem un svinībām šajā sakarā, apsūdzības izvirzīšana pret prezidentu *Bashir* parāda, cik svarīgi ir izbeigt šo situāciju, it īpaši Darfūrā, lai gan tas attiecas uz visu Sudānu. Tas arī parāda, ka starptautiskā sabiedrība spēj rīkoties un tai ir jārīkojas, kad situācija ir kļuvusi tik ārkārtēja, kādu to šobrīd redzam Sudānā.

Protams, ideālā gadījumā prezidentu *Bashir* būtu jāpiespiež atkāpties no amata un jānodod tieši Starptautiskajās Krimināltiesas rokās. Maz ticams, ka tā notiks, tomēr starptautiskās sabiedrības reakcijai ir skaidri jāliecina par šādu iespēju, nepieļaujot nekādas šaubas par šo procedūru.

Otrkārt, arī humānā situācija prasa, lai mēs pieņemtu skaidru nostāju jautājumā, par kuru mēs uzzinājām tikai šodien, proti, ka trīs no *Médecins Sans Frontières* darbiniekiem ir tikuši nolaupīti un šobrīd mums nav zināma ne viņu atrašanās vieta, ne stāvoklis, un arī par to, ka ir tikušas izraidītas 13 NVO, kuras cita starpā līdz šim sniedza pamatpalīdzību un risināja galvenās vajadzības šajā valstī.

NVO izraidīšana parāda, ka valdības reakcija ir tieši pretēja tai, kas būtu nepieciešama un vēlama, un pieņemama Eiropas Savienībai un pirmām kārtām starptautiskajai sabiedrībai.

Šī reakcija ir ne tikai nepieņemama, tā arī prasa atbildes reakciju. Mums ir jāreaģē uz šo situāciju, tāpēc es uzskatu, ka šai rezolūcijai ir liela nozīme un ir būtiski svarīgi, lai mēs to šodien pieņemtu ar vislielāko iespējamo balsu vairākumu. Es arī aicinu savus kolēģus deputātus šādi rīkoties, lai nodrošinātu mūsu piedalīšanos šādu jautājumu risināšanā.

Nobeigumā es vēlos izteikt ļoti konkrētu lūgumu ANO Cilvēktiesību birojam – šim birojam būtu jāsāk izmeklēšana, lai noskaidrotu, vai garajā sarakstā ar kara noziegumiem, par kuriem Sudānas iestādes, protams, ir jāsauc pie atbildības, nevar iekļaut arī šo lēmumu par NVO izraidīšanu.

Bernd Posselt, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, mēs atrodamies ļoti sarežģītā situācijā. Notikumi Sudānā nav nedz tik nesaprotami, nedz pārsteidzoši, ka mums būtu jānogaida, lai redzētu, kas notiks tālāk. Karš pret Sudānas dienvidu daļas iedzīvotājiem šajā valstī ilgst jau gadu desmitiem. Tā ir humānā katastrofa, ko izraisījusi *al-Bashir* kunga piekoptā genocīda politika Miljoniem cilvēku ir tikuši

pārvietoti un cīnās par izdzīvošanu, un viņi atrodas šādā situācijā ne jau dažas nedēļas, bet gan mēnešiem vai gadiem. Šī ir monētas viena puse.

No otras puses, tā ir tiesa, ka mēs šobrīd es iesaistījušies situācijā, kurā mēs nedrīkstam apdraudēt humānās palīdzības organizāciju darbu. Mums ir nopietni jāņem vērā viņu bažas un vajadzības. Tad kā gan mums rīkoties? Mums jābalstās uz faktiem. Un fakti ir tādi, ka *al-Bashir* kungs ļoti apzināti izdara spiedienu uz šīm humānās palīdzības organizācijām. Ikviens, kas ir redzējis viņa demonstratīvās izdarības, viņa izsmiekla pilnos soļus, vērotošies pret humānās palīdzības organizācijām un izrādoties, saprot, ka šis cilvēks pavisam apzināti cenšas sarīkot provokāciju.

Mēs nedrīkstam pakļauties šai provokācijai. Taču mēs arī nedrīkstam vienkārši klusēt, kā to vēlētos daudzi mūsu kolēģi. Turklāt ar klusēšanu diktatoru mēs neietekmēsim, tādēļ es ierosinu svītrot rezolūcijas 2., 5. un 6. punktu un pieņemt atlikušo tekstu saskaņā ar priekšlikumu.

Józef Pinior, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, man rokās ir vēstule, ko Āfrikas Savienībai un Arābu valstu līgai ir uzrakstījušas 28 sievietes no Darfūras, kurām izdevies aizbēgt no konflikta zonas. Šīs Darfūras sievietes savā 2009. gada 4. marta vēstulē pauž atbalstu Starptautiskās Krimināltiesas lēmumam izdot orderi Sudānas valsts vadītāja *Omar al-Bashir* apcietināšanai. Pirmo reizi septiņu gadu laikā kopš šīs tiesas izveidošanas tā ir izdevusi orderi tāda cilvēka apcietināšanai, kurš šobrīd atrodas valsts galvas amatā. Savā vēstulē Darfūras sievietes apraksta šausminošus vardarbības un izvarošanas skatus, kas tajā provincē bija kļuvuši par ikdienu, gadījumus, kad izvarošana tika tiši izmantota kā ierocis, lai sagādātu sievietēm ciešanas un viņas pazemotu, kā arī lai iznīcinātu vienotību un demoralizētu visu sabiedrību.

Omar al-Bashir reaģēja uz starptautiskā apcietināšanas ordera izdošanu, izraidot no Sudānas 13 ārvalstu labdarības organizācijas. Tas nozīmē, ka turpmākajās nedēļās miljoniem cilvēku, kuri dzīvo bēgļu nometnēs Sudānā, nebūs pieejama tāda pamatpalīdzība kā tīrs ūdens, pārtika vai medicīniskā aprūpe. Tīra ūdens trūkuma dēļ, un tā sāks trūkt jau tuvākajās dienās, palielināsies infekcijas slimību izplatība, it īpaši Darfūras rietumu daļā. Liecinieki ir ziņojuši par caurejas gadījumiem *Zam-Zam* nometnē un saslimšanām ar meningītu *Kalma* nometnē. Pirmie un galvenie cietēji no Sudānas valdības pieņemtā lēmuma būs bērni. Dēļ *Omar al-Bashir* lēmuma izraidīt labdarības organizācijas no Darfūras tiks pastrādāti vēl vairāk noziegumi.

Eiropas Parlamenta rezolūcija aicina ANO un Starptautisko Krimināltiesu veikt izmeklēšanu, lai noskaidrotu, vai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām Sudānas prezidenta pēdējais lēmums var tikt atzīts par kara noziegumu. *Omar al-Bashir* valdība negarantē Sudānas pilsoņiem tiesības uz aizsardzību, un starptautiskajai sabiedrībai ir jāsauc tā pie atbildības par šo tiesību pārkāpšanu.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Darfūrā norisinās viena no mūsdienu pasaules lielākajām humānajām traģēdijām, un to ir izraisījis Sudānas prezidents *Omar Hassan al-Bashir*. Gandrīz pieciem miljoniem cilvēku ir steidzami vajadzīga humānā palīdzība, bet Sudānas valdība šādā brīdī nolēmj izraidīt no Darfūras 13 vadošās nevalstiskās organizācijas, kas sniedz šo palīdzību. Tiklīdz tiks pārtraukta medicīniskā palīdzība un pārtikas atbalsts, uzliesmos slimības, un iznākamā mēs 21. gadsimtā pieredzēsim plaša mēroga genocīdu. Rezolūcija, ko es atbalstu, neparedz pietiekami stingru rīcību, jo šajā gadījumā mums būtu jāpiespiež Āfrikas Savienība un ANO atbalstīt militāru iejaukšanos, lai apturētu genocīdu.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, konflikts Sudānā, kura pamatā ir gan rasu, gan reliģiskie un ekonomiskie jautājumi, ilgst jau vairāk nekā 50 gadus. Šī konflikta dēļ jau ir gājuši bojā vairāk nekā 3 miljoni cilvēku, un pāri par 4,7 miljoniem reģiona iedzīvotāju ir bijuši spiesti atstāt savas mājas. Neskatoties uz mēģinājumiem panākt vienošanos un ANO miera misijām, konflikts starp arābiem un citiem Darfūras iedzīvotājiem pēdējā laikā ir saasinājies.

Jaunākie notikumi pasaules visnopietnākās humānās krīzes attīstībā, kura jau atkal ir nonākusi Eiropas Parlamenta uzmanības lokā, ir saistīti ar prezidenta *al-Bashir* vadītās Sudānas valdības lēmumu izraidīt 13 humānās palīdzības organizācijas, kas sniedz tik ļoti nepieciešamo palīdzību pārtikas, medikamentu un medicīniskās aprūpes veidā. Darfūrā uzņemtas fotogrāfijas un filmas, kas ir aizkustinājušas skatītājus visā pasaulē, nespēj pilnībā atspoguļot krīzi, kas ir skārusi šī reģiona iedzīvotājus, kuri cenšas emigrēt uz tuvējo Čādu, kā arī uz citām valstīm un kontinentiem, tai skaitā Ēģipti, Izraēlu, ASV, Kanādu un Eiropu.

Tomēr par to, ka tika pieļauti cilvēktiesību pārkāpumi, tai skaitā masveida izvarošanas, cilvēku nolaupīšana un pārvietošana, bads, epidēmijas un spīdzināšana, ir atbildīgs ne tikai Sudānas prezidents, kas ir ticis apsūdzēts kara noziegumos. Daļa vainas jāuzņemas arī pasaules lielvalstīm un to vadītājiem, kuri cenšas vainot cits citu ieroču piegādāšanā un spekulācijās. Pat Starptautiskās Krimināltiesas prokurora iejaukšanās, vēloties

izvirzīt apsūdzību pret Sudānas prezidentu un izdot orderi viņa apcietināšanai, tiek uztvertas kā svinības par godu šīs tiesas 10. gadadienai. Citi gan uzskata, ka šāda rīcība var būt Darfūrai katastrofāla un ANO misijas darbs šajā reģionā var tikt pārtraukts.

Ši nav pirmā reize, kad mēs esam protestējuši pret cilvēktiesību pārkāpumiem šajā reģionā un izteikuši savu sašutumu par tiem. Tomēr iepriekšējā plašā Eiropas Parlamenta rezolūcija, kas aicināja starptautiskās organizācijas veikt sankcijas un apturēt saimniecisko darbību, kas sekmē konflikta saasināšanos, nedeva nekādus rezultātus. Esmu pārliecināta, ka tie, kas uzkurina šo konfliktu, dara to nolūkā apvienot Darfūras iedzīvotājus pirms referenduma par atdalīšanos no Sudānas, ko paredzēts sarīkot 2011. gadā.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, patiesībā mēs visi zinām, ka tiks pieņemts lēmums par NVO izraidīšanu, un tādēļ es atkārtoti apliecinu, ka vislabprātāk atbalstīšu stingru un skaidru nostāju, kas būtu arī pragmatiska. Ir ļoti viegli tēlot varoni, ja atrodi kafejnīcā jūdžem tālu no notikuma vietas.

Tie no mums, kas 2007. gada jūlijā devās uz Darfūru un apmeklēja *al-Geneina* un *al-Fashir*, *Nyala* un *Kapkabia* un daudzās iekšzemē pārvietoto personu nometnes šo pilsētu apkaimē, pilnībā apzinās Darfūras iedzīvotāju ciešanas un milzīgo darbu, ko tur veic NVO. Tādēļ ir ļoti svarīgi aizsargāt vēl atlikušās NVO un visiem spēkiem censties panākt, lai tās paliktu šajā reģionā, kā arī pilnībā atbalstīt tās NVO, kas turpinās darbu, tai skaitā reliģiskās labdarības organizācijas.

Es arī atbalstu spiediena palielināšanu uz Ķīnu, kas no vienas puses neizdara nepieciešamo spiedienu uz Hartumas iestādēm un no otras puses novilcina vai kavē efektīvāku rīcību ANO līmenī.

Es atbalstu arī *Tannock* kunga domu par to, ka "jebkāds risinājums ir labs risinājums". Ja prezidents *Al-Bashir* atstātu valsti un viņa režīms tiktu likvidēts, tas sniegtu milzīgu atvieglojumu un palīdzību Darfūras un Sudānas iedzīvotājiem. Tā nav nesodāmība – nesodāmība ir tad, kad šādai situācijai ļauj turpināties gadiem ilgi, kā to darāt jūs/ tādi kā jūs, kas gadiem neko nedara, lai mainītu šo situāciju, gan uzskata sevi par nesodāmiem.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar dažādiem datiem karš Darfūrā jau ir prasījis vairāk nekā 200 000 cilvēku dzīvību. Tas bieži tiek dēvēts par lielāko humāno krīzi vēsturē un salīdzināts ar genocīdu Ruandā 1994. gadā. Pēc ANO datiem gandrīz 5 miljoniem Sudānas iedzīvotāju šobrīd ir nepieciešama steidzama palīdzība.

Starptautiskā Krimināltiesā ir izdevusi orderi pašreizējā prezidenta *Omar Hassan al-Bashir* apcietināšanai par apsūdzībām kara noziegumos un noziegumos pret cilvēci. Sudānas valdība reaģēja uz to, izraidot 13 no lielākajām nevalstiskajām organizācijām, kas ir iesaistījušās plašākajā humānās palīdzības operācijā vēsturē. Šis lēmums var radīt katastrofālas sekas Darfūras iedzīvotājiem, jo tik ļoti nepieciešamā medicīniskā aprūpe tiem vairs nebūs pieejama. Nekontrolēta infekcijas slimību izplatība var izraisīt masu epidēmiju, sekmējot lielāku mirstību, jo īpaši starp bērniem, kuriem vairs netiks sniegta medicīniskā aprūpe vai pārtikas atbalsts un tādējādi tiks atņemtas jebkādas cerības izdzīvot šajos ārkārtīgi grūtajos apstākļos.

Nemot vērā esošo situāciju, mums būtu viennozīmīgi jānosoda Sudānas valdības lēmums izraidīt no valsts nevalstiskās organizācijas un jāaicina to atcelt šo lēmumu. Vienlaikus mums būtu jāaicina Komisiju un Padomi sākt sarunas ar Āfrikas Savienību, Arābu valstu līgu un Ķīnu, lai pārliecinātu Sudānas valdību, ka tās lēmumam var būt katastrofālas sekas. Vēl jo vairāk, mums būtu stingri jāatbalsta Starptautiskās Krimināltiesas rīcība un tās neapstrīdamais ieguldījums tiesiskuma un humāno tiesību nostiprināšanā starptautiskā līmenī, kā arī tās darbs cīņā pret visatļautību.

Šajā sakarā mums būtu jāinformē Sudānas iedzīvotāji, kas sadarbojas ar prezidentu *al-Bashir*, ka viņa notiesāšana par kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci tagad ir neizbēgama, un jāpiespiež pašu Sudānas valdību izbeigt diskrimināciju pret cilvēktiesību aktīvistiem, kuri atbalstīja tiesas lēmumu par prezidenta *al-Bashir* apcietināšanu. Šie pasākumi ir jāveic nekavējoties, lai novērstu turpmāku humāno krīzi, kas nenovēršami draud Darfūrai.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Es pats personiski biju Darfūrā un kopā ar *Ribeiro e Castro* kungu apmeklēju arī kaimiņvalsti Čādu, tādēļ es varu pilnībā apstiprināt viņa teikto.

Tā ir katastrofa, un šo katastrofu vēl vairāk padziļina fakts, ka sakarā ar nevalstisko organizāciju izraidīšanu tikai aptuveni 60 % no humānās palīdzības sasniedz adresātus. Šī katastrofa var vērsties plašumā. Trīs miljoni cilvēku ir atkarīgi no mūsu palīdzības. Šī iemesla dēļ, priekšsēdētājas kundze un komisār, es uzskatu par īpaši svarīgu mūsu rezolūcijas 4. punktu, kurā mēs vērsamies pie vienīgās lielvalsts pasaulē, kas spēj ietekmēt šo

reģionu, proti, pie Ķīnas Tautas Republikas, aicinot to pārliecināt Sudānas valdību atcelt lēmumu par NVO izraidīšanu.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs esam liecinieki nozīmīgiem notikumiem starptautiskajā politiskajā arēnā. Sudānas prezidents, kura apcietināšanai ir izdots orderis, mēģina atriebties starptautiskajai sabiedrībai, izraidot politiski neitrālas organizācijas, kas cenšas sniegt humāno palīdzību, lai atvieglotu Darfūras iedzīvotāju ciešanas. Protams, starptautiskā doma nevar ignorēt faktu, ka Sudānas prezidents ir aizlēdzis tādu nevalstisko organizāciju darbību, kā, piemēram, *Polska Akcja Humanitarna*, kas pēdējos piecus gadus bija iesaistījies ūdens apgādes projektos Darfūras reģionā, lai palīdzētu Sudānas iedzīvotājiem. Piektais Pasaules ūdens forums var sniegt labu iespēju reaģēt uz Sudānas prezidenta rīcību, kā mēs to jau vakar minējām Parlamentā. Es ceru, ka Stambulā jautājums par Darfūrā darbojošos nevalstisko organizāciju izraidīšanu tiks izvirzīts politiskā kontekstā. Gana ironiski, foruma mērķis ir risināt problēmu, kas ir aktuāla miljardiem cilvēku visā pasaulē, kuriem nav piekļuves ūdenim. Tikmēr Darfūrā prezidents *al-Bashir* izraida organizācijas, kas mēģina atrisināt šo būtisko jautājumu. Mums ir jāreaģē uz šādu rīcību.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es runāšu ļoti īsi – mūs šantāžē diktators, par kura upuriem Darfūrā ir kļuvuši miljoniem cilvēku un kurš mēģina izmantot šos cilvēkus, lai izvairītos no starptautiskām sankcijām, tādēļ mēs nedrīkstam pakļauties šai šantāžai.

Ir skaidrs, ka mums jāizveido starptautiska koalīcija, lai piespiestu prezidentu *al-Bashir* atstāt viņa amatu. Tomēr mēs nedrīkstam ignorēt faktu, ka šo notikumu patiesā būtība, patiesais cēlonis slēpjas apsēstībā ar dabas resursiem. Tā nav nejaušība, ka vissmagākie cilvēktiesību pārkāpumi notiek valstīs ar lieliem dabas resursiem un jo īpaši Ķīnā, kuras alkatība pēc dabas resursiem ir galvenais virzītājspēks. Tādēļ mēs nedrīkstam aizmirst par to, ka jānovērš arī šīs problēmas pamatcēlonis, teiksim, garantējot visai pasaulei taisnīgu piekļuvi dabas resursiem – lūk, kā mums ir jārikojas.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Es gribētu ļoti īsi pateikt, ka mēs nosodām visus šausmīgos notikumus Darfūrā un ka mēs visi uzstājam, lai tiktu veikti visi iespējamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka tās apvienības un NVO, kurām šajā situācijā ir milzīga nozīme, var turpināt savu darbu un netiek izraidītas. Tomēr es gribētu uzdot komisāram kādu jautājumu.

Es gribētu zināt, kādu rīcību jūs un Eiropas Savienība sagaidāt no Āfrikas Savienības. Mēs dzirdējām, ka viens no deputātiem pieprasīja militāru iejaukšanos. Savā rezolūcijā mēs aicinām Komisiju un Padomi pastiprināt centienus ietekmēt valdību ar Āfrikas Savienības starpniecību. Citās valstīs mēs uzticam konfliktu risināšanu Āfrikas Savienībai, taču mums ir zināma Āfrikas Savienības nostāja *al-Bashir* gadījumā. Šoreiz tas izskatās pēc divējādiem standartiem.

Kādu stratēģiju tad Komisija pieņems attiecībā uz Āfrikas Savienību, ja runājam par Āfrikas kontinentu? Vai arī šajā gadījumā mēs gribam uzticēt darbu un šī konflikta atrisināšanu Āfrikas Savienībai?

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, gluži tāpat kā jūs, Eiropas Komisija ir dziļi nobažījies par Sudānas lēmumu izraidīt 13 starptautiskas humānās palīdzības NVO un apturēt divu vietējo humānās palīdzības NVO un divu vietējo cilvēktiesību NVO darbību, kas pieņemts pēc tam, kad ICC izvirzīja apsūdzību prezidentam *Bashir*. Sešas no šīm starptautiskajām NVO darbojas ar EK humānās palīdzības finansējumu, kura kopējā summa ir 10 miljoni eiro.

Šīs organizācijas sniedz pamatpakalpojumus miljoniem Sudānas iedzīvotāju Darfūrā un citās teritorijās Sudānā. Tādēļ to darbības apturēšana ir rīcība, kas ne vien izsauc lielu nožēlu, bet arī nopietni ietekmē humāno situāciju, kā daudzi no jums to jau minēja. Savā paziņojumā komisārs *Michel* jau izteica mūsu visdziļākās bažas un aicināja “Sudānas valdību atkārtoti izvērtēt savu lēmuma nozīmi un steidzami atjaunot šo NVO pilnvērtīgu darbību”.

Pat ja Sudānas lēmuma pilna ietekme vēl tikai tiek izvērtēta, ir skaidrs, ka simtiem tūkstošiem cilvēku dzīvību Darfūrā var tikt apdraudētas. Ir steidzami jāveic atbilstoši pasākumi, jo tuvojas lietus sezona, un gadskārtējais bada periods [starp divām ražām] drīzumā vēl vairāk saasinās humāno situāciju, kurā bez aizsardzības ir atstāti 4,7 miljoni cilvēku, kuru dzīves jau ir tieši ietekmējis šis konflikts.

Mēs zinām, ka valdība neatceļ savu lēmumu un nepadosies turpmākam starptautiskam spiedienam, kas apstrīd tās lēmumu izraidīt minētās NVO. Ja mēs nevaram pārliecināt valdību atsaukt pavēles par NVO izraidīšanu, mums jāiesaista Sudānas iestādes, lai tās ieviestu atbilstošus humānās palīdzības piegādes mehānismus. Šajā sakarā mums noteikti jāpieprasa, lai Sudānas valdība pilnībā atbildētu par saviem solījumiem uzņemties pilnu atbildību par humānās palīdzības nodrošināšanu.

Mūsu pienākums ir arī veikt nepieciešamos ārkārtas pasākumus attiecībā uz mūsu palīdzību. Sudāna ir visapjomīgākā no Komisijas finansētajām humānās palīdzības operācijām atsevišķās valstīs, jo šim nolūkam 2009. gadā piešķirti 110 miljoni eiro. Komisija kopā ar citiem donoriem, piemēram, ANO, NVO un citiem humānās palīdzības partneriem, šobrīd izvērtē, kā vislabāk pārplānot humānās palīdzības pasākumus, lai izvairītos no dramatiskām sekām. Tas nav viegls uzdevums, jo izraidītās NVO bija starp labākajām savā jomā un ļoti sekmīgi spēja darboties tik sarežģītos apstākļos un nomaļās vietās.

Lai veiktu šos ārkārtas pasākumus, mums noteikti būs vajadzīga zināma pretimnākšana no Sudānas iestādēm un vienošanās ar tām. Šajā sakarā ir būtiski svarīgi uzstāt, ka humānās palīdzības pasākumus stingri jānošķir no politiskajiem mērķiem.

Politiskajā frontē mums jāturpina izdarīt maksimālu diplomātisko spiedienu gan uz Sudānas iestādēm, gan uz nemiernieku kustībām, lai panāktu mieru Darfūrā. Mums arī jāpieprasa, lai pilnībā tiktu īstenots Ziemeļu-dienvidu visaptverošais miera līgums. Likmes ir ļoti augstas, un mūsu pienākums ir nepieļaut, lai Sudānā piepildītos visjaunākais scenārijs un nestabilitāte pārņemtu visu valsti.

ES kā kopums ievēros ICC norādījumus un uzturēs ar Sudānas prezidentu *Bashir* tikai pašus nepieciešamākos kontaktus. Tomēr, kā es jau iepriekš teicu, ir ļoti būtiski, lai mēs turpinātu dialogu ar Hartumu – mums jānodrošina pēc iespējas savaldītāku valdības reakciju uz ICC lēmumu par apsūdzības izvirzīšanu. Ja mēs pārtrauksim visas attiecības, stingrās līnijas piekritēji valdībā var vērst savu atriebību pret civiliedzīvotājiem, humānās palīdzības darbiniekiem un ANO misijas Sudānā (UNMIS) personālu. Mēs uzskatām, ka nesen pieņemtais lēmums par vairāku NVO izraidīšanu ir pirmais solis, kuram var sekot daudzi citi līdzīgi pasākumi, tādēļ mums rūpīgi jāuzrauga situācija. Visliktākajā gadījumā Visaptverošā miera līguma īstenošana tiks pārtraukta un valdība mēģinās rast militāru risinājumu krīzei Darfūrā, taču to nedrīkst pieļaut.

Attiecībā uz Āfrikas Savienību, es varu jums pateikt tikai to, ka mēs uzturam ar viņiem kontaktus, bet šobrīd neko vairāk es jums nevaru pateikt.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

14. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultāti un cita informācija: sk. protokolu)

14.1. Gvineja-Bisava (balsošana)

14.2. Filipīnas (balsošana)

– Pirms balsojuma par 4. punktu:

Raül Romeva i Rueda, autors. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos ierosināt divus mutiskos grozījumus – vienu par B apsvērumu un otru par 4. punktu.

Attiecībā uz 4. punktu grozījumi jāveic divās vietās. Pirmkārt, Utrehtu jānomaina ar Oslo – tas ir tehnisks labojums, bet būtisks. Otrkārt, pēc vārdiem “divpusējās vienošanās” pievienot frāzi “par Kopējās uzraudzības komitejas izveidošanu”. Tie ir nelieli grozījumi, lai mēs varētu labāk saprast domu un visi varētu tai piekrist.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

– Pirms balsojuma par B apsvērumu:

Raül Romeva i Rueda, autors. – Priekšsēdētājas kundze, mans otrs mutiskais grozījums arī ir ļoti vienkāršs, proti, vienkārši svītrot vārdu “komunistu” pirms vārda “nemierniekiem” un aizstāt “120 000 dzīvību” ar “40 000 dzīvību”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

14.3. NVO ierobežošana Darfūrā (balsošana)

- Pirms balsojuma par 1. punktu:

Martine Roure, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es ierosinu mutisku grozījumu, lai pēc 1. punkta pievienotu šādu tekstu: "Pieprasa tūlītēju un bez nosacījumu visu organizācijas "Ārsti bez robežām" beļģu nodaļas palīdzības sniedzēju atbrīvošanu, kuri vakar tika nolaupīti viņu birojos Saraf-Umrā, 200 km uz rietumiem no Elfašeras, ziemeļu Darfūras galvaspilsētas".

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vārdu "vakar" nevajadzētu lietot, jo rezolūcijai jādarbojas ilgāk nekā vienu dienu.

Martine Roure (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, atvainojiet, bet es nesaprotu, kāpēc jānosaka kaut kāds termiņš. Nekāda termiņa nav.

Es atkārtoju: "Pieprasa tūlītēju un bez nosacījumu visu palīdzības sniedzēju atbrīvošanu". Vai jums nepatīk vārds "tūlītēju"?

Priekšsēdētāja. – Roure kundze, runa ir par vārdu "vakar". Jūs teicāt "vakar".

Martine Roure (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es piekřītu. Lūdzu, atvainojiet. Svītrojiet "vakar". Jums ir pilnīga taisnība.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

- Pirms balsojuma par 2. punktu:

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētājas kundze, mana grupa ierosina svītrot 2. un 6. punktu. Ne tāpēc ka mēs nepiekrītu to saturam, bet tāpēc ka mēs uzskatām, ka šajā rezolūcijā tas nav nepieciešams un, ņemot vērā situācijas kutelīgumu, tas varētu palīdzēt panākt, lai Al-Bashir kungs atceltu savu lēmumu un atļautu NVO atgriezties. Tādēļ mēs aicinām svītrot 2. un 6. punktu. Es saprotu, ka sociālisti izteiks līdzīgu lūgumu, un viņi lūgs svītrot arī 5. punktu. Minēto iemeslu dēļ mēs atbalstām arī viņu priekšlikumu.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

- Pirms balsojuma par 5. punktu:

Martine Roure, PSE grupas vārdā. – (FR) Es apstiprinu Tannock kunga nupat sacīto, un to pašu iemeslu dēļ mēs lūdzam svītrot 5. punktu.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

*
* *

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir lūgums. Tā kā 7. jūnijā notiks vēlēšanas un mums šobrīd ir liels apmeklētāju pieplūdums, es gribētu lūgt apsvērt iespēju aprīļa un maija sesiju laikā šeit, Strasbūrā, ļaut apmeklētājiem iekļūt visās telpās, tai skaitā plenārsēžu zālē, līdz pusnaktij, lai mēs spētu pienācīgi uzņemt visus savus apmeklētājus.

Priekšsēdētāja. – Es pasludinu šo Eiropas Parlamenta sesiju par pārtrauktu.

15. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

16. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

17. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

18. Rakstiskas deklarācijas, kas ir iekļautas reģistrā (Reglamenta 116. pants) (sk. protokolu)

19. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)**20. Sesijas pārtraukšana**

(Sēdi slēdza plkst. 16.20)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 6 (Seán Ó Neachtain) (H-0052/09)

Temats: Ekonomiskā krīze

Kādas iniciatīvas ievieš Čehijas prezidentūra, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība ieņems vienotu nostāju, saskaroties ar ekonomisko krīzi?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Čehijas Republika pārņēma Padomes prezidentūru ļoti grūtos laikos Eiropas un pasaules ekonomikā. Globālās finanšu krīzes un ekonomiskās attīstības palēnināšanās rezultātā mēs saskaramies ar nepieredzētām ekonomiskām problēmām, uz kurām jāreaģē ātri, adekvāti un koordinēti. Pašreizējā situācija pārbaudīs Eiropas ekonomikas un politisko integrāciju. Mēs esam pilnībā apņēmušies nodrošināt, lai ES no krīzes izklūst stiprāka un vienotāka.

Prezidentūra uzskata, ka noteikto pasākumu koordinācija un pareiza īstenošana joprojām ir turpmākas rīcības galvenie nosacījumi. Kad ātra ekonomiskā un finanšu attīstība rada jaunas problēmas, koordinācija ļauj veikt tūlītēju viedokļu apmaiņu un saskaņotu darbību. Saistībā ar iepriekšējo prezidentūru veiktajiem politiskajiem pasākumiem Čehijas prezidentūras galveno uzmanību pievērš šo lēmumu pareizai īstenošanai un ciešai uzraudzībai, lai tiktu panākti reāli rezultāti.

Attiecībā uz koordināciju Čehijas prezidentūras laikā Padomē ir uzsāktas vairākas iniciatīvas, kuru mērķis ir risināt jaunās problēmas.

*
* *

Jautājums Nr. 7 (Eoin Ryan) (H-0054/09)

Temats: Brīvprātīgais darbs sportā

Savā darba programmā Čehijas prezidentūra uzsvēra sporta nozīmi. Kādus konkrētu pasākumus Padome veic vai veiks, lai sniegtu atbalstu un veicinātu brīvprātīgo darbu sportā un nodrošinātu, lai tiek atbalstīts sports, kura darbības un izdzīvošanas pamatā ir brīvprātīgo ieguldījums?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Pilnībā atzīstot brīvprātīgā darba nozīmi sportā, Padome vēlētos vērst godājamā deputāta uzmanību uz to, ka EK līguma noteikumi nepiešķir ES īpašu kompetenci sporta jomā. Tādēļ Padome nevar pieņemt konkrētus pasākumus, kas saistīti ar godājamā deputāta minētajiem jautājumiem.

Tomēr prezidentūra plāno turpināt regulāro neformālo sadarbību starp dalībvalstīm šajā jomā. 2009. gada aprīlī Čehijā tiks organizēta sporta iestāžu vadītāju neoficiāla sanāksme. Brīvprātīgais darbs sportā, īpaši saistībā ar ikdienas sporta pasākumiem, būs viena no galvenajām tēmām, kas tiks skatīta šajā sanāksmē.

Dažādās dalībvalstīs redzējumi un koncepcijas par brīvprātīgo darbu sportā ievērojami atšķiras. Daudzās valstīs brīvprātīgie ir informācijas darbinieki un lielāko sporta pasākumu, piemēram, EURO (futbola) un pasaules kausu vai Olimpisko spēļu, organizētāji. Citās valstīs brīvprātīgie regulāri strādā par treneriem sporta bezpeļņas organizācijās, vada bērnus, jauniešus, pieaugušos un vecāku cilvēku sporta nodarbības u.c. Šīs neoficiālās sanāksmes mērķis ir aptvert visu brīvprātīgo darbību un noskaidrot pašreizējo situāciju brīvprātīgā darba jomā attiecīgajās dalībvalstīs. Lai to panāktu, mēs esam plānojuši izplatīt īsu aptaujas anketu, kuras rezultāti tiks iesniegti aprīlī. Šī aptaujas anketa tika sagatavota kopā ar Eiropas Nevalstisko sporta organizāciju

(ENGSO) un Eiropas Komisiju. Vienlaikus mēs plānojam iesniegt labākās prakses piemērus valsts līmenī, tostarp no Apvienotajā Karalistes, par brīvprātīgo sagatavošanu Londonas Olimpiskajām spēlēm 2012. gadā.

Mūsu mērķis ir atbalstīt brīvprātīgo darbu, lai uzlabotu tā atzišanu sabiedrībā un ierosinātu viņu darba juridiskās vides uzlabojumus. Tas viss ir saskaņā ar centieniem 2011. gadu noteikt par Eiropas brīvprātīgā darba gadu, ko mēs pilnībā atbalstām.

*
* *

Jautājums Nr. 8 (Jim Higgins)(H-0056/09)

Temats: Libertas politiskās grupas finansēšana

Vai Padome ir nobažījiesies par Libertas politikās partijas lēmumu sponsorēt kandidātus visās dalībvalstīs un vai tā uzskata, ka ES finansējumam ir jābūt pieejamam Libertas?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Vēršam godājamā deputāta uzmanību uz to, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanu partiju un kandidātu finansēšana tiek reglamentēta valstu līmenī, un tāpēc tas ir katras dalībvalsts kompetencē. Tādēļ nav pareizi, ka Padome sniedz komentārus par Libertas lēmumu sponsorēt kandidātus Eiropas Parlamenta vēlēšanās dažādās dalībvalstīs.

Tomēr padome vēlētos norādīt, ka saskaņā ar EK līguma 191. pantu Eiropas Parlaments un Padome pieņēma Regulu 2004/2003 attiecībā uz Eiropas līmeņa politisko partiju vai politisko fondu finansēšanu, kas tika grozīta 2007. gada decembrī.

Šajā regulā ir paredzēta iespēja no ES budžeta finansēt tādas politiskās partijas vai fondus, kas ar savu darbību ievēro principus, pamatojoties uz kuriem dibināta Eiropas Savienība, proti, brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas un tiesiskuma principus, un kas iegūst noteikta līmeņa pārstāvību vismaz ceturtajā daļā dalībvalstu.

Šajā saistībā es vēlētos atgādināt, ka, pamatojoties uz šo regulu, un, lai saņemtu finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, Eiropas līmeņa politiskai partijai ir jāiesniedz pieteikumi Eiropas Parlamentā, un tieši Eiropas Parlaments pieņem lēmumu par finansējuma atļaušanu vai neatļaušanu.

*
* *

Jautājums Nr. 9 (Avril Doyle) (H-0058/09)

Temats: Desmitā ministru vispasaules vides foruma progress

Desmitā ministru vides forums bija ieplānots Nairobi, Kenijā, no 2009. gada 16. līdz 25. februārim. Vai Čehijas prezidentūra var ziņot par šajā sanāksmē panākto progresu un īpaši par klimata pārmaiņu darba kārtību?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Apvienotās Nāciju Organizācijas Vides programmas padome/10. Ministru vispasaules vides forums (GC UNEP/GMEF) norisinājās UNEP mītnes vietā Nairobi (Kenijā) no 2009. gada 16. līdz 20. februārim situācijā, ko iezīmējusi globālā ekonomiskā un finanšu krīze, no vienas puses, un nesenā ASV administrācijas maiņa, no otras puses.

Šajā sanāksmē vides nozares līderi atzina, ka ir jāpārskata ekonomika saistībā ar vidi, kā tas bija atspoguļots šīs sesijas UNEP moto: "Vides aizsardzība ir jaunais lielais darījums".

Svarīgākais pieņemtais lēmums bija vienošanās par Starpvaldību sarunu komitejas izveidi, kuras uzdevumu būs veikt sagatavošanās darbus globālam juridiski saistošam instrumentam dzīvudraba izmantošanas kontrolei. Komitejas darbību paredzēts uzsākt 2010. gadā un pabeigt līdz 2013. gadam. Šī instrumenta

mērķis būs samazināt dzīvsudraba piegādi, tā izmantošanu produktos un procesos, kā arī dzīvsudraba emisijas.

Otrs nozīmīgs sesijas rezultāts ir lēmums izveidot ministru un augsta līmeņa pārstāvju nelielu grupu, lai izskatītu veidus, kā uzlabot starptautiskās vides pārvaldības kopējo arhitektūru, un atsākt debates politiskā nevis tehniskā vai diplomātiskā līmenī. Šajā saistībā ir jāatgādina, ka ES regulāri veicina starptautiskās vides pārvaldības nostiprināšanu.

Vēl viens punkts, kas jāuzsver, ir lēmums apstiprināt tādu mehānismu izpēti procesa turpināšanu, kas uzlabo zinātnes un politikas mijiedarbību saistībā ar bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas pakalpojumiem, kas sniedz iespēju satuvināt zinātnes aprindas, lai sagatavotu labākus atzinumus turpmākai starptautiskai sadarbībai vides jomā.

Konkrēti saistībā ar klimata pārmaiņām ir jāatgādina, ka šis jautājums nebija šīs 25. sesijas darba kārtībā. Tomēr ir svarīgi atzīmēt lēmumu pieņemšanu par sadarbības attīstīšanu un jo sevišķi lēmumu par atbalstu Āfrikai dažādos vides jautājumos. Visus šos lēmumus aktīvi atbalsta Eiropas Savienība.

Prezidentūras organizētās Vides sanāksmes laikā UNEP 25. sesijas ietvaros ES un Āfrikas ministri puda atbalstu ciešākai sadarbībai vides jomā, un tajā arī tika apskatīts klimata pārmaiņu jautājums, jo Āfrika šajā saistībā ir īpaši neaizsargāts kontinents.

*
* *

Jautājums Nr. 10 (Bernd Posselt) (H-0060/09)

Temats: Eiropas karogs un himna

Kāda ir Padomes darbība, lai dalībvalstīs vēl vairāk iepazīstinātu un popularizētu Eiropas karogu un himnu, ko ar vārdiem 1926. gadā pirmoreiz ierosināja Čehijas iedzīvotājs grāfs Richard Coudenhove-Kalergi.

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Godājamais deputāts noteikti zina, ka emblēmu ar zelta zvaigžņu apli uz zila fona sākotnēji 1955. gadā pieņēma Eiropas Padome. Pēc tam, sākot ar 1986. gada 29. maiju, pēc valstu un valdību vadītāju iniciatīvas 1985. gada jūnijā Eiropadomē, Kopienas iestādes sāka izmantot šo emblēmu.

Tas pats attiecas uz L. Beethoven prelūdiju darbam "Oda priekam", kuru Eiropas Padome 1972. gadā pieņēma kā savu himnu. Pēc tam, pēc iepriekš minētās 1985. gada jūnija iniciatīvas, to pieņēma kā Eiropas iestāžu himnu.

Ļaujiet uzsvērt, ka jautājums par emblēmas un himnas labāku pārzināšanu un popularitāti katrā dalībvalstīs ir pilnībā attiecīgās dalībvalsts ziņā un ka Padome nav veikusi nekādus konkrētus pasākumus, lai sniegtu skaidrus paziņojumus šajā jautājumā. Tomēr Padome atbilstīgos gadījumos lieto emblēmu un himnu.

Visbeidzot, Padomē nekad nav apspriests jautājums par Eiropas himnas ar vārdiem sagatavošanu.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Μαρία Παπαγιωτοπούλου-Κασιώτου) (H-0062/09)

Temats: Ģimenei draudzīgas politikas jomas

Saskaņā ar saviem paziņojumiem par politiku Čehijas prezidentūra uzsver to, ka ikkatrs indivīds ne vien veido daļu no darbaspēka, tādējādi veicinot sabiedrības ekonomisko labklājību, bet arī kā vecāks ziedo laiku, enerģiju un naudu, lai rūpētos un audzinātu bērnus, kas ir nākotnes cilvēkkapitāls.

Kā Padome paredzējusi uzlabot ģimenei draudzīgu politikas jomu kvalitāti un stiprināt Eiropas pilsoņu tiesības uz izvēles brīvību un autonomiju attiecībā uz veidu, kādā viņu audzina un izglīto savus bērnus?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Godājamā deputāte ir uzdevusi ļoti svarīgu jautājumu. Mēs visi atzīstam grūtus uzdevumus, lai līdzsvarotu darba saistības ar ģimenes pienākumiem un privāto dzīvi.

Pirmām kārtā es vēlētos atgādināt, ka darba un ģimenes dzīves apvienošana ir jautājums, kuru Padome ir izskatījusi vairākkārt. Čehijas prezidentūra nav izņēmusi. Ģimenes lietu ministru neoficiālajā sanāksmē (2009. gada 4.—5. februārī) mēs uzsākām diskusiju par Barselonas mērķiem pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes jomā, kas 2002. gadā tika noteikti tikai kvantitatīvi. Čehijas prezidentūra uzsver bērnu aprūpes kvalitatīvos aspektus, kā arī līdz šim novārtā atstāto bērna interešu un ģimenes autonomijas principu īstenošanu, kas attiecas uz lēmumiem par darba, privātās un ģimenes dzīves apvienošanu. Čehijas prezidentūra arī uzsver vecāku neaizstājamo lomu bērnu agrīnajā aprūpē.

Padome jau ir arī pieņēmusi tiesību aktu, kura mērķis ir padarīt darba pasauli ģimenei draudzīgāku. Šajā ziņā Padomes Direktīva 92/85/EEK saistībā ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu garantē sieviešu darba ņēmējām vismaz 14 nedēļas ilgu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Parlaments un Padome kā likumdevēji pašlaik kopīgi strādā pie jauna Komisijas priekšlikuma, lai atjauninātu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma direktīvu, jo Komisija ir ierosinājusi pagarināt grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma minimālo periodu no 14 līdz 18 nedēļām, lai palīdzēt darba ņēmējai atgūties no dzemdību tūlītējās ietekmes, vienlaikus arī atvieglojot atgriešanos darba tirgū pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma beigām. Čehijas prezidentūra uzskata, ka šis tiesību akta priekšlikums ir viena no tās prioritātēm, un turpmākajos mēnešos vēlas panākt dalībvalstu vienprātību Padomē.

Turklāt Padome cer sadarboties ar Eiropas Parlamentu saistībā ar Komisijas priekšlikumu par jaunu direktīvu, kas aizstātu esošo Padomes Direktīvu 86/613/EEK par vienlīdzīgas attieksmes principu pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm. Savā ziņojumā par Direktīvas 86/613/EEK īstenošanu Komisija secināja, ka šīs direktīvas īstenošanas praktiskie rezultāti nebija pilnībā apmierinoši, vērtējot attiecībā pret direktīvas galveno mērķi, kas ir līdzstrādājošo dzīvesbiedru statusa uzlabošana.

Tādēļ Komisija ir ierosinājusi, ka tā dēvētajiem līdzstrādājošajiem dzīvesbiedriem pēc viņu izvēles būtu jāpiešķir tāda paša līmeņa sociālā aizsardzība, ko pašlaik izmanto pašnodarbinātie. Turklāt personīga izvēle attiecībā uz darba un ģimenes dzīves apvienošanu ir šīs diskusijas pamatā, un Komisija ir ierosinājusi, ka pašnodarbinātajām ir jāpiedāvā iespēja izmantot tādas pašas tiesības uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu kā darba ņēmējām.

Kā norādījusi godājamā deputāte, mūsu bērni ir mūsu nākotne. Darba un ģimenes dzīves apvienošana ir viena no lielākajām problēmām, ar ko mūsdienās saskaras strādājošās ģimenes Eiropā. Padome ir apņēmusies pildīt savu uzdevumu, lai palīdzētu mūsu pilsoņiem pašiem izdarīt izvēli attiecībā uz darba un ģimenes dzīves saskaņošanu.

*
* *

Jautājums Nr. 12 (Gay Mitchell) (H-0064/09)

Temats: Gaza un Rietumkrasts

Kā Padome plāno rīkoties, lai mēģinātu atjaunot mieru un sniegt humāno palīdzību Gazā un Rietumkrastā?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome ļoti nopietni uztver humāno situāciju gan Gazā, gan Rietumkrastā. Labvēlīgi dzīves apstākļi ir būtiski, lai nodrošinātu stabilitāti Palestīnas teritorijās. Tādēļ 2009. gada 26. janvārī tā piekrita, ka Eiropas Savienībai galvenais atbalsts un palīdzība ir jāsniedz šajās jomās: tūlītēja humānā palīdzība Gazas iedzīvotājiem, nelegālas ieroču un munīcijas kontrabandas novēršana, ilgstoša robežšķērsošanas vietu atvēršana, pamatojoties uz 2005. gada nolikumu par piekļuvi robežšķērsošanas vietām un pārvietošanos tajās, rehabilitācija un atjaunošana, kā arī miera procesa atsākšana.

Par ES humānās palīdzības faktisko nosūtīšanu ir atbildīga Komisija, kura var sniegt detalizētu informāciju par savu un partneru darbību, īpaši par ANO Palīdzības un darba aģentūras (UNRWA, citu ANO aģentūru un Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas (ICRC) darbību. ES ir vairākkārt aicinājusi Izraēlu atļaut nekavēti piegādāt humāno palīdzību Gazā. Savos 2009. gada 26. janvāra secinājumos Padome puda ES gatavību Rafahā atsākt ES Robežu palīdzības misiju EUBAM, tiklīdz to ļaus apstākļi, un izskatīt iespēju paplašināt atbalstu citiem robežšķērsošanas punktiem kā daļu no ES kopējās iesaistīšanās. Turklāt ES atbalstīja un aktīvi piedalījās „Starptautiskajā konferencē Palestīnas ekonomikas atbalstam Gazas atjaunošanai”, kas 2009. gada 2. martā tika organizēta Ēģiptē un kurā starptautiskā sabiedrība apņēmas piešķirt gandrīz 4500 miljonus USD ar ES kā galveno atbalsta sniedzēju. Arī šajā gadījumā Gazas veiksmīgas un ilgstošas atjaunošanas svarīgākos priekšnosacījumus uzsvēra gan Čehijas prezidentūra, runājot 27 dalībvalstu vārdā, gan KĀDP augstais pārstāvis J. Solana. PEGASE mehānisms, ar ko atbalsta sniedzēju konferencē iepazīstināja Komisija (B. Ferrero-Waldner), ir īpaša ES iniciatīva, kuras mērķis ir Gazai sniegtā atbalsta mērķtiecīga virzīšana Palestīnas Nacionālās Pašpārvaldes kontrolē.

Attiecībā uz Rietumkrastu ES 2007. gada vidū atsāka attiecības ar Palestīnas pašpārvaldi. Tā ir lielākais atbalsta sniedzējs, kas sniedz tiešu finanšu un tehnisko atbalstu Palestīnas valdībai. ES misijas EUPOLCOPPS mērķis ir sniegt konsultācijas un apmācību drošības un tiesu nozares reformu jomās. Palestīnas pašpārvalde ir pierādījusi, ka ir uzticams un efektīvs partneris, Gazas kara laikā nepieļaujot situācijas turpmāku pasliktināšanos Rietumkrastā.

Padome noteikti mudina panākt palestīniešu savstarpēju samierināšanu prezidenta Mahmoud Abbas vadībā, kuram ir galvenā nozīmē, lai panāktu mieru, stabilitāti un attīstību, un šajā saistībā atbalsta Ēģiptes un Arābu līgas starpniecības centienus.

Turklāt Padome ir pārliecināta, ka mieru šajā reģionā var vienīgi panākt, pabeidzot miera procesu, kas rada neatkarīgu, demokrātisku, blakusesošu un dzīvotspējīgu Palestīnas valsti Rietumkrastā un Gazā, kas mierā un drošībā dzīvo līdzās Izraēlai. Lai sasniegtu šo perspektīvu Padome atkārtoti aicina abas puses ievērot savas saistības, kas noteiktas ceļvedī un par ko panākta vienošanās Anapolē. Uzskatot, ka arābu miera iniciatīva ir stabils un piemērots pamats, lai panāktu visaptverošu Izraēlas un arābu konflikta risinājumu, ES ir apņēmusies šajā nolūkā sadarboties ar Četrinieku, jauno ASV administrāciju un arābu partneriem. Padome atzinīgi vērtē jaunā ASV Īpašā sūtņa Tuvo Austrumu jautājumos G. Mitchell iecelšanu un iesaistīšanos šajā reģionā un ir gatava ar viņu cieši sadarboties.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (Δημητρίου Παπαδημούλη) (H-0066/09)

Temats: Politiskās, diplomātiskās un ekonomiskās sankcijas pret Izraēlu

Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) ģenerālsekretārs ir satriekts par cilvēka dzīvības zaudēšanu un par palīdzības sniegšanu palestīniešiem (UNRWA) atbildīgās ANO aģentūras galvenās mītnes bombardēšanu Gazā. Amnesty International jau ir aicinājusi veikt izmeklēšanu par Izraēlas uzbrukumu ANO ēkai un tās nepārtrauktajiem uzbrukumiem neapbruņotiem civiliedzīvotājiem, apgalvojot, ka tas ir kara noziegums. Ir arī paustas bažas saistībā ar to, ka Izraēla izmanto bumbas, kas satur balto fosforu — toksisku vielu, kas izraisa ļoti smagus apdegumus. Tā lietošana pret civiliedzīvotājiem ir aizliegta vienā no protokoliem Ženēvas konvencijā par noteiktiem parastiem ieročiem.

Kāda būs Padomes rīcība, lai tiesātu Izraēlu Starptautiskajā krimināltiesā Hāgā par kara noziegumiem pret Palestīnas iedzīvotājiem, neskatoties uz Izraēlas noliegumiem? Kādas politiskas, diplomātiskas un ekonomiskas sankcijas tā noteiks Izraēlai, lai izbeigtu Palestīnas iedzīvotāju genocīdu un saņemtu atbildību par ES finansētu infrastruktūru iznīcināšanu Palestīnas teritorijā?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Kopš Gazas konflikta paša sākuma Padomes prezidentūra ir atkārtoti paudusi nopietnas bažas par upuriem civiliedzīvotāju vidū un ir nosodījusi uzbrukumus ANO ēkām.

Lūdzam godājamo deputātu pievērst uzmanību šiem secinājumiem, ko Padome pieņēmusi 2009. gada 26.—27. janvārī: “Eiropas Savienība pauž dziļu nožēlu par konfliktā zaudētajām dzīvībām, īpaši par zaudējumiem civiliedzīvotāju vidū. Padome atgādina visām konflikta pusēm, ka tām ir pilnībā jāievēro

cilvēktiesības un jāpilda savi pienākumi saskaņā ar starptautiskajām kara tiesībām, un tā cieši sekos izmeklēšanai par iespējami notikušajiem starptautisko kara tiesību pārkāpumiem. Šajā sakarā tā pienācīgi ņem vērā ANO ģenerālsekretāra Ban Ki-moon kunga paziņojumu Drošības padomei 21. janvārī.”

Padome turpina Izraēlai paust nopietnas bažas cilvēktiesību jomā visās augsta līmeņa sanāksmēs, pēdējoreiz ES ārlietu ministru vakariņās ar Izraēlas ārlietu ministru Tzipi Livni 2009. gada 21. janvārī. Turklāt Padomes prezidentūra kopā ar Eiropas Komisiju un KĀDP augsto pārstāvi ir vairākkārt kopīgi aicinājuši Izraēlu ļaut piekļūt Gazai un piegādāt humāno un atjaunošanas palīdzību.

Kopumā Padome uzskata, ka ir ļoti svarīgi saglabāt atvērtus visus diplomātisko un politisko kontaktu kanālus un uzskata, ka pozitīva pārliecināšana un dialogs ir efektīvākā pieeja, lai nodotu ES vēstījumus.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0067/09)

Temats: Energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu veicināšana

2008. gada pavasara Eiropadomē valstu un valdību vadītāji vienojās par turpmāku Enerģētikas nodokļu direktīvas pārskatīšanu, kuras mērķis ir veicināt atjaunojamo energoresursu procentuālās attiecības palielināšanu no kopējās izmantotās enerģijas.

Energoefektivitātes palielināšana ir viens no ātrākajiem, drošākajiem un lētākajiem veidiem, kā samazināt ES atkarību no trešo valstu energoresursiem, samazināt enerģijas patēriņu un ierobežot CO2 emisijas, kā arī Eiropas valsts izdevumus par enerģijas rēķiniem.

Ņemot vērā nepieciešamību palielināt energoefektivitāti, vai Eiropas Savienības Padome varētu norādīt, vai tā plāno 2009. gada pavasara Eiropadomes darba kārtībā iekļaut Enerģētikas nodokļu direktīvas pārskatīšanu, kā arī Eiropas tiesisko regulējumu saistībā ar PVN un Eiropas struktūrfondu regulējumu, lai veicinātu energoefektivitāti un atjaunojamās energoresursus?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

2009. gada pavasara Eiropadome tiks aicināta vienoties par konkrētu virzienu kopumu, kuru mērķis ir uzlabot Savienības enerģētisko drošību un vidējā un ilgākā termiņā. Tas ietvers centienus veicināt energoefektivitāti saskaņā ar 2. Stratēģisko enerģētikas pārskatu. Tomēr pašlaik Eiropadomes nolūks nav īpaši risināt tādus jautājumus kā Enerģētikas nodokļu direktīvas, Eiropas tiesiskā regulējuma saistībā ar PVN un Eiropas struktūrfondu regulējuma pārskatīšanu.

Attiecībā uz Enerģētikas nodokļu direktīvas pārskatīšanu Komisija ir norādījusi, ka 2009. gada aprīļa sākumā pēc pavasara Eiropadomes tā iesniegs paziņojumu un priekšlikumus par “zaļām” PVN likmēm. Padomes kompetentās struktūrvienības sāks izskatīt šo paziņojumu, tiklīdz Padome to saņems.

Attiecībā uz PVN tiesisko regulējumu Padome vakar panāca vienošanos par samazinātām PVN likmēm, kas jāpiemēro pakalpojumiem, kur vajadzīgs liels darbinieku skaits. Šis jautājums tiks turpmāk apspriests pavasara Eiropadomē 19. un 20. martā.

Visbeidzot, attiecībā uz struktūrfondu regulējumu Padome ir vienojusies par Komisijas priekšlikumu par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, lai ļautu saņemt finansējumu papildu energoefektivitātes produktiem. Energoefektivitāte ir visrentablākais veids, lai samazinātu enerģijas patēriņu, vienlaikus saglabājot līdzvērtīgu saimnieciskās darbības līmeni.

Šajā saistībā ir svarīgi aktivizēt pasākumus, lai uzlabotu ēku energoefektivitāti un enerģētikas infrastruktūru, lai veicinātu „zaļos” produktus un atbalstītu autobūves nozares centienus veicināt videi draudzīgākus transportlīdzekļus.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Bogusław Sonik) (H-0071/09)**Temats: Atšķirības starp atļauto autovadītāju alkohola līmeni asinīs ES dalībvalstīs**

1988. gadā Komisija ierosināja priekšlikumus par pieļaujamā alkohola līmeņa izmaiņām motorizēto transportlīdzekļu autovadītāju asinīs. Tomēr šīs izmaiņas netika pieņemtas. Daudzās dalībvalstīs, piemēram, Apvienotajā Karalistē, Itālijā, Īrijā un Luksemburgā, visiem transportlīdzekļu vadītājiem pieļaujamais alkohola daudzums asinīs ir noteikts 0,8 mg/l apmērā. Slovēnijā un Ungārijā, kurās nav atļauts vadīt transportlīdzekli nevienam, kurš ir lietojis pat nelielu daudzumu alkohola, visi autovadītāji ar šādu alkohola daudzumu asinīs izdarītu nopietnu pārkāpumu. Polijā noteikumi, kas reglamentē transportlīdzekļu vadīšanu un kas izklāstīti 1997. gada 20. jūnija Ceļu satiksmes likumā (Oficiālais vēstnesis Nr. 108, 2005, 908. punkts, kas vēlāk grozīts) nosaka pieļaujamo alkohola līmeni asinīs 0,2 mg/l apmērā.

Ņemot vērā pašreizējo tendenci standartizēt ceļu satiksmes tiesību aktus ar ES, vai Padome ir paredzējusi veikt pasākumus, lai standartizētu pieļaujamo alkohola līmeni asinīs autovadītājiem ES dalībvalstīs?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Viens no kopējās transporta politikas galvenajiem mērķiem ir efektīvi veicināt satiksmes negadījumu un cietušo skaita samazināšanu, kā arī uzlabot satiksmes apstākļus. Savā 2000. gada 26. jūnija rezolūcijā Padome uzsvēra, ka ir būtiski panākt progresu attiecībā uz vairākiem satiksmes drošības pasākumiem, arī tiem, kas saistīti ar braukšanu dzērumā. 2001. gada aprīlī Padome pieņēma secinājumus par Komisija 2001. gada 17. janvāra ieteikumu par maksimāli pieļaujamo alkohola koncentrāciju asinīs (AKA) transportlīdzekļa vadītājam. Šajos secinājumos dalībvalstis tika mudinātas rūpīgi izskatīt Komisijas ieteikumā minētos pasākumus, kuros cita starpā bija ierosināts noteikt maksimālo alkohola līmeni asinīs 0,2 mg/l apmērā tiem autovadītājiem, kuriem ir daudz lielāks risks izraisīt negadījumu, jo viņiem trūkst vadīšanas pieredzes uz autoceļiem. Vienlaikus iepriekš minētajos 2001. gada aprīļa secinājumos Padome atzīmēja, ka dažas dalībvalstis uzskata, ka uz maksimālo pieļaujamo alkohola koncentrāciju asinīs ir attiecināms subsidiaritātes princips, un tādēļ tā ir jāreglamentē valsts līmenī.

Savos 2006. gada 8.—9. jūnija secinājumos Padome piekrita, ka ir jāstiprina ceļu satiksmes drošības pasākumi un iniciatīvas Kopienas vai dalībvalstu līmenī, lai apkarotu braukšanu dzērumā/narkotiku iespaidā, cita starpā ar pasākumiem attiecībā uz pārrobežu sodu izpildi par pārkāpumiem. Šajā sakarā Padome uzskatīja, ka pasākumi cīņai pret braukšanu dzērumā/narkotiku iespaidā ir īpaši svarīgi.

*
* *

Jautājums Nr. 16 (Zita Pleštinská) (H-0077/09)**Temats: Invaliditātes apliecību saskaņošana Eiropas Savienībā**

Čehijas prezidentūras moto ir "Eiropa bez šķēršļiem". Tomēr Eiropas Savienībā joprojām ir atšķirīgi noteikumi par tādu personas apliecību savstarpēju atzīšanu, kurās norādīts, ka tās īpašniekam ir smaga invaliditāte. Savstarpējas atzīšanas sistēmā šajā jomā nedarbojas. Daudziem invalīdiem ir problēmas ārvalstīs, piemēram, viņi nevar izmantot invalīdiem paredzētās stāvvietas.

Vai prezidentūra apsver iespēju saskaņot smagas invaliditātes apliecības Eiropas Savienībā līdzīgi kā Eiropas veselības apdrošināšanas karti?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Godājamā deputāte ir uzdevusi ļoti svarīgu jautājumu. Mūsu pilsoņu mobilitāte ir Eiropas projekta pašā pamatā, un Padome apzinās invalīdu īpašās vajadzības šajā jomā.

Attiecībā uz tādu personas apliecību saskaņošanu, kurās var arī būt norādīts tas, kas apliecības īpašnieks ir invalīds, atgādinām, ka jautājums par vispārējām personas apliecībām ir valstu ziņā — dažas dalībvalstis šādas apliecības neizsniedz vispār.

Arī Eiropas veselības apdrošināšanas kartē nav iekļauti medicīniski dati un informācija par īpašnieka invaliditāti, jo šāda karte ir izveidota, lai vienkāršotu procedūras, nekaitējot valstu kompetences jomām attiecībā uz veselības aprūpes un sociālā nodrošinājuma organizāciju.

Iespējams, godājamā deputāte atceras, ka Padome pirms desmit gadiem jau rīkojās, lai atvieglotu invalīdu pārrobežu mobilitāti Eiropas Savienībā. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Padome pieņēma ieteikumu, ar ko ievieš standartizētu invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kas guva atzinību visā ES. Pagājušajā gadā Padome grozīja šo ieteikumu, lai ņemtu vērā Eiropas Savienības 2004. un 2007. gada paplašināšanās kārtas.

Padomes mērķis ir bijis nodrošināt, lai standartizētas invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes īpašnieks varētu izmantot invalīdu stāvvietas visās dalībvalstīs.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Justas Vincas Paleckis) (H-0080/09)

Temats: No ekonomiskās krīzes gūtā mācība

Eiropas Savienības nākotne lielā mērā būs atkarīga no jaunā finanšu plāna 2013.-2019. gadam prioritātēm, kas pašlaik tiek formulētas.

Kāda ir Padomes nostāja par šiem ES valstīm un ES kopumā svarīgajiem jautājumiem: kā mācība, kas gūta no pašreizējās finanšu, enerģētikas un pārtikas krīzes, tiks atspoguļots finanšu plānā? Kā jāformulē finanšu plāns, lai samazinātu vai pilnībā likvidētu šādu krīžu draudus nākotnē?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Godāmajam deputātam, protams, ir taisnība, norādot uz to, ka Eiropas Savienībai ir jāmācās no finanšu, enerģētikas un pārtikas krīzēm.

Tomēr paredzams, ka darbs pie nākamā finanšu plāna nesāksies līdz 2011. gadam. Tāpēc Padomei ir pārāgri ieņemt konkrētu nostāju attiecībā uz to, kā tieši būtu jāatspoguļo šī mācība.

Ir arī jāpatur prātā, ka Komisija šogad sagatavos pārskatu par pašreizējiem finanšu plāniem, un, visticamāk, ka šie jautājumi tiks apskatīti turpmākajās debatēs.

Pa to laiku Padome, cieši sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, ir aktīvi meklējusi piemērotus pasākumus, lai risinātu pašreizējo krīzi, kā arī novērstu turpmākas krīzes.

Dažos gadījumos šie pasākumi ir ietvēruši atbalstu no Eiropas Savienības budžeta. Piemēram, mēs mobilizējam papildu līdzekļus, lai atbalstītu ieguldījumus enerģētikas un platjoslas infrastruktūrās, reaģējot uz ekonomikas un enerģētikas krīzi. Mēs arī esam izveidojuši "pārtikas mehānismu", lai palīdzētu jaunattīstības valstīm palielināt lauksaimniecības produktivitāti, reaģējot uz pagājušā gada pārtikas krīzi.

Bet Eiropas Savienības reakciju uz šīm krīzēm nedrīkst reducēt līdz tās finanšu ieguldījumiem, ko neizbēgami ierobežo to tīrais apjoms.

Patiesi, liela daļa mūsu darbības, kuras mērķis ir novērst turpmākas finanšu krīzes, ir reglamentējoša. Piemēram, Otrā maksātnespējas direktīva, pārskatītā Kapitāla prasību direktīva un PVKIU direktīva nostiprinās noteikumus par finanšu iestāžu konsultatīvu uzraudzību. Vēl viens reglamentējošas reakcijas piemērs, šajā gadījumā reaģējot uz enerģētikas krīzi, ir gaidāmā Dabaszāģes piegādes direktīvas pārskatīšana, kas palielinās Savienības elastību attiecībā pret dabaszāģes piegādes pārtraukumiem.

Vēl citos gadījumos Savienības uzdevums, reaģējot uz krīzēm, ir bijis vērsts uz sadarbības sistēmas veicināšanu starp 27 dalībvalstīm, kā arī plašāk pasaules mērogā. Reaģējot uz finanšu, enerģētikas vai pārtikas krīzi, ES ir mēģinājusi cieši sadarboties ar starptautisko sabiedrību, lai izstrādātu globālu reakciju.

*
* *

Jautājums Nr. 18 (Marianne Mikko) (H-0083/09)**Temats: Deklarācija par 23. augusta pasludināšanu par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu**

Šovasar būs pagājuši 70 gadi kopš Molotova-Ribentropa pakta noslēgšanas. 1939. gada 23. augusta Molotova-Ribentropa pakts starp Padomju Savienību un Vāciju ar slepeniem papildprotokoliem sadalīja Eiropu divās interešu sfērās. Deklarācija 0044/2008, lai saglabātu šī pakta seku upuru piemiņu, guva 409 Eiropas Parlamenta deputātu atbalstu no visām politiskajām grupām. 2008. gada 22. septembrī to izziņoja Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un kopīgi ar deklarācijas parakstītāju vārdiem nosūtīja dalībvalstu parlamentiem. Padomju Savienības okupācijas ietekme uz postpadomju valstu iedzīvotājiem nav labi zināma Eiropā.

2008. gada 18. septembrī Bulgārijas parlaments pieņēma rezolūciju, nosakot 23. augustu par nacisma un komunisma upuru atceres dienu. Kādus pasākumus prezidentūra ir veikusi, lai mudinātu citas dalībvalstis pieminēt šo skumjo dienu?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome un tās prezidentūra ir informēta par Eiropas Parlamenta deklarāciju, kurā ierosināts 23. augustu pasludināt par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu. Kā atceras pati godājamā deputāte, šī deklarācija tika nosūtīta dalībvalstu parlamentiem. Izņemot godājamās deputātes sniegto informāciju saistībā ar Bulgārijas parlamentu, Padomei nav informācijas par to, kā valstu parlamenti vai citas dalībvalstis būtu reaģējušas uz šo priekšlikumu, un šis jautājums arī nav izvirzīts Padomē.

Čehijas prezidentūrai šis jautājums ir ļoti svarīgs — atbalsts staļinisma un nacisma upuru atceres dienas pasludināšanai saskaņā ar tās ilglaicīgajiem centieniem nostiprināt totalitārās pagātnes piemiņas Eiropas dimensiju. Prezidentūra Eiropas Parlamentā organizē publisku uzklaušīšanu par tematu “Eiropas apziņa un totalitārā komunisma noziegumi: pēc 20 gadiem”, kas notiks Briselē 18. martā. Totalitārā pieredze tiks apspriesta ar ekspertiem no ES dalībvalstīm, kā arī prezidentūras un ES iestāžu augstākā līmeņa pārstāvjiem.

Dzelzs priekškara krišanas 20. gadadiena ir cieši saistīta ar Prezidentūras moto “Eiropa bez šķēršļiem”. Tādēļ prezidentūra ir uzsākusi šo tematu, lai tas kļūtu par vienu no ES paziņojuma prioritātēm 2009. gadam. Prezidentūra ir cieši pārliecināta, ka ir ne vien jāpiemin “divdesmitgade” kā svarīgs Eiropas vēstures robežpunkts, bet arī jāizmanto šī vēsturiskā iespēja, lai izglītotu un veicinātu cilvēktiesības, pamatbrīvības, tiesiskumu un citas vērtības, kas ir ES pamatā.

Čehijas prezidentūras iecere ir nostiprināt piemiņas kopējo Eiropas dimensiju par totalitāro pagātni pirms 1989. gada, arī nostiprinot programmas „Eiropa iedzīvotājiem” 4. rīcību — Aktīva Eiropas atcere, kuras mērķis ir pieminēt nacisma un staļinisma upurus.

Ilgtermiņa mērķis ir Eiropas līmenī izveidot Eiropas atmiņas un apziņas platformu, sasaistot esošos valstu pasākumus un veicinot kopīgus projektus, kā arī informācijas un pieredzes apmaiņu, vislabāk ar ES atbalstu. Šī gada dzelzs aizkara krišanas 20. gadadiena un Čehijas ES Padomes prezidentūra ir ideāli piemērots brīdis, lai uzsāktu šādu iniciatīvu. Tomēr tas gandrīz noteikti būs ilgtermiņa process, kas norisināsies pēc Čehijas prezidentūras termiņa beigām.

*
* *

Jautājums Nr. 19 (Jens Holm) (H-0089/09)**Temats: Viltotu preču tirdzniecības apkarošanas nolīgums (ACTA)**

ACTA ietvers jaunu starptautisku kritēriju tiesiskajiem regulējumiem saistībā ar to, ko dēvē par “intelektuālā īpašuma” tiesību aizsardzību. ACTA faktiski ir tiesību akts. ASV valdības pārstāvis teica, ka nolīguma saturs tiks publicēts tikai pēc tam, kad puses būs vienojušās par faktisko tekstu⁽⁵⁾. Ja tā ir tiesa, parlamentiem nebūs iespējas pārbaudīt ACTA. ACTA būs slepena tiesību akta precedents, turpretim tiesību aktam Eiropas Savienībā ir jābūt pēc iespējas atklātākam.

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>

Es vēlētos uzdot Padomei šādus jautājumus:

vai galīgais projekts tiks publicēts pirms politiskas vienošanās Padomē? Vai parlamentiem būs pietiekami daudz laika, lai izskatītu ACTA pirms politiskas vienošanās Padomē? Vai Padome var nodrošināt, ka ACTA netiek klusi pieņemts parlamentu darba pārtraukuma laikā?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Daudzpusējā viltotu preču tirdzniecības apkarošanas nolīguma (ACTA) mērķis ir izveidot intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) aizsardzības kopēju standartu, lai cīnītos pret šo tiesību globāliem pārkāpumiem — īpaši viltošanu un pirātismu — un lai izveidotu starptautisku sistēmu, kas uzlabo intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Šos mērķus tiek mēģināts sasniegt, izmantojot trīs galvenos ACTA aspektus: starptautisko sadarbību, tiesību aizsardzības praksi un IĪT aizsardzības tiesisko regulējumu.

2008. gada 14. aprīlī Padome pilnvaroja Komisiju risināt sarunas par šo nolīgumu. Tomēr jautājumos, kas ir dalībvalstu kompetencē, cita starpā par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību krimināltiesību jomā, prezidentūra mēģinās panākt kopēju nostāju, lai virzītu uz priekšu sarunas dalībvalstu vārdā.

Komisija piedalās sarunās, apspriežoties ar Padomes ieceltajām kompetentajām komitejām. Jautājumus, kas ietilpst dalībvalstu kompetencē, pirms katras sarunu kārtas koordinē prezidentūra kompetentajās sagatavošanās struktūrvienībās, lai nodrošinātu, ka sarunās tiek atspoguļoti dalībvalstu viedokļi.

Godājamais deputāts var būt drošs, ka tāpat, kā tas ir saistībā ar visiem starptautiskiem nolīgumiem, saskaņā ar attiecīgajiem Līguma noteikumiem Parlaments piedalīsies nolīguma noslēgšanā. Tā kā vēl nav sasniegts juridiskā pamata galīgās noteikšanas posms, Padome nevar detalizēti atbildēt uz godājamā deputāta izvirzītajiem jautājumiem par procedūru.

Tomēr Padome ir informēta par to, ka Parlaments 2008. gada 18. decembrī pieņēma rezolūciju par šo jautājumu, pamatojoties uz G. Susta ziņojumu. Padome ir iepazinusies ar šo svarīgo rezolūciju un ar EP viedokļiem kopumā par šo jautājumu.

Padome saprot, ka Eiropas Parlamenta INTA komiteja saņemt visu to dokumentu kopijas, ko Komisija nosūta 133. panta komitejai, un ka tāpēc Parlaments ir pilnībā informēts par ACTA sarunām.

Komisija arī regulāri informē INTA komiteju par sarunu norisi. Turklāt Čehijas rūpniecības un tirdzniecības ministrs M. Říman Padomes vārdā runāja par šo jautājumu, uzstājoties INTA komitejā 20. janvārī, un atbildēja uz vairākiem godājamā deputātu jautājumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Kathy Sinnott) (H-0093/09)

Temats: Tiesību akti par autortiesībām

Man un daudziem maniēm vēlētājiem ir bažas saistībā ar ierosināto tiesību aktu par autortiesībām. Mani nesen informēja, ka šos priekšlikumus, iespējams, atliks opozīcijas dēļ. Vai Padome var man sniegt jaunāko informāciju par pašreizējo situāciju saistībā ar tiesību aktiem par autortiesībām attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas priekšlikumu, ar ko groza Direktīvu 2006/116/EK⁽⁶⁾ par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem? Vai Padome nodrošinās, lai priekšlikumiem nebūtu negatīva ietekme uz parastiem individuāliem mūziķiem, aktieriem, māksliniekiem u.c.?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome pašlaik izskata Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas priekšlikumu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem.

⁽⁶⁾ OV L 372, 27.12.2006., 12. lpp.

Šī direktīvas projekta galvenais mērķis ir uzlabot mazāk privileģētu izpildītāju, īpaši studijas sesiju mūziķu, sociālo stāvokli.

Padome ir pienācīgi ņēmusi vērā Eiropas Parlamenta paustos viedokļus par šo priekšlikumu, īpaši grozījumus, par kuriem balsoja Juridisko lietu komitejā, un ņems tos vērā turpmākās diskusijās.

Ņemot vērā to, ka priekšlikums joprojām tiek izskatīts, Padome pašlaik nevar ieņemt noteiktu nostāju šajā jautājumā.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Proinsias De Rossa) (H-0098/09)

Temats: ES un Baltkrievijas nolīgums, kas ļauj bērniem ceļot veselības atjaunošanas programmu ietvaros

Vai Padomes prezidentūra var norādīt, kāda ir tās pašreizējā vai plānotā rīcība, ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcijas par ES stratēģiju attiecībā uz Baltkrieviju (P6_TA(2009)0027) 5. punktu, kurā mudina Čehijas prezidentūru izvirzīt par prioritāti sarunas ar Baltkrievijas varas iestādēm par nolīgumu, kas darbotos visā ES, un ar kuru atļautu bērniem ceļot no Baltkrievijas un jebkuru ES dalībvalsti, kas organizē šādās atpūtas un veselības atjaunošanas programmas?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome ir informēta par nesenajām problēmām saistībā ar baltkrievu bērniem, kas ceļo palīdzības braucienos un brīvdienās uz vairākām Eiropas valstīm. Kontaktējoties ar Baltkrievijas iestādēm, vairākkārt ir uzsvērtā ilgtermiņa risinājuma atrašana šim jautājumam, pēdējoreiz ES un Baltkrievijas ministru trijotnes sanāksmē 2009. gada 27. janvārī. Padome atzīmē, ka pašlaik starp attiecīgajām valstīm un Baltkrievijas iestādēm notiek apspriedes, lai divpusēji risinātu bažas, kas radušās šajā saistībā, un ka vairākas dalībvalstis jau ir noslēgušas nolīgumus, kas nodrošina šādu braucienu turpināšanu. Padome turpinās cieši sekot šim jautājumam un vajadzības gadījumā vēlreiz to ierosinās, sazinoties ar Baltkrievijas iestādēm.

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Γεωργίου Τούσσα) (H-0101/09)

Temats: Lielāks vēža gadījumu skaits noplicinātā urāna šāviņu izmantošanas dēļ Kosovā

Pēdējos desmit gados ir strauji pieaudzis vēža gadījumu skaits Kosovas ziemeļos. Precīzāk, šajā periodā vēža gadījumu skaits Kosovskas Mitrovicas reģionā vien ir palielinājies par 200 %, salīdzinot ar desmit gadiem pirms NATO veiktās bombardēšanas bijušajā Dienvidslāvijā.

Turklāt ir zināms, ka dažu gadu laikā pēc tam, kad NATO beidza bombardēt šo reģionu, vismaz 45 itāliešu karavīri no NATO spēkiem Kosovā (KFOR) ir miruši, un 515 citi dažādu tautību karavīri ir nopietni saslimuši ar tā dēvēto "Balkānu sindromu", proti, no organisma saindēšanās ar noplicinātā urāna šāviņiem, ko izmantoja 1999. gada bombardēšanā.

Kāds ir Padomes skatījums uz arvien skaidrāk redzamajām traģiskajām sekām tam, ka NATO komandieri Kosovā izmantoja noplicinātā urāna šāviņus. Vai tā uzskata, ka šādu ieroču izmantošana ir kara noziegums, kura veicēji galu galā ir jāsauc pie atbildības pasaules iedzīvotāju priekšā?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome nav kompetenta šajā jautājumā un nevar paust viedokli par godājamā deputāta uzdoto jautājumu.

*
* *

Jautājums Nr. 24 (Jim Allister)(H-0103/09)**Temats: John Calvin**

Ņemot vērā John Calvin ārkārtīgi lielo devumu Eiropas reliģiskajā, politiskajā un sociālajā vēsturē, kā arī Eiropas apgaismošanā un attīstībā, kā Padome plāno atzīmēt viņa dzimšanas 500. gadadienu 2009. gada jūlijā?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome nav apspriedusi šo jautājumu, jo tas neattiecas uz Padomes darbības jomu.

*
* *

Jautājums Nr. 25 (Κωνσταντίνου Δρούτσα) (H-0108/09)**Temats: Aicinājums nekavējoties atbrīvot piecus Kubas patriotus, kas ir ieslodzīti ASV**

Desmit gadus pēc ieslodzīšanas pieci Kubas patrioti — Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González un René González — joprojām ir ieslodzīti ASV par fiktīviem nodarījumiem, šādi pārkāpjot viņu pamattiesības. Viņus tur šausmīgos apstākļos, un pat viņu radniekiem ir aizliegts apciemot šos cilvēkus.

Pašlaik tiek gatavota jauna starptautiska iniciatīva, lai nodrošinātu viņu tūlītēju atbrīvošanu. Līdz šim aicinājumu ir parakstījuši vairāk kā 500 ievērojami intelektuāļi un mākslinieki no visas pasaules.

Vai Padome nosoda piecu Kubas iedzīvotāju ilgstošo nelikumīgo ieslodzīšanu?

Kāda ir tās nostāja attiecībā uz valstu parlamentu, valstu un starptautisku masu organizāciju un ievērojamu personu aicinājumu nekavējoties atbrīvot piecus ieslodzītos Kubas patriotus?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome ir informēta par piecu Kubas pilsoņu ieslodzīšanu, kā arī par ASV iestāžu lēmumu piešķirt vīzas lielākajai daļai viņu ģimenes locekļu, vienlaikus atsakot piešķirt vīzu diviem no viņiem imigrācijas iemeslu dēļ.

Spriedumi un lēmumi par vīzu piešķiršanu atsevišķiem ģimenes locekļiem ir tikai ASV iekšējā kompetencē. Attiecībā uz attieksmi pret Kubas ieslodzītajiem un viņu ģimenēm — tas ir divpusējs jautājums starp ASV un Kubu, jo saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem valsts pilsoņu tiesību un interešu aizsardzība ārvalstīs ir attiecīgās valsts atsevišķa atbildība.

Padome vēlētos uzsvērt, ka ASV ir pienākums ievērot starptautiskos cilvēktiesību aktus, īpaši kā valstij, kas parakstījusi ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem, nodrošinot to personu cilvēktiesības, kam atņemta brīvība.

*
* *

Jautājums Nr. 26 (David Martin) (H-0109/09)**Temats: Ģenērisko zāļu konfiscēšana tranzītā Nīderlandē**

Attiecībā uz ģenērisko zāļu konfiscēšanu tranzītā Nīderlandē vai Padome var precizēt, kādēļ medikamenti tika konfiscēti, ņemot vērā to, ka Nolīguma par ar tirdzniecību saistītiem intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem (TRIPS) 51. panta zemteksta piezīme neuzliek par pienākumu pārbaudīt iespējamu patenta pārkāpšanu tranzītā esošām precēm?

Vai Padome uzskata, ka šīs konfiskācija ir pretrunā TRIPS nolīguma 41. pantam, kurā noteikts, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība nedrīkst veidot šķēršļus tirdzniecībai?

Vai Padome atbalstītu līdzīgu intelektuālā īpašuma tiesību noteikumu iekļaušanu kādā no jaunās paaudzes BTN (brīvās tirdzniecības nolīgumiem) vai citiem divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem?

Kāda būs Padomes rīcība, lai nodrošināt, ka ģenērisku zāļu piegādi jaunattīstības valstīm neizjauc līdzīgas konfiskācijas nākotnē?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Incidents, uz ko norādījis godājamais deputāts, tika apspriests PTO Ģenerālpadomes 2009. gada 3. februāra sanāksmē.

Šajā sanāksmē uzstājās 19 PTO locekļi, uzdodot jautājumus vai sniedzot komentārus. Pēc šīm diskusijām Eiropas Komisija uzsvēra šādus faktus:

– sūtījums ir īslaicīgi aizturēts un tāpēc nav konfiscēts;

– acīmredzot starp tiesību īpašnieku un zāļu īpašnieku tika panākta vienošanās par preču nosūtīšanu atpakaļ uz Indiju.

Komisija arī paskaidroja, ka šīs rīcības juridiskais pamats — Padomes Regula Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības — atbilst PTO noteikumiem, kas, protams, ietver TRIPS nolīgumu.

Eiropas Komisija atkārtoti norādīja uz savu nostāju TRIPS padomes sēdē 2009. gada 3. martā.

ES joprojām ir apņēmusies nodrošināt zāļu pieejamību un nesaskata nekādus konfliktus ar PTO noteikumiem un tās centieniem pārtvert viltotu preču sūtījumus. Eiropas Komisijas pārstāvji uzsvēra, ka Nīderlandes rīcība atbilda gan ar starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem, gan Nīderlandes valdības pienākumam aizsargāt pret zemas kvalitātes medikamentiem, un, visbeidzot — veicināt sabiedrības veselību kopumā.

Eiropas Savienība uzskata, ka tranzīta režīmā ir jābūt iespējamai preču kontrolei, ja ir pamatotas aizdomas par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem. 2007. gadā 40 % no visām aizturētajām viltotajām zālēm tik aizturētas tranzīta režīmā.

Attiecībā uz jautājumu par intelektuālā īpašuma aizsardzību tirdzniecības nolīgumos šis temats pašlaik tiek apspriests Padomē.

Saistībā ar zāļu piegādi par pieņemamu cenu jaunattīstības valstīs Eiropas Kopiena ir viena no vadošajām centienos PTO izveidot pastāvīgu, juridiski saprātīgu regulējumu šādai piegādei, īpaši ar TRIPS nolīguma pirmo grozījumu. Šo grozījumu ir ratificējusi Eiropas Kopiena un ievērojams skaits PTO dalībvalstu. Turklāt ES ir pieņēmusi vairākus iekšējus pasākumus, kas paredzēti, lai sasniegtu to pašu mērķi. ES arī piedalās daudzās programmās jaunattīstības valstīs, nodrošinot šīm valstīm plašāku piekļuvi zālēm.

*
* *

Jautājums Nr. 27 (Sajjad Karim) (H-0111/09)

Temats: Izraēla un Palestīna

Kādus pasākumus veiks Padome, lai atbalstītu ieroču tirdzniecības pārtraukšanu Izraēlai līdztekus jau veiktajiem ES pasākumiem, lai nepieļautu, ka ieroči nonāk Hamas rokās?

Vai Padome izdarīs spiedienu uz Hamas un Fatah, lai īstenotu "Nacionālās savienības nolīgumu", kas sagatavots ar Saūda Arābijas palīdzību (Mekas nolīgums, 2007. gada februāris)?

Vai Padome atbalstīs miera iniciatīvas no ASV puses, ja gaidāma pozitīvāka sarunu politika?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome neuzskata, ka starp abiem godājamā deputāta uzdotajiem jautājumiem var saskatīt kādu līdzību. Padome ir vairākkārt atzinusi Izraēlas tiesības aizsargāt savus iedzīvotājus pret teroristu uzbrukumiem, bet tikpat konsekventu atkātojusi — pēdējoreiz savos 2009. gada 26.-27. janvāra secinājumos — Izraēlas pienākumu izmantot šīs tiesības saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem.

Saistībā ar Hamas un Fatah attiecībām Padome noteikti mudina panākt palestīniešu iekšēju samierināšanu prezidenta Mahmoud Abbas vadībā, kurš ir svarīgākā persona, lai panāktu mieru, stabilitāti un attīstību. Šajā saistībā Padome ir atbalstījusi Ēģiptes un Arābu līgas starpniecības centienus, kuru rezultātā 26. februārī Kairā notika visu palestīniešu grupu sanāksme.

Lai miera procesu virzītu ārā no strupceļa, ļoti svarīga ir jaunās ASV administrācijas iesaistīšanās. Tāpēc Padome atzinīgi vērtēja jaunās ASV administrācijas agrīno iesaistīšanos, ko apliecināja senators G. Mitchell iecelšana Īpašā sūtņa amatā Tuvo Austrumu jautājumos, kā arī jaunās valsts sekretāres H. Clinton nesenā vizīte šajā reģionā. Pirmā četrinieka tikšanās ar valsts sekretāri H. Clinton atbalsta sniedzēju konferences ietvaros Šarmelšeiḥā 2. martā apstiprināja gan ES, gan ASV apņemšanos strādāt kopā ar pārējiem četrinieka dalībniekiem un arābu partneriem pie Tuvo Austrumu miera procesa risinājuma.

*
* *

Jautājums Nr. 28 (Ryszard Czarnecki) (H-0113/09)

Temats: Finanšu krīze un dalībvalstu ekonomikas sabrukums

Kāda ir Padomes pašreizējā reakcija un kā tā turpmāk reaģēs uz dalībvalstu ekonomikas sabrukumu, īpaši atsaucoties uz stāvokli Latvijā un zināmā mērā — Ungārijā?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Padome joprojām ir pārliecināta, ka ir ieviestas atbilstīgas struktūras, procedūras un instrumenti, lai novērstu turpmāku dalībvalstu ekonomikas sabrukumu un atgādina par savu 2008. gada 2. decembra lēmumu grozīt Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm⁽⁷⁾, lai saskaņā ar šo mehānismu no 12 miljardiem uz 25 miljardiem eiro palielinātu nesamaksāto aizdevumu summu, kas pieejama tām dalībvalstīm, kas atrodas ārpus eirozonas. Padome jau divas reizes ir nolēmusi izmantot šo mehānismu, lai apmierinātu Latvijas un Ungārijas finansēšanas vajadzības.

Turklāt, kā to zina godājamais deputāts, 2009. gada 1. martā valstu vai valdību vadītāji neoficiālā sanāksmē apsprieda pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi un vienojās īpaši par šādu rīcību: atjaunot atbilstīgus un efektīvus finansēšanas nosacījumus ekonomikā; novērst samazinātas vērtības banku aktīvus; uzlabot finanšu iestāžu reglamentēšanu un uzraudzību; nodrošināt valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspēju.

Valstu vai valdību vadītāji arī atzina, ka pastāv izteiktas atšķirības starp dalībvalstīm Centrāleiropā un Austrumeiropā, un apņēmas pārskatīt atbalstu, kas jau darīts pieejams. Attiecībā uz banku nozari viņi apstiprināja, ka atbalsts banku mātesuzņēmumiem nedrīkst paredzēt nekādus ierobežojumus to meitas uzņēmumu darbībai ES uzņēmējās valstīs. Viņi arī atzina Eiropas Investīciju bankas (EIB) nozīmi, sniedzot finansējumu šim reģionam, un šajā saistībā atzinīgi novērtēja EIB, Pasaules Bankas un ERAB neseno paziņojumu par kopīgu iniciatīvu, lai atbalstītu banku nozari šajā reģionā un finansētu aizdevumus uzņēmumiem, ko skārusi globālā ekonomikas krīze.

Visbeidzot, Padome vēlētos apliecināt godājamajam deputātam, ka, cieši darbojoties ar Komisiju, tā aktīvi pārskatīs situāciju un veiks pasākumus, lai palīdzētu valstīm, kas saskārušās ar īslaicīgu nestabilitāti, vajadzības gadījumā izmantojot visus pieejamos instrumentus.

*
* *

⁽⁷⁾ OV L 352, 31.12.2008, 11. lpp.

Jautājums Nr. 29 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0121/09)**Temats: KĀDP Augstā pārstāvja Javier Solana Baltkrievijas apmeklējums**

KĀDP Augstais pārstāvis Javier Solana 2009. gada 19. februārī apmeklēja Baltkrieviju, kur viņš tikās ar prezidentu A. Lukashenko un ārlietu ministru S. Martynov, kā arī opozīcijas līderiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem.

Kā Padome vērtē šo sanāksmju saturu? Vai tās sniedz ieskatu turpmākajās ES un Baltkrievijas attiecībās? Kādi ir Padomes turpmākie plānotie pasākumi, reaģējot uz iepriekš minēto sanāksmju iznākumu?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Augstais pārstāvis J. Solana sanāksmi novērtēja kā pozitīvu, atvērtu un godīgu. Kā preses konferencē pēc privātās tikšanās ar prezidentu A. Lukašenko norādīja Augstais pārstāvis J. Solana: "tika pateikts viss, kas bija jāpasaka, tika kritizēts viss, kas bija jākritizē, un tika komentēts par visu, par ko bija jākomentē." Tika pausti labi zināmi vēstījumi un saņemtas konstruktīvas atbildes. Sanāksmē ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un opozīcijas līderiem, kas notika pirms tikšanās ar prezidentu un ārlietu ministru, visi pārstāvji pateicās Augstajam pārstāvim J. Solana par apmeklējumu un mudināja iesaistīties vēl vairāk, norādot, ka citas alternatīvas nav.

Padome pašlaik ir sākusi pārskatīšanas darbu saistībā ar vīzu aizlieguma pārtraukšanu, lai ņemtu vērā 13. aprīļa lēmumu. Šajā saistībā tā uzskata, ka augsta līmeņa apmeklējumu sniegtais ieguldījums ir ļoti vērtīgs, lai turpinātu šo darbu, un Padome turpinās cieši sekot notikumu gaitai Baltkrievijā. Tiek izskatīta Baltkrievijas dalība Austrumu partnerības iniciatīvā, ko Čehijas prezidentūra uzsāks Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada maija sākumā.

Kā tikšanās laikā vienojās Augstais pārstāvis J. Solana un ārlietu ministrs S. Martynov, starp ES un Baltkrieviju tiks uzsākts cilvēktiesību dialogs. Padomes sagatavošanās struktūrvienībās pašlaik tiek strādāts pie Baltkrievijas izpētes brauciena sagatavošanas, un, ņemot vērā tās iznākumu, tiks sāktas diskusijas par šāda dialoga formām, kas pēc tam būs jāapstiprina Padomei.

*
* *

Jautājums Nr. 30 (Pedro Guerreiro) (H-0124/09)**Temats: Nodokļu paradīžu likvidēšana**

Vai kāda dalībvalsts ir ierosinājusi nodokļu paradīžu likvidēšanu, īpaši Eiropas Savienībā?

Vai ES ir pieņēmusi kādu lēmumu, ierosinot dalībvalstīm likvidēt nodokļu paradīzes, kas atrodas to teritorijā?

Kādus pasākums ES veiks, lai likvidētu nodokļu paradīzes, cīnītos pret finanšu spekulācijām un iegrožos kapitāla brīvu apriti, īpaši Eiropas Savienībā?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2009. gada marta I sesijā Strasbūrā.

Eiropas Kopiena nodokļu jomā ir pieņēmusi vairākus pasākumus.

1977. gadā Padome pieņēma Padomes Direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā⁽⁸⁾. Šajā direktīvā ir atzīts, ka nodokļu nemaksāšana un nodokļu apiešana, kas notiek vairāk nekā vienā dalībvalstī, rada zaudējumus budžetā un pārkāpj taisnīgas nodokļu uzlikšanas principu, kā arī ietekmē kopējā tirgus darbību. Šī direktīva bija kā papildinājums Padomes Direktīvai 76/308/EEK par savstarpējo palīdzību pieprasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem. 2009. gada februārī Komisija ierosināja būtiski pārstrādāt šīs divas direktīvas, lai nodrošinātu lielāku dalībvalstu sadarbības efektivitāti un pārredzamību attiecībā uz tiešo

(8) OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.

nodokļu novērtēšanu un iekasēšanu, jo sevišķi atceļot šķēršļus, kas saistīti ar banku slepenību, daloties ar informāciju no trešajām valstīm un izveidojot jaunu administratīvu sistēmu, kuras pamatā ir laika ierobežojumi un pilnībā elektroniska saziņa. Šie priekšlikumi pašlaik tiek apspriesti Padomē.

Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem⁽⁹⁾ (Direktīva par nodokli par procentu ienākumiem no uzkrājumiem), kura stājas spēkā 2005. gada jūnijā, mēģina nepieļaut, ka privātpersonas izvairās no nodokļiem par ieņēmumiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem, paredzot informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Direktīva par nodokli par procentu ienākumiem no uzkrājumiem attiecas uz gadījumiem gan Kopienas iekšienē, gan ārpus tās.

– Situācijās Kopienas iekšienē Direktīva par nodokli par procentu ienākumiem no uzkrājumiem paredz, ka dalībvalstīm ir jāapmainās ar informāciju par procentiem, ko saņēmuši nerezidenti investori. 2008. gada 2. decembrī Padome atzinīgi novērtēja Komisijas priekšlikumu paplašināt tās piemērošanas jomu un aicināja panākt diskusiju ātru norisi.

– Situācijās ārpus Kopienas nolīgumi par nodokli par procentu ienākumiem no uzkrājumiem, kurus Kopiena noslēdza ar piecām trešajām valstīm, ievieš līdzīgus vai līdzvērtīgus pasākumus tiem, kas ir piemērojami Kopienā. Komisija ir iesaistīta sarunās par nodokļa par procentu ienākumiem no uzkrājumiem tīkla paplašināšanu citās trešajās valstīs.

Papildus šīm direktīvām Padome ir pilnvarojusi Komisiju risināt sarunas par tā dēvētajiem “krāpšanas apkarošanas” nolīgumiem starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puse, un trešajām valstīm, no otras, lai nodrošinātu efektīvu administratīvu atbalstu un piekļuvi informācijai attiecībā uz visu veidu ieguldījumiem, sevišķi fondos un trestos.

Šajā saistībā kā pagaidu nolīgums ir piemērots nolīgums ar Šveici, un tiek gaidīts, līdz to ratificēs visas dalībvalstis, un pašlaik notiek sarunas par nolīgumu ar Lihtenšteinu.

Visbeidzot, 2008. gada maijā Padome pieņēma secinājumus par nepieciešamību nostiprināt centienus cīņā pret krāpšanu ar nodokļiem un izvairīšanos no nodokļu nomaksas visā pasaulē, nodrošinot labas pārvaldības principu īstenošanu nodokļu jomā, piemēram, pārredzamības, informācijas apmaiņas un godīgas nodokļu konkurences principus. Pēc šiem secinājumiem Komisija risina sarunas par labas pārvaldības pantu iekļaušanu divpusējos nolīgumos ar 14 valstīm (Indonēziju, Singapūru, Taizemi, Vjetnamu, Bruneju, Filipīnām, Malaiziju, Ķīnu, Mongoliju, Ukrainu, Irāku, Lībiju, Krieviju un Dienvidkoreju) un 8 reģioniem (Karību, Klusā okeāna, 4 Āfrikas reģioniem, Centrālameriku, Andu Kopienu).

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 37 (Zdzisław Kazimierz Chmielewski) (H-0073/09)

Temats: “Nejauša viesabonēšana”

Apspriedēs par priekšlikumu par kopēju tiesisko regulējumu attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187) balsotāji manā vēlēšanu apgabalā (divos reģionos pie Polijas un Vācijas robežas) vērsa manu uzmanību uz “nejaušas viesabonēšanas” jautājumu.

Nejauša viesabonēšana ietver netīša savienojuma izveidi ar ārvalstu tīklu, izmantojot mobilo tālruni pierobežas reģionā. Nešķērsojot robežu, šādu reģionu iedzīvotāji var uztvert kaimiņvalsts mobilo tālrunu operatora apraides signālu un tā rezultātā maksā daudz lielāku cenu par zvaniem un tekstu, un datu pārraidēm.

Vai Komisija ir informēta par šo problēmu? Kādi pasākumi tiks veikti vai jau ir veikti, lai izbeigtu šīs mobilo tālrunu lietotāju ievērojamās neērtības pierobežas apgabalos.

⁽⁹⁾ OV L 157, 26.06.2003, 38. lpp.

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta godājamā deputāta minēto problēmu saistībā ar dažu lietotāju netīšu viesabonēšanu, īpaši pierobežas reģionos. Šajā saistībā saskaņā ar Viesabonēšanas regulas⁽¹⁰⁾ 7. panta 3. punktu valstu regulatīvām iestādēm jābūt gatavām attiecībā uz īpašajiem netīšās viesabonēšanas gadījumiem kaimiņu dalībvalstu robežreģionos.

Šajā sakarā pēc Komisijas aicinājumu Eiropas Regulatoru grupa ir iekļāvusi netīšu viesabonēšanu savos ziņojumos par viesabonēšanas kritērijiem, no kuriem pēdējais tika publicēts šī gada janvārī. Saskaņā ar šiem ziņojumiem lielākā daļa operatoru ir atzinuši netīšās viesabonēšanas problēmu. Tomēr operatori apgalvo, ka tā nav būtiska problēma, jo kaitējums radās tikai dažiem patērētājiem.

Daudzi pakalpojumu sniedzēji ir ieviesuši vairākus mehānismus, lai novērstu netīšu viesabonēšanu. Pakalpojumu sniedzēju vietnēs ir vispārēji pieejama informācija, un gadījumos, kad tika atklāta īpaša problēma (piemēram, starp Ziemeļīriju un Īrijas Republiku), pakalpojumu sniedzēji piemēroja papildu pasākumus, lai nodrošinātu, ka patērētāji ir informēti par problēmu, dažos gadījumos piedāvājot īpašus individuālus tarifus. Saskaņā ar iepriekš minētajiem ziņojumiem lielākā daļa pakalpojumu sniedzēju arī ziņoja, ka gadījumos, kad nejauša viesabonēšana notiek netīši, maksu par to atceltu, parādot labo gribu. Turklāt Komisija uzskata, ka Īrijas un Apvienotās Karalistes iestāžu uzsāktā iniciatīva, izveidojot kopīgas darba grupas šī jautājuma izpētei, ir ļoti labs piemērs citiem.

Jautājumu par netīšu viesabonēšanu Komisija izskatīja arī saistībā ar tās pārskatu par Viesabonēšanas regulas darbību, kas tika iekļauts Komisijas 2008. gada 23. septembrī pieņemtajā paziņojumā⁽¹¹⁾. Komisija atzīmēja, ka pašreizējā Viesabonēšanas regulā ieviestais pārredzamības pienākums viesabonēšanas laikā klientus informēt par cenu ir palīdzējis patērētājiem uzzināt par netīšu viesabonēšanu. Ņemot vērā šo situāciju, kā arī to, ka ir reaģējušas VPI un dalībvalstu administrācijas, divpusēji strādājot pie šīs problēmas risināšanas un panākot vairākas vienošanās, Komisija neuzskatīja, ka būtu atbilstīgi regulā šajā saistībā ieviest papildu noteikumus. Tomēr Komisija turpinās uzraudzīt šo situāciju, lai nodrošinātu vienotā tirgus līdzsvarotu darbību un patērētāju aizsardzību.

*
* *

Jautājums Nr. 38 (Lambert van Nistelrooij) (H-0102/09)

Temats: Problēmas ar zvanīšanu uz neatliekamās palīdzības dienesta numuru 112 pierobežas apgabalos

Problēmas ar mobilo tālrunu tīkliem pierobežas apgabalos var saasināt bīstamas situācijas, jo netīša tīkla maiņa var aizkavēt vai pārtraukt savienojumu ar neatliekamās palīdzības dienesta numuru 112, un tas var nozīmēt, ka cilvēkus neviļus savieno ar ārvalstu ārkārtas izsaukumu centrāli.

Vai Komisija ir informēta, ka pašreizējā situācijā tie mobilo tālrunu lietotāji, kuri zvina uz Eiropas neatliekamās palīdzības dienesta numuru 112 no savām mājām valsts pierobežas apgabalos, nezinot, ka viņus savieno ar ārvalstu tīklu ar labāku pārklājumu, atklāj, ka ir piezvanījuši ārvalstu izsaukumu centrālei?

Vai Komisija ir informēta par problēmu, ka sakari var tikt pārtraukti, ja mobilaais tālrunis uztver jaudīgāku ārvalstu tīklu un pēc tam izveido savienojumu ar šo tīklu?

Vai Komisija zina, ka ārkārtas izsaukumu centrālei nav aktīvas atzvanīšanas politikas un ka tādējādi var notikt tā, ka zvanītājs, kurš, piemēram, panikā skaidro savu situāciju Nīderlandes 112 centrālei, zvina vidū tiek pārtraukts, pēc tam zvanot vēlreiz, tiek savienots ar Vācijas 112 centrāli ar visām iespējamajām valodas problēmām, ko paredz šāda situācija?

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 717/2007 (2007. gada 27. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK.

⁽¹¹⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par rezultātiem, pārskatot Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK darbību (COM(2008)580, galīgā redakcija).

Kādus pasākumus (kas nav aktīva atzvanīšanas politika) Komisija ierosina, lai nodrošinātu, ka iedzīvotājiem pierobežas apgabalos atbild viņu valodā, kad tie zvana uz Eiropas neatliekamās palīdzības dienesta numuru 112?

Atbilde

(EN) Par neatliekamās palīdzības dienestu organizāciju un atbildēm uz zvaniem uz numuru 112 ir atbildīgas dalībvalstis, tostarp to politiku par rīcību saistībā ar pārtrauktiem zvaniem, valodas iespējām vai ārkārtas situāciju risināšanas protokolliem pierobežas apgabalos starp valstīm vai reģioniem.

Komisija ir cieši uzraudzījusi ES noteikumu īstenošanu saistībā ar numuru 112 dalībvalstīs un ir uzsākusi 17 pārkāpumu procedūras pret dalībvalstīm, kuras nav ievērojušas attiecīgos ES tiesību aktu noteikumus⁽¹²⁾. Trīspadsmit no šīm lietām pašlaik ir izbeigtas pēc korigējošu pasākumu veikšanas attiecīgajās valstīs. Citās jomās, kurās saskaņā ar ES tiesību aktiem nav konkrētu prasību, piemēram, saistībā ar zvaniem uz 112 dažādās valodās, Komisija ir veicinājusi labāko praksi dalībvalstīs, izmantojot dažādas struktūrvienības, piemēram, Komunikāciju komiteju un Ekspertu grupu neatliekamās piekļuves lietās.

Komisija ir informēta par godājamā deputāta minēto iespējamo problēmu, ko rada tas, ka dažus mobilo pakalpojumu abonentus, kuri ārkārtas situācijā zvana uz 112, var ietekmēt netīša viesabonēšana un ka var tikt izveidots savienojums ar neatliekamās palīdzības dienestu blakus esošā dalībvalstī. Kaut arī pilnīga pārklājuma un pienācīgas atbildes trūkuma gadījumi ir reti, Komisija ir paredzējusi ierosināt šo jautājumu dalībvalstīm Komunikāciju komitejā un Ekspertu grupā neatliekamās piekļuves lietās, lai nodrošinātu atbilstīgu pasākumu ieviešanu šādu gadījumu risināšanai.

Turklāt Komisija uzrauga netīšās viesabonēšanas jautājumu saistībā ar Viesabonēšanas regulas īstenošanu un pārskatīšanu. Kā minēts Komisijas atbildē uz Zdzisław Kazimierz Chmielewski jautājumu H-0073/09, saskaņā ar Viesabonēšanas regulas⁽¹³⁾, 7. panta 3. punktu valstu regulatīvām iestādēm jābūt gatavām attiecībā uz īpašajiem netīšās viesabonēšanas gadījumiem kaimiņu dalībvalstu robežreģionos, kā arī tām reizi sešos mēnešos ir jāinformē par šādas uzraudzības rezultātiem Komisijai.

Turklāt saistībā ar Viesabonēšanas regulas⁽¹⁴⁾ pārskatīšanu Komisija atzīmēja, ka pašreizējā Viesabonēšanas regulā ieviestais pārrēķināšanas pienākums viesabonēšanas laikā klientus informēt par cenu ir palīdzējis patērētājiem uzzināt par netīšu viesabonēšanu. Ņemot vērā šo situāciju, kā arī to, ka ir reaģējušas valsts pārvaldes iestādes un dalībvalstu administrācijas, divpusēji strādājot pie šīs problēmas risināšanas un panākot vairākas vienošanās, Komisija neuzskatīja, ka būtu atbilstīgi regulā šajā saistībā ieviest papildu noteikumus. Tomēr Komisija turpinās uzraudzīt šo situāciju, lai nodrošinātu vienotā tirgus līdzsvarotu darbību un patērētāju aizsardzību.

Komisijas galīgais mērķis ir nodrošināt, lai Eiropas iedzīvotāji, kas nonākuši briesmās, var efektīvi piekļūt ārkārtas dienestiem visās dalībvalstīs, izmantojot numuru 112.

*
* *

Jautājums Nr. 39 (Krzysztof Hołowczyc) (H-0118/09)

Temats: Eiropas neatliekamās palīdzības dienesta numura 112 ieviešana

Saskaņā ar jaunāko Eiropabarometra 2009. gada 11. februāra aptauju numura 112 atpazīstamība sabiedrībā Kopienā nepavisam nav apmierinoša. Stāvoklis ir vēl sliktāks attiecībā uz piekļuvi šim numuram dalībvalstīs, neskatoties uz to, ka saskaņā ar programmu i2010 (eCall darbības nodrošināšana – Rīcības plāns (Trešais

⁽¹²⁾ Galvenokārt Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīvas) 26. pants.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 717/2007 (2007. gada 27. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK.

⁽¹⁴⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par rezultātiem, pārskatot Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK darbību (COM(2008)580, galīgā redakcija).

e-drošības paziņojums) – COM(2006)0723) šim numuram būtu jābūt vispārēji pieejamam un izmantojama Eiropas Savienībā.

Kādus pasākumus Komisija veiks, lai nodrošinātu šī projekta pilnīgu īstenošanu visā Kopienā?

Atbilde

(EN) Komisija ļoti aktīvi strādā, lai nodrošinātu, ka vienotais Eiropas neatliekamās palīdzības dienesta numurs 112 ir pieejams un efektīvi darbojas visā Eiropas Savienībā.

Komisija ir cieši uzraudzījusi ES noteikumu īstenošanu saistībā ar numuru 112 dalībvalstīs un ir uzsākusi 17 pārkāpumu procedūras pret dalībvalstīm, kuras nav ievērojušas attiecīgos ES tiesību aktu noteikumus⁽¹⁵⁾. Trīspadsmit no šīm lietām pašlaik ir izbeigtas pēc koriģējošu pasākumu veikšanas attiecīgajās valstīs.

Komisija ir arī veicinājusi dalībvalstu sadarbību un 112 numura labāko prakses piemēru apmaiņu, izmantojot dažādas struktūrvienības, piemēram, Komunikāciju komiteju un Ekspertu grupu neatliekamās piekļuves lietās, un tā arī strādā, lai padarītu numuru 112 pieejamāku visiem iedzīvotājiem, gatavojot ES telekomunikāciju noteikumu reformu un finansējot pētniecības projektus, piemēram, "eCall" un "Total Conversation".

Kā norādījis godājamais deputāts, Eurobarometra aptaujas par numuru 112 jaunākie rezultāti parāda, ka ir daudz iespēju labāk informēt ES pilsoņus, jo tikai viens no četriem respondentiem varēja pateikt, ka 112 ir neatliekamās palīdzības dienestu numurs visā Eiropas Savienībā. Tieši tādēļ Komisija ir arī devusi ieguldījumu izpratnes veidošanā par 112 numuru, sniedzot informāciju ES pilsoņiem, īpaši cilvēkiem, kuri ceļo Eiropas Savienībā, un bērniem, par to, kas ir 112, kā to izmantot un kā tas darbojas katrā dalībvalstī, tam veltot īpašu vietni⁽¹⁶⁾. Pagājušajā mēnesī Komisija kopā ar Parlamentu un Padomi pasludināja 11. februāri par Eiropas "112" dienu. Šajā dienā tika organizēti dažādi izpratnes un tīklu veidošanas pasākumi, un tie tiks organizēti katru gadu, lai veicinātu vienotā Eiropas neatliekamās palīdzības dienestu numura pastāvēšanu un izmantošanu visā Eiropas Savienībā.

Attiecībā uz i2010 iniciatīvu — tās īstenošana ir veiksmīga, un to atbalsta visas dalībvalstis. Lai iegūtu papildinformāciju, Komisija iesaka godājamajam deputātam iepazīties ar Komisijas atbildi uz rakstisko jautājumu E-6490/08. Jo sevišķi eCall standarti jau ir gandrīz sagatavoti, un nesen izveidotā Eiropas eCall īstenošanas platforma koordinēs un uzraudzīs eCall virzību visā Eiropā.

Komisija pauž atzinību par Parlamenta pausto interesi, cita starpā, 530 tā deputātiem parakstot 2007. gada septembra rakstisko deklarāciju par numuru 112. Komisija cieši uzraudzīs numura 112 efektīvu īstenošanu dalībvalstīs, bet pašlaik 112 ir viens no konkrētajiem rezultātiem, ko Eiropa var piedāvāt saviem pilsoņiem.

*

* *

Jautājums Nr. 40 (Elisabetta Gardini) (H-0115/09)

Temats: Tādu pakalpojumu pieņemšanas aizkavēšanās, kuru pamatā ir UMTS

Tā kā Eiropā ir vairāk kā 115 HSPA tīkli (HSPA ir jaunākā tehnoloģija, kas ļauj mobilo pakalpojumu lietotājiem lejupielādēt datus lielā ātrumā) un vairāk kā 35 miljoni lietotāju, UMTS tehnoloģijai, kura ir attīstījies no GSM, ir liela nozīme, un patērētāji to novērtē ne vien tādēļ, ka tā piedāvā daudzas priekšrocības.

Ja UMTS pakalpojumi turpinās attīstīties, tiesiskais regulējums paredz, ka būs jādara pieejama 900 MHz GSM josla, lai nodrošinātu to izmantošanu. Tomēr GSM direktīvas 87/372/EEK⁽¹⁷⁾ pārskatīšana krietni atpaliek no grafika, un dalībvalstis gaida, kad Komisija, Padome un Parlaments ieviesīs skaidrību šajos noteikumos.

(15) Galvenokārt Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīvas) 26. pants.

(16) <http://ec.europa.eu/112>

(17) OV L 196, 17.7.1987., 85. lpp.

Ņemot vērā kritisko finanšu situāciju Eiropā, ir jāatrod ātrs un reaģējošs veids, lai piešķirtu minēto joslu un reformētu attiecīgo direktīvu, lai atbalstītu mobilo sakaru uzņēmējdarbību. Tādēļ visiem likumdevējiem ir jāstrādā pie risinājuma visas Eiropas mērogā.

Kādus politiskus un tehniskus pasākumus Komisija ierosinās, lai nepieļaut turpmākus aizkavējumus, kas var ietekmēt Eiropas elektronisko sakaru nozari kopumā?

Atbilde

(EN) Atbildot uz godājamās deputātes jautājumu, Komisija noteikti uzskata, ka ir svarīgi darīt pieejamu 900 MHz GSM joslu citām mobilajām tehnoloģijām, lai sniegtu labumu patērētājiem un svarīgu atbalstu ES ekonomikai.

Atzīstot šo stratēģisko nozīmi, Komisija jau 2007. gada vidū ierosināja atcelt GSM direktīvu un darīt pieejamu GSM joslu.

Tas bija pilnībā saskaņā ar priekšsēdētāja J.-M. Barroso "labāka regulējuma" politiku un bija skaidrs signāls mobilo sakaru nozarei un dalībvalstīm.

Kaut arī mūsu iniciatīvu atbalstīja Padome un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, pēc Komisijas viedokļu apmaiņas ar Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju kļuva skaidrs, ka Komisijas ierosinātā procedūra Parlamentam nav pieņemama.

Ņemot vērā progresa nepieciešamību šajā steidzamajā jautājumā un ņemot vērā Parlamenta paustās bažas, Komisija sagatavoja jaunu priekšlikumu par GSM direktīvas grozīšanu.

Komisija uzskata, ka mums ir skaidri jānošķir šis politikas pasākums — padarīt 900 MHz joslu izmantošanu tehnoloģiski neitrālāku, atverot tās citām sistēmām, piemēram, UMTS — no tehniskajiem pasākumiem, kas precizē jauno sistēmu tehniskos nosacījumus to līdzāspastāvēšanai ar GSM, kā arī izvairoties no traucējumiem kopumā.

Šis politikas priekšlikums pašlaik ir otrā likumdevēja rokās, savukārt tehniskie pasākumi tiek veikti, izmantojot Radiofrekvenču spektra lēmumu, saskaņā ar kuru Komisija jau pārbaudīja UMTS saderību. Šajā nolūkā sagatavotais tehniskais lēmums, par ko panākta vienošanās ar dalībvalstu ekspertiem, ir sagatavots pieņemšanai, tiklīdz Parlaments un padome pieņems grozījumu direktīvu.

Komisija ir parādījusi apņemšanos atrast konstruktīvu risinājumu, iesniedzot atbilstīgus politikas un tehniskos risinājumus. Tagad Parlamentam un Padomei ir jāpilda savi pienākumi un ātri jāpieņem grozījumu direktīva.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0126/09)

Temats: ES pievienošanās sarunu gaita ar Turciju

Kā sacīja Eiropas komisārs paplašināšanas jautājumos Olli Rehn, "ES pievienošanās sarunas ar Turciju norit mērenā, bet stabilā tempā."

Kādi ir paši problemātiskākie jautājumi, kuros Turcijai ir jāīsteno nepieciešamās reformas, lai atbilstu Kopenhāgenas kritērijiem? Turcija ir valsts, kurai ir iespēja garantēt ES energoapgādes drošību. Kādas ir garantijas, ka pievienošanās sarunu laikā Komisija nepievērs acis uz nenokārtotiem problemātiskiem jautājumiem Turcijā, īpaši cilvēktiesību jomā, lai atrisinātu ES energoapgādes drošības problēmas?

Atbilde

(EN) Pievienošanās process joprojām norit veiksmīgi.

Tomēr sarunu norise pirmkārt un galvenokārt ir atkarīga no Turcijas spējas panākt atbilstību sarunu sākšanas kritērijiem, kā arī pieņemt un īstenot ar ES saistītās reformas.

Piemēram, Turcijas pašreizējais darbs nodokļu un sociālās politikas jomās ir jāpapildina ar līdzīgiem centieniem vides, konkurences, valsts iepirkuma, kā arī pārtikas drošības, veterinārās un fitosanitārās politikas jomās.

Turcijas politisko reformu centieniem ir jāuzņem ātrums, tostarp, piemēram, saistībā ar vārda brīvību vai cīņu pret korupciju.

Attiecībā uz enerģētiku gan Turcijai, gan ES var daudz ko gūt no ciešākas sadarbības enerģētikas jomā. Tomēr nekādā gadījumā ES energoapgādes drošība nevar būt svarīgāka par pievienošanās kritērijiem — ne cilvēktiesību, ne jebkurā citā jomā.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (Ryszard Czarnecki) (H-0114/09)

Temats: ES paplašināšanās un finanšu krīze

Vai pēc Komisijas domām finanšu krīze varētu palēnināt jaunu kandidātvalstu oficiālo pievienošanos?

Atbilde

(EN) Eiropas Savienība (ES) ir atkārtoti apņēmusies īstenot Rietumbalkānu valstu un Turcijas Eiropas perspektīvu. ES dalības perspektīva, kā arī ievērojams pirmspievienošanās atbalsts nodrošina šīm valstīm stabilitātes garantu, īpaši šajos starptautiskās finanšu krīzes laikos.

Pašreizējā krīze dažādās pakāpēs patiešām ir sasniegusi Rietumbalkānu valstis un Turciju. ES ir piedāvājusi krīzes atbalsta pasākumu kopumu šo valstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un ir gatava izskatīt turpmākus atbalsta pasākumus noteiktām paplašināšanās kandidātvalstīm, ja tas šķitīs vajadzīgi un iespējami. Šajā saistībā ir svarīgi uzsvērt, ka Eiropas Savienībai ir ļoti būtiska jauno tirgu ātra atvēršana mūsu kaimiņvalstīs.

ES pievienošanās grafiku pirmām kārtām nosaka gaita, kādā kandidātvalstis izpilda dalības nosacījumus un īsteno attiecīgās reformas. Pašreizējā krīze var vēl vairāk nostiprināt viņu motivāciju pievienoties.

ES apņemšanās saistīt Rietumbalkānu valstu un Turcijas nākotni ar Eiropu nav mainījusies. Komisija arī turpmāk netaupīs spēkus, lai sniegtu atbalstu šīm valstīm ceļā uz ES.

*
* *

Jautājums Nr. 52 (Jim Higgins)(H-0057/09)

Temats: Bioloģiski audzētas pārtikas ražošana

Vai Komisija var norādīt, vai tā ir gatava piešķirt papildu finansējumu, lai veicinātu bioloģiski audzētas pārtikas lielāku ražošanu?

Atbilde

(EN) Komisija ir iepriecināta atbildēt uz godājamā deputāta uzdoto jautājumu par bioloģisko ražošanu.

Godājamais deputāts jautā par papildu atbalstu bioloģiskajiem lauksaimniekiem. Iesākumā ir jāizskaidro, kā bioloģiskie lauksaimnieki var gūt labumu no KLP. Bioloģiskie lauksaimnieki gūst labumu no tiešajiem maksājumiem saskaņā ar pirmo pīlāru tāpat kā visi pārējie Eiropas lauksaimnieki. Jaunais 68. pants piedāvā iespēju dalībvalstīm izmaksāt īpašu papildu atbalstu bioloģiskajiem lauksaimniekiem.

Otrā pīlāra ietvaros uz bioloģiskajiem lauksaimniekiem var attiecināt vairākus pasākumus saskaņā ar Lauku attīstības programmām. Īpaši lauksaimniecības vides pasākumi tiek izmantoti, lai palīdzētu pāriet no tradicionālajām uz bioloģiskajām ražošanas metodēm vai lai kompensētu papildu izmaksas, kas izriet no bioloģiskās ražošanas, vai arī abus. Gandrīz visas Lauku attīstības programmas laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam ietver šādus pasākumus.

Komisija ir informēta, ka bioloģiskie ražotāji baidījās, ka pārtikas cenu kāpums pagājušajā gadā varētu samazināt pieprasījumu pēc bioloģiskiem produktiem. Tomēr attiecībā uz pieprasījumu šādu satraucošu pazīmju nav — pieprasījums pēc bioloģiskiem produktiem joprojām ir liels. Komisija arī aktīvi darbojas šajā jomā: pagājušajā gadā tā uzsāka veicināšanas kampaņu par bioloģisko lauksaimniecību, izveidojot pilnībā atjaunotu tīmekļa vietni. Tā arī ietver atklātu konkursu par jauna ES bioloģiskās lauksaimniecības logotipa radīšanu, kas tiks izmantots, sākot ar 2010. gada jūliju un kas atvieglos bioloģisko produktu tirdzniecību Eiropas Savienībā.

Par Komisijas politiku bioloģiskās lauksaimniecības nozarē tika panākta vienošanās 2004. gadā, izstrādājot 21 rīcības plānu. Gan Padome, gan Parlaments atzina, ka šīs konkrētās ražošanas nozares attīstības pamatā

ir jābūt pieprasījumam. Tas nozīmē, ka specifisku stimulu ieviešana, piemēram, ražošanas subsīdijas, faktiski izmainītu šīs nozares politiku. Pēc Komisijas domām, šāda rīcība pašlaik ir nepiemērota. Tomēr Komisija ir atvērta Lauku attīstības programmu pasākumu turpmākai nostiprināšanai attiecībā uz bioloģisko lauksaimniecību.

Nobeigumā jānorāda, ka Komisija uzskata, ka pašreizējais politikas kopums nodrošina līdzsvarotu atbalstu bioloģiskajai ražošanai un ka nav vajadzīgs papildu finansējums.

*
* *

Jautājums Nr. 53 (Justas Vincas Paleckis) (H-0075/09)

Temats: Finanšu instrumenti lauksaimniecības jomā

Lauksaimniecības nozare līdzīgi kā citas uzņēmējdarbības nozares Eiropas Savienībā pašlaik saskaras ar kredītu deficītu (īpaši apgrozāmajam kapitālam).

Komisija īpaši mudina izmantot mikrokredītus, kredītu garantijas, riska kapitālu un citus instrumentus, lai veicinātu mazos un vidējos uzņēmumus. Tomēr lauksaimniecībai parasti nav piemērojams finansējums saskaņā ar Eiropas Investīciju fonda (EIF) programmās (pretgarantijas, mikrokredīti).

Vai Komisija ir paredzējusi uzsākt izmaiņas šajā jomā? Vai tā plāno palielināt to jomu skaitu, kurās EIF var sniegt finanšu atbalstu?

Kādas varētu būt iespējas, lai izmantotu ES atbalstu, lai finanšu instrumentu veidā (mikrokredīti, garantiju portfelis, pretgarantijas) sniegtu finanšu palīdzību lauksaimniecības uzņēmējiem un uzņēmumiem lauku teritorijās?

Atbilde

(EN) Jaunie noteikumi par struktūrfondiem (SF) 2007.-2013. gadam ietver noteikumus, lai dalībvalstīs un Eiropas Savienības reģionos izstrādātu finansēšanas vadības instrumentus. Šajā saistībā ir izstrādāta Eiropas apvienoto resursu iniciatīva mazajiem, vidējiem un mikrouzņēmumiem (JEREMIE), lai apmierinātu vidējo un mikrouzņēmumu vajadzības attiecībā uz piekļuvi finansēm. Tomēr par šī instrumenta izmantošanu vai neizmantošanu lemj SF darbības programmu pārvaldības iestādes (PI).

Ja to atbilde ir pozitīva, iestādēm ir jāveic atbilstīgi pasākumi, lai valsts vai reģionālā līmenī izveidotu JEREMIE līdzdalības fondus. To galvenais pienākums ir arī lemt par to, vai atbalsts ir jāpiešķir, kaut arī tās saņem Komisijas atbalstu, lai sasniegtu labākos iespējamus rezultātus ilgtermiņā.

Līdzdalības fonda pārvaldnieks var būt Eiropas Investīciju fonds vai valsts kandidāts. Līdzdalības fondam ir jānosaka finanšu starpnieki, kuri savukārt organizē līdzekļus (aizdevumus, garantijas, riska kapitālu), lai sniegtu atbalstu galīgajiem atbalsta saņēmējiem. Galīgie saņēmēji var potenciāli iekļaut uzņēmumus no lauksaimniecības nozares. Tomēr šādā gadījumā ir skaidri jānodala saskaņā ar JEREMIE programmu atbalstītās darbības no lauku attīstības programmas atbalstītajām darbībām.

Lauku attīstības politika sniedz iespēju dalībvalstīm un reģioniem attīstīt finansēšanas vadības pasākumus un šādi nodrošināt labākas finanšu iespējas atbalsta saņēmējiem saskaņā ar lauku attīstības programmām. Tas ietver plašu rīcību spektru, piemēram, Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzfinansējumu izdevumiem saistībā ar darbību, kas ietver pabalstus, lai atbalstītu riska kapitāla fondus, garantiju fondus, aizdevumu fondus un pat procentu likmju subsīdijas ELFLA līdzfinansētajiem aizdevumiem.⁽¹⁸⁾

Dalībvalstis un reģioni jau ir ieviesuši vairākas finansēšanas vadības shēmas. Var minēt piemērus ar lauku attīstības programmām Portugālei, Saksijas – Anhaltai (Vācija) vai Korsikai (Francija). Pašlaik tiek apspriesti citi garantiju fondu priekšlikumi.

⁽¹⁸⁾ Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 71. panta 5. punktu ELFLA ieguldījums drīkst būt citā formā nekā neatmaksājams tiešs atbalsts. Tas ir sīkāk izskaidrots Komisijas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 49. – 52. pantā, kur ir norādītas vairāku finansēšanas vadības pasākumu iespējas un nosacījumi.

Šo noteikumu izmantošana saskaņā ar lauku attīstības programmām var palīdzēt atvieglot krīzes negatīvo ietekmi un nodrošināt labākas finansēšanas iespējas potenciālajiem atbalsta saņēmējiem lauksaimniecības nozarē.

*
* *

Jautājums Nr. 54 (Michl Ebner) (H-0076/09)

Temats: Integrētā kalnu resursu ilgtspējīgas attīstības un izmantošanas ES stratēģija

Eiropas Parlaments savā 2008. gada 23. septembra patstāvīgajā ziņojumā par lauksaimniecības stāvokli un perspektīvām kalnu reģionos aicināja Komisiju "sešu mēnešu laikā pēc šīs rezolūcijas pieņemšanas savas kompetences robežās izstrādāt integrētu ES stratēģiju kalnu apvidiem attiecībā uz to ilgtspējīgu attīstību un resursu izmantošanu (ES stratēģija kalnu apvidiem)".

Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz šo projektu? Kā Komisija nodrošinās šīs stratēģijas integrēšanu turpmākajās darba programmās?

Atbilde

(EN) Kā Komisija jau ir norādījusi atbildē uz godājamā deputāta ziņojumu, Komisija pašlaik nav paredzējusi īpašas un integrētas stratēģijas ierosināšanu kalnu reģioniem, kā tas ierosināts šajā ziņojumā⁽¹⁹⁾.

Tomēr tas nenozīmē, ka Komisija attiecībā uz lauksaimniecību kalnu reģionos turpinās rīkoties kā parasti.

Dažos reģionos ir vērojama pakāpeniska zemes apsaimniekošanas pārtraukšana, īpaši pastāvīgajās ganībās un stāvākās nogāzēs. Portugāle un Itālija ir starp tām dalībvalstīm, kurās šāda marginalizācija varētu novest pie lauksaimniecības pārtraukšanas.

Mums šie signāli ir jāuztver nopietni. Kalnu lauksaimniecības neesamība ne vien liks zaudēt iztikas līdzekļus tām ģimenēm, kuras gadu desmitiem ir veltījušas savu dzīvi šim lauksaimniecības veidam, bet arī graujoši ietekmēs plašāku saimniecisko darbību šajos reģionos. Daudzos kalnu reģionos lauksaimniecība ir lauku ekonomikas pamats; ja tā tiek likvidēta, tiek apdraudēts viss reģions. Kā piemēru var minēt tūrismu, kam vajadzīga kalnu lauksaimniecība.

Tādēļ Komisija vēlas kopā ar visām ieinteresētajām pusēm, piemēram, Parlamentu un Reģionu komiteju, kā arī pašiem kalnu lauksaimniekiem, sīkāk izskatīt pašlaik ieviesto politiku attiecībā uz kalnu lauksaimniecību. Komisija vēlas novērtēt konkrētās problēmas, jaunos izaicinājumus un turpmākas attīstības potenciālu — jā, turpmākas attīstības, jo tā ir pārliecināta, ka kalnu lauksaimniecībai joprojām ir liels potenciāls saistībā ar tūrismu (kvalitatīvu produktu, piemēram, vietējo saimniecību siera, ražošanu, vietējās un reģionālās tirdzniecības stratēģijas, atpūtas iespējas lauku saimniecībās u.c.).

Kad tas būs paveikts, mēs varēsim pārbaudīt, vai mūsu politiskā rīcība joprojām ir pietiekama un efektīva. Patiesībā mūsu rīcībā ir diezgan plašs instrumentu klāsts: tiešie maksājumi saskaņā ar pirmo pīlāru, kompensāciju maksājumu kalnu reģioniem, kas klasificēti kā mazāk labvēlīgi, un videi draudzīgas lauksaimniecības maksājumi; pēc "veselības pārbaudes" dalībvalstīm ir atļauts saglabāt dažas apvienotā atbalsta shēmas, lai uzturētu saimniecisko darbību reģionos, kurās ir maz vai nav citu ekonomisko alternatīvu; dalībvalstis var sniegt atbalstu reģioniem un nozarēm ar īpašām problēmām (tā dēvētie "68. panta" pasākumi), saglabājot savu nacionālo budžetu 10 procentu griestus tiešajiem maksājumiem un izmantojot šos līdzekļus vides pasākumiem vai, lai uzlabotu lauksaimniecības produktu kvalitāti un tirdzniecību; papildus šiem iepriekš minētajiem pasākumiem saskaņā ar Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) 2. pīlāru kalnu reģionu lauksaimniecību atbalsta, izmantojot palīdzību mežsaimniecībai, apstrādei un realizācijai, kvalitatīviem produktiem un dažādošanai (piemēram, tūrisma nozarē vai īstenojot kalnu kopienu vietējās attīstības stratēģijas).

Mums ir jānoskaidro, vai šis instrumentu kopums sasniedz galveno mērķi — nodrošināt kalnu lauksaimniecības ilgtspējīgu nākotni un nostiprināt šāda veida lauksaimniecību. Ja tā nav, mums ir jāatrod veidi, kā pielāgot politikas pasākumus.

⁽¹⁹⁾ Turpinājums M. Ebner ziņojumam par lauksaimniecības stāvokli un perspektīvām kalnu reģionos (2008/2066(INI)), kas nosūtīts Eiropas Parlamentam 2009. gada 29. janvārī.

Kādi ir turpmākie pasākumi? 2009. gada 31. martā Briselē pēc vairāku ES kalnu reģionu iniciatīvas un dažu šī Parlamenta deputātu milzīgiem personiskiem pūliņiem mēs izveidosim mūsu diskusiju sistēmu. Tam sekos konference, ko paredzēts organizēt 2009. gada jūlija sākumā Garmisch-Partenkirchen pilsētā, kurā mēs iepazīstināsim ar diskusijas pirmajiem rezultātiem.

Komisijai ir svarīgi, lai visas ieinteresētās puses aktīvi piedalās šajās diskusijās, lai iegūtu skaidru un pilnīgu priekšstatu par pašreizējo situāciju un to, kādi pasākumi ir vajadzīgi, lai nostiprinātu kalnu reģionu lauksaimniecību.

*
* *

Jautājums Nr. 55 (Evgeni Kirilov) (H-0117/09)

Temats: Bulgārijai un Rumānijai atņemtie lauku attīstības resursi

Vai Komisija ir paredzējusi papildu lauku attīstības pasākumu kopumus Bulgārijai un Rumānijai, ņemot vērā to, ka šīs valstis nesaņem nekādus modulācijas līdzekļus un ka tām ir jāsniedz tādas pašas finanšu iespējas, kā vecajām dalībvalstīm, lai risinātu jaunās problēmas, kas definētas “veselības pārbaudes” diskusijās?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar “veselības pārbaudes” nolīgumu papildu līdzekļi lauku attīstībai 15 “vecajām” dalībvalstīm būs pieejami no 2010. gada. Lielākā daļa “jauno” dalībvalstu saņems papildu “veselības pārbaudes” līdzekļus lauku attīstībai no 2013. gada, un Bulgārija un Rumānija — no 2016. gada, kad tām tiks piemērota obligātā modulācija, kad būs pabeigta tiešo maksājumu pakāpeniska ieviešana. Ļaujiet Komisijai atgādināt, ka papildu modulācijas līdzekļi tiek iegūti no tiešo maksājumu samazināšanas.

“Veselības pārbaudes” nolīgums nekādā veidā neizslēdz iespēju, ka Bulgārija un Rumānija var izmanto pašreiz pieejamos līdzekļus saskaņā ar to lauku attīstības programmām, lai risinātu jaunas problēmas. Ir iespējams nostiprināt rīcības saistībā ar bioloģisko daudzveidību, ūdens apsaimniekošanu, atjaunojamajiem energoresursiem, klimata pārmaiņām un piena ražošanas nozares pārstrukturēšanu. Valstis var vēl vairāk grozīt savas programmas, lai pareizi risinātu savas vajadzības, tostarp sagatavot jaunu rīcību priekšlikumus, kas pašlaik nav iekļauti to programmās.

Saistībā ar Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu Komisija ir ierosinājusi nostiprināt Kopienas centienus enerģētikas nozarē, attiecībā uz platjoslas pakalpojumiem lauku reģionos un klimata pārmaiņām, ietverot jaunās problēmas, kas identificētas Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) “veselības pārbaudē”.

Ja Padome un Parlaments apstiprinās Komisijas priekšlikumu, Bulgārija un Rumānija jau 2009. gadā saņems ievērojamas summu, un daļu no tās šīs valstis varēs tērēt jaunu problēmu risināšanai.

Pašlaik lauku attīstībai kopumā ir paredzēti 1,25 miljardi eiro, no kuriem 250 miljoni eiro — jaunām problēmām, kas noteiktas KLP “veselības pārbaudē”. Šī nauda tiks sadalīta starp visām dalībvalstīm un tai jābūt piešķirtai 2009. gadā.

Turklāt Komisija vēlētos atgādināt godājamajam deputātam, ka ar “veselības pārbaudi” visas jaunās dalībvalstis (ES12) gūs labumu no to tiešo maksājumu finanšu dotāciju palielināšanas — kopumā par 90 miljoniem eiro. Papildu nauda var būt pieejama saskaņā ar vispārējiem noteikumiem, lai saņemtu konkrētu atbalstu, piemēram, vides aizsardzībai vai uzlabošanai, lai novērstu grūtības piena ražošanas nozarē, liellopu gaļas ražošanas, kazkopības un aitikopības nozarēs, vai lai ieguldītu riska vadības instrumentos.

*
* *

Jautājums Nr. 56 (Alain Hutchinson) (H-0122/09)

Temats: Eksporta subsīdijas

2001. gadā ES apņēmas līdz 2013. gadam pakāpeniski likvidēt visas eksporta subsīdijas saviem lauksaimniecības produktiem. Tomēr laikā no 2006. līdz 2007. gada eksporta subsīdijām ES iztērēja ne mazāk kā 2,5 miljardus eiro. Kaut arī šīs summa, iespējams, samazinās, tā joprojām ir pārāk liela. Starptautiskajā kontekstā, ko raksturo pārtikas krīze un lauksaimniecības produktu cenu straujš kāpums, mums ir ātrāk jāatbrīvojas no šīm subsīdijām, kas rada dempinga efektu, kas ir nepanesams miljoniem mazo ražotāju jaunattīstības valstīs.

Vai Komisija var norādīt, izmantojot statistiku un grafiku, kādi tieši ir tās nolūki šajā jautājumā?

Atbilde

(EN) EK eksporta kompensāciju atkārtota ieviešana piena produktiem ir reakcija uz dramatisko pasaules tirgus cenu samazināšanos par 60 % pēdējos mēnešos, ko radījis pieprasījuma kritums. Un pretēji pašreizējai situācijai Eiropas Savienībā piena produktu ražošana palielinās noteiktās konkurējošās trešajās eksportētājvalstīs, piemēram, Jaunzēlandē, Brazīlijā un ASV.

Tādēļ eksporta kompensācijas ir jāuztver kā drošības sistēma un noteikti ne kā šķērslis 2003. gada Kopējās lauksaimniecības politikas reformā un turpmākajā "veselības pārbaudē" noteiktajai virzībai.

ES vienmēr ir ievērojusi savas starptautiskās saistībās attiecībā uz eksporta kompensācijām un darīs to arī turpmāk.

2005. gada 13.—18. decembrī Honkongā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ministru konferencē pieņemtajā ministru deklarācijā ir noteikts: "mēs piekrītam, ka līdz 2013. gada beigām ir vienlaikus jālikvidē jebkādas eksporta subsīdijas un jāpabeidz disciplīnas attiecībā uz visiem eksporta pasākumiem ar līdzvērtīgu ietekmi." EK kā PTO dalībniece ievēros savas deklarācijā paustās politiskās saistības, arī visu veidu eksporta subsīdiju likvidēšanas termiņu. Tomēr šīs saistības nosaka Dohas sarunu veiksmīga pabeigšana.

EK joprojām ir apņēmusies pabeigt Dohas sarunas un cer, ka 2009. gadā var panākt vienošanos. Pēc vienošanās EK savā grafikā norādīs detalizētu informāciju par eksporta kompensāciju likvidēšanu līdz 2013. gadam.

2006./2007. gadā EK informēja PTO par 1,4 miljardu, nevis 2,5 miljardu eiro iztērēšanu eksporta kompensācijām. Tas ir mazāk kā viena piektā daļa no PTO noteiktajiem eksporta subsīdiju maksimālās robežas.

*

* *

Jautājums Nr. 57 (Κατερίνα Μπατζελή) (H-0123/09)

Temats: ASV saimniecību likumprojekts

Ekonomiskā recesija ietekmē ražotājus un ekonomikas nozares Eiropas un pasaules līmenī, radot nepieciešamību izstrādāt jaunas politikas jomas, lai risinātu jautājumus šajās sfērās. Nesen ASV valdība iesniedza jaunu lauksaimniecības politikas likumprojektu (saimniecību likumprojekts), kas paredz lielākus atbalsta pasākumus lauku saimniecību ienākumiem, risku nodrošinājumu un jaunas apdrošināšanas sistēmas, kas kopā ar koordinētiem un integrētiem pasākumiem (jauno ACRE un CCP) kompensēs lauksaimnieku ieņēmumu zaudēšanu, ko rada traucējumi tirgos.

Vai Komisija, meklējot jaunus atbalsta pasākumus ieņēmumiem no lauksaimniecības, plāno veicināt līdzīgu pasākumus Eiropas ražotājiem, lai Eiropas lauksaimnieki netiek nepienācīgi atbalstīti salīdzinājumā ar ASV lauksaimniekiem?

Vai Komisija uzskata, ka pašreizējie KLP mehānismi un PTO nolīgumi pašlaik nodrošina lauksaimniecības produktu pastāvīgu piekļuvi starptautiskajam tirgum?

Vai Komisija apsvērs to, ka Amerikas lauksaimniecība, neskatoties uz tās atšķirīgajām ekonomiskajām un sociālajām īpašībām, tiek atbalstīta ar lielāku budžetu, nekā Eiropas lauksaimniecību?

Atbilde

(EN) Finanšu krīzes ietekme uz reālo ekonomiku ir radījusi ievērojamu saimnieciskās darbības palēnināšanos, kas vienlaikus ietekmē visas lielākās ekonomiski attīstītās valstis. Kaut arī kopumā lauksaimniecības nozare ir elastīgāka, nekā citas nozares, ir sagaidāms, ka arī tā saskarēs ar būtiskām problēmām, īpaši attiecībā uz pieprasījuma palielināšanos un saimniecību ienākumiem. Neviena no šīm problēmām mums nenorāda, ka jebkādi pašreizēji PTO noteikumi traucētu mums piekļūt starptautiskajiem tirgiem.

Eiropas lauksaimnieki saņem stabilu ienākumu atbalstu, izmantojot vienoto maksājumu shēmu. Tas ir efektīvs instruments, lai nodrošinātu lauksaimnieciskās ražošanas nepārtrauktību visā Eiropas Savienībā. Tas ir arī uz tirgu vērsts risinājums, kurā lauksaimnieki izdara lēmumus par ražošanu, pamatojoties uz tirgus informāciju. Amerikas lauksaimnieki var izmantot vairākus dažādu veidu riska vadības instrumentus; šādas iespējas ir arī ES lauksaimniekiem, bet Eiropas Savienībā mēs esam izvēlējušies risināt jautājumu par riskiem

atšķirīgā veidā. Tas ir atkarīgs no tādiem faktoriem kā ražošanas struktūras, budžeta plānošana un lauksaimniecības atbalsta mērķi.

Veicot gan iekšējus, gan ārējus pētījumus, mēs esam izskatījuši, ko Eiropas Savienībai paredzētu ienākumu apdrošināšanas sistēma. Ir secināts, ka šāda sistēmai būtu vajadzīga saskaņota ienākumu definīcija visās 27 dalībvalstīs, tā uzliktu lielu administratīvo slogu un būtu ļoti dārga un atšķirīga attiecībā pret budžeta izmaksām, savukārt KLP ir fiksēts budžets pa noteiktiem budžeta periodiem. Turklāt KLP jau pastāv vairāki instrumenti, kas paredzēti, lai mazinātu būtisku cenu vai ražošanas izmaiņu ietekmi, piemēram, traucējumu klauzulas un intervences mehānismi vairākās lauksaimniecība nozarēs, un ārkārtas apstākļos — valsts atbalsts lauksaimniecības apdrošināšanas sistēmām un palīdzības maksājumiem katastrofu gadījumā. Turklāt ar “veselības pārbaudi” mēs sniedzam dalībvalstīm iespēju izmantot daļu no to tiešo maksājumu dotācijām riska vadības pasākumiem.

Attiecībā uz turpmāko finanšu plānu Eiropas Komisija pašlaik veic budžeta pārskatīšanas procedūru. Tās mērķis ir noformulēt atbilstīgus nākamā budžeta mērķus. Kad būs panākta vienošanās par šiem mērķiem, var sākties apspriedes par faktiskajām summām, kas vajadzīgas, lai sasniegtu noteiktos mērķus. Protams, šajā procesā Komisijai svarīgs aspekts ir tas, kā vislabāk veicināt Eiropas lauksaimnieku konkurētspēju. Tomēr lauksaimnieku konkurētspēja ne vienmēr ir atkarīga no lauksaimniecības politikas jomām veltītā budžeta apjoma, bet arī no atbalstītās politikas veidiem un kopējās vides, kādā lauksaimnieki darbojas.

*
* *

Jautājums Nr. 58 (Εμμανουήλ Αγγελάκας) (H-0038/09)

Temats: Eiropas plašsaziņas līdzekļu organizācija un ar Eiropu saistītas informācijas izplatīšana dalībvalstīs

Mēģinot cīnīties pret demokrātijas trūkumu, Komisija ir uzsākusi daudzas ES sabiedrības informēšanas iniciatīvas un centusies palielināt Eiropas jautājumu atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos. Šajā nolūkā ir veikti atzinīgi vērtējami pasākumi Eiropas tīmekļa vietnē, Europarl TV, Euronews un citās vietnēs. Pašreizējā tendence “kļūt globālam” izraisa reakciju galvenokārt no labi izglītotu eiroskeptiķu puses, kuri pārvalda vismaz angļu valodu.

Vai Komisija ir paredzējusi iespēju “kļūt lokālai”? Vai tā apsvērtu oficiāla Eiropas plašsaziņas līdzekļu kanāla vai organizācijas izveidi katrai dalībvalstij, kas būtu par to atbildīga un izplatītu informāciju attiecīgajā valsts valodā vienīgi par tematiem, kas saistīti ar Eiropu, un parādītu, kā tie ir saistīti ar vietējiem jautājumiem?

Atbilde

(EN) 2008. gada aprīlī tika pieņemta vidēja termiņa audiovizuālā stratēģija, kuras mērķis ir izveidot instrumentus, kas ļauj labāk izprast audiovizuālo (AV) tirgu, nostiprināt esošos AV pakalpojumus profesionāliem un žurnāliem, un attīstīt jaunus pakalpojumus; veicināt audiovizuālās Eiropas sabiedriskās jomas attīstīšanu, izveidojot AV operatoru tīklus, kas izveidotu, producētu un raidītu programmas par ES jautājumiem radio, televīzijas un interneta plašsaziņas līdzekļos, ko iedzīvotāji jau izmanto vietējā un starptautiskā līmenī un valodā pēc savas izvēles.

Komisija nav paredzējusi izveidot oficiālu Eiropas plašsaziņas līdzekļu kanālu, jo jau pastāv daudzi plašsaziņas līdzekļi, tehnoloģijas un operatori. Jaunam plašsaziņas līdzeklim, kas varētu parādīties visās tehnoloģiskajās platformās, būtu grūti atrast vietu tirgū. Tādēļ politikas mērķis ir iekļauties esošajos plašsaziņas līdzekļos, izmantojot dažādas tehnoloģiju platformas, lai palielinātu ES informatīvo programmu sasniedzamību un auditoriju. Komisija ir organizējusi trīs ES mēroga tīklus (divi no tiem darbojas), lai labāk apmierinātu pilsoņu vajadzības valsts, reģionālā un vietējā līmenī, vienlaikus ievērojot to staciju pilnīgu redakcionālo neatkarību, kas piedalās šajos tīklos.

2007. gada decembrī izveidotais Eiropas Radio tīkls (Euranet) 2008. gada aprīlī sāka raidīt 10 ES valodās, ik nedēļu sasniedzot 19 miljonus ES iedzīvotāju un 30 miljonus pasaules iedzīvotāju ārpus ES. 2008. gada jūlijā tika uzsākta tā interaktīvās tīmekļa vietnes www.euranet.eu darbība 5 valodās, un 2008. gada novembrī — 10 valodās. Tīkls ir atvērts jauniem dalībniekiem — lai tie būtu starptautiski, valsts, reģionāli vai vietēji, ja vien tie atbilst kvalitātes un neatkarības kritērijiem. Līguma termiņa laikā tīkls pakāpeniski palielinās apraides valodu skaitu līdz 23.

2008. gada decembrī tika izveidots vēl viens tīmekļa vietņu tīkls <http://www.PRESSEUROPE.eu>, un tas sāks darboties 2009. gada maijā. Tā mērķis ir būt par interaktīvu tīmekļa vietni, kas ik dienas atlasīs labākos

starptautiskajā presē publicētos rakstus. Tā pirmais rakstu kopums būs veltīts Eiropas vēlēšanām. Šo tīklu ik mēnesi apmeklēs vismaz 3 miljonus unikālo lietotāju desmit valodās un aptuveni 1 miljons tīkla rakstu lasītāju nedēļā.

ES TV tīkls atkārtoti apkopos starptautiskas, valsts, reģionālās un vietējās televīzijas, lai producētu un raidītu ES informatīvās programmas iesākumā vismaz 10 valodās (līdz 23 valodām līguma termiņa beigās). Pašlaik notiek atlases procedūra. Ir paredzams, ka šis tīkls sāks darboties līdz 2010. gada vidum.

Tiek veidotas sinerģijas starp dažādiem tīkliem un tīmekļa vietnēm, lai nodrošinātu maksimālu pārredzamību un sasniegtu iedzīvotājus, organizētu pārrobežu debates un ļautu iedzīvotājiem no visattālākajām Savienības daļām paust viedokļus, izklāstīt vajadzības un iesniegt pieprasījumus.

Kad šie trīs tīkli kopā ar Euronews vietni darbosies pilnā apjomā, katru nedēļu tie sasniegs 60 līdz 90 miljonus ES iedzīvotāju visās ES valodās.

Kaut arī visi plašsaziņas līdzekļi pilda konkrētu uzdevumu — iesaistošā veidā informēt ES iedzīvotājus, tie darbojas pilnībā redakcionāli neatkarīgi, lai atvieglotu piekļuvi ES informācijai un demokrātiskām debatēm.

*

* *

Jautājums Nr. 59 (Mairead McGuinness) (H-0039/09)

Temats: ES bioloģiskās daudzveidības zudums

Komisijas 2008. gada beigās publicētajā paziņojumā "EK bioloģiskās daudzveidības rīcības plāna īstenošanas vidusposma novērtējums" norādīts, ka "maz ticams", ka ES sasniegs mērķi apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam. Komisija apgalvo, ka būs jāievieš "efektīvs tiesiskais regulējums augsnes struktūras un funkciju saglabāšanai". Vai Komisija var plašāk izteikties par šo apgalvojumu?

Laikā, kad pieprasījums pēc lauksaimniecības zemju produktivitātes ir lielāks, nekā jebkad, vai Komisijai ir kādi tūlītēji plāni, lai risinātu bioloģiskās daudzveidības zudumu attiecībā uz augsni, un nevis vienkārši gaidīt līdz 2010. gadam, lai novērtētu situāciju?

Atbilde

(EN) Augsnes bioloģiskā daudzveidība veicina lielāko daļu no zināmajiem ekosistēmu pakalpojumiem, piemēram, barības vielu, gāzu un ūdens ciklu, kā arī augsnes un biomasas veidošanos; tādēļ bez augsnes biotas sauszemes ekosistēmas ātri sabruktu.

Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu Augsnes pamatdirektīvai⁽²⁰⁾, kuras mērķis ir nodrošināt augsnes ilgtspējīgu izmantošanu un aizsargāt augsnes funkcijas. Šīs funkcijas ietver augsni kā bioloģiskās daudzveidības, piemēram, biotopu, sugu un gēnu avotu. Kopš Parlamenta priekšlikuma pirmā lasījuma 2007. gada novembrī Komisija strādā ar Padomi, lai mēģinātu panākt progresu attiecībā tā ātru pieņemšanu. Kad direktīva būs īstenota, galu galā visā Kopienā tiks ieviests efektīvs tiesiskais regulējums augsnes struktūras un funkciju saglabāšanai. Tajā ietvertie noteikumi, lai cīnītos pret eroziju, organisko vielu satura samazināšanos, pārtuksnešošanos, sāļu uzkrāšanos augsnē un piesārņojumu, ievērojami sekmēs augsnes bioloģiskās daudzveidības aizsardzību.

Kamēr tiek gaidīta Augsnes pamatdirektīvas pieņemšana, Komisija ir aktīvi iesaistīta augsnes bioloģiskās daudzveidības aizsardzībā, izmantojot citus esošus instrumentus, piemēram, lauku attīstības piedāvātās iespējas, lai sniegtu atbalstu attiecīgai lauksaimniecības praksei (piemēram, augseka, buferjoslas, labības atlieku ierakšana, bioloģiskā lauksaimniecība) saistībā ar videi draudzīgas lauksaimniecības pasākumiem saskaņā ar Padome Regulu (EK) Nr. 1698/2005⁽²¹⁾. Daži laba lauksaimnieciskā un ekoloģiskā stāvokļa standarti saskaņā ar savstarpējo atbilstību var arī veicināt augsnes bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, īpaši standarti, kuru mērķis ir risināt jautājumus saistībā ar augsnes eroziju, augsnes organiskajām vielām un augsnes struktūru. Tiek arī mēģināts uzlabot augsnes bioloģiskās daudzveidības profilu saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bioloģisko daudzveidību. Turklāt Komisija labi apzinās, ka attiecībā uz zināšanām par augsnes bioloģisko daudzveidību ir daudz nepilnību. Lai novērstu šos trūkumus, tā pievērš īpašu uzmanību augsnes bioloģiskajai daudzveidībai un augsnes auglīgumam Septītajā pētniecības

⁽²⁰⁾ COM(2006) 232, 22.9.2006.

⁽²¹⁾ OV L 277, 21.10.2005.

pamatprogrammā, īpaši 2. tēmā ("Pārtika, lauksaimniecība, zivsaimniecība, un biotehnoloģija") un 6. tēmā ("Vide"). Turklāt Komisija nesen ir uzsākusi 12 mēnešus ilgu pētījumu, kas īpaši veltīts visaptverošam pārskatam par pašreizējo stāvokli attiecībā uz zināšanu līmeni par augsnes bioloģisko daudzveidību un saikni starp augsnes bioloģisko daudzveidību un augsnes funkcijām.

*
* *

Jautājums Nr. 60 (Ιωάννη Γκλαβιάκη) (H-0042/09)

Temats: Eiropas pārtikas rūpniecības konkurētspēja

Iepriekšējā atbildē (P-5307/08) Komisija apstiprināja, ka palielinās pārtikas imports no trešajām valstīm, kas Eiropas ražotājiem un Eiropas pārtikas rūpniecības nozarē rada ļoti lielas bažas.

Vai Komisija ir paredzējusi pasākumus, lai padarītu Eiropas pārtikas rūpniecību konkurētspējīgāku, un vai tā šajā nolūkā plāno izstrādāt atbilstīgu atbalsta stratēģiju?

Atbilde

(EN) Komisijas mērķis ir saglabāt Eiropas pārtikas rūpniecības konkurētspēju, vienlaikus ņemot vērā Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) prasības un ES starptautiskās saistības saskaņā gan ar divpusējiem, gan daudzpusējiem tirdzniecības nolīgumiem.

Tā ir izveidojusi Augsta līmeņa grupu lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības konkurētspējas jautājumos, kuru vada priekšsēdētāja vietnieks G. Verheugen un kuras mērķis ir risināt šādus jautājumus:

Kopienas lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības konkurētspēja nākotnē;

faktori, kas ietekmē Kopienas lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības konkurences stāvokli un noturīgumu, tostarp nākotnes problēmas un tendences, kas ietekmē konkurētspēju;

nozarei atbilstošu politikas ieteikumu sagatavošana Kopienas politikas veidotājiem. Nobeiguma ziņojums tiks iesniegts 2009. gada aprīlī.

Turklāt Eiropas līmenī ir daudz programmu, kas atbalsta šīs nozares konkurētspēju, un dažas ir īpaši veltītas pārtikas rūpniecībai. To mērķis ir uzlabot šīs nozares konkurētspēju, proti, tās izaugsmes un uzplaukuma spēju. 90 % uzņēmumu, kas darbojas pārtikas rūpniecībā, ir mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), un viena no galvenajām programmām, kas paredzēta MVU ir Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma (KIP). Šī instrumenta galvenie mērķi ir nodrošināt labāku piekļuvi finansēm, atbalstīt pasākumus inovāciju jomā un saistībā ar informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) izmantošanu. Šī programma ir ieviesta laika periodam no 2007.-2013. gadam.

Turklāt laikā periodā no 2007.-2013. gadam no Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda MVU ir veltīti 26,4 miljardi eiro.

Eiropas Uzņēmumu tīkls ir vēl viens instruments, kas ir izveidots, lai atbalstītu uzņēmumus visā Eiropā un veicinātu inovāciju un konkurētspēju. To veido gandrīz 600 partnerorganizācijas vairāk kā 40 valstīs.

2008. gada decembrī Komisija pieņēma Paziņojumu par pārtikas cenām Eiropā, kurā ir sniegta pārtikas piegādes ķēdes dažādo dalībnieku nozīmes un iespējamo problēmu iepriekšēja analīze. Saistībā ar šīs paziņojuma turpmākiem pasākumiem tiks veikta turpmāka izmeklēšana par konkurences aizsardzību ES un valstu līmenī (īpašu uzmanību pievēršot praksei un ierobežojumiem, kas ir īpaši kaitīgi šajā jomā), par piegādes ķēdes pārredzamības uzlabošanu un patērētāju labāku informēšanu, kā arī turpmāka analīze par pārtikas piegādes ķēdes darbību un pārtikas rūpniecības konkurētspējas apstākļiem.

Tiesiskais regulējums, kurā darbojas ES pārtikas rūpniecības uzņēmumi, ir to konkurētspējas, izaugsmes un nodarbinātības rezultātu izšķirošais faktors. Komisija palīdz uzņēmumiem uzlabot to konkurētspēju, samazinot birokrātiju un sagatavojot labāku regulējumu. Šie pasākumi ir svarīga ES Partnerības izaugsmei un nodarbinātībai stratēģijas daļa, kura nostiprina Lisabonas darba kārtības virzību, lai padarītu Eiropu par pasaules konkurētspējīgāko ekonomiku.

Saskaņā ar to Komisija, pamatojoties uz nesenās KLP reformas („veselības pārbaudes”) ieviestajiem uzlabojumiem, ir ierosinājusi būtiski vienkāršot Kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), un tā galvenais mērķis ir izveidot tādu lauksaimniecības nozari, kas ir vairāk orientēta uz tirgu.

*
* *

Jautājums Nr. 61 (Armando França) (H-0043/09)

Temats: Nelikumīgas derības

Sports mūsdienās ir arī business, kura apgrozījums mērāms miljonos eiro. Ar sportu saistīto derību tirgus paplašinās arvien lielākā ātrumā, un interneta dēļ derības liek sevi manīt daudz vairāk, piemēram, saistībā ar futbolu. Tādēļ ir svarīgi aizsargāt futbola klubus un ikvienu, kurš iesaistīts šajā sporta veidā, jo to produktus joprojām izmanto bez atļaujas un tādējādi atņem likumīgu ienākumu avotu, apdraudot futbola nozari un tā ekonomisko dzīvotspēju. Derību tirgus joprojām nav reglamentēts un vēl radīs sekas nodokļu jomā. Arvien izplatītākas kļūst nepilngadīgo derības; patērētājiem tiek liegts privātums; joprojām nepastāv efektīvas datu aizsardzības, un turpina izplatīties iekšējas derības. Kādi ir Komisijas plāni, lai noregulētu šo tirgu, un kad tā rīkosies?

Atbilde

(EN) Komisijai nav plānu regulēt azartspēļu tirgu. Iespējams, godājamais deputāts atceras, ka dalībvalstis un Eiropas Parlaments neatbalstīja Komisijas priekšlikumu par šādiem noteikumiem debašu laikā par pakalpojumu direktīvu. Nesenā viedokļu apmaiņa Konkurētspējas padomē 2008. gada 1. decembrī arī pierādīja, ka dalībvalstis turpina atbalstīt valsts tiesību aktus šajā jomā.

Komisija pieņem to, ka dalībvalstis var brīvi reglamentēt šādu darbību valsts līmenī, taču valstīm tas jā dara saskaņā ar EK līgumu. Šādos apstākļos Komisija uzsver, ka dalībvalstu noteiktie ierobežojumi ir jā pamato ar derīgu mērķi, kas ir sabiedrības interesēs, nepieciešams un proporcionāls, lai aizsargātu attiecīgos mērķus. Tas ir arī konsekventi jāpiemēro gan vietējiem operatoriem, gan operatoriem, kam izsniegtas licences citā dalībvalstī un kuri vēlas piedāvāt pārrobežu pakalpojumus.

Saistībā ar plašāko jautājumu par sportu Komisija 2009. gada pirmajā ceturksnī plāno uzsākt pieteikumu konkursu par pētījumu, lai analizētu dažādas tautas sporta pasākumu finansēšanas sistēmas Eiropas Savienībā. Šajā pētījumā tiks apskatītas visi finansēšanas avotu veidi, iekļaujot tiešās un netiešās finanšu plūsmas starp profesionālo un tautas sportu, izmantojot solidaritātes mehānismus.

*
* *

Jautājums Nr. 62 (Brian Crowley) (H-0045/09)

Temats: Tirdzniecības sakari ar Balkānu reģionu

Kādas iniciatīvas ievieš Eiropas Savienībā, lai uzlabot eksporta līmeni no 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm uz Balkānu reģionu? Un kopumā — kādas programmas ir ieviestas, lai uzlabotu tirdzniecības sakarus starp Eiropas Savienības un Balkānu reģiona valstīm?

Atbilde

(EN) Rietumbalkāni kā reģions Eiropas Savienībai ir svarīgs un vērtīgs partneris. ES ir vairākkārt atkārtojusi apņemšanos strādāt pie šī reģiona Eiropas perspektīvas, galu galā novedot pie dalības ES.

ES ir Rietumbalkānu galvenais tirdzniecības partneris. Tādēļ ciešākas ekonomiskās saites starp ES un šo reģionu ir ļoti svarīgas, lai paātrinātu reģiona ekonomisko izaugsmi, no kā labumu gūst gan šīs valstis, gan ES un tās eksportētāji. Stabilizācijas un asociācijas procesa galvenais faktors ir tirdzniecības liberalizācija un integrācija. Attiecībā uz Rietumbalkāniem ES ir virzījusies uz šo mērķi trīs līmeņos.

Pirmkārt, Komisija ir noslēgusi brīvās tirdzniecības nolīgumus kā daļu no stabilizācijas un asociācijas nolīgumiem. Tie paredz savstarpēju brīvu piekļuvi eksportam uz ES un attiecīgo Rietumbalkānu reģiona valsti. Šie nolīgumi paredz politisko un ekonomisko reformu nosacījumus un veido pamatu Rietumbalkānu integrēšanai Eiropas Savienībā, saskaņojot tās tiesību aktus ar *acquis*. Pirms stabilizācijas un asociācijas nolīgumiem bija noteiktas vienpusējas tirdzniecības preferences, ko Eiropas Savienība garantēja Rietumbalkāniem.

Otrkārt, reģionālā līmenī Komisija darbojās kā sarunu nodrošinātāja saistībā ar Centrāleiropas brīvās tirdzniecības nolīgumu (CEFTA). Tā arī sniedza finansiālu atbalstu un tehnisku palīdzību CEFTA sekretariātam un iesaistītajām pusēm, lai palīdzētu īstenot šo nolīgumu. Vienlaikus Komisija augstu vērtē reģionālo atbildību

par šo nolīgumu un atzīst, ka CEFTA ir ļoti svarīgs, lai panāktu labāku reģiona ekonomisko integrāciju, tostarp sagatavojot pamatu Rietumbalkānu pilntiesīgai dalībai ES vienotajā tirgū.

Treškārt, daudzpusējā līmenī mēs esam atbalstījuši šī reģiona valstu iestāšanos Pasaules Tirdzniecības organizācijā, kas ir būtisks solis virzībā uz efektīvu dalību globalizētā ekonomikā.

*
* *

Jautājums Nr. 63 (Γεωργίου Παπαστάμκου) (H-0049/09)

Temats: Futbola spēļu pārraides tiesības

Kādi ir galvenās neatbilstības starp noteikumiem, kas reglamentē futbola spēļu televīzijas pārraides tiesības Eiropas līmenī (Champions League) un valsts līmenī (valstu līgas), un Kopienas tiesību aktiem?

Atbilde

(EN) Pēdējos gados galvenais pretmonopola temats sporta apraides tiesību jomā ir jautājums par to, vai un kādos apstākļos plašsaziņas līdzekļu tiesību kopēja pārdošana atbilst EK līguma 81. pantam. Nesenā pagātnē Komisija ir pieņēmusi trīs lēmumus, kas saistīti ar plašsaziņas līdzekļu tiesību kopēju pārdošanu, proti, UEFA Champions League⁽²²⁾, Vācijas Bundesliga⁽²³⁾ un FA Premier League⁽²⁴⁾.

Šajos trīs lēmumos Komisija ir konsekventi paudusi uzskatu, ka plašsaziņas līdzekļu tiesību kopēja pārdošana sporta jomā — t.i., kad sporta klubi (piemēram, futbola klubi) uztic savu plašsaziņas līdzekļu tiesību pārdošanu vienīgu attiecīgajām sporta (līgas) asociācijām, kuras pēc tam šīs tiesības pārdod viņu vārdā — saskaņā ar EK līguma 81. panta 1. punktu ir horizontāla konkurences ierobežošana. Tomēr Komisija ir atzinusi, ka šī prakse rada efektivitāti un tādēļ saskaņā ar EK līguma 81. panta 3. punktu to var pieņemt, ja tiek ievēroti noteikti nosacījumi.

Šādi nosacījumi, piemēram, ir pienākums kopējo plašsaziņas līdzekļu tiesību pārdevējam organizēt konkurējošu, nediskriminējošu un pārredzamu izsoles procedūru, pienākums ierobežot ekskluzīvu vertikālu līgumu ilgumu un piemērošanas jomu, nosacījuma izsoļu aizliegšana un viena pircēja aizlieguma noteikšana (tikai FA Premier League lēmumā).

Baltajā grāmatā par sportu⁽²⁵⁾ un tās pielikumos Komisija ir izklāstījusi savu nostāju attiecībā uz sporta pasākumu apraides tiesību tirdzniecību, kā arī Kopienas tiesību aktu un jo īpaši konkurences tiesību aktu piemērošanu plašsaziņas līdzekļu tiesībām.

*
* *

Jautājums Nr. 64 (Avril Doyle) (H-0059/09)

Temats: Augu aizsardzības produkti un valstis ar mitru klimatu

Vai Komisijai no lauksaimniecības viedokļa pašreiz ir bažas par Pesticīdu paketes iznākumu, proti, C. Klass un H. Breyer ziņojumiem? Vai tā ir pilnībā pārliecināta, ka graudaugu, kartupeļu un miksto augļu ražotāji valstīs ar mitru klimatu, piemēram, Īrijā, arī turpmāk varēs piekļūt visiem vajadzīgajiem augu aizsardzības produktiem šim ļoti svarīgajām kultūrām?

Atbilde

EN) Komisija ir pārliecināta, ka jaunā regula, kas var paredzēt noteikta skaita aktīvo vielu izņemšanu no tirgus, būtiski neietekmēs tirgu.

⁽²²⁾ Komisijas 2003. gada 23. jūlija lēmums, Lieta 37398, UEFA Champions League komerciesību kopīga pārdošana, OV 2003 L 291, 25. lpp.

⁽²³⁾ Komisijas 2005. gada 19. janvāra lēmums, Lieta 37214, Plašsaziņas līdzekļu tiesību kopīga pārdošana Vācijas Bundesliga, OV 2005 L 134, 6. lpp.

⁽²⁴⁾ Komisijas 2006. gada 22. marta lēmums, Lieta 38173, Plašsaziņas līdzekļu tiesību kopīga pārdošana FA Premier League, pieejama: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf

⁽²⁵⁾ Baltā grāmata par sportu, COM(2007) 391, 2007. gada 11. jūlija galīgā redakcija, Komisijas dienestu 2007. gada 11. jūlija darba dokuments SEC(2007) 935.

Glūži pretēji, Komisija uzskata, ka tas ir stimulē, lai izstrādātu jaunus drošākus produktus. Regula arī pilnveido atļauju izsniegšanas procedūru, lai tirgū varētu ātrāk nonākt jauni pesticīdi, tādējādi uzlabojot inovācijas iespējas ar jauniem risinājumiem, kas vienlaikus nodrošina ilgtspējīgu augu aizsardzību un pārtikas drošību.

Šī regula paredz iespēju apstiprināt aktīvās vielas ar ierobežojošiem nosacījumiem uz noteiktu laiku, lai kontrolētu nopietnus draudus augu veselībai, pat ja tie neatbilst apstiprināšanas kritērijiem saistībā ar kancerogēno ietekmi, toksicitāti attiecībā uz reprodukciju vai ietekmi uz endokrīno sistēmu.

Turklāt atļauju zonu sistēma palielinās pesticīdu pieejamību lauksaimniekiem dažādās dalībvalstīs un stimulēs nozari izstrādāt produktus mazām kultūrām. Tas samazinās administratīvo slogu augu aizsardzības produktu ražotājiem un kompetentajām iestādēm. Tāpēc Komisija uzskata, ka lauksaimnieki Eiropas Savienībā arī turpmāk varēs piekļūt visiem augu aizsardzības produktiem, kas ir nepieciešami ilgtspējīgai un rentablai augkopībai.

*
* *

Jautājums Nr. 65 (Magor Imre Csibi) (H-0074/09)

Temats: Kozlodui atomelektrostacija

Vai Komisija uzskata, ka lēmums no jauna iedarbināt Kozlodui atomelektrostācijas (Bulgārija) 3. un 4. reaktoru varētu ietekmēt drošību šajā teritorijā?

Atbilde

(EN) Eiropas Savienībai saistībā ar paplašināšanos kopš 1990. gada kodoldrošība pastāvīgi ir bijusi prioritārs jautājums. Kozlodui 1.-4. sekcija ir VVER 440/230 reaktori, attiecībā uz kuriem Komisijas nostāja konsekventi ir bijusi tāda, ka kodolenerģētikas eksperti uzskata, ka šie Padomju Savienībā projektēti pirmās paaudzes reaktori pēc būtības ir nedroši un tos nevar ekonomiski uzlaboti līdz vajadzīgajam drošības līmenim. Šī nostāja atbilst G7 daudzpusējai rīcības programmai, lai uzlabotu visu Padomju Savienībā projektēto reaktoru drošību centrālajā un austrumu Eiropā, kas tika pieņemta Minhenes G7 augstākā līmeņa sanāksmē 1992. gadā⁽²⁶⁾.

Sarunas par Kozlodui 1.-4. sekcijas slēgšanu tika organizētas kā daļa no Bulgārijas pievienošanas nosacījumiem Eiropas Savienībai un kā tāda tā tika iekļauta pievienošanās līgumā. Jebkāds vienpusējs Bulgārijas lēmums no jauna iedarbināt Kozlodui 3.-4. reaktoru būtu pievienošanās līguma pārkāpums.

*
* *

Jautājums Nr. 66 (Zita Pleštinská) (H-0078/09)

Temats: Invaliditātes apliecību saskaņošana

Aptuveni 50 miljoniem eiropiešu — vienai desmitajai daļai no Eiropas iedzīvotājiem — ir kāds invaliditātes veids. Aptuveni vienai ceturtajai daļai eiropiešu ģimenē ir kāds invalīds. Neskatoties uz panākto progresu attiecībā uz invalīdu sociālo iekļaušanu, Eiropas Savienībā joprojām ir vairāki šķēršļi, piemēram, saistībā ar tādu personas apliecību savstarpēju atzīšanu, kurās norādīts, ka tās īpašniekam ir smaga invaliditāte. Daudziem invalīdiem ir problēmas ārvalstīs, piemēram, viņi nevar izmantot invalīdiem paredzētās stāvvietas.

Vai Komisija apsver iespēju saskaņot smagas invaliditātes apliecības Eiropas Savienībā līdzīgi kā Eiropas veselības apdrošināšanas karti?

Atbilde

(EN) Komisija atbalsta invaliditātes statusa savstarpēju atzīšanu ES dalībvalstīs, lai piešķirtu priekšrocības invalīdiem. Tomēr, ņemot vērā to, ka Eiropas līmenī nav vienošanās par invaliditātes definīciju, dažādos valstu prakses veidus un dažu dalībvalstu nevēlēšanos, Komisija pašlaik nevar ierosināt visas Eiropas Savienības personas apliecības invalīdiem vai valstu invaliditātes personas apliecību savstarpēju atzīšanu, lai piešķirtu īpašas priekšrocības.

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>

Attiecībā uz invalīdu stāvvietu izmantošanas kartēm Komisija atgādina, ka Padomes Ieteikums 2008/205/EK⁽²⁷⁾ paredz Kopienas standarta modeli. Saskaņā ar šo ieteikumu Kopienas standarta autostāvvietu karti, ko izsniegusi kāda dalībvalsts, var izmantot autostāvvietās, kas pieejamas invalīdiem jebkurā citā dalībvalstī.

Tomēr Komisija uzsver, ka ieteikumiem nav saistoša spēka dalībvalstīs un ka tās ir atbildīgas par invaliditātes definēšanu, kartes piešķiršanas procedūru noteikšanu un to nosacījumu definēšanu, saskaņā ar kuriem šo karti var izmantot. Lai atvieglotu autostāvvietu karšu izmantošanu Eiropas Savienībā, Komisija ir izveidojusi tīmekļa vietni⁽²⁸⁾ un publicējusi brošūru⁽²⁹⁾, sniedzot informāciju iedzīvotājiem un valstu iestādēm par standarta Kopienas modeli un autostāvvietu karšu izmantošanas nosacījumiem dalībvalstīs.

*
* *

Jautājums Nr. 67 (Jens Holm) (H-0079/09)

Temats: Zivsaimniecības nolīgums starp ES un Maroku

Starp ES un Maroku 2006. gadā noslēgtais zivsaimniecības nolīgums ietver Rietumsahāras okupētās teritorijas. Nolīgums atļauj Marokai pārdot zvejas licences ne vien šīs valsts, bet arī Rietumsahāras ūdeņos. ANO 2002. gadā jau skaidri norādīja, ka Marokai kā okupētājai valstij nav tiesību pārdot Rietumsahāras dabas resursus, lai pati gūtu peļņu, bet tikai apspriežoties ar Sahravi tautu un apmierinot tās vajadzības.

Vai Komisija var pateikt, cik daudz zvejas licenču kopš šī nolīguma noslēgšanas ir pārdots Eiropas kuģiem konkrēti Rietumsahāras reģionā? Kāda ir šo licenču finansiālā vērtība? Ļoti praktiskā ziņā — kādu labumu pēc Komisijas aprēķiniem ir guvusi Sahavri tauta?

Atbilde

(EN) Jautājums par Rietumsahāru saistībā ar EK un Marokas zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma (ZPN) ir detalizēti apspriests, cita starpā ZPN atbilstība starptautiskajiem tiesību aktiem, nolīguma pieņemšanas procedūras laikā Padomē un Parlamentā.

ES uzskata, ka jautājums par Rietumsahāras starptautisko statusu ir sarežģīts jautājums, kas jārisina divpusējā un daudzpusējā kontekstā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju. Tieši šī iemesla dēļ ZPN nav iekļautas norādes uz Rietumsahāras statusu.

Kā paredzēts ZPN un saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, Marokas valdība ir atbildīga par zivsaimniecības nozares politikas īstenošanu un par nolīgumā paredzētā finanšu ieguldījuma izlietojumu. Šo finanšu ieguldījumu veido 36,1 miljons eiro, no kura vismaz 13,5 miljonus eiro ir paredzēts izmantot, lai atbalstītu zivsaimniecības politiku un īstenotu atbildīgu un ilgtspējīgu zivsaimniecību. ES un Marokas valdība uzrauga un izskata zivsaimniecības nozares politikas īstenošanas rezultātus apvienotajā komitejā, kas izveidota saskaņā ar ZPN. Zivsaimniecības nozares atbalsts Rietumsahārā ir viens no iepriekš minētās politikas aspektiem, un tas tiek ņemts vērā, plānojot saskaņā ar šo nolīgumu veicamos pasākumus.

Nav pieejamu datu attiecībā uz licenču izsniegšanu tieši saistībā ar zveju Rietumsahāras reģionā. Tomēr lielākā daļa pelaģiskās zvejas kuģu, kas zvejo kā ZPN 6. kategorijas kuģi, aktīvi darbojas šajā reģionā un sniedz būtisku ieguldījumu vietējās ostās. 2008. gadā Dakhlas ostā tika izkrauti 44 % (25 920 tonnas) no šīs kategorijas kuģu nozvejas.

Laayoune ostā bentisko zivju traleri un kuģi zvejai ar āķu jedām (4. kategorija), kā arī kuģi zvejai ar riņķvadiem (5. kategorija) izkrāva attiecīgi 488 tonnas un 13 tonnas. 4. un 6. kategorijas kopējā licenču maksa 2008. gadā bija 350 711 eiro, bet vēlreiz jānorāda, ka nav pieejams sadalījums pēc attiecīgās zvejas darbības faktiskās vietas.

⁽²⁷⁾ Padomes 2008. gada 3. marta Ieteikums 2008/205/EK, ar ko pielāgo Ieteikumu 98/376/EK par invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, ņemot vērā Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanos.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf

Eiropas pelaģiskie operatori, kas piestāj Dakhlē, norāda, ka saistībā ar saviem ieguldījumiem apstrādes un transporta jomā tie šajā pilsētā nodarbina aptuveni 200 cilvēkus un ka marokāņu jūrnieki, kas strādā uz viņu kuģiem, ir vietējie zvejnieki no Dakhlas.

*
* *

Jautājums Nr. 68 (Bogusław Sonik) (H-0081/09)

Temats: Finanšu krīze Aušvices-Birkenavas muzejā

Aušvices-Birkenavas muzejs ir nonācis finanšu krīzē. Ja ātri netiks atrasti finanšu resursi, lai saglabātu un aizsargātu bijušās Aušvices-Birkenavas koncentrācijas nometnes ēkas, turpmākajos gados notiks neatgriezeniskas izmaiņas, kā rezultātā šī piemiņas vieta zaudēs savu autentiskumu un pārvērtīsies par drupām. Muzeja aptvertajā 200 hektāru lielajā teritorijā ir 155 ēkas un 300 drupas, kā arī kolekcijas un arhīvi, kam draud iznīcība. Līdz šim muzeju galvenokārt finansēja no Polijas valsts budžeta un muzeja paša ieņēmumiem. 2008. gadā ārvalstu atbalsts veidoja vien 5 % no muzeja budžeta. Eiropai ir morāls pienākums glābt šo vietu un saglabāt atmiņas par simtiem tūkstošu Eiropas iedzīvotāju iznīcināšanu.

Ņemot vērā finanšu krīzi, ar ko saskaras bijusī Aušvices-Birkenavas koncentrācijas nometne, vai Komisija apsver šīs problēmas risināšanu, sniedzot Eiropas Savienības atbalstu muzejiem?

Atbilde

(EN) Komisija uzskata, ka Eiropas veidošanas nepārtrauktajam procesam ir nepieciešama Eiropas apziņas veidošana tās iedzīvotājos, pamatojoties uz kopējām vērtībām, vēsturi un kultūru, kā arī saglabājot atmiņas par pagātni, arī tās tumšo pusi.

2009. gada februāra sākumā Aušvices-Birkenavas memoriāls un muzejs no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saņēma aptuveni 4,2 miljonus eiro lielu dotāciju. Šo dotāciju piešķir Polijas Kultūras ministrija saskaņā ar Eiropas darbības programmu "Infrastruktūra un vide".

Šajā saistībā Komisija vērs uzmanību uz to, ka Kopienas rīcības programma "Eiropa iedzīvotājiem" arī atbalsta projektus saistībā ar nacisma un staļinisma laika masu deportāciju piemiņas saglabāšanu. Šī programma nenodrošina līdzekļus liela apmēra saglabāšanas projektiem, piemēram, jautājumā minētajam, bet tā piedāvā svarīgu ieguldījumu, lai saglabātu piemiņu un nodotu to nākamajā paaudzēm.

*
* *

Jautājums Nr. 69 (Charlotte Cederschiöld) (H-0082/09)

Temats: Pārrobežu veselības aprūpe

Komisija ir Līguma (t.i., 49. panta) uzraudzītāja, un tai ir jāaizsargā Eiropas iedzīvotāju tiesības.

Vai Komisija atsauks visu priekšlikumu par pacientu mobilitāti, ja nebūs ievērotas pacientu tiesības saskaņā ar pašreizējo acquis?

Atbilde

Parlaments pirmajā lasījumā vēl nav balsojis par Komisijas ierosināto direktīvu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē⁽³⁰⁾. Pašlaik notiek sarunas ar Padomi, un ir tikai sagatavots decembrī izdots veselības ministru progresa ziņojums.

Tāpēc Komisija nevar novērtēt, vai pārējo likumdevēju nostājas būtiskā veidā ietekmēs šī priekšlikuma mērķus un jo īpaši pacientu tiesību aizsardzību, kā to atzinusi Eiropas Kopienu tiesa.

Pacientu tiesības tieši izriet no pamatbrīvības saņemšanas pakalpojumiem, kas garantēti EK līguma 49. pantā. To daudzkārt ir apstiprinājusi Eiropas Kopienu tiesa. Viens no šī priekšlikuma mērķiem ir precizēt šīs tiesības un sniegt lielāku juridisko noteiktību pacientiem, dalībvalstīm un veselības aprūpes sniedzējiem. Komisija ir apņēmusies aizsargāt šīs tiesības un tās nesamazināt un neatcelt, ievērojot Eiropas Kopienu tiesas judikatūru un pašreizējo acquis communautaire, īpaši Regulu 1408/71 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu.

⁽³⁰⁾ COM(2008)414 galīgā redakcija

*
* *

Jautājums Nr. 70 (Marianne Mikko) (H-0084/09)

Temats: Deklarācija par 23. augusta pasludināšanu par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu

Šovasar tiks atzīmēta 70. gadadiena kopš bēdīgi slavenā Molotova-Ribentropa pakta noslēgšanas. 1939. gada 23. augusta Molotova-Ribentropa pakts starp Padomju Savienību un Vāciju ar slepeniem papildprotokoliem sadalīja Eiropu divās interešu sfērās. Deklarācija 0044/2008 par šī pakta seku upuru piemiņu guva 409 Eiropas Parlamenta deputātu atbalstu no visām politiskajām grupām. 22. septembrī to izziņoja Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un kopīgi ar deklarācijas parakstītāju vārdiem nosūtīja dalībvalstu parlamentiem. Padomju Savienības okupācijas ietekme uz postpadomju valstu iedzīvotājiem ir maz zināma Eiropā.

Kādas iniciatīvas, ja tādas paredzētas, Komisija ir plānojusi, reaģējot uz šo deklarāciju?

Atbilde

(FR) Komisija uzskata, ka Parlamenta deklarācija par 23. augusta pasludināšanu par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu ir svarīga iniciatīva, lai saglabātu atmiņas par totalitāriem noziegumiem un veidotu sabiedrības, īpaši jauno paaudžu, izpratni.

Komisija cer, ka dalībvalstu parlamenti, kam ir adresēta šī deklarācija, īstenos to tādā veidā, kas ir visatbilstošākais to atsevišķajai vēsturei un jutīgumam.

Komisija plāno sagatavot Padomes pieprasīto ziņojumu, kad Padome pieņems pamatlēmumu par noteikta veida un izpaušmju rasisma un ksenofobijas apkarošanu ar krimināltiesiskiem līdzekļiem. Komisija šo ziņojumu iesniegs 2010. gadā, lai varētu organizēt politiskas debates par jaunu Kopienas iniciatīvu nepieciešamību.

Gatavojot šo ziņojumu, ir uzsākts pētījums, lai gūtu faktisku priekšstatu par metodēm, tiesību aktiem un praksi, ko dalībvalstis izmanto, lai risinātu totalitāro noziegumu piemiņas jautājumu. Šis pētījums tiks pabeigts līdz 2009. gada beigām. Turklāt Komisijas darba pamatā ir arī informācija, kas saņemta 2008. gada 8. aprīļa uzklaušanās laikā, ko tā organizēja kopīgi ar prezidentūru. Komisija arī pētīs, kā Kopienas programmas var veicināt šo jautājumu labāku izpratni.

Komisija ir apņēmusies turpināt pašreizējo procesu un pakāpeniski virzīties uz priekšu, protams, vienlaikus saprotot, ka dalībvalstīm ir jāatrod pašām savi veidi, kā īstenot upuru cerības un panākt samierināšanu. Eiropas Savienības uzdevums ir atvieglot šo procesu, veicinot diskusijas un pieredzes un labākās prakses apmaiņu.

*
* *

Jautājums Nr. 71 (Esko Seppänen) (H-0085/09)

Temats: Atpūtas zveja

Komisija gatavo priekšlikumu regulai, saskaņā ar kuru cilvēkiem, kuri zvejo brīvajā laikā, būs jāinformē iestādes par savu lomu, ja attiecīgās zivs svars būs lielāks par 15 kg. Šis priekšlikums ir absurds, un tiem, kuri gatavo šo projektu, nav ne mazākās izpratnes par dzīvī ziemeļu dalībvalstīs un tās tuvo saikni ar dabu un dabas bagātībām. Vai Komisija patiešām mēģina kļūt par izsmiekla objektu un vienlaikus ziemeļu dzīvesveidam piemērot inkvizīcijai pielīdzināmas pārbaudes, uzliekot paziņošanas pienākumu attiecībā uz maksšķernieku - amatieru noķertajām zivīm?

Atbilde

(EN) Pretēji plaši atspoguļotajām ziņām Komisija nav sagatavojusi priekšlikumus par tādu kvotu vai pārbaudes pasākumu piemērošanu atpūtas vai amatieru maksšķerniekiem, kas līdzinās tām, ko piemēro profesionāliem zvejniekiem.

Komisija ir ierosinājusi risināt jautājumus saistībā ar dažām atpūtas zvejniecības jomām regulā, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējas zivsaimniecības politikas (47. panta) noteikumiem. Tomēr regulas projekta mērķis nav uzlikt nesamērīgu slogu atsevišķiem maksšķerniekiem vai atpūtas zvejniecības nozarei. Priekšlikumā ir ierosināts uz noteiktu zivju krājumu, proti, to, uz kuriem attiecas

atjaunošanas plāns, atpūtas zvejniecību attiecināt dažus pamatnosacījumus saistībā ar atļaujām un paziņošanu par nozveju. Tā mērķis ir iegūt precīzāku informāciju, lai ļautu valsts iestādēm novērtēt šādu darbību bioloģisko ietekmi un vajadzības gadījumā sagatavot nepieciešamos pasākumus. Attiecībā uz komerciālo zvejniecību dalībvalstīm būs jābūt atbildīgām par šādu pasākumu ieviešanu un uzraudzību.

Tomēr, kā jau publiski ir norādījis Komisijas loceklis, kurš atbild par zivsaimniecību un jūras lietām, Komisijas neplāno visiem atpūtas makšķerniekiem piemērot kvotas, kā tas ir saistībā ar profesionāliem zvejniekiem. Komisijas priekšlikums neattieksies uz krasta makšķerniekiem, tostarp tiem, kas makšķerē, brienot pa jūru, vai tiem, kas makšķerē no dambja, kanoe vai kajaka. Patiesībā tas attiektos tikai uz tiem atpūtas zvejniekiem, kuri zvejo no kuģa atklātā jūrā un kuri ņem zivis, kas iekļautas daudzgadīgo plānos, proti, zivis, kurām draud izmiršana. Šī kontroles regula neattieksies uz vienkāršiem makšķerniekiem, kuriem tas ir hobijs un kuri, dodoties makšķerēt, ņem nenozīmīgu zivju daudzumu un izmanto to vienīgi savam privātajam patēriņam, pat ja tiek ņemtas tādas zivis kā mencas, uz kurām attiecināms atjaunošanas plāns.

Loma konkrētā lieluma robežvērtības noteikšana, sākot ar kuru būs jāpiemēro kontroles pasākumi — lai tie būtu 5, 10 vai 15 kilogrami, vai cits kritērijs — būs atkarīga no ņemtajās zivs sugas. Komisijas loceklis, kurš atbild par zivsaimniecību un jūras lietām, savā 10. februāra runā Eiropas Parlamentā norādīja, ka šo robežvērtību noteiks katrā atsevišķā gadījumā pēc tam, kad Komisija būs saņēmusi attiecīgu ieteikumu no Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (STECF), kurai būs jāsniedz nepieciešamā informācija attiecībā uz samērīgiem robežvērtību skaitļiem, kas ir godīgi un taisnīgi.

Jāatgādina, ka uz atpūtas jūras zveju jau attiecas dalībvalstu noteikumi, un pašlaik ir daudzi gadījumi, kad atļaujas un informēšana par nozveju ir obligāta. Patiesībā Komisija cer, ka šis priekšlikums palīdzēs saskaņot šādas prasības un nodrošināt, lai mums būtu vienlīdz labi dati par attiecīgo zvejniecību, lai kur tā notiktu.

Komisija atzinīgi vērtē turpmāka dialoga veidošanu ar ieinteresētajām pusēm par to, kā vēl vairāk ierobežot priekšlikuma piemērošanu atpūtas zvejai, kam ir būtiska ietekme uz zivju krājumiem, kas iekļauti atjaunošanas plānā. Protams, Komisija vēlas nodrošināt, lai Padomes pieņemtā regulas galīgā redakcija nodrošina godīgu līdzsvaru starp adekvātas informācijas iegūšanu par atpūtas zvejas ietekmi uz jutīgiem (atjaunojamiem) krājumiem (pēc katra atsevišķa gadījuma analīzes), no vienas puses, un nodrošināt, lai atpūtas zvejnieki, kuru lomēm nepārprotami irniecīga bioloģiska ietekme, netiek uzlikts nesamērīgu prasību slogs, no otras puses.

*
* *

Jautājums Nr. 72 (Bart Staes) (H-0086/09)

Temats: ES finansiālā atbalsta apturēšana Bulgārijai, jo cīņā pret korupciju ir panākts pārāk maz progressa

Pirms diviem gadiem Komisija mums sacīja, ka no kandidātvalsts Bulgārijas ir iegūtas pilnīgas garantijas, ka finansiāls atbalsts no Eiropas budžeta tiks pareizi pārvaldīts. Tomēr nešķiet, ka tas tā ir. Pašlaik Bulgārija zaudē 220 miljonus eiro, un vēl 340 miljoni eiro finansiāla atbalsta tiek zaudēti projektos, kas jau ir apstiprināti kā iesaldēti. Tas viss notiek, kamēr saskaņā ar Eiropas Komisijas teikto Bulgārijā noteikti ir vērojama politiskā griba apkarot korupciju.

Vai Komisija var izskaidrot, kas veidoja šīs “garantijas”, un kāpēc šķiet, ka tās šajā gadījumā nav bijušas pietiekami pamatotas?

Atbilde

(EN) Komisija īpaši interesējas par ES līdzekļu pareizu finanšu pārvaldību un kontroli, un ES budžeta pareizu izpildi. Līdzekļu izmantošanu rūpīgi pārbauda dažādie dienesti, kas pārvalda ES līdzekļus Bulgārijā. Šie līdzekļi tiek izmantoti saskaņā ar atsevišķiem tiesiskiem regulējumiem. Komisija katru gadu ziņo Parlamentam par budžeta izpildi.

Pēc tam, kad 2008. gada sākumā tika atklāti ievērojami trūkumi ES līdzekļu pārvaldībā Bulgārijā, Komisija apturēja noteiktu līdzekļu atmaksu saskaņā ar visiem trijiem pirmspievienošanās fondiem PHARE, ISPA un SAPARD. Turklāt Komisija anulēja divu valdības aģentūru akreditāciju, kuras bija atbildīgas par PHARE līdzekļu pārvaldību. Šie lēmumi joprojām ir spēkā. Komisijas dienesti pašlaik izvērtē, vai Bulgārijas veiktie koriģējošie pasākumi būs pietiekami, lai, ievērojot noteiktus nosacījumus, līdzekļus darītu pieejamu. Tas ir īpaši svarīgi Bulgārijai, kura parāda konkrētus rezultātus, lai novērstu nepilnības un krāpšanu.

Komisijas dienesti cieši sazinās ar Bulgārijas iestādēm un nepārtraukti atbalsta tās centienus pārvarēt pašreizējās ES līdzekļu izmantošanas problēmas. Komisija un Bulgārijas iestādēm ir kopīgs mērķis īstenot ES atbalstu pilnīgā saskaņā ar pareizu finanšu pārvaldību un kontroles pasākumiem, lai sniegtu labumu Bulgārijas iedzīvotājiem.

Turklāt Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) aktīvi darbojas, tam ir saistības Bulgārijā, un tas cieši sadarbojas ar daudzām Bulgārijas iestādēm (Valsts izmeklēšanas aģentūru, valsts prokuroriem, Valsts nacionālās drošības aģentūru, nodokļu pārvaldi, premjerministra vietnieku u.c.), lai apspriestu pasākumus par efektīvāku cīņu pret krāpšanu un korupciju, kas kaitē ES finanšu interesēm. Jo īpaši OLAF ar lielu interesi seko pašreiz notiekošajai tiesvedībai saistībā ar SAPARD lietām.

Turklāt Komisija cieši sadarbojas ar Bulgāriju saistībā ar sadarbības un pārbaudes mehānismu (SPM), kas tika izveidots līdz ar Bulgārijas pievienošanos ES, lai palīdzētu Bulgārijai novērst nepilnības saistībā ar tiesu sistēmas reformu, cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību. Lai nodrošinātu ES līdzekļu efektīvu apguvi, Bulgārijai ir arī jāiegrožo korupcija un stingri jāapkaro organizētā noziedzība.

*
* *

Jautājums Nr. 73 (Joel Hasse Ferreira) (H-0087/09)

Temats: Eiropas darba ņēmēju diskriminācija Apvienotajā Karalistē

Nesenie incidenti saistībā ar britu darba ņēmējiem Apvienotajā Karalistē ir diskriminācijas mēģinājums pret darba ņēmējiem no Portugāles un citām dalībvalstīm un parāda satraucošas pret Eiropu vērstās attieksmes pazīmes. Demonstranti runā par Portugāles un citu Eiropas valstu darba ņēmējiem nepieņemamā veidā.

Attiecībā uz Total un IREM ieguldījumu Lindsijā Anglijas austrumos — vai Komisija veiks vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību spēkā esošajiem Eiropas noteikumiem par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, vai arī tā jau ir uzsākusi šādus pasākumus, sadarbojoties ar Apvienotās Karalistes valdību?

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta par streiku Apvienotajā Karalistē Total rūpnīcā Lindsijā (Linkolnšīrā). Komisija saprot, ka Itālijas un Portugāles darba ņēmēji nonāca Lindsijā saskaņā ar līgumu ar apakšuzņēmēju, ko Total UK piešķir Itālijas uzņēmumam IREM.

Situācija, uz ko norāda godājamais deputāts, ir saistīta ar pakalpojumu brīvu apriti, un tā ietver uzņēmumu tiesības sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī, un šajā saistībā viņi var turp īslaicīgi nosūtīt (norīkot darbā) savus darba ņēmējus. Tādēļ šķiet, ka protesta akcija apšaubā tiesības sniegt pakalpojumus.

Komisija uzskata, ka direktīva par darba ņēmēju norīkošanu darbā ir ļoti svarīgs instruments, dodot uzņēmumiem iespēju gūt labumu no iekšējā tirgus un vienlaikus ļaujot dalībvalstīm veikt vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmēju tiesības.

Komisija ir apņēmusies arī turpmāk nodrošināt līdzsvaru starp darba ņēmēju aizsardzību un ekonomisko brīvību, un novērst negodīgu konkurenci. Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība un pakalpojumu brīva aprīte ir galvenie nosacījumi, lai panāktu ekonomisko izaugsmi, nostiprinātu konkurētspēju un paaugstinātu dzīves standartus un labklājību Eiropas Savienībā.

Komisija izprot Eiropas darba ņēmēju bažas, ko rada pašreizējā krīze. 2008. gada novembrī Komisija pieņēma Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, lai ierobežotu krīzes ietekmi uz reālo ekonomiku un darbavietām. Pagājušajā nedēļā Komisija pieņēma papildu dokumentu 2009. gada marta Eiropadomei, lai palīdzētu mazināt krīzes negatīvo ietekmi un sagatavotu ES turpmākai ilgtspējīgai izaugsmei. 2009. gada marta augstākā līmeņa sanāksme nodarbinātības un sociālos jautājumos būs vēl viena iespēja, lai diskutētu par šiem svarīgajiem jautājumiem. Kā parādījusi iepriekšēja pieredze, izeja no krīzes ir nevis šķēršļu radīšana vai ļaunās protekcionismam, bet gan atvērtības un brīvas aprites vērtību atbalstīšana.

*
* *

Jautājums Nr. 74 (Ilda Figueiredo) (H-0090/09)**Temats: Portugāles darba ņēmēju tiesību aizsardzība Apvienotajā Karalistē**

Nesenie notikumi Apvienotajā Karalistē, kad vairākiem desmitiem portugāļu darba ņēmēju neļāva doties uz darbu Total pārstrādes rūpnīcā Lindsijā Anglijas ziemeļos, ir sekas augošajam bezdarbam un ksenofobijas sajūtām, mēģinot attēlot migrantus (emigrantus un imigrantus) kā krīzes vaininiekus, kas nav tiesa. Krīzes iemesls ir meklējams citur, proti, kapitālisma un neoliberālisma politikā, ko veicina Eiropas Savienība.

Vai Komisija var pastāstīt, kādi pasākumi tiek veikti, lai aizsargātu visu darba ņēmēju tiesības, izveidotu vairāk darbavietu ar tiesībām un tādējādi novērstu rasisma un ksenofobijas izplatīšanos?

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta par streiku Apvienotajā Karalistē Total rūpnīcā Lindsijā (Linkolnšīrā). Komisija saprot, ka Itālijas un Portugāles darba ņēmēji nonāca Lindsijā saskaņā ar līgumu ar apakšuzņēmēju, ko Total UK piešķir Itālijas uzņēmumam IREM. Komisija arī saprot, ka Apvienotās Karalistes darba attiecību dienests Acas ir publicējis ziņojumu, kurā norādīts, ka, veicot izmeklēšanu, nav atrasti pierādījumi, ka Total un tā apakšuzņēmēji Jacobs Engineering vai IREM būtu pārkāpuši kādus tiesību aktus saistībā ar darbā norīkotu darba ņēmēju izmantošanu vai tos nelikumīgi pieņēmuši darbā.

Nešķiet, ka situācija, uz ko norāda godājamā deputāte, ir saistīta ar darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, pamatojoties uz EK līguma 39. pantu. Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ir jānošķir no pakalpojumu sniegšanas brīvības, pamatojoties uz EK līguma 49. pantu, kas ietver uzņēmumu tiesības sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī, un šajā saistībā tie var uz laiku turp īslaicīgi nosūtīt (norīkot darbā) savus darba ņēmejus.

Tādēļ šķiet, ka protesta akcija apšaubā tiesības sniegt pakalpojumus. Komisija uzskata, ka direktīva par darba ņēmēju norīkošanu darbā ir ļoti svarīgs instruments, dodot uzņēmumiem iespēju gūt labumu no iekšējā tirgus un vienlaikus saskaņā ar 3. pantu ļaujot dalībvalstīm veikt vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmēju tiesības. Komisija ir apņēmusies arī turpmāk nodrošināt līdzsvaru starp darba ņēmēju aizsardzību un ekonomisko brīvību, un novērst negodīgu konkurenci. Šajā saistībā Komisija kopīgi ar Padomes Francijas prezidentūru ir aicinājusi Eiropas sociālos partnerus sagatavot kopīgu analīzi par šo jautājumu. Komisija gaida viņu apspriežu rezultātus.

Komisija izprot Eiropas darba ņēmēju bažas, ko rada pašreizējā krīze. 2008. gada novembrī Komisija pieņēma Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, lai ierobežotu krīzes ietekmi uz reālo ekonomiku un darbavietām. 4. martā Komisija pieņēma papildu dokumentu 2009. gada marta Eiropadomei, lai palīdzētu mazināt krīzes negatīvo ietekmi un sagatavotu ES turpmākai ilgtspējīgai izaugsmei. Turklāt Padomes Čehijas prezidentūra 2009. gada 7. maijā organizēs augstākā līmeņa sanāksmi par nodarbinātību. Kā parādījusi iepriekšēja pieredze, izeja no krīzes ir nevis šķēršļu radīšana vai ļaušanās protekcionismam, bet gan atvērtības un brīvas aprites vērtību atbalstīšana.

*
* *

Jautājums Nr. 75 (Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk) (H-0088/09)**Temats: Vācijas darba tirgus atvēršana jaunajām dalībvalstīm**

2008. gada 16. jūlijā Vācijas valdība nolēma, ka Vācijas darba tirgum jāpaliek slēgtam darba ņēmējiem no jaunajām dalībvalstīm vēl uz diviem gadiem (līdz 2011. gada aprīļa beigām), kaut arī bezdarba līmenis 2008. gada jūnijā bija tikai 7,5 %. Šī lēmuma pamatojumā Komisijai kā galvenais iemesls tika minēta radusies ekonomiskā krīze, kaut arī krīze ietekmē ne vien Vācijas, bet arī visu ES dalībvalstu ekonomiku.

Vai Komisija uzskata, ka šis pamatojums ir pārliecinošs un pienācīgi pamatots?

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta par Vācijas valdības lēmumu pagarināt ES-8 darba ņēmēju piekļuves ierobežojumus tās darba tirgum līdz 2011. gadam.

Saskaņā ar pievienošanās līgumu dalībvalsts, kas vēlas saglabāt darba tirgus ierobežojumus laikā no 2009. gada 1. maijā līdz 2011. gada 30. aprīlim, to var darīt tikai tad, ja līdz 2009. gada 1. maijam informē Komisiju par nopietnu kaitējumu vai draudiem tās darba tirgum. Komisija kā līgumu uzraudzītāja patur tiesības atbilstīgi rīkoties, kad tā saņem un pārskata Vācijas paziņojumu.

*
* *

Jautājums Nr. 76 (Αθανασίου Παφίλη) (H-0092/09)

Temats: Repatriētu politisko bēgļu tiesības uz pensiju

2007. gada 1. janvārī pievienojoties ES, Rumānija un Bulgārija piekrita īstenot Kopienas Regulu (EEK) Nr. 1408/71⁽³¹⁾ un (EEK) Nr. 574/72⁽³²⁾ par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojušas Kopienā

Tūlīt pēc šo valstu pievienošanās ES Grieķijas politiskie bēgļi, kas bija repatriēti no Rumānijas un Bulgārijas, ar attiecīgo sociālā nodrošinājuma iestāžu (IKA, OGA, OPAD un vispārējo grāmatvedības dienestu) palīdzību iesniedza pieteikumus šo divu valstu starpniecības struktūrās, kuras atbildīgas par jautājumiem saistībā ar pensiju un sociālā nodrošinājuma iemaksu periodiem un kuru adreses ir šādas: Nacionālais pensiju un sociālā nodrošinājuma institūts, Latina 8 iela, 2. sektors, Rumānijā un Nacionālais drošības institūts Alexander Stabilinsky bulvāris 62-64, Sofija, 1303, Bulgārijā.

Ir pagājuši divi gadi, un no šīm divām valstīm repatriētajiem grieķu politiskajiem bēgļiem nav piešķirtas tiesības uz pensiju.

Kāds ir Komisijas viedoklis saistībā ar tūlītēju pensiju apmaksu, kas jāveic šīm valstīm repatriētajiem politiskajiem bēgļiem?

Atbilde

FR) Komisija ir informēta par jautājumu saistībā ar to Grieķijas pilsoņu tiesībām uz pensiju, kuri strādāja Rumānija un Bulgārijā un 1970. gados tika repatriēti.

Pamatojoties uz divpusēju nolīgumu, kas noslēgts starp Grieķiju un iepriekš minētajām valstīm, Grieķijas tiesību aktos tika atzīts, ka noteiktos apstākļos darba periodus, kas veikti šajās valstīs, varētu uzskatīt kā fiktīvi nostrādātus Grieķijā. Šīs juridiskās fikcijas mērķis bija aizsargāt noteiktas cilvēku grupas, kuri riskēja pilnībā zaudēt tiesības attiecībā uz sociālo nodrošinājumu. Šis atbalsts, kas tika piešķirts, vienīgi pamatojoties uz valsts tiesību aktiem un tajos izklāstītajiem noteikumiem, paredzēja, ka pabalsti ir jāsamaksā līdz 2007. gada 1. janvārim.

Patiesībā kopš šī datuma uz Rumāniju un Bulgāriju ir piemērotas Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 un Regula (EEK) Nr. 574/72. Tomēr Regulas 1408/71 94. panta 1. punkts paredz, ka saskaņā ar šo regulu nevar iegūt tiesības attiecībā uz laikposmu, kas bijis pirms tās stāšanās spēkā attiecīgajā dalībvalstī.

*
* *

Jautājums Nr. 77 (Kathy Sinnott) (H-0094/09)

Temats: M8 apvedceļš starp Ratkormaku un Fermoju un N8 Vatergrashilas apvedceļš

Pirmo reizi es vērsos pie Komisijas 2006. gada augustā saistībā ar jautājumu par M8 un N8 Vatergrashilas apvedceļu. Atbildes uz iepriekšējiem rakstiskajiem jautājumiem (P-3803/06, P-5555/06 un E-0821/07) bija neapmierinošas.

2006. gada 2. oktobrī atklājot jauno M8 maksas autoceļu, tika liegta bezmaksas sabiedriska izmantošana 2,4 km no ES finansēta autoceļa (N8), jo tam nav iebraukšanas vai izbraukšanas vietu tiem iedzīvotājiem, kas nemaksā ceļa nodevu. Šis ceļa posms nav pieejams maniem vēlētājiem, ja vien tie nemaksā nodokli privātam uzņēmumam. Tā ir neatļauta lietošanas un īpašumtiesību maiņa. Šīs izmaiņas ir ļoti ietekmējušas Vatergrashilas ciematu, un caur to ir ievērojami palielinājusies satiksmes plūsma, padarot to bīstamu iedzīvotājiem. Šāds stāvoklis pastāv joprojām un rada grūtības daudziem maniem vēlētājiem.

Vai Komisija mani informēs par tās pašreizējo rīcību saistībā ar šo situāciju?

⁽³¹⁾ OV L 149, 05.07.1971., 2. lpp.

⁽³²⁾ OV L 74, 27.03.1972., 1. lpp.

Atbilde

(EN) Pēc godājamās deputātes vairākiem uzdotiem jautājumiem par Vatergrashilas divu līmeņu krustojumu Komisija ir veikusi plašas apspriedes ar Īrijas iestādēm. Kā tas tika lūgts, iepriekšējā sarakste starp Komisiju un dalībvalsti tika tieši pārsūtīta godājamajai deputātei.

Līdzfinansētā Vatergrashilas divu līmeņa krustojuma īpašnieks ir vietējā pašvaldība. Viss Vatergrashilas apvedceļš paliks valsts īpašumā un to uzturēs vietējās pašvaldības.

Īrijas iestādes informēja Komisiju, ka ir ieviesti noteikti uzlabojumi, lai nepieļautu, ka smago kravas transportlīdzekļu vadītāji, kuri nevēlas izmantot šo maksas ceļu, brauc cauri Vatergrashilas ciematam. Tie ir šādi:

vienvirziena sistēma ceļam, kas ved uz ciemata centru no Vatergrashilas krustojuma;

trīs tonnu ierobežojums transportlīdzekļiem, kas izmanto centrālo ielu;

uzlabots vietējais ciemata apvedceļš, kas novirza satiksmi, kas nebrauc pa maksas ceļiem, uz alternatīvu maršrutu prom no Vatergrashilas ciemata.

Pēc godājamās deputātes iepriekš minētā jautājuma Komisija sazinājās ar Īrijas iestādēm, lai noskaidrotu, kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz satiksmes plūsmu cauri ciematam. Īrijas iestādes informēja Komisiju, ka pēc Vatergrashilas vietējās kopienas pieprasījuma un pēc Korkas grāfistes padomes balsojuma 2008. gada vidū tika atcelta gan vienvirziena sistēma, gan 3 tonnu ierobežojums.

Jaunākie satiksmes intensitātes mērījumi pēc iepriekš minēto ierobežojumu atcelšanas parāda šādus datus:

kopumā 19 859 transportlīdzekļi uz N8 uz dienvidiem no Fermojas apvedceļa;

kopumā 13 202 transportlīdzekļi, kas izmanto maksas ceļu;

kopumā 6 214 transportlīdzekļi, kas izmanto uzlaboto vietējo ciemata apvedceļu (kas minēts iepriekš).

Aptuveni 6 600 transportlīdzekļi katru dienu brauc pa centrālo ielu. Tie ietver ciemata mazumtirdzniecības transportu un vietējo satiksmi, kas brauc cauri ciematam. Īrijas iestādes ir aprēķinājušas, ka, ņemot vērā pēdējos gados notiekošo dzīvokļu celtniecību šajā teritorijā, liela daļa šīs vietējās satiksmes varētu būt vienmēr.

Nav pieejamu skaitļu par smago kravas transportlīdzekļu skaitu, kas brauc cauri ciematam, bet iespējams, ka pēc vienvirziena sistēmas un 3 tonnu ierobežojuma atcelšanas tas ir palielinājies.

Ir jāpiezīmē, ka transportlīdzekļu plūsma cauri ciematam ir ievērojami mazāka, nekā attiecīgais transportlīdzekļu skaits (10 336), kas tika reģistrēts 2006. gada novembrī.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka Īrijas iestādes ir veikušas visus piemērotos pasākumus, lai novērstu Vatergrashilas iedzīvotāju bažas. Komisija uzskata, ka iepriekš minētā informācija sniedz atbildi uz godājamās deputātes pēdējiem jautājumiem par šo tematu.

*

* *

Jautājums Nr. 78 (Κωνσταντίνου Δρούτσα) (H-0096/09)

Temats: Atlaišanas un arodbiedrības darbības aizliegšana

Mazumtirdzniecības nozares darba ņēmēji Grieķijā mobilizējās, lai atbalstītu savas pamatotās prasības pēc labākiem darba apstākļiem, atalgojuma un pabalstiem. Turklāt tie pieprasa atjaunot darbā JUMBO universālveikala darbinieku, kurš tika atlaists par piedalīšanos streikā. Valdība un darba devēji cenšas iebiedēt darba ņēmējus, veicot virkni arestu un atriebjošies protestējošiem darba ņēmējiem daudzās Grieķijas pilsētās. Sevišķi JUMBO uzņēmums mēģina apturēt visu arodbiedrību darbību, no darba ņēmējiem saņemt garantijas maksājumus, uzlikt sodus un kriminālas sankcijas, kā arī aizliegt darba ņēmēju kustības, kas atbalsta tiesības uz darbu un cenšas atjaunot darbā atlaistos darbiniekus, un mēģina nodrošināt spēcīgākas arodbiedrības un demokrātiskās tiesības.

Vai Komisija nosoda šādu rīcību kā tādu, kas pārkāpj darba ņēmēju tiesības streikot un izmantot savas demokrātiskās un arodbiedrības brīvības?

Atbilde

(EN) Komisija uzskata, ka apvienošanās brīvība ir jāuzskata par vispārēju Kopienas tiesību aktu principu. Tādēļ tā ir jāievēro jebkurā situācijā, kas ietilpst tā piemērošanas jomā. Šajā saistībā Komisija godājamajam deputātam vēlētos norādīt uz Eiropas Kopienas tiesas spriedumu Bosmana lietā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12. pantu, kas paredz, ka ikvienam ir tiesības uz apvienošanās brīvību, jo īpaši arodbiedrību sfērā ⁽³³⁾.

Tomēr nav EK tiesību aktu, kas skaidri noteiktu tiesības apvienoties. EK līguma 137. panta 5. punkts paredz, ka panta noteikumi neattiecas uz tiesībām apvienoties. Turklāt nav tādu EK tiesību aktu, kas aizliegtu diskrimināciju, pamatojoties uz dalību arodbiedrībā vai līdzdalību streikā ⁽³⁴⁾.

Bez tam Komisija vēlētos uzsvērt, ka Līgums tai nedod pilnvaras rīkoties pret privātu uzņēmumu, kurš pārkāpj tiesības uz apvienošanās un/vai streikošanas brīvību. Šādos gadījumos valsts iestādēm, īpaši tiesām, ir jānodrošina, lai to teritorijā šīs tiesības tiktu ievērotas, pamatojoties uz visiem attiecīgajiem faktiem un pienācīgi ņemot vērā piemērojamos valsts un starptautiskos standartus.

*
* *

Jautājums Nr. 79 (Ivo Belet) (H-0097/09)

Temats: Augsta maksa par kuģu degvielas uzpildi kopš konferenču atcelšanas

Kopš konferenču atcelšanas oktobra vidū pašiem līnijpārvadātājiem ir bijusi jānosaka maksa par kuģu degvielas uzpildi (bunker adjustment factors (BAF)), kas tiek uzlikta, lai kompensētu degvielas cenu svārstību riskus.

Saistībā ar BAF jūras kravu pārvadājumiem no Antverpenes uz Ariku līnijpārvadātāji patiesībā piemēro tādu pašu tarifu kā 2008. gada jūlijā, neskatoties uz neseno naftas cenas samazināšanos.

Vai Komisija ir informēta par šo situāciju?

Kādus pasākumus var veikt, lai līnijpārvadātājiem liktu pieņemt saprātīgas cenas?

Atbilde

(EN) Kā godājamais deputāts zina, pēc 2008. gada 18. oktobra grupas atbrīvojuma līnijpārvadātāju konferencēm, pašiem līnijpārvadātājiem ir jāizvērtē, vai to uzņēmējdarbības prakse atbilst konkurences noteikumiem. Lai palīdzētu jūras operatoriem izprast šo izmaiņu sekas, Komisija 2008. gada 1. jūlijā pieņēma norādījumus par EK līguma 81. panta piemērošanu jūras transporta pakalpojumiem. Ņemot vērā norādījumus un 81. panta tiesu prakses pašreizējo situāciju šķiet, ka pats par sevi tas, ka maksa par kuģu degvielas uzpildi (bunker adjustment factors (BAF)) tirdzniecības maršrutam no Atverpenes uz Āfriku joprojām ir 2008. gada līmenī, uzreiz nenorāda uz tādu līnijpārvadātāju rīcību, kas vērsta pret konkurenci. Patiesi, tam, ka BAF nesamazinās tikpat ātri kā naftas cenas (vai tikpat ātri kā bāzes likmes), var būt nekaitīgi izskaidrojumi, piemēram, degvielas uzpildes cenu fiksēšana un/vai tirgus pārredzamība kuģniecības un naftas nozarēs. Tomēr Komisija ir cieši uzraudzījusi līnijpārvadājumu nozares attīstību kopš līnijpārvadātāju konferenču atcelšanas pagājušā gada oktobrī un turpinās to darīt. Jo īpaši Komisija stingri ieviesīs konkurences noteikumus, lai novērstu jebkādas mēģinājumus kompensēt bāzes likmes samazināšanos, palielinot BAF un piemērojot citas piemaksas un papildmaksas rīcībā, kas vērsta pret konkurenci.

*
* *

Jautājums Nr. 80 (Proinsias De Rossa) (H-0099/09)

Temats: Mācības esošu ārstu darba laiks

Kāda ir Komisijas reakcija uz Īrijas Veselības departamenta neseno ziņojumu, kurā norādīts, ka daži no 4 500 mācības esošajiem ārstiem Īrijā joprojām strādā 36 vai vairāk stundu ilgas maiņas četrus ar pusi gadus pēc

⁽³³⁾ Tomēr pašlaik šī harta nav juridiski saistoša.

⁽³⁴⁾ Skatīt Komisijas atbildes uz rakstiskajiem jautājumiem H-0271/07 un E-2091/08.

Darba laika direktīvas (Direktīva 93/104/EK⁽³⁵⁾, kas grozīta ar Direktīvu 2000/34/EK⁽³⁶⁾) stāšanās spēkā, un kurā secināts, ka neviena slimnīca Īrijā pilnībā neatbilst EK tiesību aktiem attiecībā uz darba laiku?

Kādus pasākumus Komisija ir veikusi vai plāno veikt, lai nodrošinātu, ka Īrija pilnībā ievēro savus pienākumus saskaņā ar EK darba laika tiesību aktiem?

Atbilde

(EN) Komisija ir informēt par Īrijas valsts iestāžu decembrī publicēto ziņojumu par praktisko situāciju Īrijā attiecībā uz mācībās esošu ārstu darba stundām.

Saskaņā ar Darba laika direktīvu⁽³⁷⁾ darba laiks nedrīkst pārsniegt vidēji 48 stundas nedēļā. Šajā direktīvā ir paredzēti īpaši pārejas noteikumi, lai pagarinātu šo ierobežojumu mācībās esošiem ārstiem, uz kuriem šī direktīva neattiecas līdz 2004. gadam. Bet pat saskaņā ar šiem pārejas noteikumiem mācībās esošu ārstu darba laiks nedrīkst pārsniegt vidēji 56 stundas nedēļā līdz 2007. gada augustam un vidēji 48 stundas līdz 2009. gada 31. jūlijam. Citi direktīvas noteikumi mācībās esošiem ārstiem ir pilnībā piemērojami kopš 2004. gada. Šie noteikumi ietver obligātā ikdienas atpūtas laika prasību (vismaz nepārtrauktu 11 stundu atpūtas laiks katrā 24 stundu laikposmā) un attiecīgajā gadījumā — īpašus nakts darba ierobežojumus.

Ņemot vērā šos noteikumus, Komisija ar bažām uztver godājamā deputāta minēto ziņojumu un plāno sazināties ar valsts iestādēm.

*
* *

Jautājums Nr. 81 (Jim Allister)(H-0104/09)

Temats: John Calvin

Ņemot vērā John Calvin ārkārtīgi lielo devumu Eiropas reliģiskajā, politiskajā un sociālajā vēsturē, kā arī Eiropas apgaismošanā un attīstībā, kā Komisija plāno atzīmēt viņa dzimšanas 500. gadadienu 2009. gada jūlijā?

Atbilde

(EN) Kopā ar citiem svarīgiem politiskiem un reliģiskiem domātājiem John Calvin darbi ir veicinājuši Eiropas vērtību veidošanu un tiem ir bijusi īpaša ietekme noteiktos reģionos un dalībvalstīs. Tomēr Komisijai pašlaik nav plānu atzīmēt viņa dzimšanas 500. gadadienu.

*
* *

Jautājums Nr. 82 (Μανώλη Μαυρομμάτη) (H-0105/09)

Temats: Finansiāls atbalsts plašsaziņas līdzekļiem

Saskaņā ar Komisijas atbildi uz rakstisko jautājumu P-0189/09 par finansiālo atbalstu plašsaziņas līdzekļiem pasaules ekonomiskās krīzes laikā vairākas dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai par valsts atbalstu preseī, ko tā jau ir apstiprinājusi, ciktāl tas bija saskaņā ar Kopienas tiesību aktu noteikumiem.

Vai Komisija varētu precīzi pateikt, cik dalībvalstis jau ir iesniegušas šādus pieprasījumus, kuri no tiem ir apstiprināti, kādas ir atbalstu summas un kādiem plašsaziņas līdzekļiem tās ir paredzētas? Kādi ir nosacījumi, saskaņā ar kuriem valsts atbalsts atbilst Kopienas tiesību aktiem?

Atbilde

(EN) Komisija atzīst plašsaziņas līdzekļu pilnīgas redakcionālas neatkarības nepieciešamību, plašsaziņas līdzekļu plurālisma nozīmi, lai nodrošinātu kulturālas, demokrātiskas un publiskas debates dalībvalstīs, kā arī laikrakstu nozīmi šajā saistībā. Tomēr laikraksta izdošana ir arī uzņēmējdarbības veids, un Komisijas pienākums ir novērst pārmērīgu konkurences un tirdzniecības kropļošanu, ko rada valsts subsīdijas.

⁽³⁵⁾ OV L 307, 13.12.1993., 18. lpp.

⁽³⁶⁾ OV L 195, 01.08.2000., 45. lpp.

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem, OV L 299, 18.11.2003., 9. lpp.

Šajā sakarā Komisijai ir paziņots par vairākām valsts atbalsta shēmām preseī. Piemēram, Somija paziņoja par subsīdijām (0,5 miljoni eiro 2008. gadā), kas piešķirtas ierobežotam skaitam laikrakstu zviedru valodā un minoritāšu valodā⁽³⁸⁾, Dānija paziņoja par atbalsta shēmu noteiktu žurnālu un periodisko izdevumu izplatīšanai⁽³⁹⁾ (aptuveni 4,6 miljoni eiro gadā), un Beļģija paziņoja par atbalsta shēmu flāmu valodā rakstītai preseī⁽⁴⁰⁾ (1,4 miljoni eiro gadā).

Pēc šo shēmu izvērtēšanas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem Komisija nolēma, ka šādu atbalstu var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Komisija īpaši izvērtēja, vai atbalstam bija vajadzīgs un samērīgs kopīgu interešu mērķis (piemēram, plašsaziņas līdzekļu plurālisma un viedokļu dažādības veicināšana). Komisija ņēma vērā tādus faktorus kā shēmu ilgumu, atbalsta saņēmēju skaitu un darbību, subsīdiju daudzumu un atbalsta intensitāti.

2008. gada septembrī Zviedrija arī paziņoja par Zviedrijas preses atbalsta shēmas grozījumiem. Komisija 2008. gada novembrī nolēma ievērot procedūru, kas piemērojama tādām atbalsta shēmām, kuras pastāv pirms dalībvalsts pievienošanās Eiropas Savienībai. Šī lieta pašlaik tiek izskatīta.

Līdz šim neviena dalībvalsts nav paziņojusi par krīzes novēršanas atbalstu. Tomēr dalībvalstis var izmantot atbalsta shēmas, kas apstiprinātas saskaņā ar "Valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēmu, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos"⁽⁴¹⁾, preseī tādā pašā veidā kā citām darbības jomām.

*
* *

Jautājums Nr. 83 (Carmen Fraga Estévez) (H-0107/09)

Temats: Dabas katastrofas 2009. gada janvārī

Janvāra vētras Spānijā un Francijā radīja ārkārtīgi lielus zaudējumus attiecībā gan uz postījumiem, gan zaudētām cilvēku dzīvībām. Galīcijas autonomajā apgabalā visvairāk cieta mežsaimniecības nozare. Komisija ir apstiprinājusi, ka kopš vētru sākuma ir uzturēti sakari ar Francijas valdību, lai noteiktu Kopienas finansējuma pieejamību gūto zaudējumu atlīdzināšanai.

Vai Spānijas valdība ir pieteikusies, lai saņemtu Kopienas atbalstu saskaņā ar Solidaritātes fondu? Vai tā ir sazinājusies ar Komisiju, lai uzzinātu, kāds atbalsts ir pieejams saskaņā ar šo instrumentu vai lauku attīstības programmām?

Atbilde

(EN) Attiecībā uz Eiropas Savienības Solidaritātes fondu atbildīgie Komisija dienesti nav saņēmuši pieteikumu saistībā ar 2009. gada 24. janvāra vētru. Tomēr Padomes 2002. gada 11. novembra Regula (EK) 2012/2002 paredz, ka attiecīgās dalībvalsts iestādēm pieteikums jāiesniedz tikai 10 nedēļu laikā pēc pirmo bojājumu radīšanas (t.i., šajā gadījumā 2009. gada 4. aprīlī).

Eiropas Savienības Solidaritātes fonds (ESSF) var sniegt finansiālu atbalstu dalībvalstīm un valstīm, kas ir iesaistītas ES pievienošanās sarunās, lielas dabas katastrofas gadījumā, ja katastrofas radītie kopējie tiešie zaudējumi pārsniedz 3 miljardu eiro (pie 2002. gada cenām) vai 0,6 % no valsts nacionālā kopienākuma, ņemot vērā to summu, kura ir mazāka. Spānijai piemērojamais robežlīmenis 2009. gadā ir tiešie zaudējumi, kas pārsniedz 3,389 miljardus eiro. Izņēmuma gadījumos, ja tie atbilst konkrētiem kritērijiem, šo fondu var mobilizēt katastrofām, kas nesasniedz parasto robežlīmeni.

⁽³⁸⁾ Komisijas lēmums lietā Nr. 537/2007, Sanomalehdistön tuki, 20.05.2008, skatīt:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf.

⁽³⁹⁾ Komisijas lēmums lietā Nr. 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 16.06.2004, skatīt:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf.

⁽⁴⁰⁾ Komisijas lēmums lietā Nr. 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 14.12.2004, skatīt:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf.

⁽⁴¹⁾ OV C 16, 22.01.2009, 1. lpp. Grozījumi izdarīti 2009. gada 25. februārī (grozījums vēl nav publicēts OV).

Jāatgādina, ka finansiāls atbalsts no Solidaritātes fonda ir ierobežots attiecībā uz konkrēta veida ārkārtas operācijām, ko veikušas valsts iestādes (kā noteikts regulā), piemēram, būtisku infrastruktūru atjaunošana darba kārtībā, tīrīšana, pagaidu mītnu nodrošināšana vai glābšanas dienestu finansēšana. Šis fonds nevar sniegt kompensāciju par privātiem zaudējumiem.

Attiecībā uz lauku attīstības politiku Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005⁽⁴²⁾ 48. punktā ir paredzēts pasākums, kura mērķis ir mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana mežos, ko izpostījušas dabas katastrofas. Lauku attīstības programma Galīsigai laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam piedāvā šo iespēju ar kopējo finansējumu 147 799 420 eiro, no kuriem 81 022 302 eiro līdzfinansē ELFLA. Līdz šim saistībā ar šo jautājumu neviens nav sazinājies ar Komisijas dienestiem, kas atbildīgi par Spānijas lauku attīstību, jo iepriekš minētais pasākums ir piemērojams tiešā veidā.

*
* *

Jautājums Nr. 84 (David Martin) (H-0110/09)

Temats: Ģenērisko zāļu konfiscēšana tranzītā Nīderlandē

Attiecībā uz ģenērisko zāļu konfiscēšanu tranzītā Nīderlandē vai Komisija var precizēt medikamentu konfiscēšanas iemeslus, ņemot vērā to, ka Nolīguma par intelektuālā īpašuma tiesību tirdzniecības aspektiem (TRIPS) 51. panta zemteksta piezīme neuzliek par pienākumu pārbaudīt iespējamu patenta pārkāpšanu tranzītā esošām precēm?

Vai Komisija uzskata, ka šīs konfiskācija ir pretrunā TRIPS nolīguma 41. pantam, kurā noteikts, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība nedrīkst veidot šķēršļus tirdzniecībai?

Vai Komisija ir iekļāvusi vai plāno iekļaut līdzīgus intelektuālā īpašuma tiesību noteikumus kādā no jaunās paaudzes BTN (brīvās tirdzniecības nolīgumiem) vai citiem divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem?

Kāda būs Komisijas rīcība, lai nodrošinātu, ka ģenērisku zāļu piegādi jaunattīstības valstīm neizjauc līdzīgas konfiskācijas nākotnē?

Atbilde

(EN) ES tiesību akti (Padomes Regula 1383/2003⁽⁴³⁾) paredz, ka muitai jāaiztur preces, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības (IĪT), tostarp patentus, pat ja preces ir tranzītā. Nolīguma par intelektuālā īpašuma tiesību tirdzniecības aspektiem (TRIPS) 51. pantā ir paredzētas šīs divas situācijas, bet tajā kā obligāts standarts ir noteikts tas, ka PTO dalībvalstīm ir jāveic kontroles pasākumi attiecībā uz tādu preču importu, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj prečzīmju tiesības un autortiesības. Tas neierobežo dalībvalstis piemērot šos pasākumus tranzītā esošām precēm. ES likumdevēji izvēlējās TRIPS atļauto plašākas piemērošanas jomu. Tādēļ Regula 1383/2003 ir pilnībā saskaņā ar PTO/TRIPS prasībām attiecībā uz muitas darbības un piemērošanas jomu.

Saskaņā ar muitas tiesību aktiem, par to, vai preces pārkāpj IĪT, nelemj muitas ierēdņi. Vispārējā procedūra ir aizturēt preces uz īsu un likumīgi atļautu periodu, ja pastāv aizdomas par pārkāpumu, un sazināties ar tiesību turētāju. Pēc tam tiesību turētāja ziņā ir šīs lietas izskatīšana vai neizskatīšana tiesā saskaņā ar valsts noteikumiem. TRIPS 55. pantā aizturēto preču atbrīvošanai ir noteikts 10 darba dienu laika ierobežojums, kā arī iespēja to pagarināt vēl par 10 darba dienām.

Šajā gadījumā pēc tā uzņēmuma pieprasījuma, kuram Nīderlandē pieder attiecīgo zāļu patenta tiesības, Nīderlandes muitas iestādes īslaicīgi aizturēja attiecīgās tranzītā esošās zāles. Šajā gadījumā preces galu galā tika izlaistas pēc tam, kad tiesību turētājs un preču īpašnieks vienojās par lietas neizskatīšanu tiesā. Muitas ievākšanās formāli tika izbeigtas līdz ar preču izlaišanu, un šajā saistībā ir svarīgi atzīmēt, ka lēmums nosūtīt kravu atpakaļ uz Indiju izrietēja no izmantot pēc saviem ieskatiem.

Komisija uzskata, ka iepriekš izklāstītās procedūras atbilst TRIPS 41. pantam, kā arī 51. — 60. TRIPS pantam un neveido šķēršli tirdzniecībai. Preču pagaidu aizturēšanai ir stingrs laika ierobežojums. Turklāt, ja preces ir aizturētas, pamatojoties uz neattaisnotu sūdzību, produktu īpašnieks var pieprasīt kompensāciju. Citas

(42) Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005, 1. lpp.).

(43) OV L 196, 02.08.2003.

PTO dalībvalstis arī piemēro līdzīgas muitas procedūras un praksi gadījumā, ja ir atklātas aizdomīgas preces tranzītā.

Padomes Regula 1383/2003 ir ieviesta vairāk kā 6 gadus un ir izrādījusies efektīva, lai aizsargātu ražotāju un tiesību turētāju likumīgās intereses, kā arī patērētāju veselību, drošību un cerības attiecībā pret viltotiem produktiem, tostarp farmaceitiskiem līdzekļiem. Piemēram, Beļģijas muiža nesena apturēja 600 000 viltotu pretmalārijas tablešu sūtījumu, kura galamērķis bija Togo. Pateicoties tam, ka ES muitas noteikumi atļauj pārbaudīt tranzītā esošas preces, Beļģijas muitas administrācijas rīcība aizsargāja potenciālos patērētājus no šo produktu iespējami kaitīgās ietekmes. Kaut arī nepavisam netiek apšaubīta politika attiecībā uz medikamentu pieejamību visiem cilvēkiem, ieinteresētajām pusēm, protams, ir pienākums aizstāvēt mazāk aizsargātus iedzīvotājus no dzīvību apdraudošas rīcības.

Komisijas ierosinātā pieeja attiecībā uz IĻT sadaļu divpusējos nolīgumos ir precizēt un papildināt tās TRIPS daļas, kas nav skaidras, ir ne pārāk izstrādātas vai ko vienkārši ir pārņēmuši citi intelektuālā īpašuma tiesību akti. ES ieviestā muitas procedūra ir izrādījusies efektīva, līdzsvarota un ar pietiekamām iekšējām garantijām, lai novērstu negodīgu sūdzību iesniedzēju ļaunprātīgu izmantošanu. Tādēļ Komisija apsver līdzīgu noteikumu ieviešanu jaunās paaudzes divpusējos tirdzniecības nolīgumos. Tomēr ir arī jāatzīmē, ka šajos nolīgumos ir arī jāiekļauj noteikumi, kas uzsver un nostiprina Dohas deklarācijas par TRIPS nolīgumu un sabiedrības veselību burtu un garu. Piemēram, Ekonomisko partnerattiecību nolīguma starp EK dalībvalstīm un Cariforum valstīm 139. panta 2. punkts 147. panta 2. punkts skaidri paredz, ka nevienu nolīguma daļu nedrīkst interpretēt tādā veidā, kas mazina Cariforum valstu iespēju veicināt piekļuvi zālēm (skatīt Komisijas atbildi uz Parlamenta rakstisko jautājumu E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

Komisija pilnībā izprot godājamā deputāta un daudzu citu paustās bažas par vajadzību nodrošināt ģenērisko zāļu brīvu tirdzniecību uz jaunattīstības valstīm un pilnībā atbalsta šo mērķi. Tādēļ Komisija uztraucās šo situāciju un pievērsīs uzmanību jebkādam ES tiesību aktu (nepareizai) piemērošanai, ka var radīt ģenērisko zāļu likumīgas tirdzniecības pārmērīgu traucēšanu vai izveidot juridiskus šķēršļus, kas neļauj zālēm nonākt jaunattīstības valstīs. Tomēr tā nav pārliecināta, ka godājamā deputāta jautājumā minētais incidents pats par sevi pamato tāda juridiska mehānisma pārskatīšanu, kas bez problēmām darbojas vairākus gadus un kas, gluži pretēji, ir pildījis savu uzdevumu, samazinot viltojumu apriti pasaulē.

*
* *

Jautājums Nr. 85 (Sajjad Karim) (H-0112/09)

Temats: Elektroniskās identifikācijas (EI) regulas negatīvā ietekme

Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004⁽⁴⁵⁾ no 2009. gada 31. decembra ievieš aitu elektronisko identifikāciju (EI) un aitu un kazu atsevišķu reģistrēšanu. Tomēr nozarē ir atzīts, ka prasība pārvietošanas dokumentos reģistrēt informāciju par katru atsevišķu dzīvnieku, kuri nav elektroniski identificēti, rada pārāk lielu slogu.

Vai Komisija varētu norādīt uz priekšrocībām, ko sniegtu elektroniskā iezīmēšana un atsevišķu dzīvnieku pārvietošanas reģistrēšana attiecībā uz slimību kontroli un kas jau nav iespējamas, izmantojot pašreizējās sistēmas dalībvalstīs, t.i., Apvienotās Karalistes identifikācijas un grupu reģistrācijas sistēmas?

Vai Komisija saprot, ka šīs regulas īstenošana paredzēs papildu izmaksas, kas līdz ar reģistrācijas prasībām daudziem ražotājiem tiks pārtraukt uzņēmējdarbību?

Vai Komisija atzīst praktiskās problēmas, ko rada EI aprīkojuma izmantošana saimniecībās, un grūtības saistībā ar Apvienotās Karalistes aitu ganāmpulku atsevišķu dzīvnieku reģistrāciju?

Kā Komisija nodrošinās, lai EI regulas mērķi tiek panākti visrentablākajā veidā?

Atbilde

(EN) Pašreizējos noteikumus par aitu un kazu individuālu identifikāciju un izsekojamību Komisija ierosināja un pieņēma ar Padomes Regulu (EK) 21/2004 pēc mutes un nagu sērgas krīzes 2001. gadā Apvienotajā Karalistē, un turpmākie Parlamenta un Revīzijas Palātas ziņojumi, kā arī tā dēvētais "Andersona ziņojums" Apvienotās Karalistes Pārstāvju palātai, norādīja, ka esošā "grupu" izsekojamības sistēma ir neuzticama.

⁽⁴⁴⁾ www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home

⁽⁴⁵⁾ OV L 5, 09.01.2004., 8. lpp.

Elektroniskā identifikācija (EI) ir visrentablākais veids, lai nodrošinātu individuālu izsekojamību, un pašlaik tā ir sagatavota izmantošana pat vissarežģītākajos praktiskās lauksaimniecības apstākļos.

Tās izmaksas ir ievērojami samazinājušās. Tomēr šīs izmaksas ir jāizvērtē attiecībā pret milzīgajiem finansiālajiem zaudējumiem, ko radīja tādas slimības kā mutes un nagu sērga, kā arī saistībā ar šīs sistēmas priekšrocībām saimniecību ikdienas pārvaldībā. Mutes un nagu sērgas uzliesmojumu 2001. gadā dramatiskā ātrumā izplatīja aitū nekontrolēta pārvietošana Apvienotajā Karalistē un no tās uz citām dalībvalstīm, un tas radīja milzīgu negatīvu sociālu un ekonomisku ietekmi uz Apvienotās Karalistes, kā arī citu dalībvalstu lopkopības nozari. Saskaņā ar Revīzijas Palātas ziņojumu Nr. 8/2004 par to, kā Komisija pārvalda un pārbauda mutes un nagu sērgas apkarošanas pasākumus (2005/C 54/01), ietekme uz Kopienas budžetu bija 466 miljoni eiro. Saskaņā ar tā dēvēto "Andersona ziņojumu" Apvienotās Karalistes Pārstāvju palātai⁽⁴⁶⁾ Apvienotās Karalistes valdības izdevumi sasniedza 2 797 miljonus sterliņu mārciņas. Tas viss neietver milzīgo tiešo un netiešo ietekmi uz dažādām ekonomikas nozarēm (lauksaimniecības, pārtikas rūpniecību, tūrismu), ko ir grūti aprēķināt ar konkrētiem skaitļiem.

Kā jau vairākkārt norādīts Parlamentam un apzinoties attiecīgo Kopienas noteikumu ietekmi uz lauksaimniekiem, Komisija attiecībā uz elektronisko identifikāciju ir ieņēmusi apdomīgu pieeju un dara visu iespējamu, lai atvieglotu tās netraucētu ieviešanu.

Komisija drīz publicēs ekonomisku pētījumu, kura mērķis ir sniegt norādes par visefektīvāko veidu, kā nodrošināt jaunās izsekojamības sistēmas īstenošanu. Tā ir arī atvērta attiecībā pret dalībvalstīm, lai aitkopjiem piedāvātu līdzekļus EI ieviešanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par valsts atbalstu. Turklāt Komisijas budžetā ir paredzēti finanšu resursi, ko dalībvalstis var piešķirt saskaņā ar lauku attīstības politiku.

*
* *

Jautājums Nr. 86 (Anne E. Jensen) (H-0116/09)

Temats: Finanšu krīzes sekas centrālajā un austrumu Eiropā

Finanšu krīze ir smagi skārusi centrālās un austrumu Eiropas valstis. Aizdevumi ārvalstu valūtās, piemēram, Šveices frankos un jenās, vietējo valūtu maiņas kursu krituma rezultātā ir kļuvuši par lielu slogu gan uzņēmumiem, gan mājāsaimniecībām. Ir gadījumi, kad ģimenes vairs nevar apmaksāt rēķinus par elektroenerģiju vai gāzi. Baltijas valstīs ekonomika ir sarukusi par 10 %, un Pasaules Bankas prezidents ir aprēķinājis, ka centrālās un austrumu Eiropas valstīm ir vajadzīgi no 236 līdz 266 miljardi Dānijas kronu. Turklāt sākušas parādīties arī dalībvalstu sadarbības problēmas.

Ko Komisija ierosina darīt, lai nodrošinātu, ka ES iedzīvotāji centrālās un austrumu Eiropas valstīs var turpināt dzīvot pieņemamos dzīves apstākļos?

Vai Komisija piekrīt Pasaules Bankas prezidentam viņa aprēķinos attiecībā uz vajadzīgā atbalsta apmēru?

Ko Komisija ierosina darīt, lai nodrošinātu kopēju Eiropas pieeju finanšu krīzes izraisītajām problēmām, radot vēlmi cīnīties pret pašreizējo krīzi, un novērstu domino efektu banku sistēmā, ko rada problēmas centrālās un austrumu Eiropas valstīs?

Atbilde

(EN) 2008. gada novembrī Komisija reaģēja uz finanšu un ekonomisko krīzi, sagatavojot Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (EEAP), ko Eiropadome apstiprināja 2008. gada decembrī. Šī plāna pamatprincipi ir solidaritāte un sociālais taisnīgums. EEAP ietvertās Eiropas nodarbinātības atbalsta iniciatīvas ietver gan ES finanšu resursu mobilizāciju, gan vairāku politikas prioritāšu noteikšanu dalībvalstīm, kuru mērķis ir mazināt ekonomiskās lejupslīdes radītos zaudējumus cilvēkiem un tās ietekmi uz visneaizsargātākajiem iedzīvotājiem.

No darbības viedokļa tas nozīmē, ka ir nostiprināti pieejamie ES finanšu instrumenti. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda pārskatīšana ļaus to ātri aktivizēt, lai sniegtu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skārusi ievērojama darbavietu samazināšana, un to kopienām. Komisija ir arī izvirzījusi priekšlikumu, kas jāpieņem Parlamentā un Padomē, lai pielāgotu ESF plānošanu krīzes vajadzībām, vienkāršojot tā darbību un tādējādi ļaujot tūlītēji par 1,8 miljardiem eiro palielināt avansa maksājumus.

⁽⁴⁶⁾ „Mutes un nagu sērga 2001. gadā: ziņojuma kopsavilkums par gūto mācību”, 2002. gada 22. jūlijs

Tā kā lielākā daļa instrumentu, kas paredzēti, lai mazinātu krīzes ietekmi uz nodarbinātību un sociālo jomu, ir dalībvalstu rokās, Komisija aicina veidot saskaņotu pieeju attiecībā uz darba tirgus atveseļošanu, lai nodrošinātu, ka vienā valstī veiktiem pasākumiem nav negatīvas blakus ietekmes uz citām valstīm. Šajā saistībā Komisija dalībvalstīm ir noteikusi vairākas politikas pamatnostādnes ar šādiem mērķiem: 1) īstermiņā atbalstīt nodarbinātību, īpaši, uzturot pagaidu elastīgus darba laika noteikumus un 2) veicināt darba tirgus pāreju, pastiprinot aktivizēšanu un nodrošinot piemērotu ienākumu atbalstu tiem, kurus visvairāk ir skārusi ekonomikas lejupslīde, kā arī ieguldot apmācībā un nodarbinātībā, lai nodrošinātu ātru reintegrāciju darba tirgū un iegrožotu ilgstoša bezdarba risku. Šīs nostādnes ir skaidri izklāstītas Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumā pavasara Eiropadomei.

Komisija un dalībvalstis ir nolēmušas maijā organizēt ārkārtas augstākā līmeņa sanāksmi par nodarbinātību, lai vienotos par konkrētiem turpmākiem pasākumiem, lai mazinātu krīzes ietekmi nodarbinātības un sociālajā jomā un paātrinātu atveseļošanu.

2. Aprēķini par iespējamiem banku zaudējumiem, ārkārtas likviditāti un rekapitalizācijas vajadzībām, kā arī īstermiņa ārējā parāda refinansēšanas vajadzībām ir ļoti nenoteikti, un tie jāuztver piesardzīgi. Pašlaik labāk būtu izvairīties no nepamatotas panikas celšanas, kuras pamatā ir dažkārt pieejami ļoti priekšlaicīgi un aptuveni aprēķini par atbalsta vajadzībām. Kopiena cieši sadarbojas ar citiem starptautiskiem partneriem, lai novērtētu valstu konkrētās vajadzības pēc atbalsta saskaņā ar ES instrumentiem (proti, precizējot maksājumu bilances atbalstu Latvijai un Ungārijai).

3. Svētdien, 1. martā, neoficiālā valstu vai valdību vadītāju sanāksmē ES vadītāji puda solidaritāti un kopēju atbildību. Viņi arī uzsvēra to, ka ikkatra valsts politiskā, institucionālā un ekonomiskā ziņā ir atšķirīga, ka tā ir jāizvērtē katrā atsevišķā gadījumā un ka doma, ka ES dara maz, lai palīdzētu Austrumeiropai (kā to pauž daži plašsaziņas līdzekļu un dažas starptautiskas iestādes), ir kļūdaina.

Svarīgi ir tas, ka no ES viedokļa pieejamie politikas pasākumi, lai atbalstītu makro finansiālu stabilitāti centrālajā un austrumu Eiropā ir atkarīgi no tā, vai attiecīgā valsts ir ES dalībvalsts, un, ja tā nav dalībvalsts — vai šī valsts ir ES kandidātvalsts vai potenciāla kandidātvalsts, kā arī no tā vai tā pieder plašākai ES kaimiņvalstu saimei.

ES jau ir piemērojusi ļoti daudzus instrumentus, lai iegrožotu riskus šajā reģionā. Eiropas Savienībā ir aktivizēts visaptverošs pasākumu kopums un lieli finanšu resursi, lai risinātu finanšu nozares grūtības un atbalstītu reālo ekonomiku. Tie ir šādi pasākumi:

centrālo banku nodrošināta pietiekama likviditāte un plaši pasākumi, lai atbalstītu banku nozari; ES valsts glābšanas pasākumu kopumu sistēma nodrošina, lai ieguvumi pieaug gan izcelsmes, gan mītnes valstīs;

finansiāls atbalsts valstīm, kam radušās maksājumu bilances grūtības (Latvija, Ungārija);

valsts un ES līmeņa pasākumi, lai atbalstītu izaugsmi saistībā ar Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu;

EIB un ERAB papildu saistības;

struktūrfondu iepriekšēja piešķiršana, kam 2009. gadā vajadzētu radīt ievērojamu avansa maksājumu palielināšanu jaunajām dalībvalstīm.

Valstīm, kas nav ES dalībvalstis, makro finansiālo problēmu pārvaldības instrumentu ir mazāk, bet ir veikti pasākumi gan makro finansiālā līmenī, gan sniedzot atbalstu reālajai ekonomikai. Komisija pastāvīgi uzrauga šo instrumentu efektivitāti un ir izvērsusi makroekonomisko un makro finanšu risku pārraudzību. Starptautiskajām finanšu iestādēm (SVF, Pasaules Bankai, EIB un ERAB) šajā reģionā ir liela nozīme. Komisija cieši sazinās ar SVF un citām starptautiskām finanšu iestādēm. ES atbalsta SVF resursu būtisku palielināšanu, cita starpā, lai nostiprinātu tā spējas iesaistīties Austrumeiropas valstīs.

*

* *

Jautājums Nr. 87 (Γεωργίου Τούσσα) (H-0119/09)

Temats: Dabas katastrofa, kas ietekmē mitrājus Grieķijā

Kompetentās iestādes un vides organizācijas nosoda gadiem ilgu kriminālu attieksmi pret mitrājiem Grieķijā. Tie apgalvo, ka, ja vien netiks veikti mitrāju aizsardzības pasākumi, tiem draud neatgriezeniska iznīcība rūpnieciskās darbības, atkritumu nelikumīgas izgāšanas, intensīva tūrisma attīstības projektu un lielu iekārtu dēļ, kā arī būtiskas infrastruktūras un integrētas pārvaldības trūkuma dēļ. 10 svarīgākie Grieķijas mitrāji,

piemēram, Evros, Axios, Nestos, Aliakmonas upju deltas, Vistonida, Volvi un Kerkini ezeri, starptautiskas nozīmes jūras liči un lagūnas liecina par neveiksmīgu pienākumu nepildīšanas stāvokli. Piemēram, Koronia ezers tiek uzskatīts par ekoloģiski mirušu, un situācija ir vēl sliktāka tajās vietās, uz kurām neattiecas Montrē un Ramsāres konvencijas.

Kādi pasākumi tiek veikti, lai izbeigto šo varmācību pret vidi un bioloģisko daudzveidību, lai efektīvu aizsargātu Grieķijas mitrājus un labotu radīto nopietno ekoloģisko kaitējumu, un nepieļautu tā atkārtošanos?

Atbilde

(EN) Mitrāji, kas ir iekļauti Eiropas ekoloģiskajā tīklā Natura 2000 saskaņā ar Putnu direktīvu⁽⁴⁷⁾ (īpaši aizsargājamas teritorijas — ĪAT) vai Dzīvotņu direktīvu⁽⁴⁸⁾ (Kopienā nozīmīgās teritorijas — KNT), ir jāaizsargā un jāpārvalda saskaņā ar šo direktīvu piemērojamajiem noteikumiem, lai tiek saglabātas vai atjaunotas to bioloģiskās daudzveidības vērtības. Šajā saistībā par vajadzīgo pasākumu īstenošanu, lai novērstu draudus mitrājiem un ieviestu pareizas pārvaldības sistēmu, ir atbildīgas dalībvalstis.

Īpaši attiecībā uz Putnu direktīvu pēc Komisijas iesnieguma Eiropas Kopienu tiesa (EKT) nesen nolasīja spriedumu pret Grieķiju (lieta C-293/07) par saskaņota, īpaša un pilnīga tiesiskā regulējuma trūkumu, kas nodrošina īpaši aizsargājamo teritoriju ilgtspējīgu pārvaldību un efektīvu aizsardzību, tostarp 10 starptautiskas nozīmes mitrājos, ko minējis godājamais deputāts. Šajā saistībā Komisija tagad novērtēs Grieķijas veikto vai plānoto pasākumu piemērotību, lai panāktu atbilstību EKT spriedumam.

Attiecībā uz Dzīvotņu direktīvu, kopš 2006. gada jūlija, kad Grieķijas KNT tika iekļautas Kopienas sarakstā⁽⁴⁹⁾, Grieķijai ir seši gadi, lai tām piešķirtu īpaši aizsargājamu dabas teritoriju statusu, definētu saglabāšanas prioritātes un noteiktu vajadzīgos saglabāšanas pasākumus. Pa to laiku Grieķijai ir jānodrošina, lai šīs vietas būtiski nepasliktinātu vai netraucētu un lai tiktu saglabāta to viengabalainība.

Attiecībā uz ūdens aizsardzību Ūdens pamatdirektīva⁽⁵⁰⁾ (ŪPD) ievieš pārvaldības sistēmu, lai aizsargātu un uzlabotu visus virszemes un pazemes ūdeņus, lai līdz 2015. gadam noteikti panāktu visu ūdeņu labu stāvokli. Galvenais instruments, lai sasniegtu šo vides mērķi, ir upju baseinu pārvaldības plāns, un pirmais no tiem ir jāiesniedz 2009. gada decembrī. Kopš pieņemšanas 2000. gadā Komisija ir cieši sekojusi ŪPD direktīvas īstenošanai dalībvalstīs, arī Grieķijā. Komisijas veikto pasākumu rezultātā Tiesa 2008. gada 31. janvārī puda nosodījumu Grieķijai par vides analīzes neiesniegšanu, kas jāveic saskaņā ar ŪPD 5. pantu (lieta C-264/07). Grieķija vides analīzi iesniedza 2008. gada martā. Komisija ir arī uzsākusi pārkāpuma procedūru par uzraudzības programmu neziņošanu saistībā ar visiem Grieķijas upju baseiniem, kā prasīts ŪPD 8. un 15. pantā. Šis ziņojums bija jāiesniedz 2007. gada martā, un tas vēl nav saņemts. Komisija cieši sekos ŪPD īstenošanas nākamajiem pasākumiem, lai nodrošinātu, ka Grieķijas iestādes pilda savus pienākumus.

*

* *

⁽⁴⁷⁾ Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību, OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.

⁽⁴⁸⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV L 206, 22.7.1992.

⁽⁴⁹⁾ 2006/613/EK: Komisijas 2006. gada 19. jūlija lēmums, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam, OV L 259, 21.09.2006, 1. lpp.

⁽⁵⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.